

40

జ్ఞాన సందేశాలు
(మెసేజెస్ ఫ్రమ్ 40 మాస్టర్స్)
సి. అరుణ

అనువాదం :

డి. రేవతీదేవి

ధ్యాన లహరి పబ్లికేషన్స్

Published by : **D. Siva Prasad**
Dhyana Lahari Publications
525, Reddy . Reddy Colony
Tirupati, A.P. Phone: 08574 - 53184

40 Gnana Sandesalu
Telugu Translation :

Originally Published in English under Title :
Messages from 40 Masters
- **C. Aruna**

Translation : **D. Revathi Devi**

First Edition : October 2002
Copies : 1000

Price : **Rs.90/-**

Cover Design & Lay-out : **Chalam**
DTP Lay-out : **Omega Offset**, Tirupati

Copies available at : **All Pyramid Dhyana Kendras, A.P.**
All branches of Vishalandhra Book House,
525, Reddy . Reddy Colony
Tirupati, A.P. Phone: 08574 - 53184

Printed at : **Om Art Print**
Besent Road, Vijayawada.

“ రచయిత - పుస్తకము ”

అరుణ గారు కర్నూలు స్థిరిచ్చువల్ సొసైటీలో దీర్ఘానుభవం గల సభ్యురాలు. చక్కటి జ్ఞాని అయిన మాస్టర్!

ఆమె హైదరాబాదులో 1958 ఫిబ్రవరి 13న పుట్టారు. 1982 లో అహమ్మదాబాద్ యూనివర్సిటీలో సైకాలజీలో M.A. పట్టా పుచ్చుకున్నారు. ఆమె ఆదర్శగృహిణి. ఆమె C.S.R. మూర్తి గారిని వివాహమాడారు. ఆయన ప్రస్తుతం కర్నూలు నేషనల్ ఇన్స్టిట్యూట్ లో అడ్మినిస్ట్రేటివ్ ఆఫీసర్ గా ఉన్నారు. దంపతులిద్దరూ తీవ్రమైన ధ్యానులు. వారికిద్దరు ధ్యానులైన బిడ్డలున్నారు.

వాళ్ళు 1992 నవంబరులో కర్నూలు “పిరమిడ్ మెడిటేషన్ సెంటర్ ” కొచ్చారు.

అరుణ గారు తన జ్ఞానాన్ని పొందిన సాధనా మార్గాలు :

1. తీవ్రధ్యానం
2. వివిధ దేశాల ఆధ్యాత్మిక గ్రంథాలు చదవటం.
3. అందరితోనూ అనుభవాలనూ, అవగాహనలనూ పంచుకోవటం.
4. పరిపూర్ణత సాధించాలన్న మొక్కువోని పట్టుదల.
5. గురువు సలహాలను ఎల్లవేళలా ఆచరించటం.

మూడు సంవత్సరాలపాటు నిరంతరంగా ప్రతి క్షణాన్ని ఆధ్యాత్మికంగా ఎంత బాగా వినియోగించుకోవచ్చో అలా వినియోగించారన్నది వేరే చెప్పనవసరం లేదు. అలాంటి సాధన ద్వారా ఆమె ఈనాటి తన ఆత్మజ్ఞాన, ఆత్మవిశ్వాస స్థితికి చేరుకున్నారు.

చాలా తొలుతనే ఆమె తనలో “ఆటోమేటిక్ రైటింగ్”కి సహజశక్తి ఉన్నదని గ్రహించి మాస్టర్స్ చెప్పేదాన్ని అందివ్వడానికి మార్గాన్ని ఏర్పరచ నారంభించారు.

1993-95 నడుమకాలంలో 40 మంది చక్కని బట్టమైన మాస్టర్స్ నుంచి సందేశాలను అందుకున్నారు. వారిలో “మాస్టర్స్” ఉన్నారు, “గ్రాండ్ మాస్టర్స్” ఉన్నారు, కొందరు “దాదాపు మాస్టర్స్” అవుతున్నవారు కూడా ఉన్నారు.

“కర్నూలు స్థిరిచ్చువల్ సొసైటీవారి” ముఖ్య లక్ష్యాలలో ఒక దాన్ని ఈ గ్రంథం నెరవేరుస్తున్నది - అదేమిటంటే ఆధ్యాత్మిక రంగంలో స్వయంగా పరిశోధన చేసి దాన్ని వెలుగులోకి తెచ్చి నలుగురికీ తెలియపరచటం.

ఇలాంటి ఆణిముత్యాన్నే అరుణ గారు తెలుగులో వ్రాశారు. “నేను” అనే

పేరుతో. దానిని గుంతకల్ స్థిరిచ్చువల్ సొసైటీ వారు 1995 లో ప్రచురించారు.

ఈ గ్రంథం పుట్టుకతో మాస్టర్స్ మనిషితో చేసిన ముఖాముఖి మాటలు కేవలం అన్ని పిరమిడ్ స్థిరిచ్చువల్ సొసైటీలలోని సభ్యుల కోసమే ఆధ్యాత్మిక వికాసం గాక సాధారణ పాఠకులందరి మనసుల్లోనూ “ఆధ్యాత్మిక తక్షణావశ్యకత” అనే కొత్త అలను రేపుతుందని నాకు బాగా తెలుసు.

బుద్ధా పిరమిడ్

మెడిటేషన్ సెంటర్

కర్నూలు - 518 002

సుభాష్ సత్రి

ప్రెసిడెంట్

కర్నూలు స్థిరిచ్చువల్ సొసైటీ

“స్వ పరిచయం”

1984 సంవత్సరంలో “ఒక యోగి ఆత్మకథ” చదవటంతో నా ఆధ్యాత్మిక ప్రయాణం మొదలయింది. అయితే నిజమైన అవగాహన నేర్వటం అనేవి మొదలయింది 1992 లో మాస్టర్ సుభాష్ పత్రి గార్ని కలవటంతోనే.

ఆయన నన్ను నేరుగా ధ్యానంలోకి దింపేశారు! అప్పటి నుండి ఒక నూతన ఆధ్యాత్మిక ప్రపంచంలో కొద్ది పడ్డానని నాకు తెల్లిపోయింది. మరి ఆ తర్వాత ఎన్నడూ తల తిప్పి వెనక్కి చూడలేదు!

దానికి తోడు ఒక్క వారంలోగా ప్రపంచంలోనే గ్రేట్ మాస్టర్ అయిన రజనీష్ గారి పుస్తకాలు చదవటం మొదలుపెట్టాను! ఆయన పుస్తకాల నుంచి నేనెంతో నేర్చుకున్నాను! అప్పటి నుంచి ఆయన నిజమైన జీవిత జ్ఞానాన్ని నాకు నేర్పిన బెస్ట్ టీచర్లలో ఒకరిగా చేరిపోయాను. “ఎలా బ్రతకాలి?” “శాస్త్రపరంగా ఎలా ఆలోచించాలి?” అనేవి ఆయన నాకు నేర్పారు.

అందరూ నిత్యజీవితంలో అలవరచుకోవలసిన మూడు ముఖ్యమైన అలవాట్లు కూడా నేను నేర్చుకున్నాను.

1. ధ్యానం
2. పుస్తకాలు చదవటం
3. ఇతర ధ్యానులతో అనుభవాలను పంచుకోవటం

తదుపరి పురోగతి ఏమిటంటే ధ్యానంలో మాస్టర్స్ ను దర్శించటం, వారితో నిష్ఠుకోచంగా హాయిగా సంభాషించటం! ఈ ధ్యానానుభవాలలోనే మాస్టర్స్ నాకు పేపర్లు, పెన్నులూ ఇవ్వటం మొదలుపెట్టారు. నేను మా మాస్టర్ ని అడిగాను, “దయచేసి నాకు తెలియజెప్పండి. ఏమిటిదంతా? ఎందుకని ప్రతి మాస్టరూ నాకు పేపర్లు, పెన్నులు ఇస్తున్నారు?” అని. దానికాయన సింపుల్ గా “మీరు ఆటో రైటింగ్ మొదలు పెట్టాలి” అన్నారు.

ఆ భావనే చాలా కొత్తగా అనిపించింది. అప్పుడే దాని గురించి రూత్ మాంటగోమరీ, జేన్ రాబర్ట్స్ గార్లు వ్రాసిన పుస్తకాలలో చదివి వున్నాను. నిజం చెప్పాలంటే అప్పటికి నేను వ్రాతకు సిద్ధంగా లేను. ఎందుకంటే చక్కని ఆటోరైటింగ్ రాయడానికి కావలసిన జ్ఞానంగానీ, అవసరమైన మౌలిక విధానాలు గానీ నాకు తెలియవన్న అభిప్రాయంలో ఉన్నాను. ఏదెలా ఉన్నా నా ధ్యానం, పుస్తక పఠనం సీరియస్ గా కొనసాగిస్తునే ఉన్నాను. మా మాస్టర్ తో నిరంతరంగా చర్చిస్తూ, కొత్త భావాలూ విషయాలూ ఆయన నుండి నేర్చుకుంటూ ఉండటంతో “ఆటోమేటిక్

రైటింగ్" గురించిన మౌలిక విషయాల గురించి కొత్త లోతుల్లోకి వెళ్ళటం, జ్ఞానాన్ని పొందటం నెమ్మదిగా మొదలయింది.

అదంతా మొదలయింది 1993 జనవరి 11 తేదీన ఉదయం 11 గంటలకు! ధ్యానం చేస్తూండగా ఒక మాస్టర్ దర్శన మిచ్చి తను చెప్పేది వేంటన నన్ను వ్రాయమని గంభీరంగా అడిగారు! గదంతా ఎంత శక్తితో, ప్రకంపనలతో నిండిపోయిందంటే, నా మనో పరిస్థితి కూడా ఎంతగా మారిపోయిందంటే ఆశ్చర్యకరంగా వ్రాస్తున్న ఆ 45 నిమిషాల సేపు ఒక్క క్షణం కూడా ఈ అనుభవం పట్ల నాలో ఎలాంటి ప్రశ్నలూ ఉదయించ లేదు!

అత్యంతాశ్చర్యకరమైన వాస్తవం ఏమిటంటే నేనేం వ్రాయాలో నాకు తెలీదు. కానీ కొన్ని క్షణాల తర్వాత ఎక్కడి నుంచో కొన్ని పదాలు నా బుర్రలోకి ప్రాకాయి. ఆ పదాలు నేను వ్రాసే వరకే నా బుర్రలో ఉన్నాయి. వ్రాయడం పూర్తి కాగానే మరికొన్ని పదాలు నా బుర్రలోకి వచ్చేస్తాయి. ఈ విధంగా ధ్యానం, జ్ఞానం గురించి నాకు మొదటి సందేశం వచ్చింది. అది అద్భుతంగా ఉంది! ఆధ్యాత్మిక రంగంలో నేను " ఓ ఆటోరైటర్"గా నిలబడటానికది నాకు దోహదపడింది. దాంతో నాకు ధ్యానం పట్లా, పుస్తకాలు చదవటం పట్లా, మాస్టర్స్ సందేశాలు వ్రాయటం పట్లా, ఆదేశాలందు కోవటం పట్లా ఒక్కో మాస్టర్ ఇచ్చే సలహాలను ఆచరించటం నేర్చుకోవటం పట్లా నా ఆసక్తి కొండంతగా పెరిగింది!

నా ఆధ్యాత్మిక ప్రయాణ క్రమంలో నేను తెలుసుకున్నదేమిటంటే గతంలోని మహనీయులూ, మాస్టర్స్ అందరూ ఒకప్పడు మనలాగే ఉండేవాళ్ళు! తమ నిత్య జీవితంలో చాలా సామాన్యంగా ఉండేవారు! కానీ ఆధ్యాత్మికంగా తీవ్ర సాధన చేసి వాళ్ళు అంత గొప్ప వాళ్ళు, కీలకమైన వాళ్ళు అయ్యారు., వాళ్ళ నుంచి మనం ఎంతైనా నేర్చుకోవలసినంత వాళ్ళయ్యారు.

ఈ అవగాహన ఏర్పడటంతో నేను కొందరు మాస్టర్స్ గురించి ధ్యానం చేసి వారి నుంచి కొన్ని సందేశాలు తీసుకోవాలని నా భర్త ప్రస్తావించారు. ఆ సందేశాలు కొన్ని ముఖ్యమైన వాస్తవాల గురించి అయి ఉండాలి.

- వాళ్ళు ఆధ్యాత్మిక యాత్ర ఎప్పుడూ, ఎలా మొదలు పెట్టారు?
- వారి ధ్యానానుభవాలేమిటి?
- ప్రస్తుతం వాళ్ళేం చేస్తున్నారు?
- వాళ్ళు మనకిచ్చే సందేశం ఏమిటి?

అలా నేను రకరకాల మాస్టర్స్ నుంచి సందేశాలు తీసుకోవటం మొదలుపెట్టాను.

ప్రతులపైపు చూస్తూ మా మాస్టర్ అన్నారు “ఈ పుస్తకం పేరు ‘40 మంది మాస్టర్స్ సందేశాలు’. 40 జ్ఞానసందేశాలు మీరు 40 మంది మాస్టర్స్ నుంచి సందేశాలు తీసుకోండి.”

ఈ పుస్తకాన్ని చక్కగా తగిన విధంగా మలచినందుకు మా మాస్టర్, మార్గదర్శకులు, నా జీవితంలో ఎంతో చెప్పకోదగిన వ్యక్తి అయిన మాస్టర్ సుభాష్ పత్రి గారికి థ్యాంక్స్.

నేనాయన్ని “చెప్పకోదగిన వ్యక్తి” అని అనేటప్పడు నా మనస్సులో ఉన్నది - గుర్తీప్ గారు తమ గ్రంథం “చెప్పకోదగిన వ్యక్తులను కలవటం (Meetings with the Remarkable Men)” లో ఇలా వర్ణించారు.

“తన చుట్టూ ఉన్న వారి మధ్య ఆయన ప్రత్యేకంగా కనిపిస్తారు. తన మనస్సు యొక్క ఉపాయ పటిమ వల్ల ఈ ప్రత్యేకత వచ్చింది. సహజంగా తనలో నుంచి వ్యక్తమయ్యే వాటిని ఎలా నిలవరించుకోవాలో ఆయనకు తెలుసు. అదే సమయంలో ఇతరుల బలహీనతల పట్ల న్యాయంగా, సహనంగా ఉంటారు.”

నమ్మలేనంతటి మాస్టర్ ఆయన! ఉత్తమమైన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానానికి నిజమైన నిధి! మన అదృష్టం కొద్దీ దీనివల్ల ఆయన అందరినీ జాగృతం చేయగలరు! కేవలం తన సాన్నిధ్యంతో ఆ సాధకులకు తమ అన్వేషణలో సాయం ఉండగలరు. ఆయనతో జీవించటమంటే జ్ఞానంతో వీలైనంత సజీవంగా సంపూర్ణంగా జీవించే అనుభవమన్నమాట!

నా భర్త శ్రీ మూర్తిగారు నా ఆసక్తికీ, నా ఉత్సాహానికి ముఖ్యకారకులు. ఆయన నా జీవనశక్తి! నేను ఆధ్యాత్మిక పరిశోధనలో నిరంతరం కొనసాగడానికి ఆయన సాయం చేశారు. “40 మంది మాస్టర్స్ సందేశాలు” అనే ఈ గ్రంథానికి భావాన్నిచ్చిన కీలకమైన వ్యక్తి ఆయన!

ముల్లా నసురుద్దీన్ గారు చెప్పినట్లుగా “ఎల్లప్పుడూ ప్రతిదానిలోనూ ఇతరులకు ఉపయోగకరంగానూ, తనకు ఆనందాన్నిచ్చేదిగానూ ఉండే దానిని సాధించడానికి కష్టపడండి.” ఇలాగే నేను ఈ పుస్తకాన్ని తయారు చేశాను.

అనంతపూర్ లోని ఫారెస్ట్ కన్సర్వేటర్ డా॥ N. రామకృష్ణారావు, Ph.D., I.F.S. గారు ఈ గ్రంథాన్ని బయటికి తేవడానికి ఎంతో ఆసక్తిని చూపించారు. వారికి నా హార్ధిక కృతజ్ఞతలు.

గ్రేట్ మాస్టర్స్ అందరికీ, వారిచ్చిన సందేశాల కొరకు మెనీ మెనీ థ్యాంక్స్!

లోపల...

1. ఆదిశంకరాచార్యులు	-	1
2. రావణుడు	-	3
3. హిరణ్యకశిపుడు	-	4
4. విభీషణుడు	-	6
5. అశ్వత్థామ	-	8
6. నారదుడు	-	16
7. జనకుడు	-	23
8. యుధిష్ఠరుడు	-	25
9. దుర్యానుడు	-	27
10. జమదగ్ని	-	29
11. వాల్మీకి	-	31
12. సీత	-	34
13. రాముడు	-	37
14. రమణమహర్షి	-	41
15. యముడు	-	43
16. పార్వతి	-	45
17. శివుడు	-	48
18. గణపతి	-	51
19. భీమాకుడు	-	54
20. విక్రమాదిత్యుడు	-	58
21. ఇంద్రుడు	-	60
22. వాలి	-	63
23. కుంభకర్ణుడు	-	68
24. నానాజీ	-	71

25. అష్టావక్రడు	-	75
26. చిత్రగుప్తుడు	-	80
27. హరిశ్చంద్రుడు	-	85
28. బలిచక్రవర్తి	-	89
29. సెయింట్ జేవియర్	-	92
30. ఏకలవ్య	-	97
31. రాఘవేంద్రస్వామి	-	103
32. మార్కా	-	106
33. మియాంగో	-	109
34. కృష్ణుడు	-	113
35. దశరథుడు	-	123
36. హనుమంతుడు	-	128
37. సరస్వతి	-	132
38. కాళి	-	135
39. వేంకటేశ్వరస్వామి	-	148
40. విశ్వామిత్రుడు	-	155

● నావైపు నుంచి ...	-	156
● ధ్యానం ఎలా చెయ్యాలి?	-	159
● ధ్యాన విధానం	-	162
● అనుబంధం	-	163

“40 జ్ఞాన సందేశాలు”

ఓక్క క్షణం

ఆధ్యాత్మిక తత్వజ్ఞానసరమున్న ఈ సమయంలో ఆధ్యాత్మిక గ్రంథాలు కేవలం ఇంగ్లీషులోనే రావటం బాధాకరమైన విషయం. ఇంగ్లీషు పరిజ్ఞానం అంతగా లేకపోయినా ఆధ్యాత్మికంగా ఆసరా పొరికితే, తగిన సత్సంగం మనుషుల రూపంలో గానీ, పుస్తకాల రూపంలో గానీ ఉంటే ఎదగ గలిగిన వారు మరికొందరుంటారు. అటువంటి వారికి ఈ పుస్తకం 'అందాలని నా కోరిక.

పుస్తకాలను అంటే ఆధ్యాత్మిక గ్రంథాలను యుద్ధ ప్రాతిపదికన చదవమని శివుడు చెప్పాడు. అలా చదవాలంటే మనం చదవగలిగే విధంగా పుస్తకాలంటూ ఉండాలి. ఇదా అందుకే యీ చిరు యత్నం. ఇటువంటివి మరిన్ని గ్రంథాలు రావాలనీ, ఉన్నవి తెలుగులోకి అనువాదం కావాలనీ నా ఆరాటం.

9/41, నలజలమ్మ వీధి

D రేవతిదేవి

ఆనువాదకురాలు

గూడూరు - 524 101

నెల్లూరు జిల్లా

ఫోన్ : 08624 52190

40

జ్ఞాన సందేశాలు

ఆదిశంకరాచార్యులు

(మార్చి 10, 1994 - 10.30 గంటలు రాత్రి)

ఏ సమాజంలో నైనా “విలువ” అనేది చాలా ముఖ్యమైన విషయం.

“విలువల ” వ్యవస్థ లేకుండా ఒక సమాజం గానీ, ఒక సంస్కృతి గానీ మనలేదు. పునాది లేకుండా భవనం ఎలా నిలుస్తుంది?

ఏ సమాజానికైనా “విలువల వ్యవస్థ” పునాది అవుతుంది. ఈ “విలువలకు కట్టుబడి ఉండటం” మనది ఆ సమాజంలోని ప్రతి ఒక్క సభ్యునికీ చాలా ముఖ్యమైనది. మీ జీవిత సవాలుకు ఈ విలువలే మూలమట్టంగా ఏర్పడతాయి. మీరు ఏ సమాజంలో పుట్టారో ఆ సమాజపు విలువలకు అనుగుణంగా మిమ్మల్ని మీరు మలచుకోలేకపోతే పురోగతి సాధించలేరు. మీ సంస్కృతీ, సమాజాల విలువలను అనుసరించక పోవడం వల్ల మీ జీవిత సారమే మృగ్యమవుతోంది.

“అయ్యా! ఈ పాత చింతకాయ పచ్చడి విలువలను పట్టుకుని వ్రేలాడుతూ కూడా పురోగమించడం ఎలా? ఇతర దేశాల వాళ్ళను చూడండి! అంత ఐహికంగా ఉండీ అభివృద్ధి పరంగా ఎలా ఉన్నారో” అని మీలో కొందరు అనవచ్చు.

సారీ! నేను మీతో ఏకీభవించను! ఎక్కడో ఉన్న ఇతర దేశాలు మెరుగ్గా ఉన్నాయని అనుకుని ఉంటే ఈ విలువల వ్యవస్థలో నేను పుట్టి ఉండేవాడినే కాదు.

ప్రాథమికమైన విషయం ఏమిటంటే మనుష్యులు తమంతట తామే ఎంపిక చేసుకుని తగిన ప్రదేశంలో పుడతారు! నిర్ణీత విలువలు గల వ్యవస్థలో పుట్టమని ఎవ్వరూ ఎవ్వరినీ బలవంత పెట్టరు! తాము స్వతంత్రంగా తీసుకునే నిర్ణయాలను బట్టి వాళ్ళు వచ్చారు. మీరు ఎన్నుకుని పుట్టిన అసలు వ్యవస్థ ఇది అయినప్పటికీ ఈ వ్యవస్థ విలువలనే ఎలా తప్ప పట్టగలరు? దానిని ఎలా శాపనార్థాలు పెట్టగలరు? అందులో ఏదైనా తప్పంటూ ఉంటే మీరు అసలు దానిని ఎంచుకునే వాళ్ళే కాదు. మీరు స్వయంగా ఎన్నుకున్నారు కాబట్టి తప్పనిసరిగా మీరు అందులోనే జీవించాల్సి ఉంటుంది. ఆ వ్యవస్థ నుంచే మీరు నేర్చుకోవలసి ఉంటుంది. ఎందువల్లనంటే ఇక్కడే - కేవలం ఇక్కడ మాత్రమే- మీరు ఆధ్యాత్మికంగా ఎదగ గలరు; పరిణతి చెందగలరు; అభివృద్ధి చెందగలరు.

స్తేహితుల్లారా! గుర్తుపెట్టుకోండి. “విలువల వ్యవస్థ”, “విలువాధారిత వ్యవస్థ” గురించి మాట్లాడుతున్నానంటే అది ఒక ఇంటిపరంగా, కుటుంబపరంగా, కుటుంబ సంబంధాల పరంగా, అందులో మీ ఉనికి పరంగా చెప్పాను.

ఏదేమైనా, మీరు గనక “సమిష్టి కుటుంబం”, “తల్లిదండ్రులు బిడ్డల్ని అతిగా పట్టించుకోవటం”, “బాధ్యతగా ఉండమని డిమాండు చేయటం” లాంటి పాతచింతకాయ పచ్చడి పద్ధతులను వ్యతిరేకించేట్లయితే నేనూ మీతో పూర్తిగా ఏకీభవిస్తాను! “బాల్య వివాహం”, “వెట్టిచాకీరి”, “బాల కార్మికులు”, “జనన మరణానంతర కర్మకాండ” లాంటి వాటికి నేను కూడా మీ అంతే వ్యతిరేకిని! ఇవన్నీ అనవసరమైన డబ్బు దుబారా తప్ప మరోటి కాదు.

ఇది “ విలువల ” గురించి, నమాజంలోని, సంస్కృతిలోని ఒక వ్యక్తి యొక్క ఆధ్యాత్మిక పెరుగుదలపై ఆ “ విలువల ప్రభావం ” గురించి టూకీగా నా అభిప్రాయం.

రావణుడు

(మార్చి 11, 1994; రాత్రి 10 గం||)

ధ్యానంలో పైకి వస్తున్న ప్రతి మాస్టర్ నా జీవితం చూసి నేర్చుకోవాలి! నా జీవితం ప్రధానంగా రెండు సత్యాలను గురించి చెబుతుంది.

మొదటిది - ఏ ధ్యాని అయినా కొద్దిపాటి జ్ఞానంతో పది నెలల్లో నేను సాధించిన దానిని సాధించగలడు - అంటే అత్తలింగాన్ని తీయటం, శివుని నుండి కావలసినన్ని వరాలు పొందడం లాంటివన్నమాట. నా కాలంలో నాతోపాటు చాలా మంది ధ్యానులు ఉండేవారు. కానీ నేను ఎంత అత్తలోలుడినంటే “నేను పది తలలకు అధిపతిని” అని ప్రతి ఒక్కరి దగ్గరా ప్రదర్శించుకునేవాడిని. ఈ “ పది తలలు ” ఏమిటంటే అవి నా ఎరుక యొక్క తలలు. ఇతర ధ్యానులెవ్వరూ నాలా ప్రదర్శించుకోలేదు.

రెండవ వాస్తవం - పరోక్షంగా రాముడు నా మాస్టర్! మేమిద్దరమూ కలసి మా జీవితాలను కల్పన చేసుకున్నాం. తన కార్యంలో ఆయన పరిపూర్ణంగా విజయాన్ని సాధించాడు. కానీ, నా గురించి నేనెంత అతిగా అనుకునే వాడినంటే చాలా మందిని హింసించాను. ఆ కారణంగానే రాములవారు నన్ను చంపేంత పెద్ద కార్యాన్ని చేపట్టాల్సి వచ్చింది. ఈ క్రింది మూడింటినీ నా నుంచి నేర్చుకోండి.

- “అహంకారం ఆస్మత్కై ప్రరోగతికి పెద్ద అడ్డు! ”
- “మిడి మిడి జ్ఞానం అహంకారాన్ని కలిగిస్తుంది! ”
- “అహంకారం, మిడి మిడి జ్ఞానం - ఏదీ నుంచి జన్మత్రుడండి! ”

హిరణ్య కశిపుడు

(మార్చి 12, 1994, రాత్రి 11 గంటలు)

“శివుడు ఒక్కడే పరమగురువు” అని నమ్మిన వాణ్ణి నేను!

ఆయన్నే అనుసరించాను. “ఆయన కాక ఇతరులు ఎవ్వరూ లేరని” భావించిన వాణ్ణి. “ఆయనే సర్వస్వం” అనుకున్నవాణ్ణి.

నా కుమారుడు నాకు జ్ఞానోపదేశం చేయాలనీ, “ఇతర గురువులు కూడా ఉన్నారనే” భావానికి నన్ను తీసుకురావాలనీ ప్రయత్నించేవాడు. నా పని వట్టే “మొగుడి” గా తయారయ్యాడు! నా బుర్రలోకి ఈ పొయింటు దిగొట్టాలని ప్రయత్నించాడు. అందువల్ల వాడు కావాలనే “నారాయణ (విష్ణువు) యొక్క అంశాత్మ (underself)” నామాన్ని ఎన్నుకున్నాడు. అప్పట్లో నాకు ఆ పేరంటేనే బద్ధ విరోధం.

ఇవాళ ఒక ముఖ్య విషయాన్ని మీకు అర్థమయ్యేలా చెప్పాలి. నా అంతరాళాల్లో నాకు తెలుసు. నా కొడుకు చెబుతున్నది “సరియైనదే”నని. కానీ ఆ విషయాన్ని నా నోటి మీదుగా చెప్పించాలని నా కొడుకు పూనుకున్నాడు. ఆ పని మటుకు నా వల్ల కాదు. నా నమ్మకాన్ని మార్చాలని వాడు చేసిన ప్రయత్నాలన్నింటినీ పడగొట్టడానికి వెయ్యిన్నొక్క మార్గాలకు పాల్పడ్డాను.

అందువల్ల నేను “విషం త్రాగు” లాంటి ఆజ్ఞలన్నీ ఇచ్చాను. ఆ పిల్లవాడు విజయవంతంగా నా హత్యా ప్రయత్నాలను తప్పించుకున్నాడు. ఎప్పుడూ నేను ఓడిపోతూనే వచ్చాను. చివరికి నా తెలివితక్కువ తనానికి పరాకాష్ఠగా వాణ్ణి సవాలు చేశాను - తన గురువును భౌతికంగా నా ఎదుట ప్రత్యక్షం చేయమని.

“తెలివితక్కువ తనం” అని ఎందుకన్నానంటే లోలోపల నాకు బాగా తెలుసు వాడు చెప్పేది కరెక్టేనని. అయినా నేను దాన్ని ఎన్నడూ బయటికి రానీయలేదు.

కనుక, ధ్యానసాధకుల్లారా! మీలో ఎవరైనా “నాకు తెలుసు” అని అనుకునేట్లయితే దయచేసి కూర్చుని ధ్యానించి మీకు తెలిసిన దానిని నిజంగా తెల్పుకోవటం మొదలుపెట్టండి.

మీ చుట్టూ మాస్టర్స్ ఉన్నారు. పైగా మీరంతా ఒకరికొకరు సహాయం

చేసుకోవాలి. మీకు ఇవ్వబడుతున్న మార్గదర్శకత్వాన్ని దయచేసి కొల్లగొట్టండి. మీ అంతట మీరే విషయాలు తెలుసుకోండి. మీ మూడో కన్ను తెరుచుకోవడానికి ఇతర మాస్టర్స్ మీకు సహాయం చేస్తారు! కానీ, అందుకు పూర్తి బాధ్యత వాళ్ళు తమ మీదికి తీసుకోలేరు. వాళ్ళు అలా చేసేట్లయితే మీరు నేర్చుకునేదెలా? మీరు ఎదిగేదెలా? హిరణ్య కశిపుడిగా నా జీవితం నుంచి నేర్చుకోవలసిన స్పష్టమైన పాఠం ఇదే.

కాబట్టి మిత్రుల్లారా! రెండు విషయాలు గుర్తుంచుకోండి.

- "ఇతర మాస్టర్స్ను దూషించకండి!"
- " 'తెలివితక్కువ తనం' తో మీ జన్మ వృథా చేసుకోకండి!"

విభీషణుడు

(మార్చి 14, 1994, రాత్రి 11 గంటలు)

నేను రావణుని సోదరుడిని.

ఏదో ఒక రోజు మీ అందరిని కలవాల్సి వస్తుందని నాకు తెలుసు. కానీ నన్నొక సందేశం ఇవ్వమని మీరు పిలుస్తారని మాత్రం నేను అనుకోలేదు!

నరే! నా జీవిత సందేశం ఏమిటంటే - “మీ చుట్టూ అంతా పతనమైపోతుండగా, ముక్కలైపోతుండగా, నాశనమై పోతుండగా మనుషుల్లో ఒకరిపై ఒకరికి నమ్మకం లేకుండా పోతుండగా మీరు మాత్రం ఆధ్యాత్మికంగా ఎదగడం నేర్చుకోవాలి.”

ఇదంతా ఎందుకు చెబుతున్నానంటే ఎవరికైనా అలాంటి పరిస్థితులు అద్భుతమైన ఆధ్యాత్మిక పునాది అవుతాయి.

మా అన్నదమ్ముల్లో నేను తప్ప పుట్టినవాడిని. మానవత్వాన్ని గట్టిగా పట్టుకు వ్రేలాడడం, సామాన్యుడి మూలనైతిక విలువలకు కట్టుబడి ఉండటమే నేను ఎదుర్కొనే సవాలు! నా క్రమశిక్షణ నుంచి, విలువల నుంచి ప్రక్కకు పోవటం నాకు ఇష్టం లేదు. ఎందుకంటే నేను క్రమశిక్షణ గల వ్యక్తిని. నిజమైన విలువల్ని బలంగా సపోర్టు చేసేవాణ్ణి.

ఇక రెండవది, నా జీవితంలో ముందుగానే అగ్ని వ్లాను చేసుకుంటూ ఉండేవాడిని. ఎన్నడూ హడావిడి పడేవాడిని కాదు. గొప్ప వాటిని సాధించాలనే లక్ష్యం నాకు ఎప్పుడూ ఉండేది కాదు. ఆధ్యాత్మికంగా ఎదగడానికి నాకు ఈ రెండు విషయాలూ సహాయపడతాయి. నా లాంటి నియమాలు గల మనిషికి రావణుని భవనంలో స్థానం లేదు. కానీ సోదరుల మవటం వల్ల అవసరానికి మించి నేను అతన్ని భరించాను.

నరే! ఇంతకీ చెప్పాచ్చేదేమిటంటే ఒకానొక స్థాయికి వచ్చేసరికి నా సంసార బంధాలన్నీ త్రెంచుకోవలసి వచ్చింది. ఆ బంధాలు నాకు ఆధ్యాత్మికత వైపు వెళ్ళడానికి దోహదం చేశాయి. నేను సామాన్య మానవుణ్ణి. ఎన్నడూ నేను ఆవేశంతో విరుచుకు పడటం అంటూ ఉండేది కాదు. “నా అన్నదమ్ములకు కలిగే భావాలు నాకు ఎందుకు కలగవు?” అనే విషయాన్ని అర్థం చేసుకోవాలనే ప్రయత్నంలో ఒంటరిగా

గడిపేవాడిని.

చూడండి. ఈ రోజున నేనిక్కడున్నాను. వాళ్ళు అవతలివైపున ఉన్నారు. మనందరం ఆధ్యాత్మికతవైపు వెళ్ళవలసిన వాళ్ళం. లేకపోతే మనందరం ఐహికానికి ఎరగా పడిపోతాం. “ ఈ ‘ ఐహికత ’ అనేది ఏ క్షణానైనా పగిలిపోయే బుడగే తప్ప మరొకటి కాదు” అని ఇతరులకు తెలియచెప్పటం కోసమే గుర్తుగా నేను వున్నాను.

మీ తరం ప్రస్తుతం ఎదుర్కొంటున్న విపత్కర పరిస్థితి. మీరు ఊహిస్తున్న దాని కంటే చాలా దారుణంగా ఉంది. మీ అందరికీ నా మనఃపూర్వక సలహా ఏమిటంటే మీ బాగు కోసం, మీ చుట్టు ఉన్న ఇతరుల బాగు కోసం కూడా ఆధ్యాత్మిక మార్గాన్ని మీరు అవలంబించాలి.

ఒకవ్వుడు సామాన్యుణ్ణి అయిన నేను ఈనాడు భౌతిక శరీరంలో ఏడవ చైతన్య శరీరానికి మాస్టర్ గా ఉన్నాను! మరి, కొంత నిజాయితీగా ప్రయత్నం చేస్తే అతి త్వరలో నా స్థితికి మీరూ చేరుకోగలుగుతారు.

అన్యతామ

(మార్చి 16, 1994 ఉదయం 10.45 గం||లు)

మొట్టమొదట నేను నాలుగేళ్ళు ప్రాయంలో మా నాన్న గురుత్వంలో ధ్యానం మొదలుపెట్టాను! ఆయన కురు రాజ కుటుంబానికి గురువులు.

ప్రప్రథమంలో కురు పాండవుల మధ్య విభేదాలు లేనప్పడు నేనే వాళ్ళకి నేర్పుతూ ఉండేవాడిని. అప్పటికి నేను పదిహేడేళ్ళ వాడిని. అప్పటికే నేను పరిపూర్ణత్వం పొందాను. పొందవలసి ఉన్నది రాబోయే మహాభారత సంగ్రామ కారణంగా. ధ్యానమే కాకుండా నా తండ్రి నుంచి నేను నేర్చుకున్న ఇతర విద్యలలో కూడా నిష్ణాతుణ్ణి అవుతున్నాను. అప్పట్లో అది చాలా కష్టమైన శ్రమతో కూడుకున్న జీవితం. రోజంతా నాకున్న నైపుణ్యాలతో, ధ్యానంతో, ఇతరులకు బోధ చేస్తూ ఉండేవాడిని. కేవలం నాలుగు గంటలు మాత్రమే మామూలుగా నిద్రపోతూ రోజుకు ఇరవై గంటలు పనిచేసే వాడిని.

ఇప్పటికే ఆ కుటుంబంలోని అన్నదమ్ముల మధ్య విపరీతమైన ద్వేషం పెరిగిపోతోంది - అధికారం కోసం. మొదట్లో పాండవులు కౌరవులను చాలా వినయంతో ప్రేమతో చూసుకున్నారు. దుర్యోధనుడి సంగతి అర్థమయ్యాక వాళ్ళు దూరంగా ఉండిపోవాల్సి వచ్చింది. ఆ అన్నదమ్ముల మధ్య ఏర్పడుతున్న చిన్న చిన్న తగాదాలను ఆపడానికి సహాయం చేయడానికి బదులు ఆనాటి ధ్యానులందరూ జరగబోయే ఆ గొప్ప సంఘటనకు తగినట్లు తమను తాము పరిపూర్ణులుగా చేసుకోవటంలో మునిగిపోయారు. వాళ్ళను మేం ఆపలేకపోయాం. కృష్ణుడు కూడా ఏమీ చేయలేక పోయాడు. అందువల్ల కృష్ణుడితో సహా మేమందరం మమ్మల్ని మేం పరిపూర్ణులుగా చేసుకునే అవకాశాన్ని అంది వుచ్చుకున్నాం. మా అందరి ఆలోచన ఏమిటంటే “మనకి మనం సహాయం చేసుకోగలిగినప్పడే మనం ఇతరులకు సహాయ పడడానికి అర్హులమవుతా”మని.

ఏదేమైనా, మేమెప్పుడూ ఒక్క విషయం అనుకుంటూండే వాళ్ళం. రాబోయే మహాసంగ్రామాన్ని మేం ఆపగలిగినట్లయితే మాకు మేం సహాయం చేసుకోగలుగుతాం, ఇతరులకు మరింతగా సహాయ పడగలుగుతాం. అంచేత కురుపాండవుల మధ్య వున్న దూరాన్ని తగ్గించడానికి చిన్న చిన్న ప్రయత్నాలు చేశాం; కానీ లాభం లేకపోయింది.

ఆ సమయంలో మాలో చాలామంది గొప్ప జ్ఞానులు. మా కళ్ళ ఎదుటే జ్ఞానాన్ని పొంద గలిగే పరిస్థితి ఉంది. ఇప్పుడు నేను, మా నాన్న అక్కడే ఉండి కారవులు యుద్ధానికి సిద్ధం కావటంలో నహాయవడాల్సి వచ్చింది. ఈ అన్నదమ్ములేమో చాలా సామాన్యులు. వారికి ఐహికమైన తృప్తి ఎక్కువ. ఇది మేమందరం కలసి ఆడుతున్న ఆటే కదా! మాకు ఎదురైన సవాల్ ఏమిటంటే - ఒక వైపు ఆ వంద మంది ఐహిక అధికార పిపాసులతో ఉంటూనే, మరోవైపు, నిరంతర వ్యతిరేకతలోనే, మా ఆధ్యాత్మిక దాహాన్ని మేం తీర్చుకోవాలి!

వ్యాస, భిష్మ, విదుర, ద్రోణాచార్య మొదలైన మా మాస్టర్స్ అందరూ ఈ సమయంలో నేర్చుకున్నదే మీకు సూచిస్తుంది - మీరు శ్రద్ధగా కష్టపడి చేసే ఆధ్యాత్మిక సాధనే మీరు బహువేగంగా పురోగమించడానికి సహాయపడుతుంది.

● శ్రద్ధ, కృషి పని చేయటం ఇవే నేకు మిక్కిళ్ళే సందేశం.

ప్రశ్న:- అయ్యా! తమరు చిరంజీవి. మీకు ఇది ఎలా వచ్చింది?

“చిరంజీవి” అంటే భౌతిక మరణం లేనివాడు! మేం తరాల తరబడి, శతాబ్దాల తరబడి శాశ్వతంగా ఒకే భౌతిక శరీరం ధరించే ఉంటాం. నా గురువైన నా తండ్రి నుంచి ఈ స్థితిని ఒక వరంగా పొందాను. నా శ్రద్ధకూ, ధ్యానంలో నా పటిమకూ సంతోషించి ఆయన ఇచ్చిన వరం అది. ముందుగా నేను చిరంజీవినీ కావాలన్న కోరిక నాలో ఏ కోశానా లేదు.

నేను నా యుద్ధ కార్యక్రమాన్ని పూర్తి చేసి మరికొన్ని సంవత్సరాలపాటు బ్రతికి వెళ్ళిపోవాలి. కానీ, తర్వాత ఇదే శరీరంలో ఎప్పటికీ బ్రతకాలన్న కోరిక కలిగింది. మహాభారత యుద్ధానికి గొప్ప గుర్తుగా మిగిలిపోవా లనిపించింది. తీవ్రమైన అధికార దాహం ఏం చేయగలదో మనుషుల్లో వ్యాప్తి చేయడానికి ఉండిపోవాలనిపించింది. చాలా మంది అధికార పిపాసుల జీవితాలను వృధా చేసుకోకుండా ఆపగలిగాను. ప్రస్తుతం చాలా మంది మాస్టర్స్ నుంచి ఖగోళ - భౌతికశాస్త్రం (astro-physics) నేర్చుకునే పనిలో ఉన్నాను. నా చదువు ఉన్నత దశకు చేరుకుంది. ఈ చదువు పౌనఃపుణ్యమార్పు (frequency change) సమయంలో నేను చాలా చురుకైన పాత్ర పోషించడానికి నాకు సహాయ పడుతుంది. హనుమంతునితో కలసి పని చేయాలని నాకు చాలా కోరికగా ఉండేది. ఇప్పుడా కోరిక తీరుతున్నది. ఇకపోతే భవిష్యత్తు గురించి ప్రస్తుతానికి నేనేమీ ఆలోచించలేదు.

సరేగాని చిరంజీవిగా ఉండాలంటే కావలసినవి :

- "ప్రతిక్షణం జీవించాలన్న కోరిక బలంగా కలిగి వుండడం."
- "మనకే కాకుండా మానవ జాతికి కూడా సహాయపడే పనులు, సకెళ్ళు ఒకటిని తర్వాత ఒకటిగా తీసుకుని చేసే సామర్థ్యం కలిగి వుండడం."
- "ఇతరులకు ఆద్యత్తికంగా సహాయం చేయాలన్న కోరిక బలంగా కలిగి వుండడం."
- "జీవితంలో అన్ని మార్గలలోని వెళ్ళే పట్ల ఆప్యాయత, సానుభూతి కలిగి వుండడం."
- "జనన మరణాలు మిథ్య అన్న జ్ఞానం కలిగి వుండడం; కోరుకున్నంత కాలం ఒకే శరీరంలో ఉండగలమనే కోరిక కలిగి వుండడం."

చాలా మంది - మానవజాతిలో 99.9 శాతం మంది - ఇలాంటి సహాలు నెదుర్కోవటం కన్నా మరణమే మేలనుకుంటారు. వారి సంకల్పం అది. నేను మాత్రం భౌతిక అమరత్వాన్నే కోరుకుంటాను ఎక్కువగా! ఎందుకంటే ఇతరులకు సహాయ పడటంతో పాటు మీ వ్యక్తిగత ఎదుగుదల అడ్డు ఆపు లేకుండా నిర్విరామంగా పని చేయవచ్చు.

ప్రశ్న : అయ్యా! సర్వశక్తిమంతుడు దుర్యోధనుడు, వరాలపుట్ట కర్ణుడు ఉండగా అర్జునుడినే ఎందుకు ఉత్తవోత్తముడిగా వర్ణించారు?

చూడమన్నా! అర్జునుడు నిర్మలమైన వాడు, నిజాయితీపరుడు! అతని శ్రద్ధ, శ్రమలతో సరితూగే వాళ్ళు ఎవ్వరూ లేరు! మీరు వేరెవ్వరితోనూ అతనిని పోల్చలేరు కూడా! కర్ణ, దుర్యోధనుల కంటే ఉన్నతంగా ఎదిగాడతను! ఆ జన్మలో దుర్యోధనుడు చాలా గొప్ప ధ్యాని. కానీ, అతనికి విపరీతమైన అధికార దాహం; తన తండ్రి లాగానే అసూయాపరుడుగా ఎదిగాడు. ఇక కర్ణుడంటావా - కష్టసమయంలో తనను ఆదుకున్న దుర్యోధనుడికి తన జన్మను ఒక "స్నేహపూర్వక తీపిగుర్తు"గా ఇచ్చేశాడు. అది అంతే. నీకు ఇంకా అడగాలని ఉంటే రాత్రికి అడుగు.

ప్రశ్న: అయ్యా! మేం మిమ్మల్ని చూడగలుగుతామా?

ఎందుకు చూడలేరు? చూడగలుగుతారు! మీలో నిజాయితీ ఉంది. కానీ మనమిప్పుడు ముందు మనుషులకు సందేశాన్నివ్వాలి. కాబట్టి కుదరదనే చెప్పాలి. అయితే మీరు అర్జునుడంత నిజాయితీపరులు కాబట్టి మీరు "భూ అక్షం మార్పు (Axis change)" కోసం పని చేసేటప్పుడు భౌతికంగా నన్ను తవ్వక

చూడగలుగుతారు.

(మమ్మల్ని “అర్జును” అన్నందుకు చాలా ధ్యాంక్స్! ఇది మాకెంతో గౌరవప్రదమైనది)!

ప్రశ్న: మా పిల్లల విషయంలో మీరు మాకిచ్చే సలహా ఏమిటి? పేం చేయవలసినవీ, చేయకూడనివీ ఏమిటి?

ఏమీ లేదు. వాళ్ళు పరిపూర్ణమైన మాస్టర్లు. కేవలం వాళ్ళు ధ్యానం చేయాలి. అంతే. వాళ్ళకిష్టదే అన్నీ తెలుసు.

మార్చి 18, 1994; ఉదయం 11.35 గంటలు

ప్రశ్న:- అయ్యా! మీ గురించి మీరు మాత్రమే వివరించదగిన అద్భుతీయమైన విషయం ఏదన్నా చెప్పండి మాకు !

“ కారవుల మధ్య ఉంటూ మానసిక వికాసానికి వ్యతిరేకమైన ఆ వాతావరణంలోనే ఆధ్యాత్మికంగా ఎదగాలి” - ఇది ఈ జన్మ కొచ్చేటప్పడు నేను నిర్ణయించుకున్న కార్యం. కానీ ఈ నా జన్మకార్యంలో నేను పెట్టుకున్న పని మరింత క్లిష్టమూ, జటిలమూ అయింది. అందుకు కారణం నాకివ్వబడిన చిరంజీవత్వ వరం. మీకింత క్రితమే చెప్పాను నేనెలాంటి ఆధ్యాత్మిక లక్ష్యాలూ పెట్టుకోలేదని! నేను అనుక్షణం “ఈ క్షణంలో బ్రతకటం”, “ఈ క్షణం కోసమే పని చేయటం” చేసేవాణ్ణి. బుద్ధుడు తపస్సు చేసింది “నిర్వాణం పొందా”లని కాదు. అసలు అది ఆయన లక్ష్యం కాదు. ఆయన లక్ష్యం అంతా మనుష్యులకు సహాయం చేయటమే! ఆయన ఆ పనిని తన సంకల్పశక్తితో మాత్రమే చేస్తూ వచ్చాడు. మీ విధి మీరు నిర్వర్తించండి. అదే మీ లక్ష్యం. అంటే పుస్తకాలు చదవటం, ధ్యానం చేయటం, ఇతరులతో ధ్యానం గురించి, పుస్తకాల గురించి మాట్లాడటం - ఇదే మీ లక్ష్యం. నారదుడు ధ్యానం చేయటం లేదు గానీ ఆయన అద్భుతమైన మాస్టర్. నిజమే, మొదట్లో రకరకాల పరిధులలోకి వెళ్ళడానికి ఆయన ధ్యానం చేశాడు. కానీ ఈనాడు తన జ్ఞానంతో, ఇతరులకు సహాయం చేయాలన్న తన కోరికతో ఆయన ఏ పరిధిలోకైనా వెళ్ళిపోతాడు! మీరు భౌతిక లోకంలో మనుష్యులకు సహాయం చేయాలనుకున్నట్లే ఆయన వివిధ పరిధులలోని వారికి సహాయం చేస్తున్నాడు.

ప్రశ్న :- మాటలలో వ్యక్తపరచలేని విధంగా మా మనస్సులలో నిలబిపోయిన అనుమానాలు ఏమైనా ఉంటే వాటిని దయచేసి తీర్చండి.

మొదటిది -మీరు క్రమం తప్పకుండా ధ్యానం చేయటం మొదలు పెట్టక “కుండలినీ” గురించి మీరు దిగులు పడాల్సిన అవసరం లేదు! అది మీ శారీరక వ్యవస్థలో మీ ఆధ్యాత్మిక పురోగతిని సూచించే మౌలిక నిర్మాణాంశం. కేవలం హఠయోగులు మాత్రమే కుండలినీ శక్తిని ప్రభోధం చేస్తారు. శ్వాసపై ధ్యాన ఉంచే సామాన్య ధ్యానికీ అది చేపట్టదగిన కార్యం కాదు. అన్ని చక్రాలూ ఆటోమేటిక్ గా పని చేస్తాయి. కానీ మీకు వాటి గురించి అస్సలు తెలిక, తెలుసుకోవాలన్న కోరిక ఉంటే మీరు కుండలినీ ప్రభోధం, ప్రయాణం, నియంత్రణ అన్నిటినీ అనుభూతి చెందవచ్చు.

అయితే, ఎక్కువ మంది మనుష్యులకు ఉపయోగపడేలా ఇతరులకు జ్ఞానాన్ని పంచాలనే పనిలో ఎక్కువ ఆసక్తి ఉన్నవారు “ కుండలినీ ”ని ఎలా భరించగలరు? ఎలా అనుభూతి చెందగలరు? అది ప్రతి ధ్యానికీ అత్యవసరమైన, ఉండితీరాల్సిన విషయమేమీ కాదు. గుర్తుంచుకోండి. “ కుండలినీ ” గురించి మాత్రమే మాట్లాడటంలో నిమగ్నమైనవాడు వేరే ఇంకేమీ తెలుసుకోలేడు. ధ్యానంలో “అన్నీ తెలిసినా, దేనిలోనూ పరిపూర్ణత్వం లేకుండా ఉండటం”మే ఉత్తమం. ఎందుకంటే శాశ్వతత్వమనేది మీ చేతుల్లో ఉంది. చివరకు సర్వానికి మీరే అధిపతులు. మీరు తెలుసుకోవటం అగిపోయే పరిస్థితి ఎన్నటికీ ఉండక పోవచ్చు. అంతమనేది లేదు. అనేక కార్యాలండే ఈ అనంత విశ్వంలో వెయ్యిన్నొక్క ఇతర విషయాలలోంచి ఆధ్యాత్మికతను మీరు ఎన్నుకున్నందుకు సంతోషించండి.

ఇక రెండవది. మీకు మీరే మాస్టర్! మీరు ఒక స్థితికి చేరుకునే వరకు ప్రతి స్థితిలో ఉండే ప్రతి మాస్టరు వచ్చి మీకు రకరకాల విషయాలు బోధిస్తూ ఉంటారు. దీనిని దృష్టిలో పెట్టుకుని మీ చుట్టూ ఉండే వారిని మీరు కూడా అలాగే చూస్తారు. అవును, ప్రతి ఒక్కరూ ఏదో ఒకటి నేర్చిస్తూనే ఉంటారు.

ఇక మూడవది. ప్రతి మాస్టర్ కూడా తొలిదశలో ఒక బృందంలో సభ్యుడిగానే మొదలుపెడతాడు. తొలిదశ దాటి “ హనీమూన్ ” పూర్తయ్యాక అది “ ఏకనభ్య సైన్యం ” అవుతుంది! అంటే ఆ మాస్టర్ వంటరిగా నిలబడతాడు. ప్రతి దశలోనూ మనల్ని జాగ్రత్తగా చూసుకోవడానికి మాస్టర్స్ ఉంటారు. అయితే అది మీరు వారిని గుర్తించినప్పుడే! ఇలా ప్రతిస్థాయిలోనూ - అది నా స్థాయి కావచ్చు, మీ స్థాయి కావచ్చు, పది బ్రహ్మాండాలకు మాస్టర్ స్థాయి కావచ్చు - మిమ్మల్ని సరియైన మార్గంలో ఉంచమనే ప్రార్థనతో మొదలుపెట్టాలి. “ సరియైన మార్గం ” అని నేననగానే అయితే తప్పడు మార్గాలు కూడా ఉన్నాయనుకోకండి.

అలాంటిదేమీ లేదు. ఉన్నదల్లా పురోగతి, తిరోగతి. తిరోగతి గురించి మీకు ముందే తెలుసు కాబట్టి పురోగతి వైపు లక్ష్యం ఏర్పరచుకోండి. మీ పురోగతికి అవరోధంగా నిలిచే అలవాట్ల వలలో చిక్కుకోకండి. అంటే మిమ్మల్ని, మీ చైతన్యాన్నీ, మీ ఆలోచనలనూ ఇలాంటి వాటన్నిటినీ విస్తరింపజేయండి.

అది ఎలా చేయాలంటే - ఉదాహరణకి - మొదట్లో మీరు శ్వాస మీద ధ్యాన ఉంచటం మాత్రమే చేసేవారు అనుకుందాం. ఇప్పుడు మీరు పది మంచి అలవాట్లని పెంపొందించుకోండి. అంటే మాస్టర్స్ తో మాట్లాడటం, పిల్లల మాటలు వినటం, ఇరుగు పొరుగు ఏం చెబుతున్నారో వినటం, ధ్యానంలో ఉన్నప్పుడు మీ శరీరంలో కలిగే రకరకాల మార్పులను గమనించటం . . . ఇలాంటి వన్నమాట. “ఈ రోజు”తో పోలిస్తే రేపటి మీ ధ్యానం వల్ల ఇంకొక్క విషయమైనా పెంపొందాలి. అది బహుశా ఏదైనా దృశ్యాన్ని చూడటం కావచ్చు, మరింకేదైనా కావచ్చు. ఎప్పుడూ ముందుకు వెళ్ళాలనేదే గమనికగా పెట్టుకోండి. కొన్ని విషయాలు తెలియగానే అంతటితో ఆగిపోకండి. ఒక అలవాటుగా నేను నేర్చుకున్న విషయమిది. పరిమితిలో ఇమిడిపోకండి. మిమ్మల్ని మీరు విస్తరింపజేసుకోండి!

ఇక నాలుగవది. మీరు స్థూల శరీరంలో ఉన్నారూ కాబట్టి “JMH (సిరిల్ స్కాట్ రచించిన “ఇనీషియేట్” పుస్తకంలో చెప్పబడిన జస్టిన్ మోర్వర్డ్ హేగ్)” నూ, మీ మాస్టర్ పత్రి గాల్నీ ప్రతిస్థాయిలోనూ గుర్తు పెట్టుకోండి! ఒక్కటి జ్ఞాపకం ఉంచుకోండి. మాస్టర్ ఎంతగా పురోగమిస్తే అంత నిరాడంబరంగా కనపడతాడు! ఈ వాక్యాన్ని సదా మీ మనస్సులో ఉంచుకుని తిరగండి! మీరు ఎలా ఎదుగుతారో చూడండి!

ప్రశ్న :- ఆయా ‘ధ్యానం’ అంటే ఏమిటో మాకు చెప్పండి. మేం ధ్యానంలో ఏం చేస్తున్నాం అనే దానితో పోలి మీ అనుభవాలు చెప్పండి.

మీకు లానే నా గురువు కూడా నాకు శ్వాసను గమనించడం ద్వారా ధ్యానం చేయడం నేర్పాడు. కానీ అరుణా! మీలాగా కాక, మీ భర్త లాగా నాకు ఎలాంటి అనుభవాల్లా లేవు. అయిదు సంవత్సరాల తరువాత నా అనుభవాలు మొదలయ్యాయి. బంగారు కాంతులు కనిపించడంతో మొదలయ్యాయి. ఆ తర్వాత రకరకాల మాస్టర్స్ కలవడం జరుగుతూండేది. రకరకాల ప్రదేశాలు చూసేవాణ్ణి. చివరగా ప్రతిరోజూ నా చుట్టే నాకు అనుభవాలు కలిగేవి. ఇదీ నా ధ్యానం, నా అనుభవాలు. ధ్యానానుభవాల విషయంలో మీకూ నాకూ ఏ విధంగానూ తేడా లేదు.

ప్రశ్న :- జన్మ కారణానికి, ఆత్మ ఎదుగుదలకీ తేడా ఏమిటి? దాన్ని ఎలా తెలుసుకోగలగచ్చు?

ఒక విధంగా చెప్పాలంటే రెండూ ఒక దానికొకటి ముడిపడి ఉన్నాయి. “జన్మకారణ” మనేది మీరు ఎంచుకున్న పని. “ఆత్మ ఎదుగుదల ” అంటే ఇంత వరకు మీరు ఎత్తిన అన్ని జన్మలనూ ఒక దగ్గర చేర్చి, ఆ అన్ని జన్మలలో కలిపి మీరు నేర్చుకున్న మొత్తం జ్ఞానాన్ని “ ఆత్మ ఎదుగుదల ” అంటారు. మరో విధంగా చూస్తే జన్మకారణమనేది ఈ జన్మకోసం మీరు ఎన్నుకుని వచ్చిన కార్యాలనూ, సవాళ్లనూ అవగాహన చేసుకోనిస్తుంది. ఇక ఆత్మ ఎదుగుదల అనేది మీ జన్మ కారణం తెలుసుకున్న తర్వాత మరింత విస్తృతమయ్యేది మీ జ్ఞానం ద్వారానే!

జన్మ కారణాన్ని తెలుసుకునే విధానం చాలా తేలిక. కానీ, ఆత్మ ఎదుగుదల ఎంతవరకు జరిగింది అనే దానిని తెలుసుకోవటం మాత్రం చాలా కష్టం. ఆ పరిజ్ఞానాన్ని పొందడం చాలా పెద్ద విషయం. ‘ భాష ’ అనే పరిమితి నుంచి బయటికి వచ్చినప్పుడు మాత్రమే మీరు ఎంత ఎదిగారో మీకు అర్థమవుతుంది. ఆధ్యాత్మిక ఎదుగుదలని కొలవడానికి కొలబద్ధలేమీ లేవు. ఒక్క మాట చెప్పండి. మీ పురోగతి గురించి మీకు నిజంగా తెలీదూ? వెళ్ళండి! మీ లోతుల్లోకి వెళ్ళండి! ఇప్పటి మీ అవగాహన స్థాయినీ, మీ ఎదుగుదల కొలతనీ చూసుకోండి. ఆత్మ ఎదుగుదల వల్ల మీ చైతన్యంలోనూ, ఎరుకలోనూ పెరుగుదల ఉంటుంది అంతే.

ప్రశ్న :- మీ ఆధ్యాత్మిక జీవనం అశ్వత్థావు జన్మలోనే ప్రారంభమయిందా లేక గత జన్మలలోనే ప్రారంభమయిందా?

నా ఆధ్యాత్మిక జీవనం ఈ జన్మకు రెండు జన్మల క్రితం ప్రారంభమయింది. అయినా గాని అప్పట్లో నేను ఆధ్యాత్మికతను అంత సీరియస్ గా తీసుకోలేదు. నా పూర్ణాత్మ వేసిన ప్లానుకీ, మీ పూర్ణాత్మ వేసిన ప్లానుకీ తేడా ఉంది. నా పూర్ణాత్మ నా కోసం వేసిన ప్లాను ఏమిటంటే మొదట నేను భౌతిక భూమికలో నిత్యజీవితం ఉనికి గురించి చాలా నేర్చుకోవాలి. ఎలాంటి ఆధ్యాత్మిక పరిజ్ఞానం లేకుండా కేవలం ఒక వ్యూహం ప్రకారం జీవించి, ఆ జన్మలో నేర్చుకోవలసినవన్నీ నేర్చుకోవాలి.

నిజమే! కొన్ని జన్మలలో నేను అనుకున్న పనిని సక్రమంగా చేయలేక ఓడిపోయాను. అయితే కేవలం కృష్ణుని సన్నిధిలో మాత్రమే నేను చాలా నేర్చుకున్నాను. మర్నంగా చెప్పాలంటే ఆ జన్మలో ఆయన నాకు భౌతిక గురువయ్యాడనే చెప్పాలి. నేను చిరంజీవిని కావడానికి అలా అన్నీ అనుకూలించాయి.

ప్రశ్న :- మేమూ మీలా కావడానికి మార్గం చెబుతారా?

అదేమిటి మూర్ఖురూ? తమాషాగా మాట్లాడుతున్నారు! ఇప్పటికే మీ గురువు పత్రిగారు మిమ్మల్ని అందర్నీ నన్ను మించిపోయేలా చేయాలని ప్రయత్నిస్తున్నారు. మీలో అతితక్కువ మంది మాత్రమే ఆయన మాస్టరన్న సంగతి గుర్తించారు! తనకు పరిచయమైన వాళ్ళందరికీ సహాయం చేసి వాళ్ళంతా వికసించేలా చేయాలనే గాఢమైన కోరిక ఆయన కున్నదంటే మీరు అక్షర్లపాఠాలు. మీకు వచ్చిన అవకాశాన్ని అందిపుచ్చుకోండి. ఆధ్యాత్మిక సాధనలో అప్రమత్తంగా ఉండండి. ఎల్లప్పుడూ మీ చిన్ని చేతిని అందిస్తూ ఆయనతోనే ఉండండి. దీపముండగానే ఇల్లు చక్కబెట్టుకోవాలన్న విషయాన్ని మనస్సులో పెట్టుకోండి. ఆయన మిమ్మల్ని ఎంతటి వాళ్ళగానైనా చేయగలడు! “నేను ఫలానా కావాలి” అని చెప్పండి; ఆయన చేసేస్తాడు! అంత సమర్థుడూ, శక్తిమంతుడూ ఆయన. లేకపోతే “శిష్యులు”, “చేలాలు” అని పిలవడానికి బదులు తన శిష్యుల్ని “మాస్టర్స్” అని పిలిచేవాళ్ళేవరు?

(ఉదయం 9.15 గంటలు ఈ ప్రశ్నలన్నీ అడిగింది నా భర్త.)

నారదుడు

(మార్చి 21, 1994; రాత్రి 9.15 గంటలు)

నాకు తెలుసు “చిరంజీవులైన మాస్టర్స్” గురించి మీరు ఆలోచించటం మొదలుపెట్టిన తర్వాత నన్నూ పిలుస్తారని! మిమ్మల్ని మొదటిసారి కలుస్తున్నాను కాబట్టి మీకు “హలో” చెబుతున్నాను!

మరుక్షణం ఏం జరగబోతోందో నాకు తెలీదు. అందువల్ల మీ గురించి ప్రత్యేకంగా నేను ఏమీ ఆలోచించలేదు. కానీ, ఈ మధ్య ఒక్క విషయం మాత్రం గమనించాను. మీ ఆధ్యాత్మిక బృందంలో ఏదో నిరుపమానమైనది వుందని. మీలో కొందరికి నేను కనిపిస్తాను. సరే అరుణమ్మా! అప్పడప్పుడూ మీకు నేను కనిపిస్తాను. మీకు సందేశాలందుతూ ఉంటాయి.

నేను “చిరంజీవి”ని ఎలా అయ్యాను? నా మట్టుకు నాకు ఇది అనేక జన్మలుగా వస్తూ ఉన్న ప్రవాహం. జీవితంలోని వివిధ రకాల పాఠాలు నేర్చుకోవడానికి నాకు అనేక జన్మలు పట్టింది. లెక్కలేనన్ని జన్మలు తీసుకున్నాను. ప్రతిజన్మ, ప్రతి జీవితం నాకు నేర్చిన జ్ఞానం యొక్క పూర్తి సారమే “నేను ఇదే భౌతిక శరీరంలో శాశ్వతంగా బ్రతక గలగడం” అన్న దానిని నాకు నేర్పింది. నా శరీరం వడలిపోదు కూడా. ఇప్పటికీ అది 40 ఏళ్ల శరీరంలాగా దృఢంగా తేలిగ్గా ఉంటుంది!

నా పనేమిటంటే ఒక పరిధి నుంచి మరో పరిధికి జ్ఞాన సందేశాలను మోసుకుపోవటం; గడుస్తున్న ఒక్కో యుగం నుంచి పాఠాలు నేర్చుకోవటం. మీకు తెలీటం కోసం చెబుతున్నాను - రాబోయే యుగంలో ‘మనం’ అంటే మీరందరూ, నేనూ అలాగే బ్రతుకుతాం. ఒక పరిధి నుంచి మరో పరిధిలోకి వెళుతూ జీవిస్తాం. ఇప్పటి వరకు నేనేం ఎంజాయ్ చేశానో అదే మీరందరూ కూడా ఎంజాయ్ చేస్తారు. నా తరహా జ్ఞానాన్ని పంచుకోవడానికి నా కప్పడు మనుష్యులు ఉంటారు.

ఇక మీ పుస్తకం దగ్గరికొద్దం.

మీ జన్మలను మీరెలా ప్రారంభించారో అలాగే నేనూ నా వివిధ జన్మలను ప్రారంభించాను. మొదట్లో నేనొక మామూలు మనిషిని. కేవలం జన్మ కార్యాల చేపడుతూ ఉండేవాడిని. పని సక్రమంగా చెయ్యకుండా అదే భూమికకు మళ్ళీ మళ్ళీ వచ్చి పుడుతుండేవాడిని. జీవితం చప్పిడిగా అనిపించి క్రమేణ వినుగొచ్చేసింది. నెమ్మదిగా నాకు కొంచెం, కొంచెం అర్థం కాసాగింది - ఏ లక్ష్యమూ లేకుండా బ్రతికేస్తున్నారని! ఎందుకలా? నేననుకునే వాడిని, “నే నొక్కడినే ఇలా

అలోచిస్తున్నానా? లేక ఇంకెవరైనా కూడా ఇలా అలోచిస్తున్నారా?” నాలాంటి వాళ్ళ గురించి తెలుసుకోవాలనే తపనలో పదిహేనవయేట ఇల్లు వదలి వచ్చేశాను.

రకరకాల ప్రదేశాలు తిరిగాను. నాకు తృప్తి కలిగించిన మహనీయు లెవ్వరూ నాకు కనిపించలేదు. నాకు తారనపడిన ఒక్కొక్క మూర్తు కూడా ఏదో కొంత వదిలిపెట్టి అసంపూర్ణంగా చెబుతున్నట్లుగా అనిపించింది. చివరికి రకరకాల పరిధులలో 107 మంది గురువులను కలుసుకున్నాక 108 వ గురువుగా నారాయణుని కలుసుకున్నాను. ఆయన నాకు ప్రతి విషయాన్నీ బోధించాడు. భౌతిక శరీరంలో ఉన్నందుకు నేను తొలిసారిగా ఎంతో సంతోషపడ్డాను. తర్వాత నేను ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానాన్ని నలుగురికీ ప్రచారం చేసే ఫనిని చేపట్టాను. అప్పడు ఒక మాస్టర్ నాకు ఒక వరమిచ్చారు - నేను ఒకే శరీరంలో శాశ్వతంగా ఉండి, ఒక చోటి నుంచి ఇంకో చోటికి, ఒక పరిధి నుంచి మరో పరిధికి ఆధ్యాత్మిక జ్ఞాన సందేశాలను మోసుకెళ్ళాలని ఆశీర్వదించారు.

ప్రతి ధ్యానికీ నేను ఇచ్చే సందేశం ఏమిటంటే “మీకు వున్న ఎలాంటి జ్ఞానాన్నయినా సరే ఇతర ధ్యానులకు పంచండి. ” నేను చిరంజీవత్వ వరాన్ని పొందింది ఇలానే. “ శాశ్వతంగా జీవించి ఉండడానికి ఏకైక మార్గం మనం పొందిన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానాన్ని ఇతరులతో పంచుకోవటం ద్వారా మాత్రమే ” అని నేను తెలుసుకున్నాను.

(మార్చి 22, సాయంత్రం 7.30 గంటలు)

ప్రశ్న :- “చిరంజీవి స్థితికి చేరుకోవడానికి మీరు ఎంతకాలం ధ్యానం చేశారు?”

చిరంజీవిని కావాలని నేనేమీ ధ్యానం చేయలేదు. ఇతర లోకాలను చేరుకోవడానికీ, ఒక పరిధి నుంచి మరో పరిధిలోకి ప్రయాణం చేసే జ్ఞానం సంపాదించాలనీ ధ్యానం చేశాను. ఒక పరిధి నుంచి మరో పరిధికి నేను ప్రయాణం చేసింది అక్కడున్న వివిధ మాస్టర్స్ నుంచి జ్ఞానాన్ని పొందాలని.

ఈ విధంగా నేను పొందిన జ్ఞానం ఏమిటంటే :

1. రకరకాల స్థాయిలలో పనిచేస్తూ మాస్టర్స్ ఉన్నారు. ఒక్కొక్కరికి క్రొత్త వ్యవస్థల్ని సృష్టించటం, కొనసాగించటం, పోషించడం అనే పని ఉంటుంది. అప్పటికే అమలులో వున్న వివిధ వ్యవస్థలను మళ్ళీ నిర్మించడం, పునర్ వ్యవస్థీకరించడం అనే పనులు కూడా ఉంటాయి.

2. మరో మహాయోగుల కూటమికి తమ తమ స్వంత సాహస కార్యాలు

చేయటమంటే ఇష్టం. అది తమ సొంత ఆత్మజ్ఞాన రంగంలో కావచ్చు, లేదా వివిధ స్థాయిలలోని వారికి సహాయం చేయటం కావచ్చు.

3. సృజనాత్మక జీవులు ఉన్నట్లే వినాశనకర జీవులూ ఉన్నారు! సృజనాత్మక జీవుల కార్యకలాపాలకు అడ్డం కొట్టాలని ఈ వినాశనకర జీవులు చూస్తూంటారు. ఇలాంటి చోట్ల నాకు చేతినిండా బోలెడు పని! మహా ఉత్సాహంగా ఉంటుంది! ఎందుకంటే నేను పని చేయడానికి రెండు వ్యతిరేక పక్షాలుంటాయి. ఆ ఇద్దరూ కూడా “నాలోని భాగమే” కదా!

ఇదీ నేను సాధించింది! మనుష్యులు నన్ను రకరకాల కథలలో అన్యాయంగా “కలహస్త్రియుడు” అని పిలుస్తారు. కానీ అలా కాదు. నేను “కలహాలు” పోగొడుతూ ఆత్మజ్ఞానమంతా నేర్చుకున్నాను.

ప్రశ్న :- ‘కర్మ’ అనేది మనిషిని వేధించకుండా ఎప్పుడు ఉంటుంది?

కర్మ సిద్ధాంతానికి ఒకే ఒక సూత్రం ఉంది. ఆ సూత్రం అసలు ఎందుకేర్పడిందంటే మీరు నేర్చుకోవాలి, అర్థం చేసుకోవాలి, శాశ్వతంగా మీలో ఒక గుణాన్ని ఇముడ్చుకోవాలి, అందుకోసం మీకు మీరే సహాయం చేసుకోవాలి! ఈ సత్యాన్ని మీరు తెలుసుకున్న క్షణం నుంచి ఆ ‘కర్మ’ అనేది మిమ్మల్ని ఏ దశలోనూ ఇబ్బంది పెట్టదు. ‘ఎదగటం’, ‘సృష్టించటం’, ‘సహాయం చేయటం’ అనే మొత్తం పద్ధతి పని చేసేది కేవలం ‘నేర్చుకోవటం’ అనే దాని మీదనే.

ప్రశ్న :- పైన కట్ట కడపటివాడి (Ultimate) నుంచి క్రిందికి వస్తూంటే మనకు కనపడే వ్యవస్థ ఏమిటి?

మన పూర్ణాత్మే మనకు పైన కట్ట కడపటివాడు. “ఆయన”కు మనం జీవాత్మలం. మన జీవాత్మలకు మనమే పూర్ణాత్మలం! ఈ మౌలిక విధానంలో మనం - అంటే మీరు, నేను - జనన మరణ చక్రంలో తిరుగుతూ బ్రతుకుతున్నాం. కనుక అయ్యా! ఈ విధానంలో మనం రకరకాల పనుల మీద రకరకాల నిర్ణీత సమయాలలో వస్తూంటాం. మన సహజీవాత్మలు కొన్ని చేస్తూ ఉన్న పనులే మనమూ చేస్తూ ఉండవచ్చు కూడా! అలా జరగడానికి ఏకైక కారణం ‘క్షుణ్ణత’, ‘పరిపక్వత’. మనం పరిపక్వత చెందాలి. మన పూర్ణాత్మ తాను పరిపక్వత చెందడానికి మనల్ని రకరకాల పనుల మీద పంపిస్తుంది. ఏ వ్యవహారాలలో తనకు పరిపక్వత, నాణ్యత, ఖచ్చితంగా కావాలనుకుంటుందో అవే పనులు ఒక్క జీవాత్మకి కాక, మరిన్ని జీవాత్మలకు అప్పగించి పంపుతుంది. ఆ పూర్ణాత్మ తన అన్ని జీవాత్మలకూ తన చైతన్యపుదారాలను వంపి, ఒక్కో దారం గుండా నమాచారాన్ని

పొందుతూంటుంది; తెలుసుకుంటూంది; జ్ఞానాన్ని పెంచుకుంటూంది. అదయ్యా ఈ పద్ధతి, ఈ వ్యవస్థ! దానిని ఇంకోలా చెప్పకుండాం. ఒక విషయాన్ని మొదట ఊహిస్తాం. తర్వాత ఆ ఊహను పరిశోధనశాలలో పెట్టి రకరకాల పరీక్షలు చేస్తాం. ఆ తర్వాత ఒక్కో పరీక్ష నుంచి ఒక్కో ముగింపుకు వచ్చి 'విషయాన్ని' అర్థం చేసుకుంటాం. ఇదెంత క్లిష్టమైన విధానమో చూడండి. మీ పూర్ణాత్మ ఒకవైపు మీకు కావలసిన జ్ఞానాన్ని మీకు అందించి సహాయం చేస్తూ మరోవైపు మీ నుంచి కొత్త జ్ఞానాన్ని మీకు అందించి సహాయం చేస్తూ మరోవైపు మీ నుంచి కొత్త జ్ఞానాన్ని పొందుతూంటుంది. ఇదీ ఆ వ్యవస్థ! ఒక స్థాయిలో చూస్తే మీ పూర్ణాత్మకు మీరు దారం. మరో స్థాయిలో చూస్తే మీరే ఒక పూర్ణాత్మ. అర్థం కాక మతిపోతోందా? కానీ అదే వాస్తవం నాయనల్లారా!

ప్రశ్న :- బుద్ధుని బోధనలు, కృష్ణుని గీత, పాతంజలి సూత్రాలు ఆత్మను గురించి చెప్పాయి. అవి మాకు ఏ విధంగానైనా సంబంధించి ఉన్నాయా?

మీకు తేలిక మాటల్లో స్పష్టంగా చెప్పింటే ప్రతిదీ సరళంగా, మీ ఎట్ట ఎదుటే ఉంది. అయితే సత్యం అనేది సరళంగానూ, తిన్నగానూ ఉంటుందనీ, డొంక తిరుగుడుగా ఉండదనీ అర్థం చేసుకోలేరు. "మీరు కళ్ళు తెరిస్తే చూడగలుగుతారు " లాంటి స్పష్టమైన విషయాలను కూడా అర్థం చేసుకోరు. అయ్యా! మీరు కళ్ళు మూసుకున్నా కూడా సత్యం అనేది ఎక్కడికీ పోదు. అలాగే ఉంటుంది. మీరు కళ్ళు మూసుకోక ముందు ఎలా ఉందో అలాగే ఉంటుంది. మీరు కళ్ళు తెరిచాక కూడా అది అలాగే ఉంటుంది. మీరు చేయవలసిన పని ఏమిటి అంటే మీ "మనస్సు"ను తెరవండి. మీ "బుద్ధి"ని తెరవండి "చూడండి". ఈ విధంగా మీరు చూడకపోతే అంతా కల్లనగా తోచి ఏమీ అర్థం కాదు.

మనుష్యులు తమను తాము అర్థం చేసుకోవటం చాలా తేలిక. కానీ ఆ తెలుసుకోవడంనేది కేవలం " బుద్ధుడి పద్ధతిలోనో, కృష్ణుడి మార్గంలోనో, అదీ కాకపోతే పాతంజలి విధానంలోనో మాత్రమే అర్థం చేసుకుంటాను, ఆ మార్గాన్నే అనుసరిస్తాను " అని పట్టుబట్టారనుకోండి - తప్పవలదా? మీదే! మిమ్మల్ని మీరే తిట్టుకోవలసి ఉంటుంది. మీ సాంత తెలివితేటలుపయోగించి, మీ సాంత అవకాశాలను చూసుకుని, మీ సాంత పద్ధతులలో మీకు సరిపడే విధానంలో మీ గురించి మీరు పరిపూర్ణంగా నేర్చుకోండి!

ఒక బుద్ధుడు, ఒక కృష్ణుడు, ఒక పాతంజలి తమ స్వంతశైలిలో నేర్చుకున్నారు. ఇతర ధ్యానులకూ, మానవ జాతికీ సహాయం చేయాలన్న తపనతో

వాళ్ళు తాము సత్యాన్ని ఏ విధంగా కనుక్కున్నారో చెప్పారు. వాళ్ళకు చాలా మంది శిష్యులున్నందు వల్ల వాళ్ళ బోధనలూ, వాళ్ళు దేనిని ఎలా సాధించారు అనే విషయాలూ ఒక నోటి నుంచి ఇంకో నోటికీ, ఒక మనిషి నుంచి మరో మనిషికి అలా ప్రాకుతూ పోయాయి. ఆ పనిలో జరిగిన మరో విషయం ఏమిటంటే వాళ్ళు చెప్పని విషయాలు కూడా ప్రాముఖ్యతను సంతరించుకోవటం కూడా జరిగింది. ఇవి కూడా మన మీద ప్రభావాన్ని చూపించేస్తూ ఉంటాయి. మీలో ఏ అంతశ్శక్తి ఉందో దాని మాట వినండి! దానిని బట్టి నడచుకోండి! ఇతరులు చెప్పిన దానిని బట్టి ప్రక్కత్రోవ పట్టిపోవద్దు. మీ గురువు నుంచి ప్రతి విషయాన్నీ నేర్చుకోండి. మీ గురించి మీ చుట్టుప్రక్కల ఉండే వాళ్ళ కన్నా ఆయనకే బాగా తెలుసు. ఇది నేను మీకు మనస్ఫూర్తిగా ఇచ్చే సలహా! ఈ పాఠాన్ని నేను కూడా నేర్చుకున్నాను. ఈ అవగాహన ఒకసారి మీలో ఏర్పడిందంటే ఇక ఆకాశమే మీ హద్దు. మీ గురువుతో పాటు ఆకాశమంత ఎత్తుకు ఎదిగిపోవచ్చు!

ప్రశ్న :- మన జన్మలో మనం ఏం చేయాల్సి అనేది మన పూర్వాత్మ నిర్ణయిస్తుందా? దానిని 'విధి' అనవచ్చా?

స్వేచ్ఛ, 'ఎంపిక' అనే వాటిని మీరు అర్థం చేసుకునే స్థాయికి వచ్చారంటే 'విధి' అనే మాట చాలా వరకు తగ్గిపోతుంది. 'విధి' లేదా 'జన్మ ప్రణాళిక' అనేది ప్రతి ఒక్కరికీ ఉంటుంది. ఇది ఒక విస్తారమైన విషయం. దీని మీద ఆధారపడి జన్మ ప్రణాళికను గ్రహించటం జరుగుతుంది. ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో అత్త ఎదగటం మొదలుపెట్టేసరికి విధి ప్రభావం మన మీదుండదు. ఎదుగుతున్న అత్త ఆ విధి ఏర్పడిన కారణాన్ని తెలుసుకుంటుంది. ఆ విధికి అనుగుణంగా బ్రతకడంలో ఆనందాన్ని పొందుతుంది. అయితే మామూలు అత్త - అంటే ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో ఎదగని అత్త - ఆ విధి ప్రకారం జీవించక పోవటమేగాక తానే ఎంచుకుని తెచ్చుకున్న ఆ పరిస్థితులను తిట్టుకుంటూ ఉంటుంది. అలా చేసి ఇంకా ఇంకా ఊబిలోకి కూరుకుపోతూ మళ్ళీ మళ్ళీ అలాంటి జన్మలనే తెచ్చుకుంటూ ఉంటుంది. నేను మాత్రం 'విధి'ని 'జన్మ ప్రణాళిక' అంటాను.

ప్రశ్న :- ప్రతి ఒక్కరూ తప్పనిసరిగా ఆధ్యాత్మికతలోకి విగాల్పించేదా? ఈ సందేశాన్ని నలుగురిలో ప్రచారం చేయబోతున్నాం కనుక దయచేసి స్పష్టం చేయరా?

అవును! ఆధ్యాత్మికత అనేది చాలా విస్తారమైన విషయం. దానిలో మనం కనుక్కోనివి కూడా ఇంకా ఉన్నాయి. దానిలోకి వెళ్ళాలంటే ముఖద్వారం ధ్యానమే.

ఈ సందేశాన్ని మీరు వ్యాప్తి చేయాలి. ఎందుకంటే సత్యం అనేది ఎంత సరళంగా, డొంక తిరుగుడు లేకుండా ఎంత తిన్నగా ఉంటుందో తెలుసుకోవటం ప్రతి ఒక్కరికీ అవసరం. దీనిని ప్రతి ఒక్కరూ కేవలం ధ్యానం ద్వారా మాత్రమే గ్రహించగలరు, అనుభవించగలరు! కొద్దిపాటి ధ్యానమైనా చేసి ఉండకపోతే సత్యాన్ని అర్థం చేసుకోలేరు. ధ్యానంలో విశ్వశక్తి కిరణాలు (cosmic rays) మీ భౌతిక శరీరాన్ని చైతన్యవంతం చేస్తాయి. మీ నిత్యజీవితంలో ఉండే అనేకమైన చిన్ని చిన్ని కార్యకలాపాలను గురించిన సమాచారాన్ని అందుకోవడానికి అనుకూలంగా మీ శరీరాన్ని అవి సిద్ధం చేస్తాయి. అన్నట్లు ఆధ్యాత్మికతను బాగా అర్థం చేసుకోవడానికి ఇంకో కొత్త పరిధిని మీ బృందం జత చేసింది. అదే పుస్తకాలు చదవటం! ఎవరైనా “పుస్తకాల ద్వారా జ్ఞానాన్ని పొందాను” అని అంటే నేను వాళ్ళతో పూర్తిగా ఏకీభవిస్తాను! నిత్యజీవితంలో మనకు జ్ఞానం అనేది ఏర్పడకపోతే ఇక ఆధ్యాత్మికత వల్ల లాభం ఏమిటి? నిత్యజీవితంలో జ్ఞానాన్ని ఒకసారి మీరు పొందితే జీవితంలో ప్రతీదీ అద్భుతంగా ఉంటుంది. బ్రతకటంలోనే ఆనందం అనిపిస్తుంది. కనుక ధ్యానం చేయటం ఎంత ముఖ్యమో సందేశాన్ని నలుగురికీ చెప్పటం కూడా అంతే ముఖ్యం.

ప్రశ్న :- ధ్యానం ఇలాగే కొనసాగిస్తూ ఉంటే మేం ఎలాంటి ఆటంకమూ లేకుండా ఎదుగుతూనే ఉంటామా?

ఇక్కడ రెండు కోణాలున్నాయి. ఒకటి ఇప్పుడు మీరున్న పరిస్థితి, రెండవది మీ ఎదుగుదల.

మొదటిది : ఇప్పుడు మీరున్న పరిస్థితి. వీలైనంత ఎక్కువ మంది ధ్యానాల్లోకి దిగే కొద్దీ ఇప్పుడు మీరున్న భూమండంలో వున్న చెడు ప్రభావం తగ్గుతుంది. ఎందుకంటే కేవలం ధ్యానం ద్వారా మాత్రమే ఎవరైనా ధైర్యపడిన జీవితాన్ని శాస్త్రీయపరంగా అర్థం చేసుకోవడానికి అనుగుణంగా తయారవుతారు. ఇటువంటి పరిస్థితిలో మీ ఆత్మ ఎదుగుదల గురించి మాత్రమే ఆలోచిస్తూ కూర్చోవటం కంటే ఈ సందేశాన్ని నలుగురికీ వ్యాప్తి చేయటమే మీకు ముఖ్యం. అలాగని మీరు ధ్యానాన్ని ప్రక్కన పెడతామంటే కుదరదు. ధ్యానం వల్ల మీకు మాస్టర్స్ తో లింకు కలుస్తుంది. దాని వల్ల మీరు ఏ పన్నెత్ పెట్టుకొచ్చారో ఆ పని లోపం లేకుండా పరిపూర్ణంగా చేయగలుగుతారు. ప్రేమతో ధ్యానం చేయమన్న సందేశాన్ని యేసుక్రీస్తు అందరికీ వ్యాప్తి చేయలేదా? తన ఆత్మ ఎదుగుదల కోసం ఆయన పాటు పడలేదు. తన సమాజంలో తన మనుష్యులకు సహాయం చేయాలనుకున్నాడు.

ఇక రెండవది : మీ ఎదుగుదల చాలా తోణాల మీద ఆధారపడి ఉంది. ఈ జన్మ నమూనాను అర్థం చేసుకోవడానికి మౌలికంగా కావలసిన దాన్ని చదివి అర్థం చేసుకున్నారనుకోండి, ఈ జన్మలో మీరు ఎదగవలసినంత ఎదిగినట్లే!

ఈ జన్మ తీసుకునేటప్పుడు మీరు ఏం చేయాలనుకుని వచ్చారో అంత కంటే ఎక్కువే సాధించాలనుకుంటే మాత్రం ఎక్కువగా ధ్యానం చేయండి, పుస్తకాలు చదవండి, ఇతరులకు సహాయం చేయండి.

ప్రస్తుతానికి ఇంతే.

(రాత్రి 9.15 గంటలు)

జనకుడు

(మార్చి 26, 1994; రాత్రి 11.15 గంటలు)

అయ్యా! నా గురించి ముందుగా మీకు చెప్పాలంటే నేను రాజ కుటుంబంలో పుట్టానని చెప్పవలసి ఉంది. మా పూర్వీకులందరూ వివిధ దేశాలకు రాజులు. మా వంశ వృక్షంలో జగమెరిగిన వాస్తవం ఒకటి ఉంది. ప్రతి తరంలోనూ ఒక్కడే కొడుకు పుడుతూ వచ్చాడు. సీత దొరికాక మా జనక వంశ వృక్షం అంతటితో అంతమై పోయిందని మాకు అర్థమైపోయింది.

ఇదీ మా కుటుంబ చరిత్ర. రాజులందరం 'జనకు'లనే పిలువబడే వాళ్ళం! మా జనకులందరికీ మా తండ్రులే సాధారణ విద్య, యుద్ధ విద్యలతో పాటుగా ధ్యానం కూడా నేర్దేవారు. ఆ రోజుల్లో మేము ధ్యానులం, పాలకులం కూడా అయి ఉండటం మాకెంతో అవసరం. దాని వల్ల మాకు మనో నిబ్బరం ఏర్పడేది. ఎదురయ్యే ప్రతి సమస్యను భౌతికంగా అర్థం చేసుకునే వాళ్ళం. అలాగే దాని వెనకనున్న ఆధ్యాత్మిక విషయాన్ని కూడా అర్థం చేసుకునే వాళ్ళం. దీనిని అర్థం చేసుకోవటంలో మా మనసుల్లో సమభావనతో ఉండేవాళ్ళం. అయితే నా పూర్వీకులలా కాకుండా నాకు మరింత సేపు ధ్యానంలో గడపాలని ఉండేది. వెంటనే నాకు అలా చేయడానికి అనుమతి లభించింది. కొన్ని సంవత్సరాల పాటు తపస్సు చేశాను. రాజ్యానికి తిరిగి వచ్చి రాజునై ప్రజాపాలన చేశాను.

జనకుడిగా నా జన్మవల్ల, ధ్యానం వల్ల నేను నేర్చుకున్నదేమిటంటే మనిషిగా భౌతిక జీవితపరంగా ఏర్పడిన బాధ్యతలను ఎన్నడూ నిర్లక్ష్యం చేయకూడదు. మీరు “ఏడవ శరీర చైతన్యానికి మాస్టర్” అయితే కావచ్చు. ఒక భౌతిక శరీరంలో కంటూ వచ్చాక వ్యక్తిగా మీ బాధ్యతలను నిర్వహించాలి. మీ కుటుంబం పట్ల గానీ, మీ పట్ల గానీ మీ బాధ్యతలను ఎన్నడూ నిర్లక్ష్యం చేయకు. తమ జన్మపట్ల తమ బాధ్యతలను నిర్వహించని వారెవ్వరూ ఆధ్యాత్మికంగా ఎదగలేదు! మీ జన్మ కారణం మొదలుకుని ధ్యానంలో శిఖరాగ్రాలు అందుకునే వరకు అనేక బాధ్యతలుంటాయి మీకు!

ధ్యానం, ఆధ్యాత్మికత అన్నవి పెళ్ళాం బిడ్డల్ని వదలిపెట్టమనిగానీ, సంఘాన్ని వదలి పెట్టమని గానీ చెప్పవు. పైగా మీరు కుటుంబంతోనూ, సంఘంతోనూ కలిసుండాలని చాలా గట్టిగా చెబుతాయి.

ప్రశ్న :- నేల దున్నుతూండగా మీకు సీత దొరికింది. సహజక్రమంలో కాకుండా మానవ శరీరాన్ని నిర్మించడం సాధ్యమవుతుందా?

అవుతుంది! ఎందుక్కాదు? చూడండయ్యా! ఒక్కో సంవత్సరం నేను ఒక్కోచోట నేలను ఎందుకు దున్నేవాడినో మీకు చెప్పాలి ముందుగా. సీత నాకు దొరుకుతుంది, నా జీవితంలోకి వస్తుంది అన్న విషయం నాకు ఏనాడో తెలుసు.

ఇక రెండవది : ప్రతి సంవత్సరం కనీసం ఒక్కసారైనా ఒక కర్షకుని కష్టాన్ని పంచుకోవాలని ఉండేది. సీత అప్పటికీ, ఇప్పటికీ కూడా చాలా గొప్ప మాస్టర్. సూక్ష్మమైన ధాతువులను తయారు చేయగల సామర్థ్యం ఆమెకు సహజంగానే ఉన్నది. మానవ ధాతువులను గానీ, భౌతిక ధాతువులనుగానీ ఆమె నిర్మించగలదు. తిరిగి ఈ ధాతువులను కలిపి వాటికొక రూపం ఇవ్వగల సామర్థ్యం కూడా ఆమెకుంది. అందువల్ల సరియైన సమయంలో ఆమె ఒక పెట్టెను సృష్టించింది, తను దాని లోపల ఒదిగిపోయింది, పసిబిడ్డగా మారిపోయింది. వాళ్ళు మాస్టర్స్ కదా! వాళ్ళు దేనినైనా తయారు చెయ్యనూ గలరు, తుడిపేయనూ గలరు.

ప్రశ్న :- రామ రావణుల జన్మ కారణాలేమిటి?

ధ్యానంలో నేను పొందిన జ్ఞానం ప్రకారం, రాముని జన్మను నేను ముందుగానే తెలుసుకున్న దాని ప్రకారం, రాముడు రెండు ముఖ్యమైన బాధ్యతలు పెట్టుకుని భూమి మీదికి వచ్చాడు. ఒకటి తను చాలా సామాన్యమైన రాజకుమారుడిననీ, తల్లిదండ్రుల వల్ల గౌరవంగా బాధ్యతాయుతంగా ఉండాలనుకున్న వాడిననీ సామాన్య ప్రజానీకానికి చూపాలి.

రెండవది, తాను కూడా చాలా ఉన్నతమైన మాస్టర్ నననీ, ఆ కాలంలో బ్రతికున్న తాపసులను రక్షించి తద్వారా సుఖశాంతులను భూమిమీద నిలబెట్టాలి. అయితే ఇక రావణుడిని ఒక మినహాయింపుగా తీసుకున్నాడు - రాక్షసుడైనా, మనిషైనా, ఏ ఇతర జీవి అయినా ఆధ్యాత్మికంగా పురోగమించవచ్చు అని చూపడానికి. శిష్యుడు గురువు పట్ల తప్పగా ప్రవర్తించినా కూడా ప్రతి గురువు తన శిష్యుని పట్ల మనస్సులో దయగానే ఉంటాడు. నిజానికి రాముని పట్ల సీత యొక్క పరిపూర్ణ సమర్పణను చూశాక రావణుడు మారవలసి ఉంది. ప్రతి ఒక్కరికీ ఎవరి స్వేచ్ఛ వారికి ఉంటుంది కదా! అలాగే రావణుడు తాను చేసిన పని ద్వారా తన మృత్యువును తానే కొని తెచ్చుకున్నాడు.

(రాత్రి 12.10 గంటలు)

యుభిష్టిరుడు

(మార్చి 29, 1994; రాత్రి 9.25 గంటలు)

నేను “ ధర్మరాజు ” అనే పేరుతో అందరికీ బాగా తెలుసు! సంఘం, సంఘ సభ్యులు ప్రశాంతంగా జీవించడానికి కోసం ప్రతి సంఘమూ, ప్రతి సంస్కృతి కొన్ని ప్రాథమిక నిబంధనలనూ, చట్టాలనూ రూపొందించుకున్నాయి. మీలాగే నేను కూడా సంఘంలో ఉండే మనిషినే! అయితే నా తమ్ముళ్ళు మాత్రం అతి బలశాలులు, లేదా ధ్యానులు.

సంఘ పెద్దలు ఏర్పరచిన కట్టుబాట్లలోనే జీవించాలని నేను ఎంచుకున్నాను. మరోవైపు నా జన్మ కారణం నుంచి నేను ప్రక్కదోవ పట్టుకుండా ఉండాలని చాలా జాగ్రత్త పడుతుండేవాడిని. అందువల్ల ఎప్పుడు చూసినా ఒక రకమైన మానసిక ఒత్తిడిలో టెన్షన్లో ఉండేవాణ్ణి. “ధర్మం తప్ప అన్యం వద్దు” అనే మనో నిర్ణయాన్ని గట్టిగా పట్టుకుని ఉండేవాడిని. అంటే “సంఘం”, “సంస్కృతు”ల సూత్రాలకు కట్టుబడి ఉండేవాణ్ణి.

నాకు వున్న ఏకైక బలహీనత జూదం! అయితే దానిలో కూడా నేను ధర్మానికే కట్టుబడి ఉండేవాడిని. గెలుపు ఓటమిలను లెక్కచేసే వాడిని కాదు.

క్లుప్తంగా చెప్పాలంటే “ ఎన్ని కష్టాలు వచ్చినా సరే తాను పుట్టి పెరిగిన పరిస్థితులలో ఉంటూనే మనిషి పరిణతి చెందగలడు” అనేది ఋజువు చేయడానికే నేను బ్రతికాను. గుర్తు పెట్టుకోండి. నా జన్మ ధ్యానం గురించి గానీ, పుస్తకాలు చదవటం గురించి గానీ చెప్పదు. కేవలం సంఘానికీ, సంస్కృతికీ కట్టుబడి ఉండటం మాత్రమే చెబుతుంది.

నేనూ ధ్యానం చేశాను గానీ అది కురుక్షేత్ర సంగ్రామం తరువాతే. నా జీవితం గురించి, నా పనుల గురించి ఇంతే చెప్పగలిగింది.

ప్రశ్న :- పదమూడేళ్ళ దేశ బహిష్కారం సమయంలో మీరు చేసిన పనులేమిటి? ఆ సమయంలో కృష్ణుని ఫాత్ర ఎలాంటిది?

పదమూడేళ్ళ దేశ బహిష్కరణంలో మేం చేసిందేమిటంటే కౌరవ కుటుంబంలోని వాళ్ళకు చెందిన రకరకాల గ్రహస్థితుల వివరాలు సేకరించుకుని ఎవరిని ఏ విధంగా దెబ్బ తీయాలో చూసుకున్నాం. మా తమ్ముళ్ళు అర్జునుడు, నకుల సహదేవులు ఈ పనిలో మునిగి ఉండగా, భీముడు దుశ్శాసనుడి

విషయంలో ఇలాంటి పనిలోనే ఉన్నాడు. నేను, కృష్ణుడు మాత్రం “ ఏ రకంగా దాడిచేస్తే దానివల్ల మంచి చెడ్డలు ఎలా ఉంటాయి ” అనే విషయాల గురించి ఆలోచించటంలో మునిగి ఉండేవాళ్ళం. అయ్యా! పన్నెండేళ్ళు ఎడతెరిపి లేకుండా తపస్సులు చేయలేదు మేం. ఆ కాలంలో ఎన్నో యుద్ధాలు కూడా చేశాం. మేం జన్మ తీసుకువచ్చింది కేవలం ‘ధ్యానం’ కోసమే కాదు - ఎక్కువ భాగం ధ్యానం గడిపామనుకోండి. ఈ అరణ్య వాన కాలంలోనే అర్జునుడు బహుముఖ పరిధులలోకి ప్రయాణం చేయటం (Multi-dimensional travel) నేర్చుకున్నాడు.

ఆ పన్నెండేళ్ళ అరణ్యవాసంలో అమితంగా లాభపడిన వ్యక్తి ద్రౌపది. తన అతీంద్రియ శక్తులన్నింటినీ ఆమె తిరిగి తెచ్చుకుంది. కృష్ణుడు ఆమెకు ప్రధాన గురువు. అతని నుంచి ఆమె చాలా నేర్చుకుంది.

(రాత్రి 9.55 గంటలు)

దుర్వాసుడు

(ఏప్రిల్ 16, 1994; మధ్యాహ్నం 3.40 గంటలు)

నా వ్యక్తిగత జీవితం మీకెలాంటి సందేశాన్ని ఇవ్వదు. నేను మీకిచ్చే సందేశం ఒక్కటే - కోపం, చిరాకు ముక్కు మీదుండే మునిగా నేను ప్రసిద్ధుడిని. నిజానికి బుద్ధుడు దేనినైతే పొందాడో నేనూ దానిని పొందాను. అయినా కూడా మనుష్యులకు నేను ఏమిటో తెలీదు! ఎందుకంటే ఇలాంటి ప్రశ్న ఇంతవరకు ఎవ్వరూ అడగలేదు. అడగనంత వరకు ఏ విషయమూ బయటికి రాదు!

ఇక్కడి నుంచి ఇప్పుడు నేను మీకు చెబుతున్నాను. ధ్యానులైన రాజులకూ, మునులకూ తమ తమ పనులలో పరిపక్వత సాధించడానికి సహాయం చేయడం కోసం నా జీవితం ఏర్పడింది. నా రాజులు, మునులు వాళ్ళ వాళ్ళ ధ్యానాల్లో బాగా పురోగమించిన వాళ్ళే అయినా జ్ఞానం కోసం కష్టపడటంలో మాత్రం అంతగా పురోగతి పొందలేదు. చిన్న చిన్న పనికిమాలిన తప్పులు చేస్తూండేవాళ్ళు. అందుకని వాళ్ళ మీద నాకు కోపం వచ్చేది, వస్తూ ఉండేది. నాకు కోపం రావడానికి ఎప్పుడైనా అదే కారణం. నా కోపం వల్ల ఫలితం మాత్రం చాలా గొప్పగా ఉండేది. అదేమిటో గాని నా కాలంలో చరిత్ర రాసే వాళ్ళెప్పుడూ నేను నా రాజులకూ, మునులకూ ప్రశాంతంగా బోధ చేసేటప్పుడు ఆ చుట్టుప్రక్కల్లో ఉండే వాళ్ళే కాదు. నాకు కోపం వచ్చినప్పుడు మాత్రమే వాళ్ళు చుట్టుప్రక్కల ఉండేవాళ్ళు! మీరే చెప్పండి. ఏ మనిషైనా ఎప్పుడు చూసినా కోపంగా మాత్రమే ఉంటూ ఇంకే ఇతర భావమూ లేకుండా ఉండగలడా? వేరే భావాల్లే అతనికి ఉండవా?

అవునయ్యా. నాకూ ఒక కుటుంబం ఉండేది. భార్యా బిడ్డలు ఉండేవాళ్ళు. నేను వాళ్ళతో జీవించేవాడిని. రాజులతో, అధికారులతో కలిసి పనిచేసే వాడిని. ఇతర మునులతోనూ, శిష్యులతోనూ కలిసి ధ్యానం చేసే వాడిని. చాలా మామూలు జీవితం గడిపేవాడిని. కనుక కలిసిఉన్నది నా మీద ముద్రవేయకండి. ఎందుకంటే నేను కేవలం కలిసంగా ఉండే గురువును కాను. నేనొక మామూలు గురువును. నేను “ఏనుక్రీస్తు”ను, “బుద్ధుడి”ని కూడా. ప్రేమ గురించి మాట్లాడుతున్నట్లు ఎక్కడా నా గురించి చెప్పనంత మాత్రాన ప్రేమ గురించి నాకేమీ తెలీదనుకోకండి. నా కుటుంబ జీవితం, నా భార్య, నా బిడ్డలు, ముఖ్యంగా నా శిష్యులు - వీళ్ళంతా నా ప్రేమస్వరాలు. ఆధ్యాత్మిక జీవితంలో నేను చేసే సాహసాలు నా శిష్యులకు, మునులకు, రాజులకు నేను నిర్వాణం గురించి చేసిన బోధనలు నిజమే. నేను

“నిర్వాణం” అనే పదాన్ని కొత్తగా పుట్టించలేదు. అది బౌద్ధుల పదం. అయినా నా వాళ్ళలో చాలా మంది దానిని పొందడానికి నేను సహాయం చేశాను.

యేసుక్రీస్తు ఉన్న కాలం చాలా వేరుగా ఉండేది. అరాచక వాతావరణం, గందరగోళం, విలువలే నశించి పోయిన సంస్కృతి ఉన్నకాలంలో యేసుక్రీస్తు ప్రేమ గురించి తన ప్రజలకు బోధించాడు. వాళ్ళు సామాన్య మానవులు.

ఇక బుద్ధుడి విప్రయానికొస్తే ఆయనకు చాలా పెద్ద సంఘం ఉండేది. ఆ మనుషులు యేసుక్రీస్తు కాలం వారికంటే చాలా జ్ఞానులు, మెరుగైనవారు. గురువులను జ్ఞానవంతుల్ని చేసే ఆయన బోధనలే జ్ఞానం. జ్ఞానులైన గురువులను తయారు చేయాలని ఆయన కోరుకున్నాడు.

మౌలికంగా ప్రశాంత జీవనానికి అనుగుణంగా ఉండేవి నా బోధలు - జీవితాన్ని ఒక సవాలుగా తీసుకుంటూ ప్రతి సవాలునూ ప్రశాంతంగా ఎదుర్కొంటూ బ్రతకటం గురించి మీరుగానీ, ఎవరైనా గానీ అది చేయగలిగితే అదే జీవితం పట్ల నిజమైన ప్రేమ: జ్ఞానం నిర్వాణం పొందడానికి అది ఏకైక మార్గం; జీవితాన్ని పరిపూర్ణంగా జీవించడానికి అదే ఏకైక మార్గం!

నా కాలంలో వారికి నేను నేర్పించి అదే. యేసు, బుద్ధుడు, లేదా ఏ ఇతర మాన్వరేనయినా తీసుకోండి. వాళ్ళు సాధించింది మీరు కూడా సాధించాలంటే మీరూ ఇదే చేయాలని కోరుకుంటున్నాను. నేను సమ్మతంగా చెబుతున్నాను - మీరు సాధిస్తారు! ఎందుకంటే మీ చుట్టూ దానికి అనుకూలమైన వాతావరణం ఉంది. ఇది టూకీగా జ్ఞానార్థనకు నా పద్ధతి. మీ ప్రయత్నంలో మీకు గుడ్ లక్.

(మధ్యాహ్నం 3.40 గంటలు)

జమదగ్ని

(ఏప్రిల్ 17, 1994; రాత్రి 10.05 గంటలు)

నన్ను మొదట్లో ఈ పేరుతో పిలిచే వారు కాదు. మొండిగా కఠినంగా నేను చేసిన సాధన వల్ల నాకా పేరు వచ్చింది! నిజమే, నేను పదహారణాల కఠిన గురువును. ఇప్పటి వరకు 'కోపం' అనేది లేకుండా ప్రశాంతంగా ఉండాలని నొక్కి చెప్పే మాస్టర్స్‌ని చూశారు. మాస్టర్స్ అంటే అలా ఉండాలని అనుకుంటూంటారు చాలా మంది. కానీ, అది సరికాదు. ప్రతి మాస్టర్ కఠినంగా ఉండితీరాలి. మాస్టర్ కఠినంగా ఉండకపోతే తాను కోరుకున్నదేదీ సాధించలేడు. 'కఠినత్వం' అనేది అద్భుతమైన అనుభూతి. దాని గురించి మనుషులు ఏమైనా అనుకోనివ్వండి. కఠినత్వం వల్ల చాలా విశ్వాసం, నమ్మకం కలుగుతుంది. కేవలం కఠినత్వంతోనే మీరు మీ ఆలోచనలనూ, అభిప్రాయాలనూ స్పష్టంగా చెప్పగలరు; బల్ల గుద్ది మరీ చెప్పగలరు.

అలాంటి కఠినత్వానికి నా జీవితం ఒక ఉదాహరణ. ఒక్క దెబ్బతో నా కొడుకులో ఉండే గొప్పదనాన్ని బయటికి తెచ్చాను. అతనికి తన తల్లి మీద, అన్నదమ్ముల మీద ఉండే ప్రేమనూ, తన తండ్రి అయిన తన గురువు పట్ల అతనికి ఉండే సంపూర్ణమైన భక్తిని బయటికి తెచ్చాను. ఇంతేకాదు. మొదట్లో పరశురాముడు స్వతంత్రంగా ఉండగలిగే వాడు కాదు. తన మీద తనకు నమ్మకం లేదు. అవన్నీ అతనిలో కలగాలని కోరుకున్నాను. కానీ ఆ ఒక్క సంఘటన అతని ఆలోచనా తీరును చాలా మార్చివేసింది. జీవితాన్ని కొత్త పంథాలో అర్థం చేసుకునేలా చేసింది. అప్పటి వరకు అతని మనస్సు కేవలం శాంతికి సంబంధించిన ఆలోచనలతో నిండిపోయి ఉండేది. అయితే తన తల్లిని, అన్నదమ్ములనూ గొడ్డలితో నరికిన తర్వాత “యుద్ధం లేకుండా శాంతి ఉండదు” అని తెలుసుకున్నాడు. ఏది నేర్చుకోవాలన్నా అన్ని రకాల సంభవాలునూ జరగగలిగ్వాల్సి. గతంలో మనం నేర్చుకోనివి ఇప్పుడు నేర్చుకోవడానికే గదా మనం ఇక్కడికి వచ్చింది. కనుక ఈ నాటికి నేను అవసరమైనంత కఠినంగా ఉంటానే ఉంటాను. ఇందాక చెప్పినట్లుగా నేను నూటికి నూరు శాతం కఠిన గురువుని!

కఠినత్వమే నా బోధనా సారం. నేను దానిని ఎక్కువగా నొక్కి చెబుతాను. సరియైన భావనతో ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో చక్కగా ఎక్కువ ముందుకు కొనసాగడానికి మౌలికమైనది ఇదే! ఒక ఏనుక్రీస్తు, ఒక బుద్ధుడు లేదా ఇతర

మాస్టర్లు కఠినసాధన చేయకపోతే వాళ్ళు అంతటి వాళ్ళు అయి ఉండేవాళ్లే కాదు. కఠినత్వం లేకుండా ఆధ్యాత్మిక గురువు కొనసాగలేడు. ఈ ప్రపంచం వింతపోకడలు పోతూ మచ్చిక కాకుండా ఉంటుంది. అలాంటి ఈ ప్రపంచంలో కాలిన్స్ యొక్కటే మనకు సహాయపడుతుంది. కనుక నా ఉద్దేశ్యమేమిటంటే మీ చుట్టూ ఉండేవాళ్ళ నుంచి మీకు రక్షణ కవచం మీ కాలిన్స్‌మే!

నా సందేశం ఏమిటంటే “ బలవంతుడే బ్రతకగలడు (survival of the fittest)” అనేది కాలిన్స్‌ యొక్క అసలు సెసలు భావం కదా! మీరు కఠినంగా ఉండకపోతే మీరు మాస్టర్ కాదు - మీరు ధ్యానంలో ఏ స్థాయిలోనైనా ఉండవచ్చు, ఎంత జ్ఞానులైనా కావచ్చు!

గుడ్ నైట్. మీ ఆధ్యాత్మిక సాధన ఇలాగే కొనసాగించండి. విజయం మీ వెన్నంటే ఉంది. మీ ధ్యానం, మీరు చేపట్టిన పనితత్వం చూస్తూంటేనే నేనా మాట చెప్పగలను. మాస్టర్స్‌ని అడగటం, వారి నుంచి సందేశాలు తీసుకోవటం కొనసాగించండి. మీరు చేపట్టిన ఈ ఆధ్యాత్మిక కార్యకలాపం చాలా అద్భుతమైనది.

బెస్టాప్ లక్. మీ ఇద్దరికీ శుభాకాంక్షలు. మీ గురువుకు శుభాకాంక్షలు. మీ బృందానికి శుభాకాంక్షలు.

(రాత్రి 10.30 గంటలు)

వాల్మీకి

(ఏప్రిల్ 20, 1994 ; మధ్యాహ్నం 3.15 గంటలు)

నా కథ అందరికీ బాగా తెలుసు! కానీ, ఇక్కడ నేను గట్టిగా చెప్పదల్చుకున్నది నేను ఎలా మారాను అనే దాని గురించి . . . !

మీకు తెలుసు. నేను వేటగాడిని. నేను ఒక పిట్టను అనుకోకుండా కొట్టినప్పుడు అది నా దృక్పథంలో మార్పుకు కారణమయింది. నేను వేట మానేశాను. ఎప్పుడు చూసినా తీవ్రమైన తపశ్శర్మలో ఉండిపోయాను. నా ధ్యానస్థాయి ఎంతబీదంటే మూడు సంవత్సరాల తర్వాత కళ్ళు తెరిచాను! ఆ మూడు సంవత్సరాల్లో ఏ శరీరావసరమూ నన్ను లేవలేదు. ఆ సమయంలో అనలేమైందో కూడా నాకు తెలీదు. కానీ, నేను లేచాక రామాయణం వ్రాయమని నన్ను అడిగారు - అదొక గొప్ప మాస్టర్ జీవిత చరిత్ర.

అయ్యా! నేను చూడబోతే చదువుకున్నవాణ్ణి కాదు, అక్షర జ్ఞానమున్న వాణ్ణి కాదు. అయితే నాకు ఎరుక మొత్తం ఆటోరైటింగ్ (మన ప్రయత్నం లేకుండానే వ్రాయటం) ద్వారా వచ్చింది. ఆ తర్వాత రకరకాల వాళ్ళ దగ్గర నేను మామూలు విద్యను కొద్దిగా నేర్చుకున్నాను. అప్పుడు విషయాలు అర్థం కావటం మొదలు పెట్టాయి.

అయ్యా! ఈ పండగ రోజున మీకు నేనిచ్చే సందేశం ఏమిటంటే - రాముడిలా బ్రతకండి. ఆయన సాధించిన దానిని (బుద్ధత్వాన్ని) మీ సొంత పద్ధతిలోనే సాధించండి. జీవితంలో ప్రతిక్షణాన్నీ పరిపూర్ణమైన భావంతో బ్రతకటంలో అఖండుడయ్యాడతను. గొప్ప మాస్టర్స్ తో పోలిస్తే వాళ్ళతో భిట్టిన వాడు, వాళ్ళల్లో ఒకడు. రాజుగా ఆయన చాలా గొప్పవాడు. ప్రజలు తానేమీ చేయాలని కోరుకుంటారో అదే చేసేవాడు. ఒక అన్నగా చెప్పాలంటే అమితంగా ప్రేమించే సోదరుడికాయన ఒక గుర్తు. ఇక భర్తగా భార్య పట్ల చాలా గౌరవాదరాలున్న భర్త.

ఇక్కడ ఆయన గౌరవాదరాల విషయానికొస్తే చాలా మంది ఆడవాళ్ళకు కొన్ని సందేహాలకు నివృత్తి కావాలి. మొదట నేను వాటిని నివృత్తి చేస్తాను. ఇతర వివరాలలోకి తర్వాత వెళతాను.

రాముడు గౌరవాదరణ మొదటగా చూపించింది సీతను తనతోపాటు అడవికి తీసుకెళ్ళడంలో! తరువాతది - బంగారు జింక రావణుడి మాయ అని తెలిసినా కూడా ఆ జింకను పట్టుకొస్తానని ఆమెకు మాట ఇచ్చాడు. స్వేచ్ఛ ఉన్నప్పుడు

ఎవరైనా ఏమి చేయగలరు? సీత తన స్వేచ్ఛా నంకల్వా (free-will) ని ఉపయోగించుకుంది ఆ బంగారు లేడి కావాలని పిచ్చిగా కోరినప్పుడు. నిజమే. ఆమె మాన్వరే. కానీ, ప్రతి మాన్వరు రకరకాల కోరికలకు లొంగిపోతూ ఉంటారు. మీ భవిష్యత్తును నిర్ణయించే కోరికలకు ప్రతిస్పందించాలని మీరు ఎంచుకుంటారు.

అలాగే సీత దానికి రావణుడి దగ్గరికి చేరే రూపం ఇచ్చింది. భార్య పట్ల గౌరవాదరణ రామునిలో లేకపోతే ఆమె కోసం ఎందుకు వెదుకుతాడు? లంకకు చేరాక రావణుడితో యుద్ధమెందుకు చేస్తాడు? మరోసారి సీతను గెల్చుకున్నాడు. (“మరోసారి” అని ఎందుకన్నానంటే మొదటిసారి విల్లువిరిచి గెల్చుకున్నాడు.) ఇంటికి తిరిగి వచ్చాక ఆమెకు వ్యతిరేకంగా ఉన్న ప్రజాభిప్రాయానికి విలువనిచ్చి ఆమెను తిరిగి అడవిలో వదలిపెట్టాల్సి వచ్చింది. సీత భర్తగా కాదు, ఒక రాజుగా అతడాపని చేయాల్సి వచ్చింది.

ప్రతి ఒక్కరూ ఈ ఘట్టంలో రాముడిని సీత భర్తగా కాక ఒక రాజుగా అర్థం చేసుకోవటం చాలా ముఖ్యం. ఒక్క మాట నిజం చెప్పండి. అత్యున్నతమైన పదవిలో ఉన్న తన భర్త ప్రజల దృష్టిలో ఓడిపోవడం ఏ స్త్రీ మాత్రం ఇష్టపడుతుంది చెప్పండి? ఎవ్వరూ ఇష్టపడరు! సీత రాముడిని పెదవి విప్పి ఒక్కమాట అనకపోవడానికి మరో కారణం తాము ఎందుకు విడిపోతున్నదీ అతనెన్నడూ ఆమెకు చెప్పలేదు. అయితే ఆమెకు హృదయాంతరాళాలలో తెలుసు తనంటే రాముడికి ప్రాణం అని. అతని సామర్థ్యానికి ఎదురవుతున్న పరీక్షలో తన సంపూర్ణ మద్దతు ఇవ్వాలని ఆమె భావించింది. ఈ నియమానికి కట్టుబడి ఆమె మౌనంగా ఉండిపోయింది. ఎన్నడూ ఒక్కమాట కూడా అనలేదు. రాముడు గొప్ప పరిపాలకుడు అని మాత్రమే కాదు, మంచి భర్త అని కూడా ఆమెకు తెలుసు. చాలా డబ్బున్నా తమ భార్యల ప్రతిమలను బంగారంలో మలపించిన వారెంతమంది? ఎవరూ లేరు. ఇది సీత గొప్పదనాన్ని కూడా చెబుతుంది.

నా అభిప్రాయంలో రాముడిది పరిపక్వమైన వ్యక్తిత్వం. తన జీవిత నమూనా ప్రకారం చక్కగా జీవించాడు. తన జీవిత నమూనాకు గానీ, తన నిత్య జీవితానికి గానీ తన ధ్యాన విషయాలను ఎప్పడూ అడ్డం రానిచ్చేవాడు కాదు. ప్రతి ధ్యాని రాముడిలా కావాలి. ధ్యానం చేయండి, ప్రతిదీ తెలుసుకోండి. మీరు రూపొందించుకొచ్చిన జీవిత నమూనా పరిస్థితులలో మీరు నేర్చుకోవలసినవి నేర్చుకోండి. ఈ నేర్చుకునేటప్పుడు ధ్యానం ద్వారా మీరు పొందిన జ్ఞానం ఆటంకం కాకుండా చూసుకోండి. ఈ జీవితాన్ని పూర్తిగా చివరి వరకు జీవించండి. “రేపటి

కష్టాల" గురించి ఆలోచించకండి, దిగులుపడకండి. రేపటి గురించి ఆలోచిస్తూ ఈ క్షణాలను మీరు మిస్స్యిపోతారు. ఇవీ రాముడి నుంచి నేర్చుకోవలసిన రెండు విషయాలు. ఇక ఇప్పుడు సీత గురించి.

ఆమె చాలా నిదానంగా, అందంగా, నెమ్మదిగా ఉండే మనిషి. తన భర్తకు తాను విధేయతతో ఉన్నట్లు బుజువు చేసుకోవటమే ఆమె జీవిత నమూనా. హాయిగా రాజ భవంతిలో గడపగలిగి ఉండీ కూడా భర్తతో వెళ్ళింది. రావణుడి చెరలో వంటరిగా రాముడి కోసం ఎదురుచూస్తూ ఉంది. ఆమె గట్టిగా బిదిరించింది కేవలం రావణుడినే! లేకపోతే ఆమె ఎప్పుడూ ఎవరి మీదా కేకలేసి ఎరుగదు. అది ఆమె తత్వం. భార్యకుండాల్సిన ఒక ముఖ్యమైన గుణం గురించి ఆమెకు బాగా తెలుసు. అది ప్రతి స్త్రీ ఇవాళ నేర్చుకోవలసింది. అదేమిటంటే - ఇద్దరు వ్యక్తులు వివాహ బంధంలో ముడిపడి ఉన్నప్పుడు " ఈనాడు భర్త స్థానంలో ఉన్న వ్యక్తిపై ఒకప్పుడు తాను విపరీతంగా పెత్తనం చేసిందనీ, ఆ పెత్తనం శృతి మించినప్పుడే ఆ వ్యక్తి భర్తగా వస్తాడనీ " ప్రతి భార్య తెలుసుకోవటం ముఖ్యం. కనుక మీరు ఆ వ్యక్తికి అణగి మణగి వినవ్రుతగా ఉండాలి వచ్చినప్పుడే మీరు ఆ వ్యక్తికి భార్యగా వస్తారు. అతనికి నవ్రుతగా ఉండటం ద్వారా మీరు నవ్రుత పాఠాలు నేర్చుకుంటారు.

సీత జీవించినట్లు జీవించండి ఆడవాళ్ళూ! మీరు ఇలా ఉన్నట్లయితే ఎలా ఎదుగుతారో చూడండి. పంచభూతాలూ మీకు ఆటోమేటిక్ గా లొంగిపోతాయి. మీరు చాలా పరిణితి చెంది ఎదుగుతారు. భౌతికంగా చూసినప్పుడు అణగిమణగి ఉండటమనేది మీకు బుద్ధిలేని పనిగా అనిపించవచ్చు. కానీ, ఆ భావన చాలా తప్పు అని చెప్పడానికి నేను చాలా విచారిస్తున్నాను. మీరు ఆధ్యాత్మికంగా ఎదిగేటప్పుడు వినవ్రుత కూడా మీకు బాట వేస్తుంది. భార్యభర్తలు ఒకరికొకరు అణగి ఉండకపోతే ఎలా బ్రతకగలరు? భార్య భర్తల బంధంలో పెత్తనం చేయడం అనే ప్రశ్నే తలెత్తరాదు. ఇది సీతాదేవి జీవితం నుంచి మనకు వచ్చే సందేశం.

ఇక నేను మీకిచ్చే సందేశం - " ఆధ్యాత్మికంగా మీరు ఎదగాలి అనుకుంటే ఇంటా బయటా నిత్య జీవిత పరిస్థితులన్నింటిలోనూ ధర్మాన్ని విడవకుండా అంటి పెట్టుకుని ఉండండి."

(మధ్యాహ్నం 3.55 గంటలు)

సీత

(మే 7, 1994 ; రాత్రి 10.50 గంటలు)

అవును. నేను రాముని భార్యను. సాధారణ భారతీయులుగా మీకు నా జీవితం గురించి తెలుసు. కానీ, మీ ధ్యానుల కోసం చెబుతున్నాను. నా జీవితంలోని చిన్న చిన్న వివరాలలోకి పోవటం పట్ల నాకాసక్తి లేదు. ముఖ్యంగా నా పుట్టుక గురించి మీకు చెప్పాలనుకుంటున్నాను.

నా ప్రాణమయ రూపం నుంచి భౌతిక రూపాన్ని నేనే సృష్టించుకున్నాను. అక్కడ తపస్సు చేస్తూ రామావతారం కోసం ఎదురుచూస్తూ ఉన్నాను. నన్ను నేను 20 ఏళ్ళ పడతిగా సృష్టించుకోవాలని తీర్మానించుకున్నాను. ఎందుకంటే ఆ వయస్సులో స్త్రీ స్వతంత్రంగా ఉండగలదు. దాదాపు అయిదారేళ్ళపాటు తపస్సు చేశాక నా భౌతిక శరీరాన్ని 3, 4 నెలల బిడ్డగా పునః సృష్టించాలనీ, జనక మహారాజు దగ్గర ఉండాలనీ అనిపించింది. ఎవరి గర్భంలోకి ప్రవేశించి పుట్టాలని నాకేనాడూ లేదు. ఈ సీతలో ఒక నిరుపమానమైన విషయాన్ని చాటి చెప్పాలనుకున్నాను - 'అయోనిజనై నా భౌతిక శరీరాన్ని నేనే సృష్టించుకో గలగటమే అది. ప్రతి ధ్యాని తనలో ఏర్పరచుకోవలసిన అతిముఖ్యమైన లక్షణం ఇది. బహుశా ఏదైనా లక్షణమేమో కూడా. నేను ప్రాణమయ రూపం నుంచి భౌతిక రూపాన్ని సృష్టించాను. ధ్యాని అయినవాడు సీత జీవితం నుంచి నేర్చుకోవలసిన అతి ముఖ్యమైన విషయం ఇది.

ఇక జ్ఞాన గురువుగా సీత జీవితం ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో ఉన్న వారికి ఇవ్వగల సందేశం ఏమిటి?

నా జీవితానికున్న ఒకే ఒక అర్థం "భర్తతోనే కలసి ఉండి అతని కోరికల ప్రకారమే జీవించడం".

ఏ వ్యక్తికైనా ఇదెలా సాధ్యమో అని మీరు ఆశ్చర్యపోవచ్చు. ఎవ్వరికైనా ఇది సాధ్యమే! మీ జీవితంలో మీరు దాన్ని సాధ్యపరచుకోగలిగితే వినప్రుతాసారాన్నీ పారాన్నీ అర్థం చేసుకుని నేర్చుకోవటమే కాక భార్యాభర్తల అనుకూల దాంపత్యపు పాతాలు కూడా నేర్చుకుంటారు. పురుషాధిక్య సంస్కృతిలో పుట్టి మగవాళ్ళని తిట్టుకోవద్దు, వాళ్ళ పెత్తనాన్ని తిట్టుకోవద్దు. ఎందుకంటే స్త్రీ గా మీరు వచ్చింది స్త్రీ పాతాలు నేర్చుకోవడానికే గానీ, మీ కుటుంబంలోనూ చుట్టుప్రక్కల ఉండే మగవాళ్ళని తిట్టుకోవడానికీ, నణుకోవడానికీ కాదు. మీ మీద పెత్తనం చేయాలనుకునే మగవాళ్ళ మధ్య మీరు స్త్రీగా పుట్టినట్లయితే వాళ్ళ పెత్తనానికి

తలవంచండి - ఇదీ సీత జీవితసారం.

నేను వినవు పాఠాలు ఇద్దరి నుంచి నేర్చుకున్నాను. ఆ ఇద్దరూ నా జీవితంలో రెండు విపరీత వ్యక్తిత్వాలు గలవాళ్ళు. నిజమే. నేను చెబుతున్నది రాముడి గురించి, రావణుడి గురించి! రకరకాల మగవాళ్ళతో ఎలా మనలు కోవావి అనే పాఠాలు వాళ్ళ నుంచి నేర్చుకోవచ్చు ప్రతి స్త్రీ కూడా. అవును. రాముడు చాలా భిన్నమైన మనిషి. అర్థం చేసుకునే తత్వం అతనిది. సానుభూతి గలవాడు. చాలా సర్దుకుపోయే మనస్తత్వం - ఇదంతా ప్రపంచం దృష్టిలో! కానీ మగవాడిగా పురుషాధిక్య లక్షణాలు పూర్తిగా పుణికి పుచ్చుకున్న వాడు. కనీసం నా దగ్గర అలా ప్రవర్తించేవాడు. ఇప్పటి మగవాళ్ళలాగా అతను కూడా చాలా సాధారణంగా ఉండేవాడు, పెత్తనం చేసేవాడు, గిల్లి కజ్జాలు పెట్టుకునేవాడు. కానీ నలుగురిలో మాత్రం చాలా పరిపక్వత చెందిన మనిషిగా ప్రవర్తించేవాడు. అతని ప్రజలు అతనిలా ఉండాలని ఆశించేవాళ్ళు. ఆ పరిస్థితిలో తన నిజస్వరూపాన్ని పాపం వాళ్ళ ఎదుట ఎలా బయట పెట్టుకోగలడు? నా అణకువ స్వభావం వల్ల రాముడికి నేను వినవుత చూపాను. నలుగురిలో ఉన్నప్పుడు అతన్ని ఇబ్బంది పెట్టే దాన్ని కాను, ఏకాంతంగా ఉన్నప్పుడు అతని మీద అరిచే దాన్ని కాదు!

నాలో నేను ఎంతగా అణచుకోవాల్సి వచ్చిందంటే సీతగా రాబోయే ముందు నేను తపస్సు చేశాను కాబట్టి సరిపోయిందిగాని లేకపోతే పిచ్చిపట్టే వుండేది!

రెండు సందర్భాల్లో నా అణకువ, వినవుతలకు గట్టి పరీక్ష వచ్చింది - మొదటిది, రాముడి కోరికకు వ్యతిరేకంగా బంగారు జంకను తెచ్చుని నేనతన్ని కోరినప్పుడు. నా కోసం నేను నోరు తెరచి అడిగింది ఆ ఒక్కసారే. అతని వెంట నన్ను అడవికి రానివ్వటం కూడా నా కోరిక అనుకుంటారేమో కాదు. అన్ని వేళలా అతని వెంట ఉండటం నా బాధ్యత. “బాధ్యత”లో ఇష్టాయిష్టాల ప్రసక్తి ఉండనే ఉండదు.

బంగారు జంక కోసం నేను అడిగినప్పుడు రాముడు దాని కోసం తెగ గాలించి పట్టుకొచ్చాడు. ఇంతలోనే మరో విపరీత వ్యక్తిత్వం గల రావణుడు నన్ను కాస్తా ఎత్తుకుపోయాడు. అతన్ని “విపరీతపు మనిషి” అని ఎందుకంటున్నానంటే బోలెడన్ని వెధవ పనులు చేసి తన రాక్షస ప్రజలలో చాలా పేరు తెచ్చుకున్నాడు. అతనిలో చాలా స్వార్థం వుంది. అందమైన ప్రతి వస్తువు తన దగ్గరే ఉండాలను కుంటాడు! “సౌందర్యవతి” వర్ణనలకు సరిపోయే విధంగా నిజంగా నేను చాలా అందంగా ఉండేదాన్ని మరి రావణుడి కళ్ళలో పడకుండా ఎలా ఉంటాను? నన్ను

తన దగ్గర పెట్టుకోవాలనుకున్నాడు. అతనిలో ఉండే ఒక అద్భుతమైన లక్షణం ఏమిటంటే తన చెరలో నున్న ఆడవాళ్ళ దగ్గరికొచ్చి వాళ్ళకి తనతో ఉండటం ఇష్టమో కాదోనని వాళ్ళ ఇష్టాయిష్టాలు కనుక్కునేవాడు. చాలా మంది ఇష్టపడి లొంగిపోయారు. నన్నొక్కదానినే అతను తాకడానికి సాహసించ లేకపోయాడు. నా శక్తులతో నేను నా చుట్టూ ఒక వలయాన్ని సృష్టించాను. అందుకే నా దగ్గరికి రావడానికి కూడా ధైర్యం చేయలేకపోయాడు.

విభిషణుడు కాక బాగా ఎదిగిన ఆత్మ 'త్రిజట!' అమెకు ఎప్పుడు చూసినా లంకా వినాశం గురించి కలలు వస్తుండేవి. వాటిని ఆమె వర్ణిస్తే అది ఎవ్వరూ పట్టించుకునేవాళ్ళు కాదు. కానీ, ఆమెను ఎదిగేలా చేయాల్సి ఉంది. నేను రావణుడి భవంతిలో ఉన్నదే వీలైనంత మంది రాక్షసులను జ్ఞానవంతుల్ని చేయడానికి ప్రయత్నిద్దామని. కానీ, ఎవ్వరూ పిసరంత జ్ఞానాన్ని కూడా పొందలేకపోయారు, ఒక్క త్రిజట తప్ప!

ఆ విధంగా, రావణుడు అతి బలవంతుడైనా కూడా, నన్ను ఎత్తుకెళ్ళి చెరబట్టినా కూడా నన్ను తాకలేకపోయాడు. అతనికి తల ఒగ్గి అతని దగ్గర ఉండటం వరకు నన్ను లొంగదీయగలిగాడు గాని నేనతన్ని మొండిగా తిరస్కరించి, నా శక్తుల్ని ఉపయోగించి అతను నా దగ్గరకు రాకుండా ఆపాను.

మీలో ప్రతి ఒక్కరి దగ్గరూ ఉన్న అద్భుతమైన శారీరక పనిముట్టు మీ బుర్ర; దానిని ఉపయోగించండి. మీ బాధ్యతలు నిర్వహించటంలో ఘనత కెక్కండి. ఎక్కడ తల ఒగ్గి ఉండాలో నేర్చుకోండి. అవసరమైన పాఠాలు నేర్చుకోండి. ఎక్కడ మీ స్వాతంత్ర్యం చూపించుకోవాలో నేర్చుకోండి. మీ జీవిత నమూనాకు సరిపోయేలాగా మీ శక్తుల్ని ఉపయోగిస్తూ చక్కగా మలచుకోండి. ప్రస్తుతపు మీ జీవిత నమూనాను విజయవంతం చేయండి.

సీత జన్మ నుండి ఎవరైనా తీసుకోగలిగిన ఏకైక సందేశం ఇదే. ఇదే ఆఖరుది కూడా.

మీ జీవితాన్ని దాని ప్లాను ప్రకారం నడపడానికి మీరు ధ్యానులు కానవసరం లేదు. మీరు సరియైన మార్గంలో ఉన్నారా లేదా అని మీ అంతర్ జ్ఞానమే మీకు చెబుతుంది. ధ్యానులుగా మీ శక్తుల్ని వనరుల్ని ఉపయోగించి కొత్త విషయాలు నేర్చుకుని కొత్త కొత్త ఉపాయాలను సృష్టించండి.

గుడ్ నైట్. మీ ఆధ్యాత్మిక సాధనలో టెస్టిఫ్ లక్. మీ సాధన ఇలాగే కొనసాగించండి.

(రాత్రి 11.40 గంటలు)

రాముడు

(మే 10, 1994 ; రాత్రి 10.25 గంటలు)

నా పేరుకు ముందు “శ్రీ” అని తగిలించి నన్ను మునగచెట్టు ఎక్కించకండి. మీ అందరిలాగా నేను కూడా సామాన్యుణ్ణి. నా తల్లిదండ్రుల ప్రమాణాలకూ, నా ప్రజల ప్రమాణాలకూ తగినట్లుగా నలుగురిలో బ్రతకటం కోసమే నేను నిర్ణీత సాంఘిక కట్టుబాట్లలో నివసించడానికి నేను సిద్ధపడాల్సి వచ్చింది. ఈ సాంఘిక ఆచారాలు ఏవీ లేకుండా నన్ను యథాతథంగా చూసిన ఏకైక వ్యక్తి సీత.

మీరంతా సీత గురించి మాట్లాడేటప్పుడు “శ్రీ సీత” అని అనాలని నేనంటున్నాను. నా కంటే “శ్రీ” అనేది సీతకే చాలా బాగా సరిపోతుంది! ఆమె ఎలాంటి సాంఘిక కట్టుబాట్లకూ కట్టుబడాల్సిన అవసరం లేకపోయినా సంఘ ఆచారాలకు విలువ ఇచ్చి చివరి వరకు బ్రతికింది. నా కన్నా ఆమె తన పాఠాలను చాలా మెరుగ్గా నేర్చుకుంది.

మొదట్లో అనేక కారణాల వల్ల నేను బ్రతుకుతున్న పద్ధతి నాకే నచ్చేది కాదు. మా రాజగురువుల్లాగా ఉండాలని నా కెప్పుడూ అనిపిస్తూండేది. విశ్వామిత్ర మహర్షి నా ఆదర్శం. రకరకాల గురువులు ఎడతెరిపి లేకుండా పట్టుదలగా చేసిన బోధనల వల్ల నేను పైకి చూడడానికి రాజకుమారుడిలాగా ప్రవర్తించేవాడిని. రావణుడు సీతను ఎత్తుకుపోయే వరకు ఆమెలో నాకు ఏ ప్రత్యేకతా కనిపించలేదు. ఆమె లేనప్పుడే ఆమె గొప్పదనాన్ని గుర్తించాను. నేను “ఆదర్శవంతుడైన యువరాజు”గా నలుగురిలో కనపడటానికి మానసికంగా ఆమె నాకు ఎంత సాయం చేసిందో అప్పుడు గుర్తించాను.

సీతను రావణాసురుడు ఎత్తుకెళ్ళిపోయాక నా జీవిత నమూనా ప్రాముఖ్యత నాకు అర్థం కాసాగింది. ధ్యానిని అయినందువల్ల నేను ఏ ఏ పాఠాలు నేర్చుకోవాలో తెలుసుకున్నాక నాకు ఇంక ఎలాంటి ముసుగులూ అవసరం లేదనిపించింది అంటే ఓకటి, నలుగురిలో రాకుమారుడిగా, మరోటి నా వ్యక్తిగత జీవితంలో సహజమైన స్వక్రిత్యంతో. నేనిప్పుడు అసలైన రాముడిగా - అంటే రామాయణంలో మీరు చదివే రాముడిగా మారాను - వినయంగా, నిజాయితీగా,

(భర్తగా, అన్నగా, మనిషిగా) ఒక పరిపూర్ణమైన ఆదర్శవంతమైన రాముడిగా తయారయ్యాను.

మొదట్లో నేను మామూలు యువరాజు లాగే బ్రతకాలని కోరుకున్నాను. అంటే రాజు కావటం, రాజుగా సుఖంగా బ్రతకటం లాంటివి కోరుకున్నాను. అయితే ఈ సుఖాల ఆలోచనలన్నీ వదులుకుని భార్య భర్తల దాంపత్యానుబంధాల పాఠాలు నేర్చుకోవలసి వచ్చింది. కొత్త కొత్త స్నేహితులను కలవవలసి వచ్చింది. అందుకని నా పినతల్లి కోరినట్లు 14 సం॥ల పాటు అడవిలో ఉండాలన్న కార్యక్రమాన్ని చేపట్టాను.

చూడండి. ఇక్కడ అసలు విషయం పనులు ఎలా నిర్ణీతమయ్యాయన్నది. హాయిగా ఒక మునిలాగా ఉండిపోదామనుకున్నప్పుడు నా చుట్టుప్రక్కల వాళ్ళు యువరాజు జీవితమే నాకు మెరుగనీ, నా జీవితానికి అదే అవసరమనీ, కావలసినదనీ నూరిపోశారు, నమ్మబలికారు. “ యువరాజుగా రాజభవనంలో ఉందాం” అని నా కనిపించేసరికి నన్ను బలవంతంగా అడవులకు తరిమేశారు. నాకు అక్కడ ఉండాలని అనిపించనే లేదు. సీతావహరణం జరిగాక ఆమె ఎక్కడుందో కనుక్కోవలసిన నైతిక బాధ్యత నా మీద పడింది. ఆమెను అమితంగా ప్రేమించిన వ్యక్తిగా నేనే స్వయంగా ఆమెను వెతుక్కుంటూ వెళ్ళి ఉండేవాడిని. ఆమెతో మాట్లాడాలనీ, ఆమె నాకు ఎంత కావలసిన మనిషో చెప్పాలనీ, పెళ్ళిప్పటి నుంచి అపహరణం వరకు ఆమె నా జీవితాన్ని ఎంత మార్చేసిందో చెప్పాలనీ, ఆ తర్వాత నాలో వచ్చిన మార్పు గురించి చెప్పాలనీ అనిపించింది. కానీ ఆమె అక్కడ లేదు. నా మనస్సులో మాటను నేనెవ్వరితోనూ చెప్పకోలేక పోయాను ఒక్క హనుమంతునితో తప్ప. అప్పటి వరకు నా విరహబాధను మనోభాష (టెలివెతి)తో మొక్కలతో, జంతువులతో, రాళ్ళతో చెప్పకున్నాను. అవన్నీ నా బాధ పంచుకున్నాయి. నాకు ధైర్యం చెప్పాయి. హనుమంతుడు తారసిల్లే వరకూ ఆ ధైర్యవచనాలతోనే బ్రతకాను. అతను కనిపించాక నా కార్యక్రమం చివరి దశ కొట్టొందని నా కర్థమయింది. “ సీతను కలుస్తాను ” అని అర్థమయింది! సరే, ఈ మధ్యలో కొందరు మంచి మంచి స్నేహితులు దొరికారు నాకు! వాళ్ళ సాహచర్యంలో నేను భౌతికం గానూ, ఆధ్యాత్మికం గానూ కూడా జ్ఞానాన్ని పొందాను. ఆ స్నేహితులలో వాలి, సుగ్రీవుల్లాంటి వాళ్ళు కూడా ఉన్నారు. ఆశ్చర్యపోకండి! వాలి బాగా పరిణీతి చెందిన వాడు. కాకపోతే అతనిలో ఒక చిన్న పనికిమాలిన ఆశ ఉంది.

విభీషణుడు, హనుమంతుడు ఇద్దరూ మాస్టర్లలో మాస్టర్లు! నాకు

తెలిసింది మొత్తం నేర్చుకునే అవకాశాన్ని అందిపుచ్చుకున్న వాళ్ళు వాళ్ళిద్దరూ నాలో నిద్రాణంగా ఉన్న దానిని తట్టి లేపడంలో సాయం చేశారు. నాలో నిద్రాణమై ఉన్న ఆత్మజ్ఞానం తమలోకి ప్రవహించే లాగా చేశారు. ఇవాళ వాళ్ళంత గొప్పస్థితిలో ఉన్నారంటే దాని రహస్యం ఇదే! “భూ అక్షం మార్పు (Axis change)” సమయంలో వ్యూహాత్మకంగా పనులు నడిపేవాళ్ళు వీళ్ళిద్దరే!

ఇక రాముడిగా నా జన్మ విషయానికి వచ్చినట్లయితే నేను మీకు ఇచ్చే సందేశం ఏమిటంటే “జీవితంలో ప్రతి విషయాన్నీ నేర్చుకోండి! మీ జీవితంలో మీరు దేనినైనా అసహించుకుంటే ఆ విషయాన్ని గట్టిగా బయటికి చెప్పండి! అప్పుడే ఆ అసహ్యం వెనుక ఏ భావన దాగివుందో అది బయటికి వస్తుంది. అలా ఒక్కసారి అసహ్యినికి కారణం బయటికి వచ్చేసిందంటే అంత వరకు దేనినైతే అసహించుకున్నారో, ద్వేషించారో దాన్నే ప్రేమించడం మొదలుపెడతారు! దానితో సఖ్యతగా ఉండగలుగుతారు. దాని నుంచి మీరు నేర్చుకోవలసిన పాఠాలు నేర్చుకుంటారు. అలా కాక దాని పట్ల మీకున్న ద్వేషాన్ని మీ మనస్సులోనే అణచి పెట్టుకున్నారనుకోండి. మీరు ఆ ద్వేషంలోనే బ్రతుకుతారు. నేర్చుకోవలసిన ఆ ముఖ్యమైన పాఠాన్ని నేర్చుకోకుండానే పోతారు. ఇక రెండవది రాముడిగా రాజుగా నా జీవితం చూస్తే మీకు స్పష్టంగా అర్థమవుతుంది. ఒక సమయంలో ఒక పనిని మాత్రమే చేయాలి. రాత్రిళ్ళు మీరు ధ్యానం చేస్తారనుకోండి, పగలు మీరు ధ్యానులు కాలేరు. అంటే నా ఉద్దేశ్యం నలుగురితో కూర్చుని ఇతర లోకాల గురించి చర్చిస్తున్నప్పుడో, లేదా వంట చేస్తున్నప్పుడో, లేదా ఆఫీసులో మీ బాసు ఎదురుగా ఉన్నప్పుడో మీరు ధ్యానం చేయకూడదు! భూలోకవాసులుగా మనం సమాజంలో రకరకాల పాత్రలు పోషించాల్సి ఉంది. సంఘ జీవులుగా ఈ పాత్ర లన్నింటినీ మనం చక్కగా పోషించాలి. అప్పుడే మన ఆధ్యాత్మిక బాధ్యతను మనం చక్కగా నిర్వహించగలుగుతాం.

ఈ భూలోకాన్ని ఒక బడిగా అనుకుంటే భూలోకంలో భౌతికంగా జీవించేటప్పుడు “ ఆధ్యాత్మికత ” అనేది “ పరిశోధనానంతర పరిశోధన (post doctoral research)” లాంటిది. అటువంటి విద్యార్థి తక్కువ స్థాయివాడు అయి ఉండడు కదా! అంటే మరి చిన్న చిన్న విషయాలు కూడా అర్థం కాకుండా ఉండదు కదా! అతనికి ప్రత్యేకించి ఇలాంటివి చెప్పిల్లిన అవసరం ఉండదు కదా!

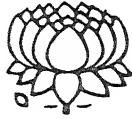
మ్యాస్టర్ పత్రి శిష్యులుగా నేను ఒక విషయాన్ని మనస్సుల్నిగా మీ అందరికీ స్పష్టం చేయదల్చుకున్నాను. మీరందరూ బ్రతకాలి! నిజంగా జీవించాలి! ఈ జన్మను

చక్కగా అర్థం చేసుకోవాలి! దీని సరదాలనూ, దుఃఖాలనూ కూడా ఎంజాయ్ చేయాలి! ఎందుకంటే మీ జీవిత నమూనాలలో చక్కగా బ్రతుకుతూ, జీవితాన్ని జీవించడంలో పాల్గొంటూ, అదే సమయంలో ఆధ్యాత్మికాన్ని గ్రోలుతున్న వాళ్ళు ఈ మొత్తం ప్రపంచంలోకి కేవలం మీరు మాత్రమే! మీరు, మీ మాన్యురు ఇదే సాధనలో నాలుగు కాలాల పాటు బ్రతకండి! మా వైపు నుంచి మేమందరం మీ రెప్పడు పిలిస్తే అప్పడు రావడానికి సిద్ధంగా ఉంటాం!

గుడ్ లక్. గుడ్ బై. పిలవండి. అంతే రావణుడితో సహా మేము మీ కెవ్వరికైనా పలకడానికి సిద్ధంగా ఉంటాం.

(రాత్రి 11.15 గంటలు)

రమణ మహర్షి

(మే 17, 1994 ; రాత్రి 10.40 గంటలు)

ఎన్నో సంఘటనల పరాకాష్టే ఈ భూమి మీద జీవితం! ఈ సందర్భంలో నేను గట్టిగా చెప్పదల్చుకున్నది ఏమిటంటే ఇక్కడ ఈ భూమికలో జీవితం అనేది మహా విపత్కర సంభవం. మీ పూర్వాత్మ ఉద్దేశ్యాల ప్రకారం రకరకాల పాఠాలు నేర్చుకోవడానికి మీరు ఇక్కడ జన్మ తీసుకుంటారు! చాలా స్వేచ్ఛ ఉందని మీరు అనుకుంటారేగానీ ఏదీ ఇక్కడ మీ ఇష్టం కాదు. అయితే మీరు ఆధ్యాత్మిక సాధనలోకి దిగిన తర్వాత మాత్రం పరిస్థితి ఇలా ఉండదు. ఇక మీ పుస్తకం దగ్గరికొద్దాం.

జీవితం అనేది మనం నేర్చుకునే సమయం. జీవిత నమూనా గురించి మీ అందరికీ స్పష్టంగా ఇవ్వడం తెలుసును! కాబట్టి భూమి మీద వుండే ప్రతి ఒక్కరికీ నేను ఇచ్చే సలహా ఏమిటంటే మీ జీవిత నమూనా ఏదైనా కానివ్వండి, దానితో సంబంధం లేకుండా ప్రతి పరిస్థితి నుంచి సాధ్యపడిన ప్రతి విధంగానూ వీలైనన్ని ఎక్కువ పాఠాలు నేర్చుకోండి! “జీవిత నమూనా” లాంటి పెద్ద పెద్ద మాటలు మరచిపోండి! ఏ లోపాలూ లేకుండా చక్కగా జీవించండి! ప్రతిరోజూ, ప్రతి పరిస్థితిలోనూ పూర్తి శ్రద్ధతో జీవించండి! దీనితో మీ పరిజ్ఞానం పెరగటమే కాదు, మీ చైతన్యం, మీ ఎరుక కూడా పెరుగుతాయి.

మీ జీవితాన్ని ప్రతి నిమిషం క్షుణ్ణంగా జీవించడం మొదలుపెడితేనే మీరు ప్రతిక్షణం నేర్చుకుంటారు. ప్రతి ఒక్కరం భూమి మీద కొచ్చింది అందుకే గదా. సులభమైన మాటల్లో చెప్పాలంటే భూమి మీద ప్రతి వ్యక్తి యొక్క “జీవిత నమూనా” ఇదే!

మీరు బద్ధకంగా ఉండడానికి కష్టపడుతున్నంత కాలం మీరు మళ్ళీ మళ్ళీ వచ్చి పుడుతూనే ఉంటారు. ప్రతి క్షణం మీరు తెలుసుకుని నేర్చుకుంటే మౌనంగా పనిచేసే విశ్వం నుంచి గొప్ప రహస్యాలనే మీరు నేర్చుకుంటారు. అది క్షణం తీరిక లేకుండా కఠినంగా తన బాధ్యతలు నిర్వహించుకుంటూ పోతూ ఉంటుందని మీరు గమనిస్తారు. ఈ బాధ్యతలు కేవలం తన ఉనికి కోసం మాత్రమే కాదు, తనను ఇల్లగా చేసుకుని తనలో నివసిస్తున్న కోట్ల మంది కోసం. అది తన గురించి ఆలోచించకుండా తన పని తాను చేసుకుంటూ పోవటమే కాదు; ఇతరుల పట్ల పూర్తి సానుభూతితో కూడా పని చేస్తుంది. అలాగే మీరు కూడా ఇతరుల పట్ల

సానుభూతితో ఉండండి.

నేను ఎలాంటి బోధలూ చేయలేదు. నా శిష్యులకు ఎలాంటి మహిమలూ చూపలేదు. సారీ, నేను వాళ్ళను “శిష్యులు” అనలేను. వాళ్ళు కేవలం ఐహిక వరాల కోసం నా చుట్టూ చేరిన మనుష్యులు - అంతే! నేను ఒకవేళ ఎవ్వరికైనా సహాయం చేశాను అంటే, అది కేవలం నూక్ష్ణశరీరం తోనే! నేను చదువుకున్న వాడిని కాను! వదరబోతునూ కాను! మనస్సులో ఉండేది ఎలా బయటికి వ్యక్తీకరించాలో చేతకాక నా వాళ్ళతో మాట్లాడలేక ఎప్పడూ చూసినా వాళ్ళకు దూరంగా ఉండేవాడిని! అయితే నన్ను చూసి ఇతరులు కొద్దిమంది ఏం తెలుసుకున్నారో అది పుస్తకాలు వ్రాశారు. అది వాళ్ళ తలనొప్పి. ఒకటి మాత్రం నేను గట్టిగా చెప్పగలను. వాళ్ళ జ్ఞానం పొందిన వాళ్ళు కారు. ఇప్పడూ మీరు ఎలా ఆలోచిస్తున్నారో అలాంటి ఆలోచనల గురించి వాళ్ళెన్నడూ విని ఎరుగరు. వాళ్ళ మూగశిష్యుల లాగా ఉండిపోయారేగాని శాస్త్రవరంగా ప్రశ్నించడం వైపు ఎదగలేదు. ఇప్పటికీ కూడా నేను గట్టిగా కోరుకునేదేమిటంటే మనుష్యులు మీ బృందానికి, మీ కార్యకలాపాలకీ దగ్గరగా రావాలి. మీ ఆధ్యాత్మిక సాధన చాలా చైతన్యవంతంగానూ, అభివృద్ధి జనకంగానూ ఉంది. దీనిని అర్థం చేసుకుని జీర్ణం చేసుకుని ఆచరించే వాళ్ళు బహు తక్కువ మంది.

(రాత్రి 11.10 గంటలు)

(మే 18, 1994 ; రాత్రి 10.30 గంటలు)

హిందువుల ప్రకారం నేను యముడిని! మృత్యుదేవతను! కానీ, నేను దేవుణ్ణి కాను, మాస్టర్! “ ఏ మనిషికి మరణం ఎప్పుడు ఆసన్నం కావచ్చు ” అని చెప్పటంలో పరిపక్వత పొందిన మాస్టర్! నేను ఏదో మనుష్యుల “ప్రాణాలు తీసుకుని వెళుతూంటాను” అని మీరు నమ్ముతున్నారు, అదంతా తప్పు.

నాకు జ్ఞానోదయం అయ్యాక నా బాధ్యతగా నేను స్వీకరించింది ఏమిటంటే చనిపోయేవాడికి మరణం గురించి కొద్దిపాటి అవగాహనను కలిగించాలి. మీరు ఎలాగైతే నలుగురికీ ధ్యానం, జ్ఞానం నేర్వాలని ప్రయత్నిస్తున్నారో అలాగే నేను మనుష్యులకు పూర్తి స్పృహతో చనిపోవటం నేర్పుతూండే వాడిని. దాని వల్ల వాళ్ళు మరణానుభవం నుంచి ముక్తిని పొంది ప్రతి జన్మకూ తప్పనిసరిగా చనిపోవటం అనేది లేకుండా మరింత ఎక్కువ కాలం జీవిస్తారు. ఇది నేను ఇంతకాలం చేసింది, చేస్తూ వస్తున్నది!

ఇక ఇప్పుడు నా వ్యక్తిగత జీవితానికి వస్తే ఇతర మాస్టర్స్ లాగా నేనూ ఎన్నో జన్మలు తీసుకుని చాలా విషయాలు నేర్చుకున్నాను. అయితే చెప్పకోదగిన జన్మ యముడిగా నేను పుట్టిన జన్మ! మరణం, ప్రతి వ్యక్తి తానెలా మరణించాలో వేసుకునే ప్లాను, ప్రతి వ్యక్తిని ఆపడానికి ఉపయోగించే మార్గాలు సాధనాలు, మరణం గురించి తమకున్న నమ్మకాల నుంచి ఎలా ఒక్కొక్కళ్ళు బయటపడలేక పోతున్నారోనన్న విషయం, దాని వల్ల ఆవలివైపున (అంటే మరణానంతరం) ఎదుగు బొదుగు లేకుండా ఎలా ఉండిపోతున్నారో అనేవి నాకు అర్థం కాకుండా, అయోమయంగా, “ ఇదేదో పెద్దకుట్ర ” లాగా అనిపించేది.

మరోవైపు ఒక్కో ఆత్మ తనకు తాను ఎంతలా శిక్షించుకునేది చూస్తే నాకు చాలా ఆశ్చర్యం వేసేది. (చూడుము “అనుబంధం” (1)). వాళ్ళ వాస్తవాలను వాళ్ళే సృష్టించుకుని బాధపడటం చూస్తే ఆశ్చర్యం వేసేది. “ చనిపోయాక అవతలి వైపు మనుష్యులు ఏం చేస్తారు ” అని బోధించే ముఖ్యమైన మాస్టర్స్ లో నేనొకడిని! ఇక్కడ ప్రతికున్న వాళ్ళకి ఆ జ్ఞానాన్ని ఇవ్వటం చాలా ముఖ్యమనిపించింది నాకు! దాని వల్ల వాళ్ళు భ్రమలలో నుంచి బయటపడతారు. కానీ నా పాఠం నేను చాలా ఆలస్యంగా నేర్చుకున్నాను. బుద్ధిలేని వెధవలు నన్ను ఒక ప్రత్యేకమైన కోవలో చేర్చి దూరం పెట్టేవారు వెలేసినట్లు. వీళ్ళు మరణానికి ఆవలివైపున్న దానిని పూర్తిగా మార్చి

చెప్పకున్నారు. నన్ను ఒక తెలివి మాలిన వాడిలాగా చిత్రీకరించారు. నేను “మృత్యుదేవత”నని అందరికీ ప్రచారం చేశారు. ఈ లైనులోకి నేనెలా వచ్చానో మీకిప్పటికి అర్థమై ఉంటుంది.

నరే. ఆవలివైపు గురించి బోలెడంత నేర్చుకున్నాక చావుపడకన ఉన్నవాళ్ళకు మరణం గురించి బోధించి సహాయం చేయాలని నిశ్చయించుకున్నాను. ఈ విద్యను నేను “భారతీయుల”కు మాత్రమే కాదు, అన్ని దేశాల వారికీ, అన్ని మతాల వారికీ కూడా నేర్పుతూంటాను. కానీ వాళ్ళ వాళ్ళ అభిప్రాయాలను బట్టి, నమ్మకాలను బట్టి అందరూ నన్ను రకరకాల రూపాలలో చూస్తారు.

మీ అందరికీ నేనిచ్చే సందేశం ఏమిటంటే - “చావబోయే వారికి, శరీరాలను వదలిపెట్టిన ఇతర ఆత్మలకు సహాయం చేయండి. ఎందుకంటే వీళ్ళు, ఎదుగుబోతున్నారే లేకుండా, జ్ఞానం పెరగకుండా వేల యుగాలుగా జీవిస్తున్నారు. వాళ్ళు అర్థం చేసుకునేలా చేసి, తమ భ్రమల నుంచి వాళ్ళు బయటికి వచ్చేలా సాయం చేయండి. మీరా పని చేయనంత వరకు వాళ్ళు ఎక్కడున్నా ఒక్క అంగుళం కూడా కదలకుండా అలాగే ఉంటారు. బ్రతికున్నవాళ్ళ పట్ల, చనిపోయిన వాళ్ళ పట్ల, ప్రతి ఒక్కరి పట్ల ఒకేలాగా సానుభూతి కలిగి ఉండండి. మాస్టర్ అయినవాడు అలాగే ఉండాలి. మీ ఆధ్యాత్మిక ప్రవచనాల ద్వారా మీరు ప్రోత్సహించి కాపాడగలిగే ఆత్మల సంఖ్య లెక్కకు మించిపోతుంది. మరణానంతర జీవితం గురించి మీరు మాట్లాడే ప్రతిసారి వీలైనంత విశదంగా మాట్లాడండి. ఎందుకంటే బృందంలో ఒకరు నిర్ణయించిన దానిని అనేకులు ఆచరిస్తారు. అలాగే ఇక్కడ కూడా “గుంపు మనస్తత్వం ” అనేది పనిచేస్తుంది. వేల ఆత్మలు పైకి లేచి తమ తమ గమ్యాలకు వాళ్ళు చేరుకునే అద్భుతం జరుగుతుంది. వేల మంది ఇక్కడ తచ్చాడుతున్నారు. వాళ్ళందరికీ మీరు ధైర్యాన్ని చేయూతనూ, సానుభూతిని అందించండి. వాళ్ళను వాళ్ళ వాళ్ళ మాస్టర్స్ దగ్గరికి దారి చూపి పంపండి. వాళ్ళు ఉత్తరోత్తరా ఏం చేయాలి అనే దానికి అవసరమైన చైతన్యాన్ని ఆ మాస్టర్స్ నుంచి పొందుతారు.

మీకు నేను చెప్పదల్చుకున్నది ఇంతే. గుడ్ నైట్.

(రాత్రి 11.00 గం||లు)

పార్వతి

(జూన్ 29, 1994 ; మధ్యాహ్నం 12.30 గంటలు)

నేను శివుని భార్యను.

ఆయన భార్యగా నా జన్మకు పూర్వం కూడా నేనాయన భార్యనే. అప్పుడు నా పేరు 'సతీదేవి'. నిజమే! సతిగా నా జన్మను అంతం చేయాలనుకున్నాను. జన్మను ముగించుకున్నాను. దానికి కారణం నా తండ్రి. దివ్య కార్యక్రమంలో నా భర్త శివుని ప్రాముఖ్యతను ఆయన అజ్ఞానంతో అర్థం చేసుకోలేదు. ఆ దివ్య కార్యక్రమంలో ముఖ్యభాగంగా ఆయన చేసేదేమిటంటే రకరకాల మాస్టర్స్ ని ఆవాహన చేసి పిలవటం. అందరూ నోటితో మంత్రాల ద్వారా ఆ పని చేస్తూ ఉంటే అలా కాకుండా సామూహిక ధ్యానంలో కూర్చుని ఆ మాస్టర్స్ నందరినీ పిలవమని నేను గట్టిగా చెబుతూండే దాన్ని అలాచేస్తే మాస్టర్స్ దిగి రావటమే కాదు, మనం వాళ్ళను సరియైన విధంగా పిలిచినందుకు సంతోషిస్తారు కూడా.

ఆత్మపరిణితి చెందడానికి ముఖ్యమైన పనిముట్లు కేవలం ఆత్మావగాహన, ధ్యానం మాత్రమేనని మా నాన్నకు నేను వంద రకాలుగా చెప్పి చూశాను. కానీ ఆ తెలివి తక్కువ తండ్రి ఎలా వింటాడు? పుట్టినంటికి వెళ్ళగానే 'ధ్యాని'నంటూ ఘోరంగా అవమానించాడు. "మాట్లాడకుండా పో బయటికి. ఈ క్రతువుకు కావలసింది ధ్యానులు కాదు. ధ్యానం చేయని, ధ్యానం గురించి మాట్లాడని సంఘ జీవులు కావాలి" అన్నాడు నా తండ్రి. దానికి నేను "పోనీ. నాకు ధ్యానం గురించి ఏమీ తెలీదు కదా. నేను తప్పగా అనుకున్నాను అనుకుందాం. నా భర్త, ఆయనతో పాటు ఇంకొంత మంది ఉన్నారు కదా. వాళ్ళంతా తప్పడు మార్గంలో ఉండలేరు కదా? ధ్యానం వల్ల, దాని ఫలితం వల్ల కాకపోతే వాళ్ళు అంత ప్రశాంతంగా అంత ఆనందంగా ఎలా ఉన్నారు? కనీసం ఇద్దెనా అర్థం చేసుకో" అన్నాను.

నా మాటలతో ఆయన సమాధానపడలేదు. నాకు విపరీతమైన కోపం వచ్చింది. నేను చెప్పేది మా నాన్న అర్థం చేసుకోక పోవటంతో ఓటమి భాధ కలిగింది. దాంతో "చూడు! నేను పరిణితి చెందడానికి ధ్యానం, ఆత్మజ్ఞానం ఈ రెండే నాకు సహాయపడిన పనిముట్లని నేను రుజువు చేయగలను కావాలంటే" అన్నాను ఆవేశంగా. అప్పుడు మా నాన్న "అలాగైతే నీ భౌతికశరీర చిహ్నాలు ఏవీ కూడా మిగలకుండా నువ్వు చచ్చిపోగలవని నలుగురి ముందూ నాకు రుజువు చేసి చూపించు" అన్నాడు. "తప్పకుండా చేస్తాను" అన్నాను నేను కూడా. ఆ ఆవేశంలో

నా అంతశ్శక్తులన్నింటినీ ఒక్క దగ్గరికి చేర్చి నేను జీవిస్తున్న ఈ శరీరాన్ని కాల్చివేసేయమని సంకల్పం చెప్పాను. ఇలా చేస్తూ ఉండగా ఉన్నట్లుండి అనిపించింది - నా భర్త శివుని వద్దకెళ్ళి “నేనిక భౌతికశరీరంతో లేను” అనే వార్త ఆయన కందించాలని. ఈ వార్త అందగానే వెంటనే ఆయన తన జ్ఞాన దృష్టితో జరిగినదంతా తెలుసుకున్నాడు. కోపంగా నా తండ్రి దగ్గరకొచ్చి అన్నాడు. “ఇప్పుడు నీకు నేను కలిగించబోయే వినాశనమంతా నా సొంత తపశ్శక్తితోనే. నీకు చేప ఉంటే ఎదుర్కొని నిలబడు చూద్దాం.” అని కోపంగా అక్కడి నుంచి వెళ్ళిపోయాడు. కొన్నేళ్ళ తర్వాత వాస్తవాన్ని గుర్తించిన నా తండ్రి ధ్యానాదులలోకి దిగాడు.

ఆ తర్వాత మళ్ళీ శివునితో కలసి ఉంటూ ఆయనతో పాటే అనేక విషయాలు నేర్చుకోవాలని నేను జన్మ తీసుకున్నాను. ‘సతి’ మరణానంతరం శివుడు పూర్తిగా విరాగి అయిపోయి గాఢమైన తపస్సులో ఉండిపోయాడు. నాకు మొదటి నుంచి శివుని మీదనే ధ్యాన ఉండేది. ‘పార్వతి’గా ఆయన భార్యను కావాలనుకున్నాను. ఈ జన్మలో నా తండ్రి ధ్యాని. అందువల్ల మేమంతా ధ్యానం, సూక్ష్మశరీర యానం ఇలాంటి వాటికి బాగా అలవాటు పడిపోయి ఉన్నాము. నాకు పదిహేనేళ్ళు వచ్చేసరికి నా శక్తితో దేనినైనా సృష్టించగలిగే దాన్ని ఇంత పురోభివృద్ధి ఉండి కూడా శివుడి దృష్టిలో పడలేక పోయాను. మా భవంతికి ఆయన చాలాసార్లు వచ్చినా కూడా నన్నాయన ఇంకా గమనించనే లేదు. ఇల్లు వదలిపెట్టిపోయి ఆయన ముందే కూర్చుని తపస్సు చేసి, ఆయన్ను మెప్పించి పెళ్ళి చేసుకోవాలని ఒక రోజు తీర్మానించుకున్నాను. అలా మూడేళ్ళపాటు తపస్సు చేశాను. అప్పటికి గానీ ఆయన దృష్టి నా మీద పడలేదు. అప్పడాయన “ఆధ్యాత్మికంగా ఒక స్థాయికి చేరుకున్న వాణ్ణి కాబట్టి ఒక ‘మామూలు భర్త’గా నేనుండలేను” అన్నారు. దానికి నేను “నాకు కావలసింది ‘మామూలు భర్త’ కాదు. నా ఆసక్తి అంతా ఆధ్యాత్మికాభివృద్ధి మీదుంది. మీతో ఉంటే నాకు కావలసినదల్లా నేను పొందగలనని అనిపిస్తోంది” అని సమాధానమిచ్చాను. అలా మా బంధం మొదలయ్యింది. ఇప్పటికీ కొనసాగుతున్నది.

అన్నట్లు మీ ధ్యానులందరికీ నేనివ్వ దల్చుకున్న సందేశమొకటున్నది. “ఆధ్యాత్మిక విషయాలలో మీరెంతగా మనస్సు పెట్టారో మీ దైనందిన కార్యకలాపాలలో కూడా అంతే నిష్కల్మషంగా మనస్సు పెట్టండి. అప్పుడు ఆధ్యాత్మిక విద్య/జ్ఞానం / అవగాహన ఆటోమేటిక్ గా మీలోకి ప్రవహిస్తాయి - అప్పటి అవసరాన్ని బట్టి.”

కనుక నాయనలారా! ఇవాళ మీరున్నట్లే ఒకప్పుడు మేముండినాము.

కానీ ఇవాళ మీ అందరిలోనూ ఏర్పడిన అవగాహన గురించి వింటూంటే మా అందరికీ ఎంత ఆనందమవుతోందో చెప్పలేను. గతం నుంచి ఇది; మా ఎదుగుదల, పరిణతి. ఇప్పటి మీ ఎదుగుదల, భవిష్యత్తు మీద ప్రభావం చూపుతుంది.

గుడాఫ్టర్నూన్, అరుణా!

(గుడాఫ్టర్నూన్. థ్యాంక్స్ మేడమ్)

(మధ్యాహ్నం 1.12 గంటలు)

శివుడు

(జూలై 1, 1994 ; ఉదయం 10.10 గంటలు)

“మీరందరూ పరిపూర్ణులైన జ్ఞాన గురువులుగా తయారు కాబోతున్నారు” అన్న విషయం నాకు తెలుసు. చూస్తున్నాను కూడా, అటువంటివ్వడు మీరు మీ ప్రస్తుతపు జన్మ గురించి, దాని నమూనా, దాని సవాళ్ళు, దాని పాఠాలు వీటన్నింటి గురించి చాలా సీరియస్‌గా ఉండాలనీ, ఆషామాషీగా తేలిగ్గా తీసుకోకూడదనీ నేను కోరుకుంటున్నాను.

దాపరికం లేకుండా చెప్పాలంటే విపరీతంగా పుస్తకాలు చదువుతున్న మాస్టర్స్‌కు కూడా హ్యాట్స్! ఎందుకంటే నేను ఒక విషయం గమనించాను. పుస్తకాలు చదవటం వల్ల మీలో చాలామంది చాలా గొప్ప విషయాలను గొప్పగా అర్థం చేసుకోగలుగుతున్నారు. ఇంతకుముందు మీలో అతి స్వల్పంగానో లేదా అసలు లేకుండా పోయినవో చాలా గుణాలు మీరు అలవాటు చేసుకోవడానికి ఆ పుస్తక పఠనం సహాయ పడింది.

మీ అందరికీ మంచి జరగాలని మనస్ఫూర్తిగా కోరుకుంటున్నాను. “యుద్ధప్రాతిపదికన ఎన్ని పుస్తకాలు వీలైతే అన్ని చదవండి” అని మీకు నేను మరోసారి సలహా ఇస్తున్నాను. దాని వల్ల మీ ఎరుక, మీ చైతన్యం ఎక్కువవుతాయి. పుస్తకాలు చదవమని ఎందుకు చెబుతున్నానంటే అది కూడా ఒక ధ్యానం లాంటిదే.

చదివే వాడిని ఆలోచనా రహితస్థితికి తీసుకుపోతుంది పుస్తకం. అంటే చదివేవాడు తన గురించి తాను మరచిపోయి రచయిత ఆలోచనల వెంట, రచయిత అవగాహన వెంట వెళ్ళిపోతూ ఉంటాడు. పుస్తకాలు చదవటమనేది నా దృష్టిలో చాలా ఉత్తమస్థితి ధ్యానం. దానిలో సరియైన అవగాహన అనేది ఉంటుంది. అది ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో ఉన్న ఏ మాస్టర్‌కైనా చాలా అవసరమైనది.

నేను మీ అందరి కన్నా ఎక్కువ స్థితిలో ఉన్నాననేది నిస్సంశయం. అయినా కూడా మీ బృందాన్ని, దాని పనులనూ, మీరు చదవాలని పెట్టుకున్న పుస్తకాలనూ, మీ మాస్టర్ పత్రినీ చూసి అసూయ పడకుండా ఉండలేక పోతున్నాను. అలాగే ఆనందపడకుండా కూడా ఉండలేకపోతున్నాను.

సరే. ఇప్పటికీ మీ పుస్తకానికి నా సందేశం.

ఆత్మ తొలిసారిగా మానవ జన్మ కొచ్చేసరికి సహజ సిద్ధంగా జంతు స్వభావముంటుంది. మన పరిణీతి క్రమంలో ఎన్నో జన్మలు ఎత్తి ఎన్నో అర్థం

చేసుకుంటూ వచ్చి పరిణితి చెంది ఇంత సుదీర్ఘమైన క్రమం తర్వాత మన ఆత్మ “నిజంగా మనిషి” అనిపించుకునే స్థాయికి చేరుకున్నది. మీరంతా దయచేసి గుర్తు పెట్టుకోండి. పరిణామక్రమంలో “మౌలికంగా అర్థం చేసుకోవటం” తప్ప ఇంకే విషయమూ లేదు. “మౌలిక అవగాహన”, “ఇంగీతజ్ఞానం” లేనంత వరకు ఆధ్యాత్మికత, ధ్యానం అనేవి మనిషి చుట్టు ప్రక్కలలోకి కూడా రావు! కనీసపు ఇంగీతజ్ఞానం అనేది పెంపొందించుకుంటే మీరు అర్థం చేసుకోవడానికి ఎన్ని రకాల దారులు తెరుచుకుంటాయో చూసి మీరే ఆశ్చర్యపోతారు. ఎంతోకాలం రకరకాల జన్మలలో వివిధ పరిస్థితులనూ, సంభవాలనూ అర్థం చేసుకుంటూ వచ్చాక మాత్రమే మనిషి ఆధ్యాత్మిక రంగంలోకి అడుగుపెడతాడు. సైన్యంలోకి ఎలాగైతే ప్రతి ‘వెంకయ్య’ నీ ‘సుబ్బయ్య’ నీ తీసుకోరో అలాగే ఎవరు పడితే వాళ్ళు అంత తేలికగా ఆధ్యాత్మిక మార్గంలోకి దూకలేరు! ‘ఆధ్యాత్మికత’ అనేది ఎంత మాత్రం చిన్న విషయం కాదు; చిన్న పరిస్థితి కాదు; అది జీవితంలో చిన్న విరామమూ కాదు.

‘ఆధ్యాత్మికత’ అనేది మనిషి ఆత్మలో ఒకానొక భాగం. అది మీ ‘వ్యక్తిగత సృష్టికర్త’ను తెలుసుకోవడానికి బాట వేస్తుంది. చాలా మంది ఆశ్చర్యపోవచ్చు. “ఈ ‘వ్యక్తిగత సృష్టికర్త’ ఎవరా?” అని. “వ్యక్తిగత సృష్టికర్త” అంటే “మిమ్మల్ని సృష్టించినవాడు”. ఒక్కొక్క వ్యక్తిని సృష్టించింది “దేవుడు” అని పిలవబడే ఒకరు కాదు, చాలా మంది మాస్టర్స్ కలిసి సృష్టించారు. వాళ్ళందరినీ కలిపి “ప్రజ్ఞాత్మ (overself)” అంటారు.

‘ప్రజ్ఞాత్మ’ అంటే మిమ్మల్ని సృష్టించిన వ్యక్తి.

ప్రజ్ఞాత్మను గురించి, ఆ ప్రజ్ఞాత్మ నిన్నెలా సృష్టించింది అనే విషయాల గురించిన జ్ఞానం లేకపోతే ఆధ్యాత్మికతలో నీవొకా ‘నేల’ లెవెల్‌లోనే ఉన్నట్లు లెక్క! అంటే ఆధ్యాత్మికంగా మొదటి మెట్టు కూడా ఎక్కలేదన్న మాట!

ప్రతి మనిషీ తన కుటుంబాన్నీ, సంఘ పరివారాన్నీ, సమాజాన్నీ, పరిసరాలను వదలిపెట్టకుండానే ధ్యానంలోకి దిగాలి.

పుస్తకాలు విపరీతంగా చదవండి - కేవలం భారతీయులు వ్రాసినవే కాదు. పాశ్చాత్యులు, ఇతర దేశాలలోని వారు వ్రాసిన పుస్తకాలు కూడా చదవండి.

మీలో ఉండే మూలమైన భావనా లోపాలను తెలుసుకోవటం లక్ష్యంగా పెట్టుకోండి. మీలోని ఈ లోపాలను ఎలా మార్చాలో నెమ్మదిగానూ, నిలకడగానూ నేర్చుకోండి. ఇతరులతో మీ సంబంధాలను పెంచుకోవటం నేర్చుకోండి. వాళ్ళెలా

ప్రవర్తిస్తున్నారో, వాళ్ళల్లో ఉన్న చెప్పకోదగిన మంచి విషయాలు ఏమిటి అనేది గమనించండి. ఆ గుణాలు మీలో ఉన్నాయా? కేవలం ఆధ్యాత్మిక పరంగానే గాక అన్ని రకాలుగానూ అవి మీకు గ్రహింపు పెంచుకోవటంలో ఎలా ఉపయోగపడతాయో చూసుకోండి.

ఎదుగుదల అనేది కేవలం ఐహిక విషయాలలోనే ఉండగలదు. ఆధ్యాత్మికతలో పరీక్ష అంటూ ఉంటే అది కేవలం మీ ఐహిక బంధాలు, సంపదల మీదనే - అంటే భార్య, బిడ్డలు, భర్త, ధనం, బంగారం, ఇల్లు, పాలం లాంటివన్నమాట. ఇవన్నీ మనిషి ఐహికంగా సొంతం చేసుకునేవి. మాస్టర్స్ పరీక్షలు పెట్టేది కూడా మీ కత్తంత ప్రీతిపాత్రమైన వాటి మీదనే.

ఎంత ఎక్కువగా మీరు విరక్తులుగా ఉంటూనే అన్నీ వట్టించుకుంటూ ఐహికమైన వాటిని ఎంత ఆనందంగా అనుభవించగలిగితే అంతగా మీరు ఎదిగిన, పరిణితి చెందిన ఆత్మలు అవుతారు. అటువంటి మనిషికి సంపదలుంటే సుఖం ఉంటుంది, సంపదలు లేకపోయినా కూడా ఎంతో సుఖంగా ఆ మనిషి ఉండగలుగుతాడు. కనుక నాయనలారా! 'భోగి'గా ఉంటూ పరిపూర్ణంగా ఆనందించేవాడే 'యోగి'.

మీరు పరిపక్వమైన ధ్యానులయితే మాత్రమే - మళ్ళీ గట్టిగా చెబుతున్నాను కేవలం అప్పడు మాత్రమే - మీరు ఐహిక విషయాల పట్ల విరక్తులై కూడా భోగులుగా ఉండగలుగుతారు. ఈ రకమైన మానసిక అవగాహనా స్థితికి మీరు ఎదిగినప్పుడు మీరు ఆటోమేటిక్ గా నాలాగా "శివుడు" గా అవుతారు. అప్పుడే మీ అవగాహనతో, ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానంతో మీకు ఏది కావాలంటే అది చేయగలుగుతారు.

మీ పాఠకులందరూ నాలాగా "శివుళ్ళు" కావాలని కోరుకుంటున్నాను. మీ పాఠకులందరూ తక్షణమే ధ్యానం మొదలు పెట్టండి. నేను ప్రమాణం చేస్తున్నాను. నేను మీకు చాలా సహాయపడతాను. మీరు మొదలు పెట్టండి చాలు. నేను ఖరారుగా ఎంత ఉన్నతమైన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం, అవగాహన స్థాయికి మిమ్మల్ని తీసుకుపోతానంటే మిమ్మల్ని చూసి మీరే ఆశ్చర్యపోతారు.

(ఉదయం 10.50 గంటలు)

గణపతి

(జూలై 4, 1994 ; 4 గం॥ సాయంత్రం)

నా తండ్రి శివుడు, నా తల్లి పార్వతి ఇద్దరూ తమకు సరిపడేంత అత్తజ్ఞానమే కాక ఏ ప్రారంభకుడికైనా సహాయం చేయగలిగేంత అత్తజ్ఞానం తమ కొద్దిందని వాళ్ళకి అనిపించనంత వరకు వాళ్ళు సంతానాన్ని పొందలేదు.

ఇద్దరూ గ్రాండ్ మాస్టర్స్ గానీ జ్ఞానమనేది వాళ్ళకిద్దరు మాస్టర్స్ కొడుకులుగా పుట్టి వరకు వాళ్ళ జీవితంలో ఒక భాగం కాలేకపోయింది. వాళ్ళ జ్ఞాన పరిపక్వతకు మేమిద్దరం పరికరాలమయ్యాం. అప్పటివరకు వాళ్ళిద్దరూ ధ్యానం తప్ప వేరే ప్రపంచమే లేకుండా బ్రతికారు. మేమిద్దరం పుట్టాకనే ఆ ఇద్దరు గ్రాండ్ మాస్టర్స్ కున్న జ్ఞానానికి ఆచరణలో పరీక్షలు ఎదురయ్యాయి.

ధ్యానం ఈ జీవితం, మరణానంతర జీవితం, ఇతర జన్మలు, ఇతర లోకాలు వీటన్నిటి జ్ఞానాన్ని పొందడానికి సహాయం చేస్తుంది. అయితే ధ్యానం వల్ల పొందిన ఈ జ్ఞానం, అవగాహనలను నిత్య జీవితంలో ఆచరణలో పెట్టనంతవరకు వాటివల్ల ఎలాంటి ఉపయోగమూ ఉండదు. ఈ జ్ఞానాన్ని ఈ అవగాహనను జీవితంలో ఉపయోగించటం మొదలుపెట్టనంత వరకు జన్మ, ధ్యానం రెండూ వృథానే!

‘జ్ఞాన’ మనేది లేకపోతే కనీసం మీ స్థూలశరీరాన్నిగానీ, మీ పరిసరాలను గానీ ఉపయోగించనే లేరు. అప్పుడు మీరు పరిసరాల్లో ఉండే చెట్లు చేమల లాగా తయారై మిమ్మల్ని మీరు ఉద్ధరించుకోనూ లేరు, మిమ్మల్ని చూసి ఇతరులు తమను తాము ఉద్ధరించుకోవడానికి సహాయపడనూ లేరు. అలాంటి జీవితం మీకే కాదు మీ చుట్టుప్రక్కల వాళ్ళకీ చిరాకే.

“మాస్టర్ కావటమో, చావటమో” అనేది జీవితంలో మీ ధోరణి కావాలి!

“నువ్వు ఏది చేపట్టినా దానిలో అసమానమైన ప్రజ్ఞాపాటవాలు సాధించు. అక్కడ ఇక్కడ ఫోజులు కొడుతూ టైం వేస్తూ చేసుకోకు. ‘ఇక్కడ’ బ్రతకటం నువ్వు నేర్చుకోలేకపోతే ఇంకెక్కడా కూడా బ్రతకటం నేర్చుకోలేవు.” మా తల్లిదండ్రులు మాకు నేర్పిన కొన్ని విషయాలివి. వాళ్ళు మాకు కొన్ని చిన్న చిన్న విషయాల్లో పరీక్షలు పెట్టేవారు. అప్పట్లో నాకు ఆ పనులు, ఆ పరీక్షలు ‘చాలా సిల్లీ’గా, ‘చాలా అనవసరం’గా అనిపించేవి. మా తమ్ముడి కంటే నన్నే మా తల్లిదండ్రులు ఎక్కువ గారాబం చేసి చెడగొట్టారని నేనెప్పుడూ అనుకుంటూ ఉండేవాడిని. కానీ ఇప్పుడు వెనక్కి తిరిగి చూసుకుంటే వాళ్ళ అంచనాలు చాలా కరెక్టుని నాకు అర్థమవుతోంది.

నా తల్లి పార్వతి తన శక్తులతో నన్ను సృష్టించింది. నా తండ్రి శివుని వల్ల మళ్ళీ బ్రతికాను ఆ తర్వాత, ఇవి మీ కందరికీ తెలుసు. ఈ నాటకమంతా నడిచింది ఎందుకంటే ఆ ఇద్దరికీ తల్లిదండ్రులుగా నా మీద సమాన హక్కులు ఏర్పడాలి కాబట్టి, ఇది నిజం.

నేను పుట్టాక ఎనిమిది సంవత్సరాల వరకు నా తల్లే నాకు ఏకైక గురువు. ఆమె నాకు ధ్యానం నేర్పింది. నాతో పాటు ధ్యానానికి కూర్చుని రకరకాల కోణాలలో నుంచి నాకు మార్గం చూపిస్తుండేది. కానీ ఆమెకు ప్రధానమైన ప్రతిబంధకం ఏమిటంటే తన జ్ఞానాన్ని ఆచరణలో పెట్టడం ఎంత ముఖ్యమో ఆమెకు అర్థమయ్యేది కాదు. మూడేళ్ళపాటు నేను విపరీతంగా నసపెట్టిన మీదట ఆమె తన దైనందిన కార్యకలాపాలలో తన ఆత్మజ్ఞానాన్ని ఆచరించటం ప్రారంభించింది. దాంతో తన వ్యక్తిత్వంలోనే చాలా మార్పు రావటం ఆమె గమనించసాగింది. తన ఆధ్యాత్మిక కార్యకలాపాలకు తన అంతరాళాలలో నుంచి ఆనందం, ప్రోత్సాహం అందటం మొదలయింది.

ఆ తర్వాతి అయిదేళ్ళ కాలంలో మరో విధంగా ఎలా అర్థం చేసుకోవాలన్న విషయాన్ని నా తండ్రి ఆధ్యాత్మిక సాధన నుండి నేర్పుకున్నాను. ఆయన ఈ లోకానికి, ఇతర లోకాలకూ గ్రాండ్ మాస్టర్ అయి ఎక్కువగా ఆవలి వైపున ఉండటమే కాక భూమికి ముప్ప వాటిల్లినప్పడల్లా ఒక గొప్ప స్థాయిలో పనిని చేపడుతుంటాడు. ఇవన్నీ ఆయన నుంచి నేర్చుకున్నాను. దాంతో నాకు ధ్యానం పట్ల ఆసక్తి విపరీతంగా పెరగటమే కాక జీవితంలో తెలుసుకోవలసిన జ్ఞానం పట్ల కూడా ఆసక్తి భలే పెరిగింది. ఈ జన్మకు సంబంధించిన పాఠాలు మనం నేర్చుకోకపోతే ఇక ఈ జన్మ వల్ల ఉపయోగం ఏమిటి? ఈ రకంగా నా ఆసక్తిని కొనసాగించాను. ఇప్పటికీ ఇంకా కొనసాగుతోంది కూడా! అప్పట్లో నా ఆసక్తి, ధ్యానం అంతా కేవలం నా ఎదుగుదల గురించే. ఇవాళ మీరంతా జ్ఞానులై నాలాగా కావడానికి సహాయం చేయాలన్న ఆసక్తిలో ఉన్నాను.

మీరంతా నాలాగా కాగలరు. మీ తల్లిదండ్రులు ధ్యానులు కాకపోయినా కూడా మీరంతా నాలాగా కాగలరు. జీవితంలో సరదా మొదలయ్యేది ధ్యానం తోనే! అయితే 'నిజమైన మజా' మొదలయ్యేది కేవలం ధ్యానంలో పొందిన జ్ఞానాన్ని నిత్యజీవితంలో ఆచరణలో పెట్టడం మొదలు పెట్టినప్పడే! దీని వల్ల అవగాహన, జ్ఞానం కలుగుతాయి. ఇంక వేరే మార్గమే లేదు.

అవునవును. జ్ఞానాన్ని పొందే మరో మార్గముంది. అదే పుస్తకాలు చదవడం. మిమ్మల్ని ఆఫు మేఘాల మీద ఇంకా ఇంకా మంచి స్థాయిలకు

తీసుకువెళ్ళే జ్ఞానం ఏ పుస్తకాలలో ఉంటుందో అలాంటి పుస్తకాలను చదవండి. అయితే ఆ ఉపాయాలనూ, విషయాలనూ మీరు ఆచరణలో పెడితేనే అది మీకు సహాయ పడుతుంది. అయితే వాటి సారం ప్రాముఖ్యత మీరు ధ్యానం చేయనంత వరకు మాత్రం అర్థం కావు. కాబట్టి నాయనలారా! ముందు ధ్యానం చేయండి. మీ అందరి నుండి నేనాశించేది ఇదొక్కటే.

గుడ్ డే!

(సాయంత్రం 4.35 గంటలు)

భేతాకుడు

(జూలై 5, 1994 ; ఉదయం 10.05 గంటలు)

విక్రమాదిత్యుడికి పరీక్షలు పెట్టిన మాస్టర్‌ని నేనే. వంద రకాలుగా అతని జ్ఞానానికి పరీక్షలు పెట్టాను.

విక్రమాదిత్యుడు జ్ఞాని అయిన మాస్టర్. తన జ్ఞానాన్నీ, తన ఎరుకనూ కేవలం తన రాజ్యపాలనలోనే గాక తన ఆధ్యాత్మిక సాధనలో కూడా ఉపయోగించడంలో అతడు పరిపక్వత పొందాడు. అందువల్ల నేను చాలా గర్వపడుతున్నాను, చాలా చాలా ఆనందిస్తున్నాను - కేవలం అతని కోసమే కాదు, మీ కోసం కూడా. నిత్యజీవితాన్ని మౌలికంగా అర్థం చేసుకోవటమే గాక పుస్తకాలు చదవటంలో మీరు చూపుతున్న ఆసక్తిని చూస్తే, ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో మీరు ఎంతగా మునిగిపోయి ఉన్నారో చూస్తే, మీ మాస్టర్‌ని చూస్తే నాకు చాలా ఆశ్చర్యంగా, అబ్బురంగా ఉంటోంది. అతన్ని చూస్తే నాకు చాలా చాలా సంతోషం వేస్తుంది. మీ అందరికీ మీ ఆధ్యాత్మిక జీవితంలో ఉత్తమోత్తమమైనదల్లా లభించాలని కోరుకుంటున్నాను.

ఇక వెనక్కి వద్దాం. పుస్తకాని కివ్వబట్టిన సందేశం దగ్గరికొద్దాం. నేనొక మాస్టర్‌ని. “శరీరాన్ని వదలిపోయి, అంటే చనిపోయి, దారితెన్నూ తెలిక తిరుగుతూ క్రితం జన్మలో తనతోపాటు నివసించిన వారి గురించి చెడ్డగా ఆలోచిస్తూ ఉండే అత్తలతో ఎలా సంబాళించుకోవాలో” అనే రంగంలో పరిపక్వత చెందిన వాణ్ణి.

నా మూడేళ్లప్రాయంలోనే నా తల్లిదండ్రులు నన్ను ధ్యానాల్లోకి దింపారు. వాళ్ళిద్దరూ ధ్యానులు. చాలా మంచి జ్ఞానులు. చాలా సంవత్సరాల వరకు నా తల్లిదండ్రులే నాకు గురువులు. ధ్యానానికి సంబంధించి రకరకాల కోణాలు నేర్పారు నాకు - చక్కగా సూక్ష్మశరీర యానం చేయటం, కుండలినీ, మూడవ కంటిని పని చేయించటం లాంటివి. వాళ్ళు నాకు ధ్యానం నేర్పతూ దానితో పాటు ఈ భౌతిక భూమికలో జన్మ క్రమం గురించి కూడా నేర్పారు.

ఉదాహరణకి :

ప్రశ్న :- భూమి మీద ఎందుకు పుడతాడు?

జవాబు :- ఈ భూమి మీద పాపాలు నేర్చుకోవడానికి.

ప్రశ్న :- జీవిత నమూనా (life-design) అంటే ఏమిటి?

జవాబు :- మనం ఎలాంటి పరిస్థితులలో బ్రతకాలనుకుంటున్నామో ఆ నమూనానే అది. కాబట్టి మనం మన తల్లిదండ్రులను ఎంచుకోవటమే కాదు, రకరకాల పరిస్థితులనూ, స్థలాలనూ, మనుష్యులనూ, పరిసర వాతావరణాలనూ కూడా మనమే ఎంచుకున్నాం.

కనుక, ప్రతి ఒక్కరూ తమ జీవితాన్ని తామే జీవించాలి, అది కూడా తామెంచుకున్న నమూనా ప్రకారమే జీవించాలి. కానీ దానితో పాటుగా జాగ్రత్తగా పరిశీలిస్తున్నట్లయితే జీవితం నుంచి ఎన్నో కోణాల గుండా నేర్చుకోగలుగుతారు. కానీ ఇదంతా జరిగేది మీరు ధ్యానం మొదలుపెట్టాకనే.

ఒకసారి ధ్యానమంటూ మొదలుపెడితే మీ భౌతిక శరీర మంతటిలోకి అంతరిక్షశక్తిని లాగటం మొదలు పెడతారు. ఈ శక్తి మీ శరీరంలోకి ప్రవేశించినప్పుడు మీరు మీ శరీరంలో నింపుకున్న మలినాలను శుద్ధి చేయటం జరుగుతుంది. ఈ మలినం రెండు కారణాల వల్ల మీ శరీరంలోకి వచ్చింది.

● మాంసాహారం వల్ల

● ఉండకూడని ప్రతికూల ఆలోచనల వల్ల (negative thoughts)

అంతేకాకుండా ఈ అంతరిక్ష శక్తి మీ ఇంద్రియ శక్తుల్ని చురుకుగా పని చేసేటట్లు చేస్తుంది. తద్వారా పరిపూర్ణమైన భౌతిక అంగక్రమ నిర్మాణం గల వారవుతారు. శక్తిని స్వీకరించడానికి మీరు తగిన వారు కాగానే అప్పుడు మీ జన్మ కారణం మీకు అర్థమవుతుంది. అప్పుడు మీ జీవితమే కాదు, మీ చుట్టూ ప్రక్కల వాతావరణం, మనుషులు అంతా, అందరూ ఎంతో అందంగా గమనిస్తారు మీరు.

ఇదంతా నేర్చుకున్నాక నాకు ప్రత్యేకంగా స్వశానాల మీదనే ఆసక్తి ఏర్పడింది. స్వశానాలలోకి వెళ్లి కూర్చుని ధ్యానం చేసేవాడిని. మొదట్లో అక్కడుండే “ప్రేతాత్మలు” నన్ను తరిమేసేవి. తర్వాత నెమ్మదిగా మానసికంగా ధైర్యాన్ని పెంచుకున్నాక వాటి మీదికి నేనొక శుభానుకూల ఆలోచన (positive thought) ను వదలి ఇలా అనేవాడిని.

“మిత్రులారా! వినండి. మీకు నేను చాలా మంచి స్నేహితుడిని. మీకేం కావాలో నాకు తెలుసు నేను చెప్పేది ఓపిగ్గా మీరు వింటే నేను మీకు సహాయం చేయగలుగుతాను. మీ కిక్కడ చుట్టాలు లేరు; స్నేహితులు లేరు; సన్నిహితులూ లేరు. అటువంటప్పుడు మీరు ఈ చుట్టూప్రక్కల తిరగటం అనవసరం. ఈ భూమి మీద మీ జీవితం పూర్తయి పోయిందని అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నించండి.

ఇప్పుడిక పైకి చూడటం, పైకి వెళ్లటం మీ బాధ్యత. పైకి వెళ్లి ఈ భూమి మీద మీరు ఎలా మీ జీవితాన్ని పూర్తి చేశారో చూసుకోవాలి. జాగ్రత్తగా చూడండి.

“జాగ్రత్తగా చూడండి! మీ మాస్టర్ మీ ప్రక్కనే నిలబడి ఉన్నారు ఓపిగ్గా. ఆయన మీకు సహాయం చేస్తారు. చేయడానికి ఆయనకున్న ఏకైక పని అదే. అందుకోసమే ఆయన ఎదురు చూస్తున్నారు. చూడండి. మీ మాస్టర్ చాలా గొప్పవారు. ఎన్నో ఏళ్లు తపస్సు చేసినవారు. మీరు భూమి మీద బ్రతికుండగానూ, అంతకు ముందూ కూడా ఆయన మిమ్మల్ని చూశారు. కనుక మీకు సరిగ్గా ఏం కావాలో ఆయనకు తెలుసు. మీరింకా పైభూమికల్లో జీవించడానికి, ఆ అభివృద్ధికి, మీకు ఏది సరిగ్గా సరిపోతుందో అందులో ఆయన మీకు సహాయం చేస్తారు.”

వాళ్ళకు ఇదంతా చెప్పి వాళ్ళను నా చేత్తో పట్టుకుని వాళ్ళను వాళ్ళ వాళ్ళ మాస్టర్స్ దగ్గరికి తీసుకెళ్లి వదిలిపెట్టి వెళ్ళిపోతుండేవాడిని. ఇదే - కేవలం ఇదే - నేను చేస్తూ వస్తున్నాను, చేస్తూనే ఉంటాను. మనుషులు పుట్టిపెట్టు వారికి గతం గురించి సగం మాత్రమే గుర్తుంటుంది. మరణం గురించి, మరణానంతర జీవితం గురించి పూర్తిగా మరచిపోతారు. అందుకే నేనిక్కడ నిలబడి స్వశానాల్లో ఉన్న వీళ్ళకి వాళ్ళ వాళ్ళ గమ్యస్థానాలు చేరుకోవడానికి సహాయం చేస్తున్నాను. కనుక “చనిపోయిన” వారిని చూసి భయపడకండి. వాళ్ళూ మీలాంటివాళ్ళే ! కాకపోతే మీకంటే అవగాహన కాస్త తక్కువగా ఉన్నవాళ్ళు, అంతే. పుస్తకం కోసం నేను చెప్పేది ఇంతే.

ధ్యానులైన నా మిత్రులకు నేను ప్రత్యేకంగా ఒక కోణం గురించి చెప్పదల్చుకున్నాను. వాళ్ళకు దాని గురించి పూర్తి అవగాహన లేదని నా కనిపిస్తుంది. తెలిసిన కొద్దిమంది దానిని వివరించాలని ప్రయత్నిస్తున్నా ఇతరులకు అర్థమయ్యేలా చేయలేకపోతున్నారు. మీకు నేను చెప్పదల్చుకున్నది “ ప్రతికూలత (negativism) ” గురించి.

ఈ విశ్వంలోగానీ, మరేచోటగాని అనుకూలం (positive), ప్రతికూలం (negative) అనేవి లేవు. ఏదైనా ఉన్నది ఉండాలనిట్లుగా ఉన్నది. అంతే.

“అనుకూలత”, “ప్రతికూలత” అనేవి పరస్పర సంబంధకాలు, మనస్సుకు సంబంధించిన పదాలు. “ప్రతికూలత” అనేది “హానికరం” కాదు, “ఘటన లేవీ లేనిది” కాదు, “తిరోగతి ఫలితాల వల్ల వద్దనుకునేది” కాదు. “అనుకూలత” అనేది “పురోగతి ప్రధానమైనది” కాదు. నాకు సంబంధించినంత వరకు ఇలాంటివి ధ్యాని మనస్సులో ఉండనే కూడదు. మనం చెప్పగలిగిందల్లా “అర్థం చేసుకున్నట్లున్నాడు”, లేదా “అర్థం చేసుకోనట్లున్నాడు” అని మాత్రమే! ఏ మాస్టరైనా “మీలోని చెడును

తీసేసుకుంటాడు" అని అంటే అది తెలివితక్కువ తనంతో అనిన మాటే అవుతుంది. అసలు జరుగుతున్నదేమిటంటే "మీకు అర్థం కాని దానిని అర్థమయ్యేలాగా మీకు బోధించాలని గురువు ప్రయత్నిస్తున్నాడు;" అంటే.

ఏ విషయాన్నినా అర్థం చేసుకోవటమనేది ఆ విషయాన్ని పిపికగా గమనిస్తే వీలు పడుతుంది. కేవలం చనిపోయిన వాడు స్వశానం నుంచి సూక్ష్మలోక భూమికలోకి వెళ్ళినంత మాత్రాన ఆ వ్యక్తి "ప్రతికూలత ఉన్నవాడు" అని గ్రుడ్డిగా అనుకోకండి. అది చాలా తప్పు అవుతుంది! ఏ వ్యక్తి "ప్రతికూలుడు" కాడు. "అవగాహనస్థాయిలో తేడా ఉంది", అంటే. ఒకసారి ఆ మనిషికి అర్థమయ్యేలా చేయడానికి ప్రయత్నం చేయండి. అతను తప్పకుండా తెలుసుకుని ముందుకు సాగిపోతాడు.

ప్రియ మిత్రులారా! ప్రతికూలతకు గుర్తు నలుపు కాదు, అలాగే స్వచ్ఛతకు గుర్తు తెలుపు కాదు. అవి సార్వజనీనమైన రంగులు. బ్రతకటం నేర్చుకోండి! సృష్టిలో ఉండే అన్ని రంగుల్నీ ఎంజాయ్ చేయటం నేర్చుకోండి! అప్పుడే - కేవలం అప్పుడు మాత్రమే - మీరు ఆధ్యాత్మికం గానూ, ఐహికం గానూ కూడా వర్తిల్లుతారు!

(చాలా థ్యాంక్స్ మాస్టర్!)

(ఉదయం 11.00 గంటలు)

విక్రమాదిత్యుడు

(జూలై 7, 1994 ఉదయం 10.45 గంటలు)

మీకు సందేశం ఇవ్వమని మీరు బలవంతంగా నా దృష్టిని ఇటు మరల్చారు. ఫరవాలేదు. అంతేకాదు. మీ మాస్టర్ పత్రికారు చెప్పినట్లు “మీరు రాష్ట్ర తిననూ వచ్చు, అదే సమయంలో దానిని దాచుకోనూ వచ్చు” ! ఆధ్యాత్మిక రాష్ట్ర ఘుమ ఘుమలు, దాని రుచి, దాన్ని మీరు ఇతరులతో పంచుకున్నప్పుడు మాత్రమే పెరుగుతాయి. నాకిలా రావటంలో పెద్దగా ఆసక్తి లేదు. కానీ మీరెందుకడిగారో నాకు తెలుసు కాబట్టి “ నా రాష్ట్రను నేను తిననూ గలను, అదే సమయంలో దాచుకోనూగలను” అని నాకు తెలిసిపోయింది. మీ మాస్టర్ లాగానే నా జ్ఞాన గురువు భేతాకుడు కూడా మీకు చెప్పారు కదా “ఆధ్యాత్మికత అనే రాష్ట్రం ఎన్నటికీ సైజులో గానీ ఆకారంలో గానీ ఉపయోగంలో గానీ తరిగిపోదు” అని. మీ పుస్తక జ్ఞానాన్నీ మీ అనుభవాలనూ అన్నింటినీ మీరు ఇతరులతో పంచుకున్నప్పుడు మాత్రమే ఆ మొత్తం సైజులోనూ ఆకారంలోనూ ఉపయోగంలోనూ వివరితంగా పెరుగుతుంది. ఇది విషయం. ఇదే మీ ధ్యానులకు నేనిచ్చే సందేశం.

ఇక మీ పుస్తకానికి నా ప్రత్యేక సందేశం.

నా చిన్న రాజ్యానికి నేను రాజుగా ఉండినకాలంలో ప్రతిదానికి మాచేత ధ్యానాలు చేయించేవాళ్ళు. అది ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానానికి సంబంధించినదైనా సరే, లేదా వ్యక్తిగత విషయమైనా సరే, లేదా రాజ్యపాలనకు సంబంధించిన వ్యవహారానికైనా సరే. ఈ అన్నింటి కోసం కేవలం ధ్యానం చేయటం మాత్రమే కాదు, అందరు ప్రజలతోటీ, అన్ని రకాల వృత్తుల వాళ్ళతోటీ చురుకుగా చర్చించటం ద్వారా ఇవాళ నాకున్న జ్ఞానం ఏర్పడింది. నేను చాలా తప్పులు చేశాను. అయితే నాకు హెచ్చరికలందుతూండేవి, చేసిన పొరపాట్లను సరిదిద్దుకోవడానికి ఉపాయాలు కూడా సలహాలుగా అందుతూండేవి. ఆ విధంగా నాలోని లోపాలనూ, నా తప్పిదాలనూ సవరించుకోవాలని ఎంచుకున్నాను.

విక్రమాదిత్యుడిగా నా జీవితం “ఐహికంలో పొరపాట్లకం, పొరపాట్లకంలో ఐహికం” అనే దానికి నిజంగా చాలా చక్కని ఉదాహరణ. ధ్యానాల ద్వారా, మాస్టర్స్ ద్వారా నేను ఏదైతే తెలుసుకున్నానో దానిని నిత్యజీవితంలో అన్వయించేవాడిని. నిత్యజీవిత పరిస్థితుల ద్వారా, సాటి మనుషుల ద్వారా ఏదైతే నేర్చుకున్నానో దానిని నా ధ్యాన అవగాహనకూ, ఆధ్యాత్మిక అవగాహనకూ అన్వయించేవాడిని. విక్రమాదిత్యుడుగా జీవించినంత కాలం ఇదే నా ముఖ్యమైన పని. దానివల్ల నాకు కావలసినదల్లా నేను సాధించాను! చక్కని పరిపాలకుడిని

కాగలిగాను! మంచి రాజును కాగలిగాను! అలాగే భౌతిక దేహంతో ఇతర లోకాలకు వెళ్ళగలిగిన గొప్ప మాస్టర్ కాగలిగాను! ఇంకా ఎన్నో ఎన్నో కాగలిగాను!

ఇతర లోకాలలో నాకు అమితంగా నచ్చింది ఇంద్రలోకం. ఆ ఇంద్రునితో కాలక్రమేణ స్నేహమేర్పడింది. మా మాస్టర్ నన్ను మొదటిసారిగా ఇంద్రుని వద్దకు తీసుకుపోయారు. తర్వాత నేను భౌతికంగా అక్కడికి వెళ్ళటం నేర్చుకున్నాను. అది కేవలం ధ్యానం వల్ల మాత్రమే కాదు, అన్ని ఆధ్యాత్మిక విషయాలను నేను అర్థం చేసుకోవటం వల్ల ఇది సాధ్యపడింది. ఇదంతా నాకు వంట బట్టేంది మూడు మార్గాల ద్వారా:

- నా రాజ్యంలోనే ఉండి, నా చుట్టు ఉన్న ప్రజల నుంచి, పరిస్థితుల నుంచి నేర్చుకోవటం ద్వారా! గుర్తుపెట్టుకోండి, నా కుటుంబంతో, నా భార్యాబిడ్డలతో రాజధానిలోనే ఉంటానే!
- ధ్యానం ద్వారా - “నా గురించి తెలుసుకుని అర్థం చేసుకోవటం” కోసం మాత్రమే కాదు ‘ధ్యాన’మనేది, “కంటికి కనబడుతున్న ఈ సృష్టిలో రకరకాల ఏర్పాట్లు ఎలా ఉన్నాయి” అని అర్థం చేసుకోవడానికి కూడా, “ఇతర పరిధులలో ఉనికి ఎలా ఉన్నది” అనే వాస్తవాన్ని తెలుసు కోవడానికి కూడా.
- మాస్టర్స్ నుంచి నేర్చుకోవటం ద్వారా - అత్త ఉన్నతికి, పరిణతికి మార్గాలు, సాధనాలు చూపమని మాస్టర్స్ అడగటం ద్వారా.

కనుక ఫ్రెండ్స్! మీరంతా నాలాంటి వాళ్ళే! నేను ఏ విధంగానూ మీ నుంచి వేరు కాదు. నేనూ మీ లాంటి వాణ్ణి. విక్రమాదిత్యుడిగా నాకుండిన వన్నీ మీకూ ఉన్నాయి.

మిమ్మల్నిందల్ని ధ్యానం చేయమని కోరుతున్నాను. కేవలం ధ్యానం మాత్రమే మీకు సహాయ పడగలదు. ధ్యానం, పరిస్థితుల విశ్లేషణ, నిరంతర ఆత్మావగాహన ఇవి సహాయ పడినంతగా ఈ ప్రపంచంలో ఇంకేమీ మీకు సహాయం చేయలేవు. నలుగురిలో ఉన్నప్పుడూ, ఏకాంతంగా ఉన్నప్పుడూ మనం “ఉబుసుపోకి మాటలు” మాట్లాడతాము. దానిని ముందు వదులుకోవాలి. మీ గురించి మీరు మరింతగా తెలుసుకోవడానికి మీ గురించి మీరు మాట్లాడుకోండి. మీ గురించి మీకు అర్థమయ్యాక ఇక మీ అభివృద్ధి జోరుగా సాగుతుంది. ఏదేమైనా ప్రతి దానికీ ధ్యానమే మొదటి మెట్టు.

ఇక నేను సెలవు తీసుకుంటాను.

మీ అందరికీ శుభాకాంక్షలు.

(చాలా థ్యాంక్స్ మాస్టర్.)

(ఉదయం 11.15 గంటలు)

ఇంద్రుడు

(జూలై 12, 1994; ఉదయం 11.30 గంటలు)

నాకు పదేళ్ళ వయసప్పుడు ధ్యానం నేర్పించారు. ధ్యానమనేది నాకు కొత్త కాదు. పరిణీతి చెంది సృష్టికర్తనూ, బ్రహ్మనూ కావడానికి మూడు నాలుగు జన్మల ముందు నుంచి నేను ధ్యానాలు చేస్తూనే ఉన్నాను.

సృష్టికర్తను కావాలన్న నా కోరిక ఎంత బలంగా ఉండేదంటే నేను దాని కోసం ఎంతో కష్టపడాల్సి వచ్చింది. సృష్టికర్తను కావాలన్న ఆలోచన రావడానికి పూర్వం చాలా తపస్సు చేశాను. నేను సృష్టికర్తను అయ్యే స్థాయికి చేరడానికి నాకు పట్టిన సమయం, నేను చేసిన ధ్యానం నేను పెంచుకున్న అవగాహన మొత్తం లెక్కగడితే 700 సం॥లు, జన్మకి జన్మకి మధ్య ఆలస్యం లేకుండా వరుసగా నాలుగు జన్మలు. భౌతిక మరణం సంభవించగానే వెంటనే మరో జన్మ ఎత్తేసేవాడిని. నా ఉనికికి కారణం, రాబోయే కాలంలో నేను ఏం చేయాలో నాకు బాగా తెలుసు కదా. అందుకని జన్మకి జన్మకి మధ్య వ్యవధి ఇచ్చేవాడిని కాదు. భవిష్యత్తును గురించిన జ్ఞానం, ఈ జన్మకు మన ప్లాను ఏమిటి, అసలు ఈ భూమి మీద మనం నిజానికి ఎందుకున్నాము -ఈ జ్ఞానాన్నంతా ధ్యానం ద్వారా మనం పొందగలము. “సృష్టికర్త కావడం” అనేది మరీ అంత పెద్ద కోరికా కాదు, మరీ అంత పెద్ద పనీ కాదు. ఇప్పుడు మీ శక్తి సామర్థ్యాలు ఎలా ఉన్నాయో ఒకప్పుడు నాకూ అలానే ఉండేవి.

డొంక తిరుగుడు లేకుండా చెప్పాలంటే మీరందరూ కూడా దేవుళ్ళే! మీరు కూడా నాలాగా ఒక దేవుడు కాగలరు! ధ్యానం ద్వారా, మీ అవగాహనను పెంచుకోవటం ద్వారా మీరందరూ కూడా ఇంద్రుళ్ళు కాగలరు!

ఇదే మీ పుస్తకానికి నా సందేశం. మీ మీ ధ్యాన మిత్రులకు మీరు ఈ సందేశాన్ని ఇవ్వవచ్చు - “అవ్వక ప్రపంచంలో అవిదితమైన దానితో ఏకమై కొత్త లోకాన్ని వ్యక్తపరచండి.”

మీ సీనిమాలు, డ్రామాలు నన్నొక అధికార పిపాసిగా, అధికారమూ పదవుల వెంటబడే వాడిగా చిత్రీకరించాయి! నన్ను ఎంత పనికి మాలిన మనిషిగా, ఎంత పరాధినుడిగా చిత్రించాయంటే నా స్వంత సృష్టిని నేను కాపాడుకోవడానికి కూడా వెళ్ళి బ్రహ్మదేవుడి కాళ్ళ మీదా, శివుడి కాళ్ళ మీదా పడతానట! వాళ్ళద్వారా

సృష్టించిన లోకాలు నా లోకం కన్నా పూర్తి భిన్నంగా ఉంటాయి. నేను వాళ్ళ కాళ్ళ మీద పడటమేమిటి? తమాషాగా లేదూ? సరే. నా సొంత ప్రపంచం నాకెలా ఉంటూ వచ్చిందో ఆ వివరాలలోకి వెళ్ళబోయే ముందు అసలు మేముక ప్రపంచాన్ని ఎలా సృష్టిస్తామో చెబుతాను. ఆ మాటకొస్తే మేమే కాదు, ఎవరైనా ఎలా సృష్టిస్తారో చెబుతాను.

మొట్టమొదట అవగాహన లోనూ, పరిణితి లోనూ చాలా ఉచ్చస్థితికి చేరుకోవాలి మనం. ఇది ధ్యానం ద్వారా, ఇతర మార్గాల ద్వారా సాధ్యపడుతుంది. ఇతర మార్గాలు అంటే ఇప్పుడు మీ విషయానికొస్తే చదవటం ద్వారా, ఒకరి అనుభవాలు మరొకరు వినటం, పంచుకోవటం ద్వారా అన్నమాట. తర్వాత, ఈ ప్రస్తుత ప్రపంచం నుంచి ఇదెలా నడుస్తుంది, దీని ఉనికి ఎలాంటిది, దీని పుట్టుక ఎలా జరిగిందీ, నలుగుల్ని కలుసుకుంటూ ఉండటం, వాళ్ళు చెప్పేది వినటం లాంటి వన్నీ నేర్చుకుంటాము. చివరికి మనం ఒక దశకు చేరుకుంటాము. ఆ దశలో మనకు అన్నీ తెలిసుంటాయి. ఈ “వ్యవస్థ” గురించిన ప్రతి చిన్న వివరమూ తెలిసుంటుంది. అప్పుడు - అప్పుడు మాత్రమే - మనకి మన ప్రజ్ఞాత్మ సహాయం లభిస్తుంది. దాని సహాయంతో మనకు “అవిదితం (unknown)” లోకి - అంటే సృష్టిలోకి అవ్వకంలోకి ప్రవేశించడానికి అనుమతి లభిస్తుంది; ఉపదేశం లభిస్తుంది. కొన్ని యుగాల పాటు మనం అక్కడే ఉండిపోయి ఆ అవ్వకంలోని నమూనాలను నేర్చుకుంటాము. అవ్వకంలో కూడా ఒక విధి విధానమనేది ఉన్నదని గుర్తిస్తారు ! మీరు. అక్కడ కూడా ఒక ప్లాను, ఒక నమూనా ఉంటుంది! అప్పుడు అక్కడ ఏమేం అవసరాలుంటాయో వాటి గురించి, అక్కడ ఉండగలిగే జీవజాలాలు మొదలైన వాటి గురించి మీరు ఆలోచిస్తారు. అప్పుడు మీరక్కడ సృష్టి ప్రారంభిస్తారు.

అంటే ఒక ఖాళీ ఇల్లు మనకు ఇచ్చినట్లవుతుంది. ఇక దానిలోకి మనుషులూ, ఇతర హంగులూ కావాలన్నమాట ఇప్పుడు. ఈ ఇతర హంగులు ఆసక్తి ఉన్న ఇతర ధ్యానులు మీకు ఏర్పరచగలరు. అలా వాళ్ళు ఆ సృష్టిని పరిపాలించడంలో మీకు భాగస్థులవుతారు.

నా సృష్టిలో చాలా అందమైనవన్నీ నా దగ్గరుండాలని నాకు ఇష్టం. అందుకని ఒక్కో ప్రపంచానికీ నేనే స్వయంగా వెళ్ళే నా ప్రపంచంలోకి నేను కావాలనుకున్న వాటన్నిటినీ నేనే తెచ్చుకున్నాను. త్వరలోనే నా లోకం అత్యంత సుందరమైనదిగా పేరు గాంచింది. సరే, ఇక అప్పటి నుంచి అందరూ, రకరకాల బ్రహ్మాండాల నుంచి, వచ్చి నా లోకాన్ని చూసిపోసాగారు. కానీ వాళ్ళల్లో కొందరు

ఆ అందాలు చూసి తమకు అవి స్వంతం కావాలని వెంపర్లాడతారు. వాళ్ళు ధ్యానులైనా కూడా వాళ్ళకి అర్థం చేసుకునే తెలివితేటలుండవు. నా వస్తువులు వాళ్ళేలా స్వంతం చేసుకోగలరు? వాటిని సొంతం చేసుకోవాలంటే వాళ్ళైతే స్థాయికి ఎదిగి ఉండాలి. అక్కడ కనబడే అందం గురించి వాళ్ళకేవిధంగానూ అవగాహన ఉండదు. “కావాలి”న్న ఆశ మాత్రం ఉంటుంది. ఎంత సంస్కార హీనమో కదా? ఈ పరిస్థితుల్లో “ఈ వస్తువులు సొంతం చేసుకోవటం కుదరదు” వాళ్ళకు అని చెప్పేవాడిని, అవి అందరూ ఆనందించడానికొస్తాయి. “ఆనందించగా అనుభవించండి. కళ్ళారా చూడండి. వాటి అందాన్ని ఆరాధించండి. వెళ్ళండి. అలా ఉండాలి మీ ఆలోచనలు. అప్పుడే అందరూ ఎంజాయ్ చేయగలరు, ఇక్కడ ఏమేమున్నాయో తెలుసుకోగలరు. స్వార్థంగా ఆలోచించకండి” అని చెప్పేవాడిని. కానీ వినేవాళ్ళెవరు? అందులోనూ మొండి వెధవలు వంటారా? వాళ్ళ ఆవేశంలో వాళ్ళకేదీ తలతెక్కదు. వాళ్ళు బయటికి వెళ్లి ఎలా చెప్పకుంటే తమ కనుకూలంగా ఉంటుందో అలా ప్రచారం చేస్తారు. ఈ బుద్ధిలేని వెధవల వెంటబడి వాళ్ళందరినీ నేనెక్కడ దారిలో పెట్టింది? వాళ్ళంతట వాళ్ళే తెలుసుకుని రావాలి. వాళ్ళెప్పుడొచ్చినా ఆదరిస్తాను. ప్రతి దారిలోనూ అందమున్నది.

అదీ నా సందేశం. గుడ్ బై. నా లోకానికి మీరంతా ఎప్పడైనా రావచ్చు.

(చాలా థ్యాంక్స్ మాస్టర్)

(మధ్యాహ్నం 12.15 గంటలు)

వారి

(జూలై 14, 1994 ఉదయం 11.50 గంటలు)

అరుణాచల కొండల్లో ఒకానొక గిరిశ్రేణికి చెందిన వాళ్ళం మేము. మాకు మూతులు ముందుకు పొడుచుకొచ్చినట్లుంటాయి. అంత మాత్రం చేత మాకు “కోతుల”తో ఎలాంటి సంబంధమూ లేదు.

మేమంతా మానవాకారంలోనే ఉండేవాళ్ళం. ఎక్కువగా కొండల్లో నివసిస్తున్నందువల్ల మా వాళ్ళంతా కొమ్మ నుంచి కొమ్మకు ఎగరడంలో బాగా ఆరితేరారు. కొండల్లో ఎగురుకుంటూ పోవటం మాకు వెన్నతో పెట్టిన విద్య. మేము ప్రధానంగా హఠయోగులం. అందువల్ల మా శరీరాలు తీర్చినట్లుండేవి ఆరోగ్యంగా. శాలీరకంగా పరిపూర్ణులుగా ఉండేవాళ్ళం. మాలో చాలా మంది కొన్ని గజాలు ఎగరగల శక్తి కలిగి ఉండేవారు. కానీ మా అందరికీ - కనీసం నాకు - ఉన్న విషయం చెప్పాలంటే - తపస్సు అన్నా, పరలోకజ్ఞానమన్నా బొత్తిగా తెలీదు.

నేను సుగ్రీవుడికి అన్నను. నా తమ్ముడు సుగ్రీవుడు అద్భుతమైన వాడు. అతని గురించి ముందుగా మీకు కొన్ని మాటలు చెప్పాలి. తన జన్మకు సంబంధించినంత వరకు అతను పరిపూర్ణమైన మాస్టర్! అతనికి బహు సౌందర్యవతి అయిన భార్య ఉండేది. మా తమ్ముడమెను ఎంత బాగా చూసుకునే వాడంటే పరపురుషుడి ఆలోచనను కూడా ఆమె ఇష్టపడేది కాదు. ఆమె దృష్టిలో “పురుషుడు” అన్నా, “భర్త” అన్నా కేవలం సుగ్రీవుడు మాత్రమే. ఇది వారి వైవాహిక సంబంధం యొక్క ముద్ర, ప్రభావం.

నేరే. మొట్టమొదటి నుంచి చెప్పాలంటే నేను సుగ్రీవుడిపై పెత్తనం చెలాయించే అన్నను. అతను ఎప్పుడూ నా పద్ధతులకు తల ఒగ్గి ఉండటమే నేర్చుకున్నాడు. ఎందుకంటే ఎవరైనా దేవుడే మాస్టరేనట! ఆయన దృష్టిలో తాను పరిపూర్ణ మానవుడు కాగలగాలంటే ఇదే ఉత్తమోత్తమమైన మార్గమని అతననుకున్నాడు. అహింసలోనూ, పంచుకోవటంలోనూ ఉండే గొప్పదనాన్ని గురించి నాకు ఎప్పుడూ చూసినా బోధ చేస్తూ ఉండేవాడు. తన జీవితంలోకి, “ఈ జన్మలో ‘కేవలం నాదే’నంటూ ఏదీ లేదు” అనే భావనలోకి అతను ఎంత తేలిగ్గా ఇమిడిపోయేవాడంటే తన దగ్గరున్న అత్యద్భుతమైన వస్తువునైనా సరే వదులుకోవడానికి వెనుకాడేవాడు కాదు. ఒకసారి వదులుకున్న దానిని గురించి

మరెన్నడూ తల్లుకునేవాడు కూడా కాదు. అతను చాలా గొప్ప మాస్టర్. అందుకనే ఈ జన్మలో అతను పరిపూర్ణమైన మాస్టర్ అని అన్నాను.

నాలాంటి బుద్ధిలేని, ముట్టిపాగురుగల, అధికారదాహం గలవాడి నుంచి మీరేం ఆశించగలరు? సుగ్రీవుడు మానసికంగా బలహీనుడు కాబట్టి “నన్నెన్నడూ నేరుగా ఎదిరించలేడు” అని ఎప్పుడూ అనుకుంటూ ఉండేవాణ్ణి. “నా దారికెదురు నిలిచే సాహసం వాడికెక్కడ?” ఇది నా ఆలోచన. ఆ ఆలోచనతోనే అతని వద్దనున్న అతని అందమైన భార్యను చెఱబట్టాను బలవంతంగా.

ఇది తెలిసీ, నేనెలాంటి వాడినో తెలిసీ, నా తమ్ముడు ఒక్క మాట కూడా మాట్లాడలేదు. రాజ్యంలో ప్రతి అంగుకం నాకే కావాలనుకునే రాజ్యకాంక్ష నాకున్నది. ఇది తెలిసిన నా తండ్రి తాను చనిపోయే ముందు మూడు వంతుల రాజ్యాన్ని నాకూ, ఒక వంతు మా తమ్ముడికీ ఇచ్చాడు. ఆ ఒక వంతు భూభాగాన్ని కూడా నేను వాడినుంచి బలవంతంగా లాగేసుకున్నాను. అందువల్ల సుగ్రీవుడిప్పడు బతకడానికి స్థలం గానీ, కష్టసుఖాలు పంచుకోవడానికి భార్యగానీ లేకుండా అయిపోయాడు. అయినా సరే, నా తమ్ముడు “ఈ జన్మలో కేవలం నాదేనంటూ ఏదీ లేదు” అని తాను నమ్మిన సిద్ధాంతానికి కట్టుబడి ఉండి అడవికి వెళ్ళిపోయి తపస్సు చేసుకోసాగాడు. మా తెగలోని కొందరు అతన్ని అనుసరించి వెళ్ళిపోయారు. నా భటులు అతన్ని భవనం నుంచి మెడపట్టి గెంటినప్పడు అతను ఎదురు తిరగలేదు, పల్లెత్తుమాట కూడా అనలేదు! అప్పటికే హనుమంతుడు ధ్యాన విషయాలలో మాస్టర్. అతను అప్పటికే మంచి జ్ఞాని అయిన సుగ్రీవుడికి తపస్సు గురించి సమస్తమూ బోధించాడు. సుగ్రీవుని నుండి జ్ఞానాన్ని పూర్తిగా పొందాడు. అది సుగ్రీవ హనుమంతుల మధ్య అనుబంధం.

సుగ్రీవుడు తపస్సు చేసుకుంటున్నాడని తెలిసి కేవలం అతన్ని దూషించి బాధపెట్టడానికే నేను అతని భార్యను తీసుకుని అతని దగ్గరికెళ్ళి “కావాలంటే నీ భార్యను నీవు తీసుకోవచ్చు” అన్నాను. కానీ సుగ్రీవుడు అంగీకరించలేదు. పైగా ఆమె నేర్చుకోవలసిన పాఠాల అవసరం గురించి సలహా ఇచ్చాడు - “అన్న నా నుంచి తప్పించుకోలేని నువ్వు నా అన్నను కేవలం చెఱబట్టిన వాడిగా ప్రేమించడమే కాదు; ఒక శత్రువుకు కూడా స్నేహితుడికి చేసినట్టే సేవలు చేయటం నేర్చుకోవాలి. నా అన్నను నీ స్నేహితునిగా భావించు. అందరితో కలసి మెలసి సుఖంగా బ్రతకటం అతనికి నేర్పించు. అవ్వడే - కేవలం అవ్వడే మాత్రమే - నువ్వు నా భార్యవనిపించుకోగలవు. ఇది నా భార్యగా నీ నుంచి నేను ఆశించేది. అప్పడే

నువ్వు నా కంటికి అందంగా కనపడతావు. కేవలం శరీరం అందంగా ఉంటే చాలదు.” ఇవీ అతనామెతో అన్న మాటలు!

ఇలా చెప్పి ఆమెను మళ్ళీ నాతోనే పంపేశాడు! నాకు కావలసింది కూడా అదే. కానీ సుగ్రీవుని బోధ ఆమె జీవితాన్ని చాలా మార్లు వేసింది. అప్పటి నుంచి ఆమె నా జీవితంలో చాలా చురుకైన పాత్ర పోషించడం మొదలు పెట్టింది. త్వరలో పరిపాలనలో కూడా నా కుడి భుజమయింది. నా జీవితంలో చాలా ముఖ్యభాగమై పోయింది. ఈ సమయంలోనే రాముడు నా మీదికి దాడి చేశాడు - తమ్ముడి భార్యను చెబబట్టి నేను చాలా తప్పు చేస్తున్నానని నాకు బోధించాలని చూశాడు. మొదట, వ్యక్తిగతంగా నాకు చెప్పడానికి ప్రయత్నించాడు. కానీ ఒక బండరాయి అంత తొందరగా అర్థం చేసుకుంటుందా? యుద్ధమయ్యాక నేను పూర్తిగా శిథిలావస్థలో ఉన్నాను. రాజ్యం పోయింది. నా వెంట కొద్దిమంది మాత్రమే మిగిలారు. ఆ పరిస్థితుల్లో కూడా నా తమ్ముని భార్యే నాకు పూర్తి ఆలంబన అయింది. ఆమె నాకు మార్గం చూపింది. “చూడండీ. మనం పుట్టుకతోనే రాజ్యం గురించి, అధికారం, డబ్బు మొదలైన వాటి గురించి ఆలోచిస్తూ పుట్టలేదు. అప్పుడు మనకేమీ తెలీనే తెలీదు. మనం ఎందుకు పుట్టామో మనకు తెలీదు. పదండి. అడవి ఆవలి వైపుకు వెళ్లి మీ తమ్ముణ్ణి దర్శించి కొన్ని విషయాలు నేర్చుకుందురు గాని, మీరు సరేనంటే అన్నింటినీ తిరిగి పొందవచ్చు.”

నేను దాదాపు చావు పడకలో ఉన్నాను. బండీలో ఆమె నన్ను పొదివి పట్టుకుంది. సపర్యలు చేసింది. ధ్యానం నేర్పింది. మూడేళ్ళు ఆమెతో కలిసి తీవ్ర తపస్సు చేశాక నాకు అర్థమయింది ఆమె భర్త, హనుమంతుడు ఆమెకు వ్యక్తిగత గురువులనీ, వాళ్ళ ప్రాణమయ స్థాయి శిక్షణతో ఆమె నన్ను వ్యక్తిగతంగా వంటరిగా నడుపుతున్నదనీ. ఆమె గురించి తెలుసుకున్నాక నా మనస్సంతా కృతజ్ఞతతో పొంగి పారలింది. నాకు చేసిన ఈ సహాయానికి ప్రతిగా ఆమెకు ఏం కావాలో కోరుకోమన్నాను. ఆమె నిర్విహమాటంగా అన్నది తను నా కంటే ఉన్నతస్థితిలో ఉన్నది కాబట్టి నేను తన కోసం ఏమీ చేయలేననీ, సహాయపడలేననీ, నేను కూడా తన స్థితికో, లేక నా తమ్ముడి పరిణితి స్థితికో చేరుకోవడానికి మార్గమేదైనా ఉంటే చెప్పమని నేనవ్వడామెను అడిగాను. దానికామె అంగీకారంగా అన్నది “లక్షణంగా ఉంది. ఎందుకు లేదు? నీకు నీవే సహాయం చేసుకో. నీ గురించి నువ్వు అన్నీ తెలుసుకో. అప్పుడు చేరుకుంటావు.” “చేరుకుంటావు” అనే మాటని రెండుసార్లు పలికింది. అదెలా చేయగలనని అడిగాను. దానికామె సమాధానంగా

“సీత రావణుడికి తనను తాను అర్పించుకోకుండా రాముడి రాక కోసం ఎదురుచూస్తూ ఉన్నది. నిన్ను నువ్వు రావణుడిగా గుర్తించాలని కోరుతున్నాను. (నీ పరిణితికి, పరోక్షంగా నా పరిణితికి నేను తలొగ్గి పాటు పడతాననుకో) సీత భావాలెలా ఉంటాయో తెలుసుకో. ఏడేళ్ళపాటు నీ తమ్మునికి భార్యగా నన్ను చూశావు. గత పదిహేనేళ్ళుగా నీతో ఉన్నాను. ఇప్పటికీ ఇంకా సుగ్రీవుని నా భర్తగానే కాదు, గురువుగా కూడా ప్రేమిస్తున్నాను, ఆరాధిస్తున్నాను. అతనే లేకపోతే నేనివాళ ఈ స్థితిలో ఉండేదాన్నే కాదు. అతను మార్చేసింది కేవలం నా ఈ ఒక్క జన్మనే కాదు, నా రాబోయే జన్మల్ని కూడా మార్చేశాడు. ఆయనకి నేనెంతో కృతజ్ఞతగా ఉంటాను.” అలా అని చెప్పి ఆమె మూడు రోజులపాటు నన్ను నా గుహలో వంటరిగా వదిలేసింది.

జరిగిన దానంతటికీ విసుగు చెంది, విరక్తి చెంది గుహ పైకప్పు వైపు చూస్తూ అలా ఉండిపోయాను. “జీవితంలో నేనేం సాధించాను? నా తమ్ముడు కోరుకున్న పాటన్నిటినీ నేను లాగేసుకున్నాను. ఎలాంటి జంతువును నేను? నాకే తెలీదు.” తర్వాత ఏం చేయాలి అని ఆలోచిస్తూ ఉండిపోయాను. తర్వాత ముందుగా “రావణుడు ఏం చేస్తున్నాడో చూద్దాం” అనుకున్నాను. ధ్యానానికి కూర్చుని సూక్ష్మశరీరంతో లంకకు వెళ్ళాను రావణుడు ఏం చేస్తున్నాడో చూద్దామని. కొన్ని గంటలలోనే అతని గురించి పూర్తిగా తెలుసుకున్నాను. నా లోపాలన్నీ నాకు అర్థమయ్యాయి. ఏమీ పాలుపోని పరిస్థితి అయిపోయింది. తిరిగొచ్చి కళ్ళు తెరిచే సరికి హనుమంతుడు, సుగ్రీవుడు గుహలో నా ఎదుటవున్నారు. వాళ్ళ కాళ్ళ మీద వడి నేను చేసిన వెధవ వసులన్నింటికీ క్షమాపణ అడిగాను. అతను చేయమన్నదంతా ఆమె చేసింది కాబట్టి నా గురువైన తన భార్యను తనతో తీసుకుపోవ్వని నా తమ్ముణ్ణి వేడుకున్నాను. “నేను స్వతంత్రుడిని ఇప్పుడు; నేనన్నీ అర్థం చేసుకున్నాను. కొన్నేళ్ళ పాటు తపస్సు చేయాలని ఉంది. ఆ తర్వాత భవిష్యత్తు గురించి ఆలోచిస్తాను” అంటూ భటులందరినీ పంపేశాను. నా తమ్ముని భార్యను కూడా పంపేశాను.

ఇప్పటికీ నేనింకా ధ్యానం చేస్తూనే ఉన్నాను. నాలాంటి వాళ్ళకి వాళ్ళ తప్పిదాల గురించి సలహాలిస్తూంటాను- అది నా శక్తికి మించిందే అయినా.

మిత్రులారా! ధ్యానంతో మీరు వంద వసులను ఏకకాలంలో చేయగలుగుతారు. ఇది నవాలు కాదు. ఏ ధ్యాని అయినా చేయగలిగిన సాధారణమైన పని. ఇటువంటి పరిస్థితుల నుండి వచ్చిన నేనే చేయగలిగినప్పడు

మీరెందుకు చేయలేరు? పాఠకులారా - ధ్యానం చేయండి. ఏక కాలంలో వంద పనులు చేయగల సత్తా సంపాదించండి. నాకు రావణుడి రూపం లోనూ, నా తమ్ముని భార్య రూపం లోనూ గురువులు దొరికినట్లు మీ చుట్టూ మాస్టర్స్ అయిన వాళ్ళు చాలా మంది ఉన్నారు. వారి నుంచి నేర్చుకోగలిగినదంతా నేర్చుకోండి. మీ జీవితాన్ని ధ్యానంతో భాగ్యవంతం చేసుకోండి.

ఇదీ మీ అందరికీ నేనిచ్చే సందేశం.

“భూ అక్షం మార్పు (axis change) ” కోసం నేను పని చేస్తున్నాననేది మీ ధ్యానులకు కొత్త వార్త కావచ్చు. ప్రస్తుతం నేను చేస్తున్న పని - భూగ్రహాన్ని వదలి ఇతర ప్రపంచాలకు చేరుకోబోయేవాళ్ళు ఆ యా ప్రపంచాలకు సర్దుకుని అలవాటు పడే విధంగా మనుషులకు శిక్షణ ఇస్తున్నాను. వాళ్ళు నిద్రపోయేటప్పుడు ఈ శిక్షణ ఇవ్వటం జరుగుతుంది. వాళ్ళు ఇక్కడి నుంచి అక్కడికి మారగానే ఆటోమేటిక్ గా అక్కడ వాళ్ళ అంతజ్ఞేతన (consciousness) సర్దుకుని అలవాటు పడిపోతుంది.

అక్కడ మీ కందరికీ శుభం కలుగుగాక. అంతే ఉంటానిక.

మరోసారివ్వుడో మిమ్మల్నందరినీ కలుస్తాను.

(ధ్యాంక్యూ మాస్టర్)

(మధ్యాహ్నం 1.00 గంటకు)

కుంభకర్ణుడు

(జూలై 20, 1994; ఉదయం 11.15 గంటలు)

మా అన్న రావణుడు తీవ్రంగా ధ్యానాదులు చేస్తూ రాజ్యపాలన చక్కగా చేస్తూ ఉండినంతకాలం నేను అంత చేటు నిద్రపోలేదు.

దానికొక కారణమున్నది. రావణుడు భూమిమీదకి జన్మకొచ్చిన అసలు కారణం ధ్యానులకు సహాయం చేయాలని. కానీ తన తపశ్శక్తి చూసుకుని ఎంత మద గర్వితుడైనాడంటే ఈ కార్యక్రమాన్ని పూర్తిగా మరచిపోయి ఆధ్యాత్మికతకు ఏ విధంగానూ దోహదపడనని అక్కత్యాలు చేయటం మొదలు పెట్టాడు. ఈ విధంగా మా అన్న తన జీవితాన్ని భ్రష్టు పట్టించుకుని నాశనం చేసుకోవటం చూసినప్పడు అతన్ని మొట్టమొదటగా హెచ్చరించింది నేనే! మీకు నిజం చెప్పాలంటే రావణుడు, నేను కేవలం అన్నదమ్ములం మాత్రమే కాదు, మంచి స్నేహితులమే కాదు, “అత్తబంధువులం” కూడా. అన్ని విధాలుగా అతనికి సహాయం చేయాలని నా కోరిక. అప్పుడు అనిపించింది నా స్వంత తపశ్శక్తితో అతని ఆలోచనల మీద ప్రభావం చూపించగలననీ, మార్చగలననీ. కానీ అతనిలో స్వార్థం ఎంతగా పెరిగిపోయిందంటే నా ప్రయత్నాలను తిప్పికొట్టడమే కాదు, నన్ను తిట్టిపడేశాడు. అతనితో బాంధవ్యాన్ని తెంచుకోవటం నా కిష్టం లేదు.

నాకు ఒక్క విషయం బాగా అర్థమయింది. చావలేను. అలాగని రావణుడు కోరినట్లుగా అతనిలాగే ప్రవర్తిస్తూ ఈ జీవితాన్ని వెళ్ళదీయనూ లేను. అందుకని నేనతనిలో ఉండగలిగిన ఏకైక మార్గం తోచింది - నిద్రపోతూ.

అవును! నిద్ర పోవటం ఒక్కటే దీనికి పరిష్కారం! దాంతో అందరికీ ప్రకటించాను ఆరైల్లు నిద్రపోతాననీ, ఆరైల్లు మెలకువగా ఉంటాననీ. నిద్రలో ఉన్నప్పడు సూక్ష్మశరీర చైతన్యాన్ని నా ఆధ్యాత్మిక పురోగతికి వీలైనంత ఎక్కువగా ఉపయోగించుకునేవాణ్ణి. మేలుకుని ఉన్నప్పడు నా చుట్టూ ఉండే మనుషుల్ని ఖుణ్ణంగా అధ్యయనం చేసేవాడిని. ఇలాంటి పరిస్థితిలో ప్రతి ఒక్కరి నుంచీ ఎన్నో పాఠాలు నేర్చుకునేవాణ్ణి ఆ విధంగా పరిపూర్ణ సూక్ష్మ భూమిక మాస్టర్ ననీ, శారీరికంగా చక్కటి గమనిక కలిగిన మాస్టర్ ననీ అయ్యాను.

ఆ సమయంలోనే చాలామంది మాస్టర్లను కల్గుకున్నాను. వారంతా నాకు సహాయం చేశారు. ప్రతి క్షణము వాళ్ళు నాకు మార్గాన్ని చూపారు. మారు వేషంలో

సీతను ఎత్తుకొచ్చిన తెలివితక్కువ పనితో రావణుని పతనం ప్రారంభమయిందని నేను అనుభూతి పూర్వకంగా తెల్సుకున్నాను. చూడండి! రావణుడు అధికారంతో, శక్తితో కళ్ళు మూసుకుపోయిన గొప్ప మాస్టర్. మీకు మీరే సహాయం చేసుకోవాలి, లేదా ఇతరులు చెప్పేది వినాలి. ఈ రెంటిలో ఏది చేయకపోతే మీ గొయ్యి మీరే తవ్వుకున్నట్లు.

కనుక నా నిద్రను నేను ఎలా ప్లాన్ చేశానంటే రావణుడు చేసేది ఏదీ నాకు తెలీకుండా ఉంటుంది. ఒకవేళ అతను నన్ను నిద్ర మధ్యలో లేపితే అది నా మరణానికి సంకేతమే అవుతుంది. ఆ విధంగా నా గురువుల నుంచి ఎన్నో విషయాలు నేను క్షుణ్ణంగా నేర్చుకుంటూ ఉన్నాను. రాముడితో యుద్ధం చేయమని రావణుడు నన్ను కోరినప్పుడు రావణుని పతనం తథ్యమనీ, దాన్ని బాపుకోమనీ హనుమంతుడు రావణుడికి చెప్పటం విన మహా సంతోషించాను. కానీ యథాపూర్వంగానే రావణుడు హనుమంతుని మాటలు చెవిని పెట్టలేదు. తర్వాత విభీషణుడు, అతని భార్య ఇతరులు చాలా మంది రావణుడికి జ్ఞానం పెంచడానికి ప్రత్యక్షంగా ప్రయత్నించారు కానీ అతనికి మాత్రం జ్ఞానోదయం కాలేదు. నేను కూడా విభీషణుడిలాగే నిర్ణయించుకుని రావణుడిని వదిలిపెట్టి వెళ్ళిపోయి ఉండవచ్చు. కానీ ఉపాధి. రావణునితోనే ఉండాలని నా కోరిక. కానీ అతనిలాగే అధికార అహంకారాల్లో మునిగి అతను చేసే తప్పలే నేనూ ఎన్నడూ చేయరాదని కోరుకున్నాను.

ఐహిక శక్తిని చూసిగానీ, ఆధ్యాత్మికశక్తిని చూసుకుని గానీ మిడిసి పడకండి! మీ శక్తుల యొక్క హద్దులేమిటో మీకు తెలిసినప్పుడే వాటిని ఉపయోగించండి. మీరు వేయబోయే ప్రతి అడుగుకూ మీ గురువుగారి అనుజ్ఞ తీసుకోండి. మీరు ఒక గురువును ఏర్పరచుకోవటమంటూ జరిగాక ఆయన ఆదేశాలను 'తు.' 'చ.' తప్పక పాటించండి. మా కాలంలో విభీషణుడు, హనుమంతుడు చేసింది ఇదే కదా?! తమను తాము మానసికంగానూ, కార్యపరంగానూ కృష్ణుని చేతుల్లో సమర్పించుకున్న పాండవులు చేసింది కూడా ఇదే కదా?!

ఆధ్యాత్మికతలోకి దిగ్విజయంగా అడుగు పెట్టడానికి మీ సహజ జ్ఞానం ఏం చెబుతుందో విన తెలుసుకోండి. ఆధ్యాత్మికతలో 'ఓనమాలు' అర్థమైతే సమస్త భారాన్నీ గురువుల చేతుల్లో ఉంచండి! వాళ్ళ ఆదేశాల ప్రకారమే పని చేయండి! మీ స్వంతగా మీ ఇష్టం వచ్చినట్లు మీరు పని చేయాల్సింది ఎప్పుడంటే మాస్టర్

అయ్యే స్థితిని మీరు దాటినప్పుడే - అంటే (1) మీ పరిసరాలను మీరు క్షుణ్ణంగా అర్థం చేసుకుని (2) ఈ భౌతిక శరీరంలో నివసించే “నిన్ను”ను క్షుణ్ణంగా అర్థం చేసుకున్నప్పుడు అన్నమాట.

పరిపూర్ణమైన శిష్యులు కండి! నేర్చుకోండి! అప్పుడే ఆధ్యాత్మికంగా మీరు బాగా ఎదగగలరు. ఈ దృక్పథం మీలో లేకపోతే అలవరచుకోండి. మీరది అలవరచుకోకపోతే ఇరవై నాలుగు గంటలూ మీరు కఠినంగా తపస్సు చేసినా మీ జన్మ వృథానే.

ఇది క్లుప్తంగా మీ అందరికీ నేనిచ్చే సందేశం.

“ భూ అక్షం బదిలీ (axis shift) ” సమయంలో వివిధ ప్రదేశాలలో పునరావాసం ఏర్పరచుకోవటంలో మనుషులకు సహాయం చేయటం నా పని. ప్రస్తుతం నా కార్యక్రమం ఏమిటంటే వ్యాపారులకూ, రాజకీయ నాయకులకూ ధర్మజీవనం గడపాలనే ఆలోచనలను కలిగించడం. ఇందులో శ్రమ ఎక్కువ, ఫలితం తక్కువ.

గుడ్ లక్!

(మధ్యాహ్నం 12.15 గంటలు)

నానాజీ

(జూలై 22, 1994 ఉదయం 11.00 గంటలు)

ఆధ్యాత్మికతలో సాహసాల వైపుకు ఎప్పుడైతే మనిషి ప్రయాణం ప్రారంభిస్తాడో ఆ సమయంలో అతనికి భవిష్యత్తులో తనకేది ప్రాప్తమున్నదో తెలియదు. అసలా మార్గంలో ఎలా వెళ్ళాలన్నది కూడా బొత్తిగా తెలియదు.

నేనొక అమాయక బ్రాహ్మణుడిని. పేద మరాఠీ కుటుంబంలో పుట్టాను. మా వాళ్ళకి పూజలలో శ్రద్ధ మెండు. ఇంటిల్లి పాదీ నిత్యమూ దుర్గాదేవిని పూజించే వాళ్ళం. ఆమె మా ఇలవేల్పు. ప్రశాంతంగా బ్రతకాలనుకుంటే నిత్యమూ పూజలు, హారాయణలు చేయమని మా పెద్దలు చెప్పారు. తెలివితేటలు లేకపోవటం, అజ్ఞానం, పొట్ట పొడిస్తే అక్షరం రాకపోవటం ఈ మూడింటి వల్ల మాకింకేమీ తెలుసుకునే అవకాశం లేకపోయింది. మా “పెద్దలు” చెప్పిన దాన్ని మేము గ్రుడ్డిగా అనుసరించేవాళ్ళం. కానీ నాకు చిన్నప్పటి నుంచి కూడా ప్రతిదీ తెలుసుకోవాలన్న ఆసక్తి. చిన్న పిల్లలందరిలాగా నేను కూడా ప్రతి విషయానికీ సంబంధించిన ప్రతి వివరం గురించి ప్రశ్నలు వేస్తూండే వాడిని.

మా అమ్మ, నాన్న నేనేదడిగినా ఎంతో ఓపిగ్గా వివరించేవాళ్ళు! కానీ దుర్గాదేవికి సంబంధించిన ఒక చిన్న వివరం మాత్రం వాళ్ళెన్నడూ చెప్పే వాళ్ళు కాదు. నన్ను మందలించేవాళ్ళు కొన్ని రకాల ప్రశ్నలు అడగవచ్చునట, మరికొన్ని రకాల ప్రశ్నలు అడగనే కూడదట. తల్లిదండ్రులెంత తమాషా మనుషులో కదా?! ఇలాంటి వివరాలు వాళ్ళు పిల్లలతో చర్చించేటప్పుడు వాళ్ళ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం ఏపాటిదో తెలిసిపోతుంది. ఇక మీ బిడ్డ అడిగే ప్రతి ప్రశ్నకీ మీరు సమాధానమివ్వాలన్న శ్రద్ధ మీకుంటే మీరు చేయవలసినదల్లా ఓర్పుగా ఆలోచించి జవాబివ్వటమే. మీ బిడ్డ అడిగిన ప్రశ్న గురించి మీరే మనుకుంటున్నారో వాడికి జాగ్రత్తగా చెప్పాలి. అలా చేయటం వల్ల ఆ బిడ్డకు మీరు పదును పెట్టటమేగాక మీకే తెలికుండా నిద్రాణంగా ఉన్న ఏదో జ్ఞానాన్ని తట్టి లేపడానికి ప్రయత్నిస్తారు.

మా ఇంటి పరిస్థితులవల్ల నేను నా ప్రశ్నలకు సమాధానాలు ఇంకెక్కడో వెతుక్కువలసి వచ్చింది. మొదట్లో గుళ్ళో పూజారికి మా కంటే ఎక్కువ తెలిసి ఉంటుందని అనుకున్నాను. అందుకని ఆయన దగ్గరికి వెళ్ళి నా ప్రశ్నలన్నీ ఆయన ముందుంచాను. ఆయన నాకు కేవలం రెండే విషయాలు చెప్పాడు. ఒకటి, “చూడు

నాయనా! నీవు అడిగిన ప్రశ్నలకు నాకు సమాధానాలు తెలీవు. నాకు అసలలాంటి ఆలోచనలే ఎన్నడూ రాలేదు". రెండు, "కళ్ళు మూసుకుని ఆలోచనలు లేకుండా కూర్చుంటే మానసికంగా ప్రశాంతత కలుగుతుంది అని ఒకప్పుడు నమ్మేవాడిని. ఈ రకమైన మానసిక స్థితి వల్ల నీ ప్రశ్నలకు సమాధానాలు నీకు దొరుకుతాయి అని నా మట్టుకు నేను అనుకుంటున్నాను."

అప్పుడు నేననుకున్నాను. అలా అయితే వెంటనే అక్కడే గుళ్ళో కళ్ళు మూసుకుని కూర్చోవాలి. నాకు ధ్యానం గురించి బొత్తిగా ఏమీ తెలీదు. అయినా నరే ఓపిగ్గా కూర్చుని సమాధానాల కోసం ఎదురు చూస్తూండేవాడిని. సాయంత్రమయ్యే సరికి ఇంటికి వెళ్ళక తప్పదు. నా సాధన విజయవంతంగా పూర్తయ్యే వరకు మా ఇంట్లో ఎవ్వరికీ నా సాధన గురించి చెప్పటం నాకు ఇష్టం లేదు.

అలా గుళ్ళో రోజూ కళ్ళు మూసుకుని కూర్చునేవాడిని. అలా మూడురోజులు కూర్చున్నాక ఏదో వెలుతురు నావైపుకొస్తూ కనిపించింది. అది నా దగ్గర కొచ్చే కొద్ది పెద్ద బంగారు బంతిలాగా అయింది! అందమైన స్త్రీ రూపంలోకి మారుతోంది! ఆ అందాన్ని ఆ కళనూ చూసి ముగ్ధుడినయ్యాను. "నరే. ఈమె వచ్చింది కదా. ఈమె నా ప్రశ్నలు వేస్తాను" అనుకున్నాను. ఆమె చిరునవ్వు నవ్వింది. ధ్యాన విధానం చెప్పింది నాకు. తాను రెండు రోజుల తర్వాత వస్తానని చెప్పింది. ఆమె చెప్పిన దాన్ని నేను శ్రద్ధగా పాటించాను. మూడవరోజు మళ్ళీ వచ్చింది. తానే నా గురువుననీ, ఆధ్యాత్మిక విషయాల్లో నేను ఏమేం తెల్లకోవాలనుకుంటున్నానో అదంతా తనే నాకు చెబుతాననీ, అన్నింటినీ అర్థం చేసుకునేలా నేను ఎదగడానికి సాయం చేస్తాననీ చెప్పింది.

అలా నేను ధ్యానం మొదలుపెట్టాను! నేను ధ్యానం మొదలుపెట్టేటప్పటికి నా వయస్సు పదకొండేళ్ళు! తొమ్మిదేళ్ళలో ఆమె నన్ను మాస్టర్ గా చేసింది. నాకు ఇరవయ్యేళ్ళు వచ్చేటప్పటికి నేను బోధించడానికి సిద్ధంగా ఉన్నానని నా గురువు, అందరూ, నేనూ అనుకున్నాము. నా గురువు వద్ద సాగిన నా తొమ్మిదేళ్ళ శిక్షణా కాలంలో ఆమె నాకు ఇతర లోకాల గురించి నేర్పింది. మరణానంతర జీవితం, సూక్ష్మశరీర ప్రయాణంలోని అద్భుతాలు, మూడవ కన్ను ప్రాధాన్యత, మానవుల స్వచ్ఛత, సాధనలోనూ సమాజ జీవనంలోనూ సమతులంగా తీసుకుంటూ ఉండాల్సిన అవసరం, స్వయంగా ఇతరులకు విద్య నేర్పడంలోని ప్రాధాన్యత, ఇతర ధ్యానుల్ని గౌరవిస్తూ వారి నుంచి నేర్చుకోవటం, ఇతర మాస్టర్స్ ను కలుసుకుని

పరిచయాలు పెంచుకోవటం, ధ్యానంలో కొత్తగా పైకొచ్చే వాళ్ళను కల్సుకుని వారి అనుభవాలు వినటం, ఇతరుల సమస్యల్ని అర్థం చేసుకుని వాటి నుంచి నేర్చుకోవటం, నిర్ణయంగా ప్రతి సమస్యనూ మన ఆధ్యాత్మిక విద్యకూ, ఆత్మ ఎదుగుదలకూ సాధనంగా లెక్కగట్టడం - ఇవన్నీ నేర్పించామే నాకు.

అవన్నీ అనుభవాలు కూడా కలిగించింది. ఇంకా ఎన్నెన్నో చేయించింది. వాటిల్లో చాలా వాటిని పైన చెప్పటం మరచిపోయాను. మీకు నేను ముఖ్యంగా చెప్పదల్చుకున్నది ధ్యాన ఫలితాల గురించి.

నాకు నేను సహాయం చేసుకోవటమే కాదు మా కుటుంబ సభ్యులకూ, సమాజంలో ఇతరులకూ కూడా సహాయం చేయగలిగాను. అంతేకాదు. మన సృష్టికర్త నా కిచ్చిన అపూర్వమైన అపురూపమైన బహుమతిలా కనిపించసాగింది నా జీవితం మొత్తం! మనమంతా ప్రకృతి ఏర్పరచిన అద్భుత యంత్రాలం! మానవత్వంలో మౌలిక లక్షణాలైన “ప్రేమ”, “పరస్పర సానుభూతి” అనే వాటిని మనందరం మరచిపోయి వాటిస్థానే ద్వేషం, అసూయ అనే వాటితోనే మన మనస్సులు నింపుకున్నాం.

మనం ధ్యానం చేస్తే తప్ప ప్రకృతిలా ఆనందంగా ఉండలేము! ధ్యానం చేస్తే తప్ప ప్రశాంతంగా జీవించలేము! ప్రశాంతంగా చావలేము! భూమి మీద జీవితం సౌరభాలు చిందేది కేవలం మన అంతర్ జ్ఞానాన్ని తట్టి లేపినప్పుడే, మన చుట్టూ ఉన్న ప్రపంచాన్ని అర్థం చేసుకున్నప్పుడే. మీరు ధ్యానం చేయనంతవరకు ఈ మౌలిక విషయాలను అర్థం చేసుకోవడానికీ, మీ జీవితాలను అందంగా చేసుకోవడానికీ కావలసినంత అంతరిక్ష శక్తి మీకు రాదు.

చూడండి మిత్రులారా! ఈ జీవితం మీరు ప్లాన్ చేసుకుని వచ్చింది. అంతా మీ చేతుల్లోనే ఉంది. అవగాహన, తెలివితేటలు పెంచుకుని దానిని స్వర్ణతుల్యం చేసుకుంటారో, అజ్ఞానానికీ అపార్థాలకూ తావిచ్చి దుఃఖ భరితమైన నరకంగా చేసుకుంటారో మీ ఇష్టం. ధ్యానం చేయాలనీ, బ్రతికే అద్భుత విధానాన్ని తెల్సుకోవాలనీ మీరు గట్టిగా నిర్ణయించుకోకపోతే దుర్బరమైన చావు చస్తారు, దుర్బరంగా పశ్చాత్తాప పడి అంత కంటే దుర్బరంగా మళ్ళీ వచ్చి పుడతారు. అప్పుడు ధ్యానం ద్వారా నిద్రాణంగా ఉన్న జ్ఞానాన్ని తట్టిలేపడానికి కొత్త ప్రయత్నాలు చేస్తారు మళ్ళీ.

మీరు తెలుసుకోవాలని చెబుతున్నాను. మరారా రాజు శివాజీకి ఆధ్యాత్మిక గురువును నేను. ప్రస్తుతం నేను ఇతర లోకాల నమూనాలనూ, వ్యవస్థలనూ చూడటంలో మునిగి ఉన్నాను. భూమి మీద చనిపోయిన వారిని వారి వారి

ఎదుగుదలను బట్టి ఆ యా లోకాలకు వాళ్ళను పంపే పనిలో నిమగ్నమై ఉన్నాను. వారి చేసేదానికీ, నేను చేసే దానికీ కొద్దిగా తేడా ఉంది. ప్రస్తుతం నేనతని మాస్టర్ను. ఒక్కొక్కరిని ఎక్కడికి పంపాలో అతనికి చెబుతుంటాను - ఆ లోకాలన్నీ నేను బాగా తెలుసుకున్నాను కాబట్టి.

మాస్టర్ పత్రి బృందంలో ఉన్న మీ అందరికీ బెస్టిఫ్ లక్! కంగ్రాచ్యులేషన్స్!
మీ మాస్టర్ పత్రిగారికి ప్రత్యేక శుభాకాంక్షలు!

(చాలా థ్యాంక్స్ మాస్టర్)

(ఉదయం 11.50 గంటలు)

అష్టావక్రుడు

(జూలై 25, 1994; ఉదయం 9.45 గంటలు)

ఈనాడు భారీ ఎత్తున వినాశనమనేది ప్రపంచంలో ఒక చోట కాకపోతే మరోచోట జరగటం సర్వసాధారణమైపోతోంది. ప్రపంచంలో ప్రతీదీ తిరోగతిలో ఉన్నది. భూమి మీద జీవరాసులలో చాలా జాతులు అంతరించిపోయే దశకు చేరుకుంటున్నాయి త్వరితంగా. మనుష్యులు స్వార్థంగా తయారవ్వటమే కాకుండా తమ ఇరుగు పొరుగు వారు గానీ, స్నేహితులు గానీ మానసికంగా ఆర్థికంగా ఎలాంటి కష్టాలలో ఉన్నా అసలు పట్టించుకోవటం లేదు.

అదేమిటో ఈ మనుష్యులకు ఆధ్యాత్మికంగా ఎదగడానికి టైమే చాలటం లేదు! ప్రతి ఒక్కడూ తీరిక లేకుండా పరిగెడుతున్నాడు - వాడికి కావలసినదల్లా డబ్బు, డబ్బు, డబ్బు! అదేం చిత్రమో డబ్బును మించింది ఈ ప్రపంచంలో ఏదీ లేకుండా పోయింది. ప్రతి ఒక్కళ్ళు ఆడ గానీ మగ గానీ - పనుందంటూ పరుగులు! కుటుంబానికేంకా తెచ్చిపొయ్యాలని ఆరాటం పాపం. వాళ్ళను చూస్తే నాకు జాలి వేస్తుంది. సంఘంలో 'హోదా', ఆర్థికంగా 'పరపతి' అంటూ ఆ ముసుగుల్లో తమ అసలు తత్వాన్ని చాలా చాలా లోతున పూడ్చి పెట్టేశారు.

ప్రతిచోట బలి అయిపోతున్న వాళ్ళెవరంటే చిన్న పిల్లలు, వారి యవ్వనంలోకి అడుగుపెడుతున్న వాళ్ళు! వాళ్ళు ఎంతసేపూ తమ తల్లిదండ్రుల ఇష్టాయిష్టాలకూ, సమయా సమయాలకూ అనుగుణంగా సర్దుకుపోతూండాల్సిందే. మనమంతా ఒక వయస్సు వచ్చాక, అంటే కాస్త పెద్ద వాళ్ళమయ్యాక, జీవితంలో సర్దుకుపోవాల్సి వచ్చింది. కానీ ఇప్పుడు చిన్న పిల్లలు కూడా చాలా జాగ్రత్తగా ఉండాల్సి వస్తోంది. పుట్టినప్పటి నుంచే "టైము", "తల్లిదండ్రులు ఆసీసుకు పరిగెత్తటం" లాంటివి వాళ్ళకు ప్రతిరోజూ అలవాటువుతున్నాయి. "అమ్మా నాన్న ఇంట్లో ఉండటం" అనేది వాళ్ళకు ఆశ్చర్యాన్ని కలిగిస్తోంది; అది అర్థం చేసుకోవటం చాలా కష్టమవుతోంది.

మనలో సహజంగా ఉండే ఆడుకోవటం, ముద్దాడటం, బిడ్డతో గడపటం లాంటి వన్నీ ఏమైపోతున్నాయి? కుటుంబ సభ్యులందరితో కలసి కూర్చుని ఆనందించాలనే కోరిక ఎటు పోయింది? ప్రపంచమే చినిగి ముక్కలైపోతూంటే మనందరం ఏం చేస్తున్నాం? ప్రతిచోటా ఎంతెంత భోధత్వం జరుగుతోందో మీరంతా చూడటం లేదా? దేని కోసం ఎదురు చూస్తున్నారు మీరు? మీరెందుకీ ప్రపంచంలో

పుట్టారు? ఇలా పరుగులు పెట్టడానికేనా? ఎవరైనా సంతోషంగా ఉన్నారా? మీ వరకు మీరైనా సంతోషంగా ఉన్నారా? ఎవరైనా తాము సంతోషంగా ఉన్నామని మనస్సు విప్పి మీకు చెప్పకున్నారా? లేదు . . . పందెం కాస్తాను. ఒక్కళ్ళు కూడా సంతోషంగా లేరు.

మీరంతా సంతోషంగా లేరు. ఎందుకో తెలుసా? ఈ “సమాజం” కోసం, మీ చుట్టూ ఉండే ఈ బుద్ధిలేని మనుష్యుల కోసం, మీ మీద మీరే రుద్దుకున్న పనికి మాలిన ప్రమాణాల కోసం, మీ అసలు సినలైన స్వభావాన్ని మీరు గాలికి వదిలేశారు. సరేలేండి. మీ అందరి కోసం నా దగ్గరొక మాస్టర్ ప్లానుంది. అది అవడానికి చిన్నదే అయినా అద్భుతాన్ని సృష్టిస్తుంది. అయితే మీ నుంచి నాకో అభయం కావాలి. అదేమిటంటే ఈ ప్లాను ఆచరించటం మొదలుపెట్టక మధ్యలో ఆపకూడదు. లేదా అసలు దాని జోలికే రావద్దు. దీని కోసం మీకు రోజుకు అయిదు నిమిషాలు మాత్రమే పడుతుంది. మీకింకా ఎక్కువసేపు గడపాలనిపిస్తే దాని వల్ల మీరు మరింత ముందుకు సాగుతారు.

మీ అందరిలోనూ “అంతర్జాతన” అనేది ఉంటుందని మీరెప్పడైనా గమనించారా?

1. మీ మనోభావాలను గమనించండి. ఒక్కో పరిస్థితికీ, ఒక్కో పరిసరానికీ మీరెలా స్పందిస్తున్నారో గమనించండి. అంతే.

2. మనుషులనూ, వాళ్ళ భావావేశాలనూ గమనించండి. మీ భావాలకూ, వాళ్ళ భావాలకూ ఏదన్నా తేడా గమనించారా మీరు? చూసుకోండి. ఒకవేళ తేడా ఉందనిపిస్తే మీరెందుకలా వేరే రకంగా ఫీలవుతున్నారో చూసుకోండి.

3. పిల్లలు మనకు అద్భుతమైన వరాలు. వాళ్ళను ఈ ప్రపంచంలోకి మీరు తెచ్చారని గర్వపడకండి. మీకు పిల్లలుగా పుట్టాలని వాళ్ళే ఎంచుకున్నారన్న సంగతి అర్థం చేసుకోండి. వాళ్ళు మీకంటే ఎంతో ముందున్నారు. వాళ్ళనేమైనా ఆధ్యాత్మిక ప్రశ్నలు వేయండి - “నాయనా! ఒక మాట చెప్పు. జంతువుల, మొక్కల జన్మల గురించి ఏమనుకుంటున్నావు?” లాంటి వన్నమాట. అయితే దయచేసి మీరు చాలా ఓర్పుగా ఉండండి. వాళ్ళకే మీకంటే బాగా తెలుసునని వాళ్ళకు చెబుతూ వాళ్ళ అంతరాళాలలో నున్న జ్ఞానాన్ని బయటికి లాగడానికి ప్రయత్నం చేయండి.

మొదట, టీవీ చూస్తూనో ఆడుకుంటూనో మీ బిడ్డతో కొంత సమయం గడపడం నేర్చుకోండి. వాళ్ళు అందులో నిమగ్నమైపోయి ఉండగా మీరు వాళ్ళ దగ్గరుండండి. ఆ అట ఆడటమో ఆ టీవీ చూడటమో పూర్తి కానివ్వండి. ఆ బిడ్డను

అభిప్రాయమడగండి. అయితే మీ ప్రశ్న స్పష్టంగానూ, ఆ బిడ్డపట్ల ఎలాంటి విమర్శ సంభించకుండానూ ఉండాలి. ఆ బిడ్డను జీవితనాటకం చూడనివ్వండి. ఎంతాయో చేయనివ్వండి. పుట్టుక మొదలుగా పెరగటం, క్రమంగా వచ్చే శారీరక మార్పులు, జట్టు కట్టడం - శారీరకం గానూ మానసికం గానూ కూడా - చివరికి చనిపోవటం వరకు అన్నీ తెలుసుకోనివ్వండి.

మీరు చేయవలసిన మరొక పని ఏమిటంటే తాను పుట్టిన విధానాన్ని - అంటే తన శరీరం, మనస్సులను - ఆ బిడ్డ ప్రేమించేలా చేయాలి. మీ సమయాన్ని వాళ్ళకోసం కొంత వెచ్చించి ఓర్పుగా ఉండి మీ ప్రేమంతా వాళ్ళ మీద కురిపించండి. వాళ్ళిప్పుడు ఏదైనా చేయలేకపోతే, విఫలమైతే దయచేసి వాళ్ళని విమర్శించి తిట్టకండి. మీరే తన బహిష్కారమునీ, తన వైఫల్యాలను పక్కన పెట్టి మీరు తనకు ఏదైనా సరే ఇస్తారనీ ఆ బిడ్డ ఫీలయ్యేలాగా మీరు ప్రవర్తించాలి. ఎటువంటి పరిస్థితులలోనూ ఆ బిడ్డ తన భావాలను మీతో పంచుకునేలా చేసుకోవాలి మీరు. వాళ్ళ పరిస్థితుల్లో మీరు కూడా వాళ్ళలాగా ఒక బిడ్డగా మారిపోండి. వాళ్ళలో ఒకరుగా మాట్లాడండి. మీరు వాళ్ళకి తల్లిదండ్రులుగా పుట్టింది కర్ర పుచ్చుకుని వాళ్ళను చాచగొట్టడానికి కాదు. ఉజ్జ్వలమైన రేపటి కోసం వాళ్ళని మెత్తబరచి మలచడానికి.

ఇవాళ మీ బిడ్డ న్నూల్లో వెనకబడి ఉండవచ్చు. తరచు ఏదో మానసికంగా ఒత్తిడికి లోనవుతూండవచ్చు, పక్క తడుపు తుండవచ్చు, మాట్లాడకుండా ఎవ్వరితో కలవకుండా ఉండవచ్చు, ఆడుకోకుండా ఉండవచ్చు - అదంతా మీరు తనను సరిగ్గా పట్టించుకోకపోవటం వల్లనే. గంటల తరబడి టీవీ చూస్తూ కూర్చునే బదులు రోజు మొత్తంలో ఏదో ఒక సమయంలో ఒక గంటసేపు వాళ్ళలో ఒకళ్ళుగా గడపండి.

మీ అందరికీ గుర్తు చేస్తున్నాను. మీరు ఏ స్థాయిలో ఉన్నారో మీ బిడ్డ నూచిస్తాడు. మీరెంత ఎక్కువగా ఆప్యాయత కురిపిస్తే ఆ బిడ్డ అంత ఎక్కువగా లాభపడతాడు. ప్రతి బిడ్డ పరిస్థితి ఇదే - అయిదేళ్ళవాడైనా సరే, యాభై ఏళ్ళ వాడైనా సరే. తల్లిదండ్రుల ప్రేమ అనేది సార్వజనిక బహుమతి. ఇవాళ మీరు వాళ్ళని నిర్లక్ష్యం చేస్తే రేపు గానీ, మరుక్షణం గానీ పెద్ద ఉపద్రవం ఏర్పడవచ్చు. అందులో మీరు చనిపోవచ్చు. ఆ క్షణంలో మీకు వెంటనే మీ బిడ్డలు గుర్తుకొస్తారు. మీరు వాళ్ళకు అందివ్వలేకపోయిన ప్రేమ, సమయం అప్పుడు గుర్తొస్తాయి. ఆ సమయంలో మిమ్మల్ని మీ భావాలనూ అర్థం చేసుకునే వాళ్ళెవరు? ఎవ్వరుండరు.

కాబట్టి ప్రెండ్స్! మిమ్మల్ని నేను కోరేదేమిటంటే మీ జీవిత కాలంలో మీకు కలిగే ప్రతి భావమూ ముఖ్యమే. దానిని అర్థం చేసుకోండి. ఈనాటి పిల్లలకు

ముఖ్యంగా కావలసింది ప్రేమ. మీకు అవసరమైనది భద్రత, మానసిక సుఖం. అది మీకు సాధ్యపడేది ఎలాగంటే - మీకు ఎలా కూర్చుంటే సుఖంగా హాయిగా ఉంటుందో అలా కూర్చుని, రెండు చేతుల వ్రేళ్ళూ కలుపుకుని, కళ్ళు మూసుకుని, నెమ్మదిగా గాలి పీలుస్తూ వదులుతూ గమనించండి. ఇదే ధ్యానమంటే! ఒక్క అయిదు నిమిషాల పాటు చేయలేరా మీరంతా దీనిని? చూడండి ఫ్రెండ్స్! ఆఫీసులో కూర్చుని ఉన్నప్పుడు కూడా మీరిది చేయవచ్చు. టాక్సీలో గానీ, రైల్వో గానీ, బస్సులో గానీ ఆఫీసుకు పోతూ కూడా చేయవచ్చు! మీకెక్కడ బుద్ధివుడితే అక్కడ చేయగలరు. దీనికి రూల్స్ అంటూ ఏమీ లేవు.

గమనిస్తూ గాలి పీల్చి వదలటం ఎందుకంత ముఖ్యమో ఇప్పుడు మీకు చెబుతాను. చూడండి. మన చుట్టూ ఉండే ప్రతీదీ చాలా కలుషితమైపోయి ఉంది. మనమంతా విషపుగాలి పీలుస్తున్నాము. దానితో మన శరీరాన్నే కాదు మన ఆలోచనల విధానాన్ని కూడా నాశనం చేసుకుంటున్నాము. అయితే ఇలా గమనిస్తూ గాలి పీల్చటం వల్ల బహు స్వచ్ఛమైన విశ్వశక్తిని మన శరీరంలోకి ప్రవహించ నిస్తున్నాము. ఈ శక్తితో మీరు “పూజ” చేసే మాస్టర్స్ అందరూ చేసే అద్భుతాలు మనందరం కూడా చేయగలుగుతాము. ఈ చిన్న ప్రక్రియను అనుసరించటం ద్వారా మీరందరూ కూడా వాక్యంత సంతోషంగా ఉండగలుగుతారు. బ్రతికున్న మిగిలిన మాస్టర్స్ నుంచి కూడా మీకెప్పుడూ సహాయం లభిస్తూనే ఉంటుంది. దాని కోసం మీరు చేస్తున్న బహు చిన్నప్రక్రియ గమనిస్తూ గాలి పీల్చటం, వదలటం.

అద్భుతాలనేవి మొట్టమొదట మీ వ్యక్తిగత అవగాహనలో జరుగుతాయి. తర్వాత మీ కుటుంబంలో అద్భుతమైన మార్పులూ, సహకారాలూ మీరు గమనిస్తారు. తర్వాత నెమ్మదిగా ఆనందమూ, పరమానందమూ, బ్రహ్మానందమూ మీలోనూ, మీ చుట్టూ ప్రక్కలా చోటు చేసుకుంటాయి! ఇదంతా ఈ చిన్ని ప్రక్రియ ద్వారానే!

ధ్యాన మనేది, తపస్సనేది, కేవలం సన్యాసులకు మాత్రమేనేమోనని చాలా మంది అనుకోవచ్చు. కానీ అది సరికాదు. ధ్యానమనేది ప్రతి ఒక్కరి కోసం. మీరు నిత్యము ధ్యానం చేస్తూ ఉన్నందువల్ల మీ సంసార బంధాల నుంచి, ఉద్యోగ బాధ్యతల నుంచి మీరు విడిపోవలసిన అవసరం లేదు. ఈ రెండు పనులూ ఆస్వాయంగా, మనస్ఫూర్తిగా చేయండి. కానీ రోజూ అయిదు నిమిషాలపాటు ధ్యానం చేయండి. మీకు దానిలో ఉత్సాహం కలిగితే సమయాన్ని ఇంకొంచెం పెంచుకోండి. ఎందుకంటే మీరెంత ఎక్కువగా చేస్తే అనతి కాలంలోనే మీరంత సంతోషంగా చైతన్యవంతం గా తయారవుతారు.

కాబట్టి ప్రెండ్స్! మిమ్మల్ని నేను రెండు కోరికలు కోరుతున్నాను.

1. మీ బద్ధుల్ని ప్రేమించండి. మీకెన్ని ఒత్తిడులున్నా సరే కొంచెం సేపు వాళ్ళతో గడపండి.
2. ధ్యానం చేయండి. ధ్యానం మిమ్మల్ని మీ జీవిత గమ్యానికి చేర్చుతుంది. అంతే.

(చాలా థ్యాంక్స్ మాస్టర్)

ఏ ధ్యాని కోసం కూడా నా దగ్గర వ్యక్తిగతమైన సందేశం ఏమీ లేదు. మీ జీవితాన్ని చూడండి. అందులో మీ కెదురయ్యే ప్రతిదీ నేర్చుకోండి. ముందుగా దేనినీ ఊహించవద్దు, ఆశించవద్దు. మీలో చాలా మందికి ధ్యానం పిచ్చి పట్టుకుంది. దానిలో సగం సమయాన్ని ఆత్మ విశ్లేషణ, ఆత్మపరిశీలన, పుస్తక పఠనాలకు వినియోగించండి. మీ బృందంలో చాలా మంది జ్ఞానాభివృద్ధి పట్ల నాకు చాలా చాలా అసంతృప్తి ఉంది. పత్రి బృందంలో ఎంతలేదన్నా 80% మందికి నిజమైన జ్ఞానం లేదు. కేవలం 20% మంది మాత్రమే చక్కని జ్ఞానంతో ఉన్నారు, మంచి ధ్యాన మాస్టర్లు - అవగాహనలో నా స్థాయికి సరిపోయేవాళ్ళు వాళ్ళను చూసి నేను గర్వపడుతున్నాను. మీరు మీ మాస్టర్ని అడిగి వాళ్ళెవరో తెలుసుకుని వాళ్ళను చూసి నేర్చుకోండి. దయచేసి ఈ సందేశాన్ని పత్రి బృందంలోని అందరు ధ్యానులకూ అందించండి. ఆయనకు తెలుసు అది ఎవరికీ అవసరమో, ఎవరికీ అవసరం లేదో.

గుడ్ లక్. అరుణా! మూర్తి! మీ బృందంలో చాలా మందిలో లేని అవగాహన, జ్ఞానం మీలో ఉన్నందుకు శుభాకాంక్షలు. ప్రతి ఒక్కరూ జీవిత గమ్యాన్ని అర్థం చేసుకునేలా చేయండి.

బై అరుణా! నీకెప్పుడూ కావాలంటే అప్పడు వస్తాను.

(మీ సందేశానికి థ్యాంక్సు మాస్టర్. మీరు పరిపూర్ణ జ్ఞానులు.)

(ఉదయం 11.00 గంటలు)

చిత్రగుప్తుడు

(జూలై 26, 1994; ఉదయం 10.00 గంటలు)

మనందరం ఈ ప్రపంచంలోకి వచ్చి పుట్టిపోయిన నానా శక్తి సామర్థ్యాలతో పుడతాము. అయితే ఏపాటి శక్తి సామర్థ్యాలను మనం తట్టి ఈ జన్మలో మన అధ్యాత్మికోన్నతికి ఉపయోగించుకుంటామన్నది కేవలం మన మీదే ఆధారపడి ఉంటుంది.

మన జీవితాలకు మనమే గురువులం. “మనం ఎక్కడున్నాం?” “ఎలా ఉన్నాం?” “ఎందుకున్నాం?”. “మనం అసలు దేనికోసం ఈ లోకం లోకి వచ్చాము?” లాంటి విషయాలు మనకెవరూ చెప్పనవసరం లేదు. అయితే ఒక విషయం చెప్పవలసి రావటం మాత్రం నేను చాలా దురదృష్టకరంగా భావిస్తున్నాను. - “మన మనలెందుకు పుట్టాము”, “ ఇక్కడ ఈ ఉనికికి ఉద్దేశ్యం ఏమిటి ” లాంటి విషయాలు ఆలోచించే వాళ్ళు గుప్తేడు మంది కూడా లేరు.

ప్రతి ఒక్కరూ ఈ రెండు ప్రశ్నలనూ వదులుకునే ఆలోచనలే మేలనీ, హాయినీ అనుకుంటున్నారు. నేను మాత్రం ఈ రెండు ప్రశ్నలనూ చాలా ముఖ్యమైనవిగా మీరంతా భావించాలని కోరుకుంటున్నాను. మీరీ రెండు ప్రశ్నల్ని మరచిపోయారు కాబట్టి వీటికి సమాధానాలు వెతకాలని కూడా మీరు అనుకోలేదు. కనుక ఈ రెండు ప్రశ్నలకూ నేను సమాధానాలిస్తాను.

1. ఈ ప్రపంచంలో మనమెందుకు పుట్టాము?

మనం ఈ ప్రపంచంలోకి వచ్చింది నేర్చుకోవడానికి. మన చుట్టూ ఉన్న మనుషుల నుంచి, పరిస్థితుల నుంచి, పరిసరాల నుంచి అనేక రకాల పాఠాలు నేర్చుకోవాలని మనమిక్కడ పుట్టాము. చాలా మంది అనుకుంటున్నట్లుగా ఊహిస్తున్నట్లుగా కాకుండా మనం ఇక్కడ పుట్టింది కేవలం ఒకే “ఒక పాఠం” నేర్చుకోవడానికి కాదు, అనేకమైన పాఠాలు నేర్చుకోవడానికి పుట్టాము. అందువల్లనే మన ఆలోచనలకూ, అవగాహనకూ, అభిప్రాయాలకూ భిన్నంగా ఉండే సమాజంలో పుడతాము. మీలాగా ఆలోచించేవాళ్ళు, మీలాగా ఉండేవాళ్ళు మీ చుట్టుప్రక్కల్లో ఎవ్వరూ ఉండరు. బహుముఖ విధానంలో ప్రతి ఒక్క భావావేశాన్నీ, ఆలోచననూ

ప్రొగుచేసుకుని అనుభవించి అర్థం చేసుకోవడానికి వచ్చామిక్కడికి.

మీరు స్నేహం చేసేది ఒకరి నొకరు అర్థం చేసుకోవడానికీ, పంచుకోవడానికీ. ఇతరుల సంతోషాలనూ, ఆనందాలనూ వినటం ద్వారా ఇతరుల అవగాహనలోకి వెళ్ళడానికి మీకు శ్రీ పాసుపోర్టు దొరికిందన్న మాట. ఇతరుల పట్ల పరిపూర్ణమైన సానుభూతి మీకు కలిగినప్పుడు మీ ఈ జన్మ సార్థకమైనట్లు.

ఇలాంటి పాస్ పోర్టులు బోలెడన్ని సంపాదించాలి మీరు. మనుషులంతా సాధారణంగా ఎలా పని చేస్తారో, ప్రతిస్పందిస్తారో మీరు తెల్సుకోవాలి. మీరు ఒక పది మంది సాటి వారి నుంచి వారి అవగాహన, దృక్పథాల గురించిన పాసుపోర్టు సంపాదించావనుకుందాము. అంటే వాళ్ళ గురించి, వాళ్ళ పరిస్థితుల గురించి, వారి ఆవేశాల గురించి, వారి పరిసరాల గురించి “పది” పాఠాలు నేర్చుకోవటం పూర్తి చేశారన్న మాట. అయితే ఈ జీవిత పరమార్థం ఏమిటంటే ఈ స్నేహాన్ని “పది” మంది నుంచి “ప్రతి ఒక్కరి”కి విస్తరించాలివ్వడు. మీరు అసలు పుట్టిందే మీ ఇరుగుపొరుగు, స్నేహితులు, బంధువులు వీరందరితో ఐక్యతా భావన పొందడానికే. ఈ మూడు రకాల వారితో మీరు అనుకూలంగా లేకపోయినట్లయితే మీ జీవితం వృథా. మీకే కాదు, ఇతరులకు కూడా మీరు పరాన్నభుక్కులే అవుతారు.

2. ఈ ప్రపంచంలో మన ఉనికి లోకి అంతర్దృష్టిని కలిగిస్తే రెండో ప్రశ్న మీ పురోగతి గురించి, మీ ప్రత్యేక విధానమైన పురోగతి గురించి చెబుతుంది. నేను మాట్లాడబోయేది - (1) ఆధ్యాత్మిక పురోగతి (2) సాంఘిక పురోగతి.

ఆధ్యాత్మిక పురోగతి :

ధ్యానమనే ఒక సులభమైన చిన్న ప్రక్రియ ద్వారా దీనిని సాధించగలరు. మీకు విషయం తెలియచెప్పాలంటే ధ్యానం అంటే కేవలం కళ్ళు మూసుకుని అంతరిక్ష శక్తిని మీ శరీరంలోకి పోసుకోవటమే కాదు, మీ గురించి, ప్రపంచాల గురించి, ఒకప్పుడు మీలాగా నాలాగా గత జన్మల్లో ఉండి ఇప్పుడు మాస్టర్స్ అయిన వారి గురించి కూడా తెలుసుకోవాలి. ఆ మాస్టర్స్ ధ్యానాదులు చేసి తమ గురువుల నుంచి మానవ జీవితానికి సంబంధించిన మౌలిక విషయాలను అడిగి తెలుసుకుని అవగాహన చేసుకుని, ఆ అవగాహనను, జ్ఞానాన్ని రెండు విధాలుగా ఆచరణలో పెట్టారు.

(i) సామాన్య జనానికి అజ్ఞానాన్నీ, అవగాహననూ వివరించటం; సమాజంలో సామాన్య జీవితాన్ని గడపటం;

(ii) నిజంగా ఆసక్తి గల అనుయాయులకు సహాయం చేయటం.

నేను అర్థం చేసుకున్నాను. అత్త విశ్లేషణ, ధ్యానం ల ద్వారా వచ్చే సాధ్యాల

నుంచి మిమ్మల్ని మీరు బలవంతంగా ఆపుకుంటున్నారు. రెండు కారణాల చేత.

(ఎ) ఆత్మవిశ్లేషణ, ధ్యానాలలో చాలా ఆంక్షలున్నాయని ఎవరో వెధవలు మీకు చెప్పారు. నిజాయితీగా నిజంగా చెప్పిందంటే నా హృదయాంతరాళాల నుంచి ఒక మాస్టర్ గా నేను చెప్పేదేమిటంటే - ఎలాంటి ఆంక్షలూ లేవు! ఈ ప్రపంచంలోకి మీరోచ్చింది ఎంజాయ్ చేయడానికి!

మరి ఈ ఆనందాన్ని మీ నుంచి దూరం చేయడానికి ఎవడికెన్ని గుండెలు? దయచేసి అర్థం చేసుకోండి. ఈ ఆంక్షలన్నీ పనికిమాలిన వాళ్ళు పెట్టినవి! వాళ్ళకి అవగాహన బొత్తిగా లేదు. మీరు వాళ్ళు చెప్పింది అనుసరించేట్లయితే అది మీ తెలివితక్కువ తనం. మీ స్వయంకృతం. ఇతరులను తప్ప పట్టాల్సిన అవసరం లేదు. కాబట్టి జాగ్రత్త పడండి.

(బి) తల్లిదండ్రులు పెంచిన విధానం యొక్క ప్రభావం మీ వ్యక్తిత్వం మీద చెరగని ముద్ర వేస్తుంది. దానికి మిమ్మల్ని తప్ప పట్టలేము. అయితే చివరి వరకు ఇది సాగదు. ఏదో ఒక సమయాన మనుషులకు జన్మను గురించిన రకరకాల ప్రశ్నలు ఎదురవుతాయి, అయితే వాళ్ళు వాటికి సమాధానాలు లేకుండానే జీవించాలనుకుంటారు. ఇవన్నీ కనుక్కోవాలని మీకెన్నడూ అనిపించలేదా? మీ చేష్టలను మీరు ఒక్కసారి పరిశీలించగలిగినట్లయితే అప్పుడు మాత్రమే - మీ నిజతత్వమేమిటో మీకు అర్థమవుతుంది. మీరు హాయిగా దానిని చుట్టూ చుట్టి మీ లోపల ఎంత లోతుల్లోకి తోసేసారంటే కనీసం దాని కొనలు కూడా కనపడకుండా పోయాయి. మిమ్మల్ని మీరు పై పై అలంకారాలు లేకుండా చూసుకోలేక పోతున్నారు.

మేలుకోండి! ప్రతిక్షణమూ, ప్రతి పరిస్థితిలోనూ మీ జీవితాన్ని పరిపూర్ణంగా ఎంజాయ్ చేస్తూ బ్రతకండి. ఏదన్నా ఒకసారి మిస్ అయ్యారంటే తిరిగి ఎన్నటికీ దాన్ని పొందలేరు.

కనుక నా ఈ సందేశం చదివిన వెంటనే “ధ్యానం ద్వారా ఆధ్యాత్మిక పురోగతి” అనే మొదటి అడుగును వేయటం మొదలు పెట్టండి. ఈ వివరణ రెండవ పురోగతి అయిన సాంఘిక పురోగతికి దారి తీస్తుంది.

సాంఘిక పురోగతి :

మనం జీవితంలో సాధించిన వ్యక్తిగత పురోగతి మొత్తం ఇక్కడ లెక్కలోకి వస్తుంది. అంటే స్కూలు జీవితం, సంగీతం, ఆటలు, స్కూల్లో చదువుకాక నేర్చుకున్న మిగతా పనులన్నీ అన్నమాట. ఒకసారి స్కూలు జీవితం అయిపోయాక మరిన్ని ఆంక్షలుండే సాంఘిక జీవితంలోకి అడుగు పెడతారు మీరు. స్కూల్లో మీరు

గమనించిన దాని కన్నా ఎంతో బహుముఖ సమాజం ఇది. ఇప్పటికీ మీరు మానసికం గానూ, సాంఘికం గానూ ఈ పరిస్థితికి ఎదిగారు.

కానీ అయ్యో! మీరు ఎంజాయ్ చేయవలసిన దాని కంటే ఎక్కువగా ఎంజాయ్ చేస్తూ రిలాక్స్ అయిన కారణంగా మీరు బహుముఖ సమాజసాక్షాన్ని మిస్ అయ్యారు. కాలేజీ స్టేషన్లలోని మధుర క్షణాల్ని ఫలానావి అని గుర్తు పెట్టండి. ఆ సమయంలో మీరెంత ఆనందించారో గుర్తు తెచ్చుకోండి. కొద్ది నిమిషాల పాటు రిలాక్స్ అయిన మనస్సుతో ఆ పాఠ రోజుల్లోకి వెళ్ళండి. మీరెలా ఫీలవుతారో చూడండి. మీకు సన్నిహితంగా ఉండిన ఇతరులందరితోనూ మిమ్మల్ని మీరు పోల్చి చూసుకోండి. సంతోషంలేని బాధాకరమైన క్షణాలే మీకు మొదట గుర్తిస్తాయి. ప్రస్తుతపు మిమ్మల్ని ఆ పాఠ చెడు క్షణాలతో పోల్చి తేడా చూడండి. అప్పట్లో మీకుండిన ఫీలింగ్స్ ఇంకా ఇప్పటికీ కూడా ఉన్నాయా? ఇప్పటికీ అటువంటివి మీకు ఎదురవుతున్నాయా?

ఎదురవుతున్నట్లయితే నేను మీకిచ్చే సలహా ఏమిటంటే బాధపడకండి. వెనక్కానుకుని కూర్చుని రిలాక్స్ అవ్వండి. మిమ్మల్ని మీరు ప్రశ్నించుకోండి “ఎందుకు?” అని. వెంటనే మీకు సమాధానం రాకపోవచ్చు. కానీ కాలక్రమేణ కారణం మీకు అర్థమవుతుంది. మీ తల్లిదండ్రుల పెంపకం కారణంగా మీలో ఏర్పడిన మౌలికమైన ఆవేశావగాహనే ఇదని తెలిసి ఆశ్చర్యపోతారు.

ఒకసారి ఈ విషయం తెలుసుకున్నారంటే మీ అలవాటూ, ఆలోచనలూ, ఆవేశాలూ అన్నింటినీ మార్చుకోవటం మొదలుపెడతారు. తత్ ఫలితంగా మీరు స్వేచ్ఛ జీవులవుతారు. దీనికి కొద్ది నిమిషాల ధ్యానాన్ని జోడించినట్లయితే మీ జీవితం ఎంత విజయవంతంగా సాగుతుందో చూసి మీరే ఆశ్చర్యపోతారు. మిమ్మల్ని మీ అవగాహననూ చూసి మీరే ఆశ్చర్యపోతారు. త్వరలోనే మీరు ఒక విషయాన్ని గమనిస్తారు - మీరు ఎప్పుడూ చూసినా రిలాక్స్ ఉన్నారనీ, ఏ ఆవేశమూ ఏ పరిస్థితి మిమ్మల్ని కుదిపేయలేదనీ. అప్పుడే అసలైన మీరు మేల్కొంటారు. అవగాహన, పెరుగుదల తుది స్థితులకు మిమ్మల్ని ప్రశాంతంగా తీసుకుపోతుంది.

కనుక మిత్రులారా! కొద్దిపాటి ధ్యానం, సరళమైన ఆత్మవిశ్లేషణలతో మీకు మీరే అద్భుతంగా సహాయం చేసుకోగలుగుతారు.

నేను పుట్టుక నుంచి చావు వరకు మనిషి చేసే పనుల లిస్టు వ్రాస్తూ కూర్చోను! మీలో ఒక్కొక్కరు చేసే ప్రతి పని మీ మీ అంతరిక్ష రికార్డులలో ఆటోమేటిక్ గా చేరిపోతూ ఉంటుంది. తమ తమ అంతరిక్ష రికార్డులలోకి చూసుకుంటూ ఉండమని మనుషులకు చెప్పడమే నేను నా పనిగా పెట్టుకున్నాను. ఈ రికార్డులలోకి వాళ్ళ పనులు ఎక్కియని చాలా మందికి చెప్పాలనిపించింది, చెప్పాను కూడా. కానీ తల్లిదండ్రుల పెంపకం వల్ల,

సాంఘిక పరిస్థితుల వల్ల ఎవ్వరూ స్వేచ్ఛతో నా మాటలకు 'సరే'ననటం లేదు. పైగా నేను “యముని ప్రక్కన కూర్చుని చిట్టాలు వ్రాస్తుంటాను” అని పుకార్లు పుట్టించారు! కాదు. ఇది నిరాధారం. మీరంతా ఎంత బుద్ధిలేని వాళ్ళుగా తయారయ్యారో దీనిని బట్టి తెలుస్తోంది!

చావుని చూసి భయపడకండని యముడు మనుషులకు చెబుతూంటే నేను ఇంకా ముందు ఒకడుగు వేసి తమను తాము ఏకాంతంగా, వ్యక్తిగతంగా విశ్లేషించుకుని జడ్జి చేసుకోమని మనుషులకు సలహా ఇస్తున్నాను. యముడు, నేను ఇదే విధంగా ఆలోచిస్తున్నాం! కాబట్టి అసలు మనమీ లోకంలోకి ఎందుకు వచ్చామో మరణానికి ముందే మనుషులు తెలుసుకోవడానికి సహాయం చేస్తున్నాము. మా సలహా చక్కగా పాటించి ఫలితాన్ని (భర్త ప్రాణాల్నీ, ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం వైపుకు అద్భుత జీవన యాత్రను) పొందిన సావిత్రిని చూశాము. కేవలం మా మాటలు వినడంలో మీకు ఆసక్తి లేదా? ఉంటే మీకు తప్పకుండా లాభం చేకూరుతుంది. మీరు మా మాటలు పట్టించుకోనట్లయితే అది మీ స్వయంకృతం, దురదృష్టం అవుతుంది. దానికి ఇతరులెవ్వరూ బాధ్యులు కారు. ఈ జన్మలో బాధ్యతాయుతంగా జీవించాలని మీరు నిర్ణయించుకున్నట్లయితే మీ తరువాతి జన్మ మరింత అద్భుతంగా ఉంటుంది. ఎందుకంటే అప్పటికి మీకు అత్తవిశ్లేషణ ఒక అలవాటు అయిపోయి ఉంటుంది. కనుక ఒక మంచి అలవాటు చేసుకుంటే అది బాగా ఇంకి అలవాటు పడటానికి కొంతకాలం పడుతుంది. ఆ తర్వాత అది మీలో శాశ్వతంగా నిలచిపోతుంది.

నేను నాలుగు “భూ అక్షం మార్పు”లను చూశాను. దాని కోసం ప్రత్యేకించి నా ప్లానును నేను మార్చుకోలేదు. ఇప్పటికీ మనుషులకు తెలియజెప్పడమే పనిగా పెట్టుకున్నాను. ఇంతే. కానీ ఈనాడు నేను ఏ రికార్డులనైనా, అది ఆస్ట్రల్ రికార్డు గానీ, అంతరిక్ష రికార్డు గానీ పరిపూర్ణంగా చూడగలుగుతున్నాను.

ఇది మీ అందరికీ నా సందేశం. గుడ్లైట్.

(ధ్యాంక్యూ మాస్టర్)

(ఉదయం 11.15 గంటలు)

హరిశ్చంద్రుడు

(జూలై 29, 1994; ఉదయం 9.45 గంటలు)

నా ప్రజ్ఞాత్మ విప్లు.

ఆ రోజుల్లో మేము ఎంతగా ధ్యానానికి అలవాటు పడి ఉండేవారమంటే మా ప్రజ్ఞాత్మతో ఎప్పుడు చూసినా మాట్లాడుతూండేవాళ్ళం. నేను చేపట్టిన కార్యక్రమం ఏమిటంటే నాతో నేనే కాదు, ఇతరులతో కూడా చాలా నిజాయితీగా ఉండాలి. నా ఏడవ యేట నా ప్రజ్ఞాత్మకు ప్రమాణం చేశాను - ఎన్నడూ అబద్ధం చెప్పను! ఏదీ దాచను! అందుకోసం నా జీవితంలో ఎంతటి వినాశనాన్ని ఎంతటి బాధను ఎదుర్కోవాల్సి వచ్చినా సరే.

పరిస్థితి ఇలా ఉంది కాబట్టి హరిశ్చంద్రుడిగా నా జన్మ పొడవునా చాలా మంది నన్ను సవాలు చేశారు. ఈ దశ నా జీవితంలో కొద్దికాలం మాత్రమే ఉంటుందని అందరూ అనుకున్నారు. కొన్ని సంవత్సరాల పాటు, లేదా ఏదో ఒక శిక్ష పడి ఎదురుదెబ్బ తగిలేవరకే నేను నిజం చెబుతాననీ, ఆ తర్వాత నిజం చెప్పాలని నేను చేసుకున్న ప్రతిష్ఠ గురించి పూర్తిగా మరచిపోతాననీ అనుకున్నారు. కానీ నేను పెట్టుకున్న కొన్ని సిద్ధాంతాలలో నాకెంత గట్టి నమ్మక మున్నదంటే నా మాటల్లో, నా ఆలోచనలో నేను సత్య సంఘటనై ఉంటేనేగానీ నేను ఎదగలేను, పైకి రాలేను అని నిశ్చయించుకున్నాను.

చక్కని ధ్యానిని అయినందువల్ల, కొన్ని సిద్ధాంతాలున్న మనిషిని అయినందు వల్ల జీవితంలో అన్ని మూలల నుంచి ఎదురవుతున్న ఒత్తిడులను తట్టుకుని నిలబడగలిగాను. నిజం చెప్పాలంటే జీవితం ఒకానొక దశకి వచ్చే సరికి నాకు జీవితం చాలా నిస్సారంగా అనిపించి చచ్చిపోదామనిపించింది. అది ఎప్పుడంటే నా కొడుకు చనిపోయినప్పుడు వాడి దహనానికి నేను నా భార్యను డబ్బు అడిగినప్పుడు. అయితే ఈ ఆలోచన కేవలం క్షణికమే. వెంటనే నేను కాబీకాపరిగా నా బాధ్యత మీద మనస్సు నిలిపి, నా మనస్సును అదుపులోకి తెచ్చుకున్నాను. నాకా క్షణమే తెలుసు రాజైనా, పేదైనా ప్రతి ఒక్కరూ ఎలాంటి సేవ పొందాలన్నా రుసుము చెల్లించాలి. కాబట్టి నా కొడుకు కర్మకాండ చేయడానికి నా భార్యను నేను డబ్బు అడగటంలో తప్పేమీ లేదు.

“నా భార్య”, “మా అబ్బాయి” అనే పదాలను ఉపయోగిస్తూ కూడా నేను

వారిపట్ల ఎలా అంటే ముట్టనట్లు ఉండగలిగానా అని మీలో చాలా మందికి ఆశ్చర్యం కలగవచ్చు. చూడండి! ఒక గృహస్థుగా నేను ఆమెను “నా భార్య” అనీ, చచ్చి శవమైవున్న ఆ దేహాన్ని “మా అబ్బాయి” అనీ అన్నాను. ఇదీ భార్య బిడ్డల నిజమైన బంధుత్వం. కానీ విధి నిర్వహణలో ఉన్న ఒక వ్యక్తిగా నా భార్యబిడ్డలు కూడా స్వశానానికి వచ్చే ఇతరులతో సమానమే.

ఇక్కడ నేను జీవితానికి ఒక అతి ముఖ్య కోణమైన మృత్యువు గురించి గట్టిగా చెప్పదల్చుకున్నాను. మనందరం ఇక్కడ ఎలాగైతే ప్రవేశించామో అలాగే ఇక్కడి నుంచి మరలి బయటికి పోవలసిన సమయం కూడా ఉంటుంది. ఆ సమయంలో శరీరంలోంచి “నేను” వదలి పోయిందని తెలిసి, ఆ శవాన్ని ఇంట్లో పెట్టుకునే బదులు ఒక ప్రదేశంలో దానికి అంతిమయాత్ర జరపాలనుకుంటారు మీరు. అయితే ఈ శవం మిగిలిన చెత్తా చెదారం లాగా విసిరి పారేయదగిన చెత్త కాదు. ఈ శవాలను దహనాలులు చేయడానికి మన పూర్వీకులు ఒక స్థలాన్ని ఏర్పాటు చేశారు. అదే స్వశానం. కాబట్టి దయచేసి ఒక్క విషయం గ్రహించండి, అర్థం చేసుకోండి. అన్ని భావోద్వేగాలపై పూర్తి కంట్రోలు ఉన్న వ్యక్తిగా నేను అక్కడ నిలబడి ఉన్నాను. నేను ఏ స్థాయికి చేరుకున్నానంటే ఏకకాలంలో సూక్ష్మలోకంలో నా కుమారునితో మాట్లాడుతూనే ఇక్కడ భూమి మీద అతగాడి భౌతిక దేహానికి అంత్యక్రియలు చేయగలిగాను.

నా కథ విన్న మీరంతా నేను గొప్పవాడినని అనుకుంటారు. మీరంతా కూడా నాలాగా గొప్పవాళ్ళు కావాలని నేను కోరుకుంటున్నాను. మీరు రెండు పనులు చేస్తే అది సాధ్యపడుతుంది.

(1) దయచేసి ధ్యానం చేయండి.

(2) మీకు మీరు నిజాయితీగా ఉండండి.

నేను చేసిందేమిటి? ధ్యానం చేశాను. నా కొడుకు చనిపోగానే అతడు ఎక్కడికి పోతున్నాడో నాకు తెలుసు. అందుకని నేనూ వాడివెంటే వెళ్ళాను. వాడు ఎక్కడ బస చేయబోతున్నాడో ఆ ప్రాంతం చూశాను. మీరు మీ పిల్లల్ని ప్రొద్దుటే బడి దగ్గర బింపుతారు చూడండి అలా అన్నమాట. నా బాధ్యత పట్ల నా నిజాయితీని చూసి మా మాస్టర్స్ చాలా సంతోషించి సాయంకాలం పిల్లవాడి చదువైపోయాక మీరు ఎలాగైతే వాడిని బడి నుంచి తిరిగి తీసుకొస్తారో అలా వాళ్ళు నా బిడ్డను నాకు తిరిగి ఇచ్చేవారు.

అయితే ఈ విషయంలో నాకు కనిపిస్తున్న ఏకైక తేడా ఏమిటంటే నా బిడ్డ సూక్ష్మలోక బడికి పోతే మీ పిల్లలు భూలోక బళ్ళకు పోతారు. ఈ రెండు

వ్యవహారాలలో ఇద్దరూ నేర్చుకునే వాటిలో చాలా కొద్దిపాటి తేడా మాత్రమే ఉంది. జీవితంలో ప్రతి కోణం నుంచి నేను చూపిన శ్రద్ధకి మీరు నాకు నేను కోరుకోని ఉన్నతిని ఇప్పడే ఇంత క్రితమే ఇచ్చారు. మీ పట్ల మీరు నిజాయితీగా ఉండటం ద్వారా మీరందరూ కూడా ఏడవ శరీర చైతన్యంలో నిష్ఠాతులు కాలేరా? కాగలరు. ధ్యానం ద్వారా, నిరంతర సత్య పరిపాలన ద్వారా ఎలాంటి సమస్యనైనా ఎదుర్కొనే ఆత్మస్థైర్యం మీలో ఏర్పడుతుంది. హరిశ్చంద్రుడిగా నా జన్మ చివరికి సుఖాంతం కాలేదా?

ప్రతిరోజూ ఎదురయ్యే చిన్ని చిన్ని సమస్యల గురించి మీరంతా ఎందుకు దిగులు పడిపోతున్నారు? మీకు ఆ సమస్యలు వచ్చింది మీకు పదును పెట్టి మీరు ఎదిగేలా సహాయం చేయడానికే. మీరు చేయవలసినదల్లా కొద్దిగా ధ్యానం చేయటం. దానివల్ల మీ అవగాహనలో బోలెడంత మార్పు వచ్చినట్లు గమనిస్తారు. చూడండి మిత్రులారా! కష్టాలతోనూ, పొరాలతోనూ కూడుకున్న జీవితాన్ని గడవటం ఎప్పుడూ మంచిది. దానివల్ల చక్కని అవగాహన ఏర్పడుతుందే తప్ప “జీవితంలో సంతోషంగా గడపాలి” అనుకుంటూ సమస్యల నుంచి పారిపోతూ ఆఖరుకు జన్మనూ, కాలాన్నీ ఘోరంగా వేస్టు చేసుకోవటమనేది ఉండదు.

ధ్యానం చేసుకునే అవగాహన ఇప్పుడు మీరు సద్వినియోగం చేసుకుంటే ఎదుగుతూ తర్వాతి మెట్టులోకి మీ ప్రెండ్లతో పాటు మీరూ జీవితంలో కొనసాగిపోవచ్చు. ఇప్పుడు మీరు విశ్రాంతిగా, బద్ధకంగా ఉన్నారనుకోండి. మీరు వెనకబడిపోతారు. మీ స్నేహితులు ఇంకా ఇంకా ఊర్ధ్వ లోకాలకు వెళ్లిపోతారు. అప్పుడు మీరు ఎంతో, ఎంతో కష్టపడాల్సి వస్తుంది. కనుక తర్వాతెప్పుడో కష్టపడే బదులు ఇప్పడే కొద్దిపాటి పనితో ఇప్పుడే ఎందుకు ప్రారంభించకూడదు? నిమ్మకంగా, నికరంగా ఉండే పరగుడు పందెంలోనే పూర్తి అవగాహన, నిజమైన విజయం ఉంటాయి.

కనుక అరుణా! అది నా సందేశం. ప్రస్తుతం మీలాగే నేను కూడా అందరి మనసుల్లోకి ధ్యానం గురించిన విషయం ఎక్కించాలని ప్రయత్నిస్తున్నాను. అదేమిటోగాని, మనుష్యులకు చర్మం మందమైపోయింది. వాళ్ళకి విషయాలు అర్థం కావటం కూడా చాలా నెమ్మదిగా సాగుతుంది. మనుష్యులు ధ్యానం చేసేలా చేయటమనేది చాలా కష్టతరమైన పనిగా నాకూ, అనేక మంది మాస్టర్స్ కీ అనుభవమవుతోంది. అయితే మీకూ తెల్లు ఇలాంటి కష్టసాధ్యమైన బాధ్యతలు నిర్వర్తించడానికి మేమెప్పుడూ ఇష్టపడతాము. వాటికి కట్టుబడి మేము ఉంటాము.

ఎందుకంటే ఇలాంటి బాధ్యతలే ఆత్మకు పరిపూర్ణత్వాన్ని ఇస్తాయి. “భూ అక్షం మార్పు” సమయంలో జరగబోయే వినాశనాన్ని తగ్గించే ఉపాయంగా ఈ బాధ్యతను మేం నిర్వహిస్తున్నాం. సదా మేలే జరుగుతుందన్న ఆశతో వీలైనంత ఎక్కువమందిలో మార్పు తేవాలని అనుకుంటున్నాము. కొందరు మ్యాస్టర్స్ కలసి ఒక గుత్తిగా, గుంపుగా ఈ అదనపు కార్యక్రమం కోసం పని చేస్తున్నాం. అయితే, మా అసలు పనంతా వేరే ఊర్ధ్వలోకంలో ఉంది.

మీకూ, ఇతరులకూ శుభాకాంక్షలు.

(చాలా థ్యాంక్స్ మాస్టర్)

(ఉదయం 10.40 గంటలు)

బలి చక్రవర్తి

(జూలై 29, 1994 ; ఉదయం 10.40 గంటలు)

నేను సింహాసనమెక్కే నాటికి ధ్యానిని మాత్రమే కాదు, గొప్ప జ్ఞానిని కూడా, నా తల్లిదండ్రులు గొప్ప మాస్టర్స్. వాళ్ళు నాకు కేవలం పరిపాలనా విషయాలలోనే కాదు, మరి ఆధ్యాత్మిక సాధనలో కూడా మార్గదర్శకులయ్యారు.

మిత్రులారా! రెండు ముఖ్యమైన వాస్తవాలను ఎప్పుడూ గుర్తుంచుకోండి.

1. మీరొక కార్యక్రమంపై ఇక్కడికి వచ్చారు. ఆ కార్యక్రమమిటో మీరెంత త్వరగా తెలుసుకుంటే అంత మంచిది; అప్పుడు మీ కార్యవలీతాలను ఉత్తమంగా మలచుకోవచ్చు.

ఇంతే కాకుండా మన నిత్యజీవితం మనకొక పాఠం. నాకు రోజుకొక పాఠాన్ని నేర్పగలిగిన వ్యక్తి ఉంటే అతన్ని నేను “మాస్టర్” అనే పిలుస్తాను. ఎందుకంటే అలాగే నేను ఇరవయ్యేళ్లకంతా గొప్ప మాస్టర్లు కాగలిగాను. అయ్యలారా! అమ్మలారా! ఇరవయ్యేళ్లకి మీరేం కాగలిగారు? మీ మనస్సులకే తెలుసుగదా? వంద సంవత్సరాల కృషితో సాధించగలిగిన దానిని ఇరవయ్యేళ్ల కల్లా సాధించాను. తర్వాతి ముఖ్యవిషయం ఏమిటంటే -

2. మీ ప్రస్తుత కార్యం పూర్తయిన తక్షణమే మరో పరిసరాల లోకి, మరు జన్మలలోకి, మరింత ఉన్నత లోకాలకి మీరు వెళ్ళవలసి ఉంటుంది.

ఇక, తర్వాతి జన్మ గురించిన పూర్తి వివరాలు తెలిసినా కూడా, ఈ ఉనికినే, అంటే ఈ జన్మనే, పట్టుకు వ్రేలాడుతూంటాం. ఫ్రెండ్స్! చూడండి. నేను చాలా గొప్ప మాస్టర్. నాకెన్నో విషయాలు తెలుసు. అయినా గానీ ఈ భౌతిక శరీరాన్ని విడిచి పెట్టాల్సి వచ్చినప్పుడు నేను దానిని దాటవేస్తూ వచ్చాను. నా బుద్ధితక్కువ తనాన్ని దయచేసి అర్థం చేసుకోండి. “భూమి” అనబడే ఓ అథోలోకాన్ని అద్భుతంగా పరిపాలించాను. దాంతో మా గురువులు నా పురోగమనానికి ఒక అవకాశాన్ని ఇస్తూ మరో ఊర్ధ్వ లోకాన్ని పరిపాలించమని అడిగారు. కానీ నా వెధవ అవగాహన నా రాజ్యం లెవెల్‌ని దాటి పైకే పోవటం లేదు. దాంతో ఏమయింది? ఒక మాస్టర్ వచ్చి బలవంతంగా నా రాజ్యాన్ని అడిగాడు. నన్ను చంపాడు. అంటే ఈ “స్థూల వస్త్రం” నుంచి నన్ను బయటికి లాగి “కారణ (causal) వస్త్రం” తొడిగి అక్కడ పరిపాలన చేయమని చెప్పాడు. జాగ్రత్త, పాఠకులారా! నా

రాజ్య ప్రజలన్నా, నా స్థూలశరీరమన్నా నాకెంత పిచ్చంటే వారిని/దానిని వదలిపెట్టిపోవటం నా కిష్టం లేదు.

ఎప్పుడూ ఒకే స్థలానికి అతుక్కుపోయి శాశ్వతంగా ఉండకండి! అలా చేయటం వల్ల మీ స్వహస్తాలతో మీరే మీ “చకచక అభివృద్ధి చెందడాన్ని” ఖూనీ చేస్తున్నారు. ఎప్పుడూ మార్పుకు అవకాశం ఏర్పడినా దానిని అంగీకరించండి! ఎందుకంటే ఎంత ఎక్కువగా తిరిగితే అంత తక్కువగా ఒక స్థలానికి గానీ, కొందరు మనుషులకు గానీ అతుక్కుపోయి ఉండాలనుకుంటారు.

ప్రపంచమంతా మీ సొంతమే అని భావించండి. వ్యక్తిత్వాల్లో కొద్దిపాటి తేడాలున్నా “మనుషులంతా నా లాంటి వాళ్ళే” అని మీ మనస్సుకు చెప్పి దాన్ని మలచండి.

మీకో విషయాన్ని బయటపెడుతున్నాను. పిల్లలు అల్ట్రాయుష్కులుగా చనిపోతూ ఉంటారు. బాగా అర్థం చేసుకోండి. వీళ్ళు చాలా ఎక్కువ శక్తి మంతులు. ఊర్లు లోకాల్లో సేవచేయడానికి వాళ్ళు తరలి వెళతారు. అక్కడి నుంచి సేవ చేయటం వాళ్ళ ఆధ్యాత్మిక పెరుగుదలకే గాక మానవజాతి ఎదుగుదలకు కూడా చాలా అవసరం. ఎవరైనా చనిపోతే బాధపడకండి! వాళ్ళు పై తరగతికి వెళుతున్నారన్నమాట! ఈ భూమి మీద చదువు పూర్తి చేసుకున్నారు!

ప్రతి వరిస్థితి నుంచీ, ప్రతి బంధుత్వం నుంచీ మీరు పాఠాలు నేర్చుకోనంత వరకు మళ్ళీ మళ్ళీ ఈ భూమి మీదికి వస్తూనే ఉంటారు. మీరు ఎవ్వరినీ ద్వేషించరాదు. ద్వేషిస్తే మళ్ళీ భూమి మీదికి వచ్చి ప్రేమ, ‘సానుభూతి’ అనే పాఠాలు నేర్చుకోవలసి ఉంటుంది. కాబట్టి ప్రతి ఒక్కరి పట్ల ప్రేమ, సానుభూతి పెంపొందించుకోండి. కొద్దిగా ధ్యానం చేయండి. దాంతో మీరు కూడా ‘విష్ణువు’ అయిపోతారు. కాలాన్ని జయించి ప్రశాంతంగా ఆనందంలో జీవిస్తున్న విష్ణువైపోతారు.

ఇదీ మీ పుస్తకానికి నా సందేశం. మీ పుస్తకం కోసం నేను చేసే మరికొన్ని సూచనలు. మాస్టర్స్ నంబ్రును 40 చేయండి. చాలా మంది మాస్టర్స్ తమ తమ సందేశాలివ్వాలని ఉత్సాహపడుతున్నారు. మరోటేమిటంటే మీ కర్థమయ్యే విధంగా చివరలో అర్థాల పట్టిక ఇవ్వండి. మాస్టర్ పత్రి ఆ పని చేయాలి.

ప్రేండే! ధ్యానమే జీవితంగా బ్రతకకండి! మీ జీవితాన్ని విభజించండి.

1. పుస్తకాలు చదవటం
2. అనుభవాలను చర్చించి అవగాహన చేసుకోవడం
3. ఏదో ఒక ప్రత్యేక సత్యాన్ని మీ నిత్యజీవితంలో ఆచరణలో పెట్టడం

మీరిక్కడి కొచ్చింది “కేవలం ధ్యానం” కోసమే కాదు. మీలో కొందరికి మీరే కార్యార్థమై వచ్చారో తెలుసన్న సంగతి నాకు తెలుసు. అయినా మీరు పై మూడు సిద్ధాంతాలకూ గట్టిగా కట్టుబడి ఉండాలని నేను కోరుతున్నాను; అభ్యర్థిస్తున్నాను. మీ మాస్టర్ అంతటివాళ్ళు మీరు కావాలని కూడా కోరుతున్నాను.

అరుణా! మీ ధ్యాన స్నేహితులందరికీ ఈ సందేశాన్ని తెలుపు. నీ అవగాహనకీ, పురోగతికీ నా శుభాకాంక్షలు. ఉంటానీక. బై.

(చాలా ధ్యాంక్స్ మాస్టర్! మీరిచ్చిన సందేశానికీ, సలహాలకు మేము గట్టిగా వాటిని ఆచరిస్తాం)

(ఉదయం 11.15 గంటలు)

సెయింట్ జేవియర్

(ఆగస్ట్ 8, 1994 ; ఉదయం 10.10 గంటలు)

ఇంగ్లీషు వాళ్ళు మాట్లాడుకునే సెయింట్స్ (మహనీయులు) అందరి తరపున నేను మాట్లాడబోతున్నాను. నేను ఒక ఫలానా తెగకు చెందిన మతపరమైన మనిషిని కాను. మీరు మూర్ఖత్వంతో వేరు చేసి మాట్లాడే అన్ని విశ్వమతాలలోని మంచిని ఆచరించటంలో పూర్తిగా మునిగిపోయినవాడిని.

కాబట్టి ఫ్రెండ్స్! నేను విశ్వమతస్ఫుడిని. మరో విధంగా చెప్పాలంటే నేను ఆధ్యాత్మికమైన మనిషిని. ఈ యావత్ సృష్టిలో నాకు తెలిసిన ప్రతి వ్యక్తి నుంచి నేర్చుకోవాలన్న ఆసక్తి గలవాడిని.

కనుక ఫ్రెండ్స్! నా ధ్యానపరమైన విషయాలలోకి వెళ్ళబోయే ముందు ఇంగ్లీషు సెయింట్లు గురించి కొన్ని విషయాలు మీకు చెప్పాలనుకుంటున్నాను. వారూ హిందూ, ముస్లిం మహనీయుల లాంటి వాళ్ళే. ఇంకా చెప్పాలంటే ఇప్పటి వరకు మీరు చదివిన ఏ మాస్టర్స్ నుంచి వాళ్ళు వేరు కాదు. హిందువులు, ముస్లిములు తమ మాస్టర్లను “దేవుళ్ళు” అన్నారు, ఇంగ్లీషు వారు తమ మాస్టర్లను “సెయింట్లు” అన్నారు. కానీ ఒక్క విషయం గుర్తు పెట్టుకోండి. ఈ కాలంలో “సెయింట్” అనే బిరుదును ఒక నిర్దిష్ట మతపరమైన వ్యక్తులకు ఇస్తారు. కానీ గతంలో సెయింట్స్ అనిపించుకున్న మాస్టర్స్ ఆధ్యాత్మికతలో చాలా ఉన్నతమైన జ్ఞానం గలవారు.

సరే. జేవియర్ గా నా జన్మలో నేను చాలా సామాన్యుడిని. ఎన్నడూ తల ఒగ్గి ఉండకపోయినా, అల్లరిగా ఉన్నా నాలో పిరికితనం, ఉదారత అనే గుణాలుండేవి. ఈ గుణాల వల్ల నాకు ఎంతమంది స్నేహితులుండేవాళ్ళో అంత మంది శత్రువులు కూడా ఉండేవాళ్ళు. ఎవరు మిత్రులో ఎవరు శత్రువులో తెలుసుకునే జ్ఞానం లేకపోవటం వల్ల అందరితో ఒకేలాగా కలసిపోయి ఉండేవాళ్ళే. కాని నిజం చెప్పాలంటే నాకు ప్రాణస్నేహితులంటూ ఎవ్వరూ లేరు.

నా పదేళ్ళ ప్రాయంలో ఒక హిందూయోగి మొట్టమొదటిసారిగా నాకు ధ్యానం గురించి ఉపదేశం చేశారు. ఆయనకూ, బాప్టిస్టు జానీకూ బాగా దగ్గర పోలికలున్నట్లు నాకు అనిపించింది. సరే. ఆయన గురించి మరోసారి మాట్లాడుకుందాం. మొదట అసలేం జరిగిందంటే “ఎందుకు ధ్యానం చేయాల్సి?”

అనే ప్రశ్నలోకే వెళ్ళకుండా నేను చాలా సీరియస్‌గా ధ్యానంలోకి దిగిపోయాను!

ధ్యానం పట్ల నాకున్న మహాశ్రద్ధ వల్ల నేను మాస్టర్స్‌ను చూడగలిగాను. కొన్ని స్థలాలకు తక్షణమే వెళ్ళిపోగలిగేవాణ్ణి. నాకు ధ్యానంలో కనిపించే వాళ్ళెవరో నాకు అర్థమయ్యేది కాదు. అందుకని ఒకరోజు మా అమ్మతో అన్నాను - “నేను ధ్యానం చేస్తున్నాను, ధ్యానంలో కొందరిని చూస్తున్నాను, వాళ్ళకి నేను సుపరిచితుడిగా ఉన్నాను, వాళ్ళెవరో నాకు తెలియం లేదు, వాళ్ళు నాకెందుకు కనపడుతున్నారో తెలియం లేదు” అని. దాకి కామె “చూడు నాయనా! వాళ్ళెవరో, వాళ్ళు నీతో మాట్లాడాలనుకుంటున్నారేమో అనే విషయాలు నీవే వారిని అడగాలని నేననుకుంటున్నాను. ముక్కు మొహం తెలిసి వాడు నీ గుమ్మంలో కొచ్చి నిలబడితే ‘ఎవరు?’, ‘ఏమిటి?’ అని అడిగి తెల్సుకోవా? ఇదీ అంతే. నీ ప్రశ్నలే వాళ్ళను మాట్లాడిస్తాయి.”

ఆమె ధ్యాని కాకపోయినా ఇదీ ఆమె నా కిచ్చిన సలహా! దాంతో వెంటనే నేను ధ్యానానికి కూర్చున్నాను. ధ్యానం చేసుకుంటున్న ఒక మాస్టర్ కనిపించారు. దగ్గరికెళ్ళాను. “అయ్యా! మీ పేరు తెలుసుకోవచ్చా? మీరు నాతో మాట్లాడతారా?” అని అడిగాను. వెంటనే ఆయన సమాధానమిచ్చారు! నాతో మాట్లాడటం మొదలు పెట్టారు! ఒక మాస్టర్ని కలిసి పలకరించుకోవటం ధ్యానంలో నా అద్భుతమైన తొలి అనుభవం అది!

తర్వాత కాలక్రమేణా నేను ధ్యానంలో ఎంతగా మునిగిపోయి మాస్టర్స్‌తో మాట్లాడ సాగానంటే నా జీవితమే చాలా మారిపోయింది. నాకు శత్రువులు కూడా తగ్గిపోసాగారు. క్రమక్రమంగా నా చుట్టూ ఉండే మనుషులను పట్టించుకోసాగాను. సానుభూతిపరుణ్ణి అయ్యాను. నా జీవితమూ, నా ఆలోచనలూ ఎంతగా మారిపోయాయంటే నా నన్నిహితులకు ధ్యానం గురించి చెప్పసాగాను. సాధారణంగా నా చుట్టూ పామరులుండేవాళ్ళు. ఆ గుంపులో ఉండే మనుషుల్లో మార్పు రావచ్చు, రాకపోవచ్చు. ఎందుకంటే వాళ్ళల్లో తెలివితేటలు తక్కువగా ఉంటాయి. జీవితంలో ఒక లక్ష్యం అంటూ ఉండదు. వాళ్ళ బుద్ధిని ఇంట్లో బీరువాలో పెట్టిసాస్తారో ఏమో. ఇక్కడి కొచ్చి సారం లేని, అవగాహన లేని చిలుక పలుకులు పలుకుతూంటారు లోతు తెలిసి జీవులు. నా కెదురైన వాళ్ళల్లో 80 శాతం మంది ఇలాంటివాళ్ళే. బహు కొద్దిమంది మాత్రమే నా మాటల వల్ల లాభం పొందారు.

అప్పుడు నేను ఇంకో పని చేపట్టాను. ధ్యానసారం, ధ్యానానుభవాల అవగాహన సారం జీవితమవుతుందని అర్థమయ్యాక పెళ్ళి చేసుకోకూడదనీ, నా బడి చదువు మానేయాలనీ, నా చుట్టూ ఉండే జీవుల జ్ఞానోన్నతికి పాటు పడాలనీ

నిజ్ఞయించుకున్నాను. నా తల్లి పూర్తి మద్దతు నాకున్నది! నా ప్లాన్లను ఆమె ఎంతో ప్రోత్సహించేది! ఇక రక రకాల ప్రదేశాలకు వెళ్ళటం, రకరకాల మనుషుల్ని చూడటం, ఎన్నో విషయాలు వారి నుంచి నేర్చుకోవటం మొదలు పెట్టాను.

అప్పటికే నాకు ఎన్నో శక్తులు వచ్చాయి. నా ధ్యానశక్తి సాయంతో గాలిలో ఎగురుతూ ఒక చోటి నుంచి మరో చోటికి ప్రయాణించగలిగేవాణ్ణి! అయితే రాత్రిళ్ళు చీకట్లో మాత్రమే ఆ పని చేసేవాణ్ణి. లేదా మరీ అర్ధంబయితేనే చేసేవాణ్ణి. ఇలాంటి శక్తులకు ప్రదర్శన అనేది ఉండరాదు. క్లిష్ట సమయాలలో మాత్రమే వాటిని ఉపయోగించాలి.

క్లుప్తంగా ఇది జేవియర్ గా నా జీవితం, ధ్యానాదులలోకి నా ప్రవేశ గాథ. ధ్యానులెవరైనా కొన్ని విషయాలు గుర్తు పెట్టుకోవాలి. అవి :

1. ధ్యానంలో తప్పనిసరిగా మీకు చాలా ప్రదేశాలూ, విషయాలూ, మాస్టర్లు కనపడటం జరుగుతుంది. వీటిని “అనుభవాలు” అంటారు.
2. అనుభవాలు చాలా మందికి వస్తాయి. చాలా మందికి అనుభవాలు రావు కూడా. అయినా సరే. ధ్యానంలో ఆలోచనా రహిత స్థితిలో ఉండటం ఎన్నో నిత్యజీవిత సత్యాలను నేర్చుకోవడానికి సహాయపడుతుంది. దాని వల్ల జీవితంలో చాలా పెద్ద మార్పు వస్తుంది.
3. ధ్యానంలో ఏదన్నా కనపడితే గమ్మున ఊరుకోరాదు. ప్రశ్నలు వెయ్యాలి. వాళ్ళ నుంచి మీకు టెలిపతిలో సందేశాలు వస్తాయి.
4. మీకు ధ్యానంలో ఎవరైనా కనపడితే వాళ్ళు ఎవరో, వాళ్ళ నుంచి మీరేం నేర్చుకోగలరో వాళ్ళనే అడగాలని ఎప్పడూ గుర్తుంచుకోండి.
5. ధ్యానంలో మొదట మీరు పలకరిస్తే తప్ప ఎవరూ మీతో మాట్లాడరు. అది గుర్తుంచుకోండి.
6. ధ్యానం చేసేటప్పుడు శరీరంలో కదలికలూ, చురుక్కున లాగడాలూ, అసహన కదలికలూ ఇవన్నీ సర్వసాధారణమే. బహుకాల సాధనలో ఈ కదలికలన్నీ అణగిపోతాయి.
7. ధ్యానానికి కూర్చున్న ప్రతి ఒక్కరికీ జ్ఞానం లభిస్తుంది. ఈ జ్ఞానాన్ని మీరు నిత్యజీవితంలో అమలు పరచాలి. ఎందుకంటే ఇక్కడే, నిత్యనైమిత్తిక జీవితంలోనే, మనం అభివృద్ధి చెందాలి. ఇక్కడే మీరు మునుముందుకు పోవాలి.

8. జీవితంలో “ఎందుకు?”, “ఎలా?”, “ఎక్కడ?”, “ఎప్పుడు?” అనే ప్రశ్నలలోకి చొచ్చుకుపోకపోతే మీరు పురోగతి సాధించలేరు.

9. మీరే వంటరిగా జీవితాన్ని గురించిన సమస్తమూ నేర్చుకోవలసి ఉంటుంది. అది కూడా ధ్యానం ద్వారా మాత్రమే. ఎందుకంటే ధ్యానమనేది మిమ్మల్ని జ్ఞానవంతులైన గొప్ప మాస్టర్స్ మధ్యకు తీసుకెళ్ళే పడేసే సాధనం. ఆ జ్ఞానంలో ఇసుక రేణువంత మీకు అబ్బినా మీరు జీవితంలో ఎంతో గొప్పవారవుతారు. ఆ తర్వాత మీరు ఈ జీవితానికి మళ్ళీ తిరిగి రావలసిన అవసరం ఉండదు. ఇంకా ఇంకా ఉన్నత స్థితులకు పురోగమిస్తూ ఉంటారు.

పురోగతి అన్నది ధ్యానం ద్వారా మాత్రమే సాధ్యపడుతుంది. ధ్యానం అనేది నిన్ను నీ అసలు తత్త్వం దగ్గరికి తీసుకెళ్ళే మనో ద్వారం. మీ చుట్టూ పరిసరాలూ, మీ ప్రక్కనుండే మనుషులూ వీళ్ళ గురించి బోలెడంత నేర్చుకోవటం ద్వారా “భూమి” అనే ఒక సంపూర్ణ వ్యవస్థనే మీరు అర్థం చేసుకోవడానికి ఈ ధ్యాన ప్రయాణం సహాయపడుతుంది.

ధ్యాన మంటే ముక్కు మూసుకుని వంటరిగానో, అడవులలోనో కూర్చోవటం కాదు. మన చుట్టూ ఉండే సాటివారి గురించి, మన స్నేహితుల గురించి, మన గురించి చిన్న చిన్న మౌలిక విషయాలను అర్థం చేసుకునే సామాజిక అధ్యయనమే ధ్యానం.

నన్ను ధ్యానాల్లోకి దింపిన మా గురువుగారి పేరు “సదానంద యోగి!” మీ పూర్వీకులు జీవించిన దానికంటే ఎంతో ఎక్కువకాలం జీవించారాయన. ఆయనకు ఈ జ్ఞానమంతా ధ్యానం ద్వారా, ధ్యానానుభవాలను నిజాయితీగా విశ్లేషించుకోవటం ద్వారా కలిగింది. ఈనాడు నన్నూ మా గురువుగారి నీ నిర్వాణ శరీర చైతన్య గురువులు (Nirvanic-Body-Consciousness-Masters) అంటారు.

చూడండి. మేమూ మీలాగే ఉండేవాళ్ళం ఒకప్పుడు. ఇప్పుడు క్రొత్త లోకాల మీద పని చేస్తూ, క్రొత్త వ్యవస్థలకు సదరు దేవుళ్ళం అయ్యాం. మీ అంతట మీరు ఏం కాగలరు అనే దానికి మేమే ఋజువులం. మరి మీరు ధ్యానం ఎప్పుడు మొదలు పెడతారు? మాస్టర్స్ తో మాట్లాడడం ఎప్పుడు మొదలెడతారు? మీరు తెలివి గల వాళ్ళయితే ఇప్పుడే ఈ రోజే మొదలుపెట్టండి! ‘రేపు’ అనేది చాలా దూరంలో ఉన్నది. అది ఈ క్షణానికి అందుబాటులో లేదు. పైగా రేపటికి పరిస్థితులు మారిపోవచ్చు.

ఇప్పుడు - ఇప్పుడే - ఉజ్జ్వలమైన మీ రేపటి కోసం మీకు మీరే సహాయం చేసుకోవచ్చు మీ “ఈ రోజు” మీ “రేపు”కు పునాది వేస్తుంది. కనుక ఎండ ఉండగానే గడ్డి ఆరబెట్టుకోండి. లేకపోతే రేపు వాన కురవవచ్చు. మీ గడ్డిలో తేమ అలాగే ఉండిపోతుంది, మీలో “నేను” ఉన్నట్లు. మీలోని “నేను”కు జ్ఞానం కావాలి. కానీ “మీరు” ఆ “నేను”ను అజ్ఞానంలో పడేసి దాని మీద పెత్తనం చెలాయిస్తున్నారు. “నేను”కు పరిపూర్ణ జ్ఞానం, అవగాహన లభించినప్పుడు మాత్రమే “మీరు” మా లాగా సంపదతో ఆరోగ్యంతో జీవించగలుగుతారు.

చూడండి. మా రోజుల్లో గురువులకు బడి చదువు ఉండేది కాదు. ఒకవేళ అలాంటి వారున్నా బహు కొద్దిమంది మాత్రమే. ఉండేవారు. మీకెంతో మంది విద్యావంతులై పుస్తకాలు వ్రాసిన మాస్టర్స్ ఉన్నారు! పుస్తకాలు చదవండి! వాళ్ళ నుంచి నేర్చుకోండి. ధ్యానం చేయండి. శ్రద్ధగా చేసే కొద్దిపాటి సాధనతో మరింత ఉన్నతమైన స్థితికి చేరుకోండి.

ప్రస్తుతం నేను మరోకొత్త బ్రహ్మాండంలో ఒక కొత్త గ్రహాల వ్యవస్థను సృష్టించే పని మీద వున్నాను. రాబోయే “భూ అక్షం మార్పు”కు నేను కేవలం ప్రేక్షకుడిని మాత్రమే. అప్పటికి నా వ్యవస్థ అక్కడ చక్కగా పని చేస్తూ ఉంటుంది. ఇక్కడి నుంచి మనుషులను తీసుకెళ్ళే అక్కడ వసతి ఏర్పరచడానికి చక్కగా సరిపోతుంది. విశ్వంలో ఇది చాలా ముఖ్యమైన ఘట్టం. అందరూ ఈ వినాశనాన్ని చూసి పాఠాలు నేర్చుకుంటారు.

(ఉదయం 11.15 గంటలు)

ఏకలవ్య

(ఆగస్ట్ 9, 1994 ఉదయం 10.45 గంటలు)

చాలా మందికి నా గురించి చాలా కొంచెం తెలుసు. గురుదక్షిణగా కుడిచేతి బొటనవ్రేలిని ఇచ్చేతానన్నది వాస్తవమే. కానీ మీ కందరికీ తెలిసింది కొంత కథ మాత్రమే. ఇవాళ ఈ పుస్తకం ద్వారా నేను మీకు ధ్యానం గురించి, నా గురించి చెప్పాలనుకుంటున్నాను.

అయ్యా! నేనొక చిన్న కొండ-జాతి తెగకు చెందిన వాడిని. మేము పాలకులం. మా తెగలో నా తండ్రి గొప్పయోధుడైన రాజు. ఆయన చంపబడ్డాడు. చనిపోయే ముందు నేనింకా గొప్ప యోధుణ్ణి కానంతవరకూ బాగా పరిపాలించలేననీ, ప్రజాక్షేమం సరిగ్గా చూడలేననీ అభిప్రాయపడ్డాడు. నేను కేవలం యోధుడిగా మరింత శిక్షణ పొందాలనే కాదు, గురుకులానికి వెళ్లి పరిపాలన, ఆత్మజ్ఞాన విషయాలు మరిన్ని కోణాల నుంచి నేర్చుకోవాలని కూడా ఆయన కోరుకున్నాడు. నా తెగ వాళ్ళందరికీ నా ప్లాను విని భయం వేసింది. నేను అలాంటి వాటికి తావివ్వ కూడదని వాళ్ళు కోరుకున్నారు. కానీ నిష్ఠాతుడైన రాజుగా ఉండటంలోని లాభాలు తెలిసిన వాడిని కావటం వల్ల నేను అన్నీ నేర్చుకోవాలని అనుకున్నాను. ఈ అవగాహనతోనే నా వాళ్ళకు మరింత మెరుగ్గా సాయపడాలనే ఉద్దేశ్యంతో గురుద్రోణాచార్యుని వద్దకు ప్రయాణమయ్యాను.

అప్పటికే అశ్వత్థామతో, అతని తల్లితో బాగా పరిచయమున్నందువల్ల వాళ్ళంటే నాకో రకమైన అభిమానమున్నది. కానీ ద్రోణాచార్యుని కలవటం మాత్రం అదే మొదటిసారి. అక్కడికి నేను చేరుకునేటప్పటికి గాయపడ్డ ఏనుగుకంటే చాలా గందరగోళం సృష్టిస్తోంది. దాని బారి నుండి ఎలాగోలా ద్రోణాచార్యుల కొడుకును కాపాడాను.

ఆ ఏనుగును నేను వంచిన విధానానికి సంతోషపడి ఆయన చదువు చెబుతున్న చోటుకు నేను ప్రవేశించడానికి అనుమతి నిచ్చారు. అంతేకాదు.. ఆధ్యాత్మిక పురోగతికీ, సాబీ వాళ్ళ ఉద్ధరణకూ ఉపయోగపడే అన్ని రకాల విద్యలనూ నేర్పడానికి ఆయన నాకు వరమిచ్చారు. దానిలోకి నేను ఎంచుకున్న పరిపాలనా విషయాలు కూడా వస్తాయి.

ఆ రోజుల్లో అడవిలో మేము నివసించే ప్రాంతంలో చాలా కొద్ది మంది బ్రతుకుతుండేవారు. మా అడవి అంతా క్షారమృగాలమయం గా ఉండేది. అందుకనే ఎలాంటి జంతువునైనా మచ్చిక చేయటం నాకు వెన్నతో పెట్టిన విద్య. సరదా కూడా. ఆకలిగొన్న సింహాన్నయినా పులిసైనా కూడా మచ్చిక చేసేయగలను. జంతువులకు సంబంధించినంత వరకు ఏ పని అయినా నాకు తేలికే కానీ నా గురువు దగ్గరున్న ఇతరులకు ఒక జంతువును మచ్చిక చేయటమనేది ఆలోచనకు కూడా కష్టమైన విషయం.

ఏదేలాగున్నా ఇతరులకన్నా నాకొక విషయం కలిసొచ్చింది. అదేమిటంటే “అధికంగా సంతోషించిన గురువు శిష్యునికి ఏదైనా ఇస్తాడు” అన్నది సాధారణ నూత్రం. అదే విధంగా ద్రోణాచార్యులు తనకు తెలిసినదంతా నాకు నేర్పాలని అనుకున్నారు. కానీ అర్జునుడు తానొక్కడే గురువుగారికి అమిత ప్రీతిపాత్రుడు గా ఉండాలనే కోరిక బలంగా ఉండటంతో తాను తప్ప ఆ స్థానంలో వేరే వాళ్ళను ఊహించను కూడా ఊహించలేకపోయాడు.

వెంటనే తన గురువు నాకు ఇస్తున్న ప్రాధాన్యతను చూసి జీర్ణం చేసుకోలేక తన గురువును ప్రక్కకు తీసుకెళ్ళి “గురువుగారూ! మీ శిష్యులందరిలోకి నన్నే అమిత జ్ఞానవంతుణ్ణి చేస్తానని ప్రతిజ్ఞ చేశారు. మరచిపోయారా? ఏమయింది మీ ప్రతిజ్ఞ? మిమ్మల్ని చూస్తూంటే ఇవాల్లి పునాది మీద రేపు అనేది ఉండేటట్లు కనపడటం లేదే. నేర్చుకోవవాలన్న నా శ్రద్ధ గురించి తెలిసి కూడా మీరా భిల్లుణ్ణి పంపేయడానికి ప్రయత్నించటం లేదు. ఎందుకని?” అని అడిగేశాడు.

అప్పటివరకు అర్జునుడు గానీ, ఏ ఇతర శిష్యుడుగానీ నా గురువు మనస్సులోకి రాలేదు. తన కొడుకు రక్షించబడ్డాడన్న ఆనందంలో మునిగి తేలుతున్నాయన. ఆ పరిస్థితుల్లో అర్జునుడూమాట అనేనలకి ఆయన జిత్తరపోయాడు. వెంటనే ఆయన అంత విద్య తన వద్ద నేర్చుకోడానికి నేను తగననీ, నాకు అర్హత లేదనీ చెప్పి నన్ను పంపేశాడు.

కృంగిపోయి, సర్వం కోల్పోయిన వాడినై ఇంటికి తిరిగి పోవాలని అనుకున్నాను. కానీ ధ్యాని నవటం వల్ల ధ్యానంచేసి నా ప్రాప్తం ఎలా ఉండో తెలుసుకోవాలనుకున్నాను. ఏడవ యేటనే ధ్యానం చేయటం నేర్చుకున్నాను. ద్రోణులను కలవడానికి వెళ్ళే నాటికి నా వయస్సు ఇరవై. అందుకనే నా శక్తుల ద్వారా మట్టితో ఒక దిట్టమైన బొమ్మను మలచి, ధ్యానానికి కూర్చున్నాను. వెంటనే శివునితో మాట్లాడగలిగాను. ఆయన నన్ను బ్రహ్మ వద్దకు పంపాడు. ఆయన నన్ను సరస్వతికి మరో రూపమైన శారదాదేవిని కలవమన్నారు. “ఆమె ఏదైనా సహాయం

చేయగలదేమో చూడ"మన్నారు. నేను సూక్ష్మశరీరం తో అంటే ధ్యానంలో ఆమె వద్దకు వెళ్ళాను. నా తల్లిదండ్రుల కోరిక తెలిపాను. నాకు శ్రద్ధాభక్తులు ఎంతగా ఉన్నాయో చెప్పాను. ఆమె వెంటనే నాకు గురువుగా, మార్గదర్శకురాలిగా, మాస్టర్ గా ఉండడానికి అంగీకరించింది. ఆచార్య స్థానంలో ఉండి నాకు ద్రోణులు నేర్పవలసినదంతా ఆమె నేర్పింది. ఆమెలాంటి మాస్టర్ దయకు పాత్రుడనై నాలో ఉండే శ్రద్ధాభక్తులతో నేను రాజించగలిగాను. అర్జునుడు ఏడేళ్ళల్లో నేర్చుకున్న దానిని నేను కేవలం నలభై రోజుల్లోనే నేర్చేసుకున్నాను! అది నాకున్న సామర్థ్యం! (విరామం ఉదయం 11.15 గంటల నుంచి పునః ప్రారంభం మధ్యాహ్నం 1.15 గంటలకు)

అంత కొద్ది సమయంలోనే ఎవరైనా ఇంత అభివృద్ధి సాధించారంటే మనుషులెవరికీ అది జీర్ణం కాదు. అప్పట్లో అర్జునుడు జ్ఞానీ కాడు, మరి తెలివిగల వాడూ కాడు. అతనూ అందరిలాంటివాడే. శబ్దవేదిని ప్రయోగించి అవెక్కడో దూరంగా అరుస్తూండగానే నేను అతని వేటకుక్కలను కొట్టేశాను. అది చూసి అతనికి నా విద్య గురించి అర్థమయింది. నా అభివృద్ధి చూసి ఆశ్చర్యపోయాడతను. ఆ విద్యలో అర్జునుణ్ణి మించిన వాళ్ళు లేరు. సహజంగానే అతను నాకా విద్యను ద్రోణులు తన మాట నిలబెట్టుకోవటం కోసం గాను చాటుగా నేర్చి ఉంటారని అనుకున్నాడు. కానీ ద్రోణాచార్యులు తన ప్రియశిష్యుణ్ణి నొప్పించకూడదనే కోరికతో తన అర్జున పక్షపాతం ఋజువు చేసుకోవడానికి ఏమైనా చేస్తానన్నాడు. అప్పుడా టక్కరి అర్జునుడు తనకు ఏకలవ్యుడంటే అసహ్యమనీ, అందుకు కారణం అతనంత గొప్పగా వేటాడగలగడమేననీ చెప్పి ఆయనే గనక నిజమైన గురువైతే ఏకలవ్యుని బొటన వ్రేలు అడుగమన్నాడు. దాని వల్ల ఆ ఏకలవ్యుడు జన్మలో విల్లంబులు పట్టలేడు. అనాలోచితంగా ద్రోణులు అర్జునుడడిగిన దానికి వెంటనే "సరే"నన్నాడు. తాను ఏ పనికి అంగీకరిస్తున్నాడో కూడా ఆయన ఆలోచించలేదు! మనిషిలో అహం తలెత్తినప్పుడు మనిషి తన మౌలికమైన ఆలోచనా సామర్థ్యాన్ని ఈ రకంగా పోగొట్టుకుంటాడు.

నేనాయన నుంచి ఏమీ నేర్చుకోలేదు. కానీ నేను చాలా జ్ఞానం పొందాను - నాకు తెలుసు "ఇలాంటి ప్రవర్తనకు మూలకారణం స్వార్థం" అని. వారి వారి సామర్థ్యానుసారంగా ఆయన అందరికీ సమానంగా నేర్చి ఉంటే అలాంటి బుద్ధిలేని విద్యార్థి వల్ల ఆయనకు అలాంటి ఇబ్బంది కలిగి ఉండేదే కాదు. ద్రోణునికి భవిష్యత్తు గురించి తెలీకుండా ఎలా ఉన్నది? తను గురువుగా ఉన్నప్పుడు ఎవరినైనా ఒక

ప్రత్యేకమైన కోవకు ఎలా వర్గీకరిస్తారు? కనుకనే తన తొందరపాటుకు ఆయన మూల్యం చెల్లించాల్సి వచ్చింది - చదువు చెప్పను అంటూ నన్ను తరిమేసినందుకు, అతి ముఖ్యమైన నా కుడిచేతి బొటనవ్రేలిని తీసేసుకున్నందుకు. అందుకు ప్రతిగా మహాభారత సంగ్రామంలో అస్త్రసన్యాసం చేయవలసి వచ్చింది, దారుణంగా చనిపోయారు.

ద్రోణుల వారు మంచి ధ్యాని. తన కొడుక్కి ఎప్పటికీ ఒకే శరీరంలో జీవించే విధంగా చిరంజీవత్వ వరాన్ని ఇచ్చారాయన. అంతటి వాడికి చిన్న పక్షపాత కార్యం ఎంతటి పని చేసిందో చూడండి. అది అతన్ని ఆలోచించనీయకుండా చేయటమే కాక ఇతరుల పట్ల సానుభూతి కలగకుండా కూడా చేసింది, తన బోధనా వృత్తికే ద్రోహం చేసేలా చేసింది. నిజానికి ఆయన చాలా గొప్ప టీచరు. చదువు నేర్వటంలో ఆయన ఓర్పు, ఆయన శైలి సుప్రసిద్ధాలు.

అర్జునుడినీ, ద్రోణుల వారిని ఇద్దరినీ క్షమించేశాను. నేను ఎక్కువగా వేటాడ్యమనే ఆలోచన ఎన్నడూ లేనివాడిని. ఆ విద్య అంతా కేవలం ముఖ్యమైన అదనపు పరికరంగా, హంగుగా మాత్రమే అనుకున్నాను. నాకు ఆ విద్య ఇక లేదు కాబట్టి అప్పటికే నాకు తెలిసినదంతా నా సొబ్బి వారికి నేర్పుతూ వుండేవాడిని. అంటే నిత్య జీవిత వాస్తవాలను వారికి నేర్పాను. వాటితో మేము చాలా ఆనందంగా సంతృప్తిగా బ్రతికాము.

(మీకు ఇష్టమైతే మిగతా సందేశం రేపు తీసుకోండి.)

(మధ్యాహ్నం 2.00 గంటలు)

(ఆగస్ట్ 10, 1994 ; ఉదయం 10.25 గం.)

ఒక కొండ జాతి తెగగా మేము ధ్యానులం. గొప్ప ధ్యానులం కాదనుకోండి. మాకు లేనిదీ, కావలసినదీ నేను శారదాదేవి వద్ద నుండి నేర్చుకున్నాను. ధ్యానం చేస్తూ ధ్యానం గురించి, జ్ఞానం గురించి ఇతరులకూ చెప్పేవాడిని.

ఫ్రెండ్స్! మేము ధ్యానం గురించి ఏమనుకునే వాళ్ళమో మీ అందరికీ చెప్పాలని ఉంది.

(విరామం ఉదయం 10.30 గంటలు)

(పునఃప్రారంభం మధ్యాహ్నం 2.10 గంటలు)

మీ అంతర్గత ఇంద్రియాలతో పనిచేసే మార్గమే ధ్యానం అంటే. “ఆలోచనలు” అని పిలవబడే మనస్సు వాగుడును మూసేసి మీరు చైతన్య భూమికలలోకి ప్రవేశించగలుగుతారు. అక్కడే మీకు జ్ఞానం కలుగుతుంది. ఇతర లోకాల గురించి, అక్కడి మాస్టర్స్ గురించి మాత్రమే కాదు. మిగతా జన్మల గురించి

కూడా తెల్సుకోగలుగుతారు.

“ఇతర లోకాల గురించి తెలుసుకునే దేముంటుందబ్బా?” అని మీరు అనుకోవచ్చు. “మన గత జన్మల గురించి తెలుసుకోవలసినంత అవసరం ఏమున్నదబ్బా?” అని అనుకోవచ్చు.

ధ్యానం ద్వారా ఇతర లోకాల గురించి తెలుసుకోవటం చాలా ముఖ్యం. ఎందుకంటే మనం ఆ లోకాల్లోకి వెళ్ళగలుగుతాం, అక్కడుండేదంతా చూడగలుగుతాం, అక్కడుండేవాళ్ళు ఎలా జీవిస్తారో అర్థం చేసుకోగలుగుతాం కూడా. వాళ్ళు బాగా అభివృద్ధి చెందారా లేదా? వాళ్ళేం తింటారు? అనలు తింటారా తినరా? అక్కడ బ్రతుకుతున్న వాళ్ళతో మాట్లాడగలుగుతాము కూడా. ఈ వివరాలలో కొన్ని తెలియటం వల్ల ఇప్పుడు మీరుంటున్న లోకం గురించి మరింత బాగా అర్థం చేసుకోగలుగుతారు మీరు. ఇప్పటి ఈ జీవితం గురించి అవగాహన ఏర్పడటంతో ఈ లోకంలో మీకెదురయ్యే పరిస్థితుల పట్ల మరింత సమతుల్య అవగాహన ఏర్పడుతుంది.

ఇప్పుడిక మన “గత జన్మల” గురించి చెప్పాలనుంది. మనం మొదటిసారిగా ఈ లోకానికి రాలేదు. ఇప్పటికే రకరకాల జన్మలు ఎన్నో ఎత్తి ఉన్నాయి. వాటిలో రకరకాల పాత్రలు పోషించాము కూడా. ఇప్పటికే మనం ఏమేమి నేర్చుకోసున్నామో గత జన్మల నుండి మనం గుర్తు చేసుకోవటం ముఖ్యం. ఇప్పుడిక ఈ జన్మ నుంచి కొత్త విషయాలు, కొత్త జీవితకోణాల గురించి నేర్చుకోవడానికి ప్రయత్నించాలి. ఇది ముఖ్యమే.

టూకీగా ఇవి రెండూ ధ్యానానికి ముఖ్యమైన రెండు కోణాలు. కనుక మీలో ఎవరైనా ఇప్పటికే ధ్యానులైతే దయచేసి ఈ రెండు కోణాలూ నేర్చుకోండి. అలా కాక మీరు ధ్యానులు కావాలని ప్రయత్నిస్తున్నట్లయితే ధ్యానం ద్వారా ఏమేమి నేర్చుకోవాలో గుర్తు పెట్టుకోండి.

ఈ జన్మకు చాలా ముఖ్యమైన కోణం - ఆ మాటకొస్తే ఏ జన్మకైనా ముఖ్యమైన కోణం - అవగాహన పొందటం. అంటే అన్ని సుఖాలనూ, దుఃఖాలనూ సంతోషంగా అనుభవిస్తూ జీవించటం నేర్చుకోవటమన్నమాట. ఎందుకంటే ఆ సుఖదుఃఖ లక్షణాలు మనమే ముందుగా స్వయంగా ప్లాన్ చేసి తెచ్చుకున్నవి. అలాంటి పరిస్థితులలో మనం జీవించలేక పోయినట్లయితే అప్పుడు ఈ జన్మ వృథా అయిపోతుంది. దాని కోసం మనం మళ్ళీ అదే మనుషులు, అవే పరిస్థితులు ఉండే మరో జన్మ తీసుకోవలసి ఉంటుంది. ఇవే పరిస్థితులు ఇదే విధంగా మళ్ళీ

ఎలా ఏర్పడతాయి? అది బహు అసాధ్యం. ఎందుకంటే మీరు నేర్చుకోవలసిన పాఠాలు వేళకు మీరు నేర్చుకోలేదేమో గానీ అవతలి వాళ్ళు అవకాశాన్ని సద్వినియోగం చేసుకుని వాళ్ళు నేర్చేసుకుని ఉండవచ్చు. మరి అదే పరిస్థితి మళ్ళీ ఏర్పడగలదా? తప్పక ఏర్పడగలదు. ప్రకృతి నియమాల ప్రకారం వాళ్ళే మళ్ళీ రాగలరు. అయితే అందుకోసం మీరు సుదీర్ఘకాలం ఆగాల్సి ఉంటుంది. ఇవే పరిస్థితులు, ఇవే కార్యకలాపాలు మళ్ళీ ఏర్పడేవరకు ఆగాల్సి ఉంటుంది. కనుక పి ధ్యాని దృష్టిలో జ్ఞానం, అవగాహన అంటే జీవితంలో ప్రతి కోణం గురించి తెలుసుకోవటం, జీవితంలో ప్రతి పరిస్థితి నుంచి, ప్రతి సందర్భం నుంచి నేర్చుకోవడానికి తగిన విధంగా మనం ఉండటం.

మీ జీవితంలో మీకు ఎదురుపడే ప్రతి వ్యక్తి నుంచి మీరు నేర్చుకో గలిగినప్పుడు మాత్రమే నేను మిమ్మల్నందరినీ మెచ్చుకోగలుగుతాను. జీవితమనేది ఒక 'చక్రం' లాంటిది! ఆ చక్రంలో అనేక కాంబినేషన్లు ఉంటాయి. ఒక దాని వల్ల మరొకటి మారిపోతూ ఉంటుంది. రకరకాల సంభావలకు అవకాశముంటుంది. అందువల్ల మళ్ళీ అదే మనుషులు మీకు కనపడకపోవచ్చు. కనుక అదే మనుషుల నుంచి మీరు నేర్చుకోవలసిన పాఠాన్ని మీరు నేర్చుకోలేకపోతారు. అవతలి వాళ్ళకు మరికద దేని మీదనో ఆసక్తి కొత్తగా కలిగి ఉండవచ్చు. వేరే పాఠాలు నేర్చుకోవడానికి వాళ్ళు వచ్చి ఉండవచ్చు. కనుక ఏ ఒక్కరినీ మిస్ కావద్దు. ప్రతి ఒక్కరి నుండి నేర్చుకోండి. ఇతర లోకాల గురించి ధ్యానం చేయండి. మీ ఈ జన్మను అర్థం చేసుకోవడానికి గానూ మీ గతాన్ని గురించి ధ్యానం చేయండి.

వివిధ లోకాలలో పరిస్థితుల పద్ధతులను సృష్టించటం, వాటి పనితీరు చూడటం - ఇదీ ప్రస్తుతం నేను చేస్తున్న పని. సరే. భూమి మీద నాకోచిన్న 'పార్టీటైం జాబ్' ఉన్నది. అదేమిటంటే వికలాంగులకు సహాయం చేయటం. తమ అంగవైకల్యం చూసుకుని వ్యధపడవద్దని వాళ్ళకు నచ్చ చెబుతూంటాను. ఒక ఫలాని అంగవైకల్యంతో బ్రతుకుతూ దాని నుంచి నేర్చుకోవటమే మీ జన్మకి ముఖ్య కార్యక్రమం అని చెబుతూంటాను. మీ అంగవైకల్యంతో కూడా - అది ఎలాంటి అంగవైకల్యమైనా సరే - చాలా మామూలుగా సహజంగా బ్రతకటం నేర్చుకోండి. అది అలా ఉండాలని మీరే కోరుకున్నారు. దాని నుంచి నేర్చుకోవలసిన అవసరం లేకపోతే మీరు అసలు దానిని ఎంచుకుని వచ్చి ఉండే వాళ్ళే కాదు.

గుడ్ లక్. శుభాకాంక్షలు.

(మధ్య మధ్యలో నా వల్ల కలిగిన అంతరాయాలను సహించినందుకు చాలా థాంక్స్ మాస్టర్!)

రాఘవేంద్రస్వామి

(ఆగస్ట్ 10, 1994 ; మధ్యాహ్నం 12.45 గంటలు)

మతపరమైన అనుక్రమంలో నాకు ఇవ్వబడిన జిరుదు “స్వామి”. అప్పట్లో నేను ధ్యానిని కాను. తర్వాతెప్పడో అది నేర్చుకున్నాను. ఆచారాలు ఎక్కువగా పాటించే వ్యక్తిని నేను. సంప్రదాయబద్ధంగా పూజలూ, జపాలూ విపరీతంగా చేస్తూ ఉండేవాణ్ణి. వాటిలోనే గంటలు గంటలు గడిపేవాణ్ణి. కానీ కొంచెం కూడా మనశ్శాంతి ఉండేది కాదు.

అయితే ధ్యానం గురించి తెలిసిన క్షణం నుంచే ధ్యానం చేయటం మొదలుపెట్టి రోజుకు 10, 12 గంటల సేపు కూర్చుండిపోయే వాడిని ధ్యానంలో! ధ్యానం చేయటం మొదలుపెట్టిన కొద్ది రోజులకే నా మనస్సుకు చాలా తృప్తిగా అనిపిస్తూ ఉండేది.

ఒక సంవత్సరకాలం తీవ్రంగా తవన్న చేశాక నేనన్నీ అర్థం చేసుకోగలిగాను. ఎవరి వైపైనా చూడగానే ఆ మనిషి ఏం ఆలోచిస్తున్నాడో తెలిసిపోయేది. ప్రతి వ్యక్తి చుట్టూ కాంతి వలయం కనపడేది! వాళ్ళు ఎంతగా అభివృద్ధి చెందారో తెలిసిపోయేది. వేయేల? ఏది కావాలంటే అదల్లా తెలుసుకోగలిగేవాడిని. నా కొచ్చిన అతీంద్రియ శక్తుల వల్లా, తీవ్ర ధ్యానం వల్లా నా చుట్టూ ఉండే ప్రతిదీ నాకు అర్థం అవుతూ ఉండేది. వెంటనే నా చుట్టూ ఉండే చాలా మందికి ధ్యానం గురించి చెప్పటం మొదలుపెట్టాను. ఎందరికో రోగాలు నయం చేశాను. మరెందరికో వాళ్ళ సమస్యలకు ఆధ్యాత్మికంగా అర్థం చెప్పి స్వాంతన చేకూర్చాను. ఇలా ఎందరికో సహాయం చేశాను. ఇదీ నేను చేస్తూ ఉండిన పని.

నాకు నలభై ఏళ్ళు వచ్చేటప్పటికి నా చుట్టూ ఎంతో మంచి చేరేవాళ్ళు. కానీ ఈ మనుషులు చూశారా ఎలా ప్రవర్తిస్తారో. వాళ్ళు నా దగ్గరికి రోగాలు నయం చేసుకోవడానికీ, ఐహిక సుఖాలు కోరడానికీ వచ్చేవాళ్ళే గానీ ప్రశాంతంగా కూర్చుని తమను తాము అర్థం చేసుకోవడానికి ఎన్నడూ ప్రయత్నించారు కారు.

దీనికి తోడు నా ఆధ్యాత్మిక ప్రయాణంలో నాకు సహకరించడానికి బదులు నా భార్య ఆత్మహత్య చేసుకుంది. నా బిడ్డ లందరూ నన్ను వంటరివాణ్ణి చేసి వదలి పెట్టిపోయారు. నాతో ఎవరూ లేకపోవటంతో కుటుంబ బంధాల

నుండి విముక్తుణ్ణి అయి ఉండటం వల్ల నేను నా గురించి మాత్రమే ఆలోచించుకోవలసిన అవసరం ఏర్పడింది.

సరే. నాకేం అవసరం? నేను ధ్యానం చేశాను. ఇంకా చేస్తూనే ఉన్నాను. అయితే మగిషిలో స్వభావ సిద్ధంగా ఉండే గుణాలు, ధ్యానం యొక్క ప్రాధాన్యతల గురించి చెబుతూ మనుషులకు నేనెందుకు నిజంగా సహాయం చేయకూడదు?

స్వభావ సిద్ధంగా మగిషిలో ఉండే గుణం ఏమిటంటే తన జన్మ కారణం తెలుసుకోవాలనుకుంటాడు. దాని గురించి మనకెవరూ చెప్పనవసరం లేదు. మామూలు ధ్యానం ద్వారా మనమే తెలుసుకోవచ్చు.

కనుక పాఠకులారా! మిత్రులారా! మిమ్మల్ని నేను కోరేదేమిటంటే ధ్యానం చేయండి. చనిపోకుండా “ఈ శరీరం”లోనే ఉండిపోండి. అందువల్ల రకరకాల జీవిత పాఠాలు నేర్చుకోవడానికి ప్రతిసారీ మళ్ళీ మళ్ళీ పుట్టాల్సిన అవసరముండదు మీకు. నా పాఠకులైన మీరందరూ బలమైన సంకల్పంతో నిత్యం మెలకువగా ఉండే సమయంలో కనీసం కొన్ని గంటల పాటైనా మంచి ధ్యానం చేస్తే “సమాధి” స్థితికి చేరుకున్న యోగులై ఇదే భౌతిక శరీరంతో ఉండిపోగలుగుతారు.

కేవలం మీరు నేర్చుకోవటమే కాదు, ధ్యానమనే ముఖ్యమైన సాధన విషయంలో ఇతరులకు సహాయం చేయండి. చివరికి ఈ జన్మలో మీకు సహాయపడగలిగింది కేవలం ధ్యానం ఒక్కటే. అదే మిమ్మల్ని జీవిత దుఃఖాల నుంచి కష్టాల నుంచి విముక్తుల్ని చేస్తుంది. ఎలాగంటే కేవలం ధ్యానం ద్వారా మాత్రమే దుఃఖాలనూ, కష్టాలనూ మీరు సరికొత్త కోణం లోంచి అర్థం చేసుకుంటారు.

చాలామంది రచయితలు ఇతరుల అనుభవాలను అద్భుతంగా పుస్తకాల రూపంలో రచించారు. వాటి నుండి నేర్చుకోండి. అయితే మీరు ఏది ఎంచుకుంటారు అనేది మీ అవగాహనను సూచిస్తుంది. ఒకవేళ మీరు చదువుతున్న పుస్తకంలో రచయిత మీ నిజతత్వ పరిధులను చెప్తడానికి ప్రయత్నిస్తున్నట్లయితే అలాంటి పుస్తకాన్ని ఎంచుకున్న మీకు ఎక్కడో ఒక చోట బ్రేక్ పడుతుంది. కనుక మొదట్లో ఎవరినైనా సలహా అడగండి అలాంటి పుస్తకాలు చదవాలో, తర్వాత తర్వాత మీకే తెలుస్తుంది ఏది చదవాలో ఏది చదవకూడదో.

సరే. మీ పుస్తకానికి ఇదీ నేనిచ్చే సందేశం.

మిత్రులారా! నేను మీకు చెప్పేదేమిటంటే మీరెలాంటి స్థితిగతులలో ఉన్నారో అక్కడే ఉండండి. మీకెదురయ్యే వాటిలోంచి వీలైనన్ని ఎక్కువ విషయాలు నేర్చుకోండి. వీలైనంత ఎక్కువ జ్ఞానాన్ని సంపాదించడానికి అదే ఏకైక మార్గం.

అలా అయితేనే ఇవ్వడే, ఈ క్షణమే, మీ చుట్టూ ఉన్న మనుషుల నుంచి నేర్చుకోగలుగుతారు. కాబట్టి ఇవాళే మొదలు పెట్టండి.

తర్వాత ఇంకో విషయం. పాశ్చాత్య రచయితలు వ్రాసిన వాటిని విపరీతంగా చదవండి. అవే మీ ఆలోచననూ, అవగాహననూ విపరీతంగా పెంచుతుంది. ఈ రచయితలు అద్భుతమైన వాళ్ళు! మాస్టర్స్ అయిన మేము మాటల్లో పెట్టలేని వాటిని వాళ్ళు అద్భుతమైన పదజాలంలో పెట్టారు! టెలిఫోన్లో మాత్రమే అర్థమయ్యే దానిని భౌతికంగా కూడా తెలుసుకో గలిగేలా చేశారు! ఆధ్యాత్మికతనూ, దాని ఆచరణనూ చక్కగా అర్థం చేసుకున్న అద్భుతమైన పదజాలమది! ధ్యానంలో మమ్మల్ని వెయ్యినార్లు చూడటం కన్నా ఒక్క పుస్తకం చదవటం ఎంతో ఉపయోగం! ఎందుకంటే ఎంతగానో ఎదిగిన, పరిణతి చెందిన ఆత్మ జీవితకాలం కష్టపడి నేర్చుకున్నదంతా పుస్తకంలో ఉంటుంది. కాబట్టి కేవలం పుస్తకాలను చదవటం, అర్థం చేసుకోవటం వల్ల మీకు ఎంతో లాభముంటుంది. మీ అవగాహన, జ్ఞానం పెరుగుతాయి.

అంతే. ఉంటానిక.

(మధ్యాహ్నం 2.15 గంటలు)

మిలారెపా గురించి విన్న చాలా మంది ధ్యానులకు నా పేరు క్రొత్త కాదు. నేను ఆ టీబెట్ దేశీయుడు మిలారెపాకు గురువును. తాను చేసిన తప్పిదాలన్నింటిని అతడు సామాన్య అవగాహన ద్వారా ఒకే జన్మలో ఉపశమింపజేసుకున్నాడు. అప్పటికీ, ఇప్పటికీ మిలారెపా చాలా గొప్ప జ్ఞాని.

మొదట్లో ధ్యానం చేయాలనే మనస్సే అతనికి ఉండేది కాదు. జ్ఞానం పొందాలన్న ఆలోచన కూడా ఉండేది కాదు. అతని జీవిత లక్ష్యమల్లా తన తండ్రి మరణానికి కక్ష తీర్చుకోవటమే. ఈ ఆలోచనలతో అతను కొందరు క్షుద్రమాంత్రికుల దగ్గరికి వెళ్ళి ఆ కక్ష తీర్చుకున్నాడు. మూడు ముక్కల్లో చెప్పాలంటే అతను ధ్యానంలోకి ప్రవేశించడానికి ముందు ఇదీ అతని పరిస్థితి. అనతి కాలంలోనే తన తప్పిదాన్ని అతను గ్రహించాడు. ఎవరి ద్వారానో నా దగ్గరికి వచ్చాడు. నా దగ్గరికి రావడానికి అతను ఎంతో దూరం ప్రయాణం చేశాడు.

అప్పట్లో నేను ఈనాటి పాకిస్తాన్ కు దగ్గరగా హిమాలయాలలో ఉండేవాణ్ణి. “అంతదూరం నుంచి వచ్చాడు గదా” అని నేనతన్ని ఒక్క క్షణం కూడా ఖాళీగా ఉండనివ్వలేదు. ఒక కోట బంగళా కట్టమన్నాను. ఆ కట్టబడికి కావలసిన రాయిని అతడే స్వయంగా వంటరిగా మోసుకొచ్చుకోవాల్సి. ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ ఎలాంటి సహాయమూ అతనికి అందదు. ఆ పని పూర్తి అయ్యాక అప్పుడు నాకున్న జ్ఞానాన్నంతా అతనికి నేర్పుతానని చెప్పాను.

కష్టపడటానికి వెనకాడే రకం కాదతను. పరిపూర్ణమైన శ్రద్ధ ఉన్నది. అందుకే సుమధుర కంఠంతో అద్భుతంగా పాటలు పాడుకుంటూ వెంటనే పని ప్రారంభించేవాడు. కానీ నేనతనికి జ్ఞానాన్ని ఇవ్వలేను. కారణం - అతనింకా క్షుద్ర విద్వలను వాడటం మానలేదు. ఆ క్షుద్ర విద్వల ప్రభావం ఉన్నంతవరకు నేనతనికి ఏమీ చెప్పలేను. అందుకని అతని చేత రెండంతస్తుల టవర్ కట్టించాను. భవన నిర్మాణం పూర్తయిపోతున్న ఆఖరు నిమిషంలో ఆ మొత్తం భవనాన్ని పగలగొట్టి ఏ రాయిని ఎక్కడి నుంచి తెచ్చాడో తిరిగి అక్కడికే వాటిని చేర్చమన్నాను. తన దురవస్థకి మిలారెపా ఒక్క క్షణం కూడా బాధపడి ఎరుగడం! పైగా నాతో ఒకసారి అన్నాడు. తిరిగి ఆ క్షుద్ర మాంత్రికుల దగ్గరికి పోవటం కన్నా ఇలా కష్టపడి భవనాలు

కట్టడమే తనకు నమ్మతమన్నాడు. ప్రకృతి శక్తుల్ని వాళ్ళు ఇతరులపై చెడుకి వినియోగిస్తున్నారని తాను గ్రహించానని చెప్పాడు.

ఏడవసారి భవన నిర్మాణం తర్వాత, అతన్ని ధ్యానాల్లోకి దింపాను. అతనెంత తీవ్రంగా ధ్యానాల్లోకి దిగిపోయాడంటే అతి త్వరలోనే తన గత జీవితాలనూ, వాటి లోపాలనూ, తాను నేర్చుకున్న పాఠాలనూ... అన్నిటినీ అతను ధ్యానంలో చూశాడు. త్వరలోనే అతని కనిపించింది, “అనేక జన్మలలో చేయగలిగిన పనిని ఈ ఒక్క జన్మలోనే నేనెందుకు చేయకూడదు? ఎందుకు చేయరాదు? నన్ను ఆపేదెది? ఏదీ లేదు!” ఇలా అనుకుని ధ్యానం మొదలు పెట్టాడు. అనతికాలంలోనే “బుద్ధుడు (అవగాహనలో అత్యున్నత స్థితి)” అయ్యాడు. ఇక అతనికి జన్మలు తీసుకోవలసిన అవసరం లేదు. చేయవలసినదంతా చేసేశాడు. ఇక శేష జీవితంలో అతను చేసిందేమిటంటే వీలైనంత ఎక్కువ మందికి ధ్యానం యొక్క ప్రాధాన్యతను తెలిపే జ్ఞానాన్ని బోధించడమే.

నిస్సందేహంగా మిలారెపా లాంటి వాళ్ళు బహు తక్కువ! అసలు ఉండరు కూడా! కానీ అతనూ మీ లాంటి వాడే కాదా? భావావేశాలతో, అనుభూతులతో నిండిన మనిషే అతను. క్షుద్రమాంత్రిక వాతావరణం నుంచి వచ్చిన అతనే బుద్ధుడు అవగా లేనిది మీరెందుకు కాలేరు? అందులో ఏమీ లేదు. అందుకు కావలసినదల్లా నిజాయితీగా ధ్యానం చేయటం, మీ వ్యక్తిగత లోపాలనూ, భావోద్వేగాలతో కూడుకున్న మీ ప్రవర్తనలోని లోపాలనూ నిజాయితీగా సరిదిద్దుకోవటం.

మిలారెపా గురువును అయినంత మాత్రాన నేను గొప్పలు చెప్పకోవటానికేమీ లేదు, అతని భక్తి ప్రపత్తులను పొందాను అని తప్ప. పనికి మాలిన పెద్ద గుంపును చుట్టుత వేసుకునుండే కంటే శ్రద్ధాభక్తులు కలిగిన ఒక్క విద్యార్థితో ఉండటమే గురువుకు ఎంతో ఆనందాన్నిస్తుంది. వీలైనంత మందికి సాయం చేయాలని ప్రతి మాస్టర్ ఎంతో ఆసక్తిగా ఎదురు చూస్తాడు. ఈ గురువులు పుట్టింది సంపదల కోసమో, సుఖాల కోసమో కాదు. మీరంతా మిమ్మల్ని మీరు ధ్యానం ద్వారా జాగృతం చేసుకోవాలనీ, తద్వారా మీరంతా ఆనందంగా సుఖంగా జీవించగలరనీ మీకు ఋజువు చేసి చూపడానికే ఈ మాస్టర్స్ పుడ్తారు.

కనుక మీకు నేను చెప్పేదల్లా ఏమిటంటే ప్రతి ఒక్కరికీ ధ్యానమనేది తప్పనిసరి. ధ్యానం వల్ల మీరెన్నో సాధిస్తారు. మీ అవగాహనకు జ్ఞాన ద్వారాలు తెరుస్తారు. అభివృద్ధి సాధిస్తారు. అందువల్లనే మాస్టర్స్ ఎప్పుడూ ఆనందంగా ఉంటారు. ధ్యానం చేస్తే మీరు కూడా మాస్టర్స్ అయి నంతోషంగా జీవించగలుగుతారు.

గుడ్ బై.

నా గురించి నేను చెప్పకునేది పెద్దగా ఏమీ లేదు. అందుకనే ధ్యానం గురించి చెప్పడానికి మిలారెపా కథను ఎంచుకున్నాను. మిలారెపా చాలా కాలం క్రితమే మరో ప్రపంచానికి సృష్టికర్త అయ్యాడు. ఈ బ్రహ్మాండానికి దూరాన ఉన్న విభిన్నమైన మరో లోకానికి సంబంధించింది నా ప్రధానమైన పని. అయినా కూడా ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం పొందడానికి మనుషులకు నేనింకా సహాయం చేస్తూనే ఉన్నాను. ఈ లోకంలో ఎవరైతే సృష్టి చేయాలనుకుంటారో అటువంటి వాళ్ళందరికీ నేను శక్తిని సృష్టించి, వాళ్ళందరికీ పంచి, సహాయం చేస్తూంటాను.

ఉంటానిక, మిత్రులారా!

(చాలా థ్యాంక్స్ మాస్టర్)

(ఉదయం 10.40 గంటలు)

మియాంగో

(ఆగస్టు 12, 1994 ; ఉదయం 11.10 గంటలు)

కొన్ని శతాబ్దాల క్రితం నేను చైనాలో పుట్టాను. క్రీస్తు పూర్వం పుట్టానంటే ఇంకా బాగుంటుందేమో. అది మీకింకా బాగా అర్థమవుతుందేమో. ఇప్పుడు మీకు తెలిసిన దేశాలన్నీ అప్పట్లో ఉండేవి కాదు. చీనీల్లో చాలా దేశాలు ఉండేవిగానీ, భౌగోళికంగానూ, వాతావరణ పరంగానూ చాలా వేరుగా ఉండేవి.

నేను చాలా సామాన్యమైన కుటుంబంలో పుట్టాను. ఆ కాలానుగుణంగా జరిగిన నా పెంపకం కూడా చాలా వేరుగా ఉండేది. మేము ఒక చోట ఉండేవాళ్ళము. మా ఆహారం కోసం చెట్ల మీద, జంతువుల మీద ఎక్కువగా ఆధారపడి ఉండేవాళ్ళం. పిల్లలం కావటం వల్ల సాంఘికంగా మా మీద ఆంక్షలు ఎక్కువగా ఉండేవి కావు. అడవులలోకి వెళ్ళడానికి మాకు అవకాశాలెక్కువగా ఉండేవి. అందువల్ల అడవుల లోలోపలకంతా వెళ్ళిపోతూ ఉండేవాళ్ళం. ఇలాంటి ఒకానొక సందర్భంలోనే “హారి” అనే అతన్ని నేను కలుసుకున్నాను. అతను తన పేరు “శ్రీహరి” అని చెప్పకునేవాడు. తలమీద బొరిలెడంత జుట్టుండేది అతనికి. ఆ జుట్టు పిచ్చిపిచ్చిగా పడుతూండేది. అతను నవ్వితే మూతి ఈ మూల నుంచి ఆ మూలకు విచ్చుకునేది. అతను నోరు విప్పి అన్నాడు -

“బిడ్డా! నా పేరు శ్రీహరి. ఎంతో కాలంగా నేనిక్కడ ధ్యానం చేస్తున్నాను. మా వాళ్ళంతా ఎటు పోయారో నాకు తెలీదు. ఎందుకంటే నేను కళ్ళు తెరవడం ఇక్కడికొచ్చాకే. నువ్వు కూడా నాలాగా కాగలుగుతావు. నువ్వు కూడా నాలాగే అనుభూతి చెందగలుగుతావు, సంతోషంగా, ఆరోగ్యంగా, ప్రశాంతంగా జీవించగలుగుతావు. అయితే నువ్వు ధ్యానంలో కూర్చోవటం నేర్చుకోవాలి. నెమ్మదిగా కొన్ని సంవత్సరాల కాలంలో నువ్వు నిజాయితీగా ధ్యానం చేసేవాడివైతే కేవలం గాలి తిని బ్రతక గలుగుతావు! ఎక్కడికి కావాలంటే అక్కడికి సూక్ష్మశరీరం తో వెళ్ళిపోగలుగుతావు. నువ్వు ఎలా జీవించాలని ఎక్కువగా కోరుకుంటావో అలా జీవిస్తున్నవాళ్ళను చూస్తావు. చాలామంది మాస్టర్స్ నుంచి భౌతికం గానూ, సూక్ష్మశరీరం తోనూ నేర్చుకుంటావు. ఒక్క ముక్కలో చెప్పాలంటే నేను చేస్తూ వచ్చింది ఇదే. ఇంతే కాకుండా నువ్వు :

1. దీర్ఘకాలం జీవించగలవు.
2. ఎటువంటి పరిస్థితులలోనూ ఎటువంటి ఒత్తిడుల మధ్యనైనా ఆనందంగా జీవిస్తావు.
3. ఏది జరిగినా ఎన్నడూ భయపడవు, దిగులుపడవు.
4. శారీరకంగా ఇబ్బంది కలిగినా, అనారోగ్యం ఏర్పడినా ఎన్నడూ పశ్చాత్తాపపడవు.
5. మరణానంతరం ఏం జరుగుతుందో తెలుసుకోగలుగుతావు.
6. మన పుట్టుకకు ముందు ఏం ఉందో దెలిసి గురించి తెలుసుకోగలవు.
7. మనం ఎందుకు పుడుతున్నామో, ఎందుకు చచ్చిపోతున్నామో తెలుసుకోగలుగుతావు.
8. జన్మ కారణాన్ని తెలుసుకోగలుగుతావు.
9. కర్మ సత్యాల లాంటి వ్రత్యత సత్యాలను అనేక కోణాల నుంచి తెలుసుకోగలుగుతావు.

నేను వీటన్నిటో గురించి క్షణంగా తెలుసుకున్నాను. ఇవే కాదు. నా లాగా నువ్వు ఎదిగినప్పుడు నువ్వు తెలుసుకోబోయే మరెన్నో విషయాలు కూడా తెల్లకున్నాను. ఇప్పుడు నీకు ధ్యానం ఎలా చేయాలో చెబుతాను, అని చెప్పి నన్ను కూర్చోబెట్టి ధ్యానం ఎలా చేయాలో చూపించాడు.

ఇదంతా మనస్సులో పెట్టుకుని ఏడేళ్ళపాటు నిరంతర ధ్యానంలో కూర్చుండిపోయాను. నేను లేచే సరికి “శ్రీహరి” నా ప్రక్కన లేడు. అతనిక్కడున్నాడా అని కళ్ళ మూసుకుని (దివ్యదృష్టిలో) చూశాను. బంగారు రంగులో అద్భుతమైన ప్రపంచంలో చుట్టూ అద్భుతమైన అందాల మధ్య ఉన్నాడతను. నేనాయన్ని అడిగాను. “మాస్టర్! ఎక్కడున్నారు మీరు?” అని. “నా సొంతంగా ఒక ప్రపంచాన్ని సృష్టించుకున్నాను. నిన్ను ఇక్కడ చూడటం నిజంగా నాకు చాలా బాగుంది. ఇప్పుడేలా అనిపిస్తోంది నీకు?” అన్నారాయన.

“అయ్యా! నేను బాగా అభివృద్ధి చెందినట్లు అనిపిస్తోంది. ప్రశాంతంగా, సంతోషంగా ఉన్నాను. అడవిలో గంటల తరబడి దిమ్మరిలలా తిరగటమనేది ఇప్పుడు లేనలేదు. అయ్యా! ఇప్పుడు చెప్పండి నేనేం చేయాలో. లోకాన్ని సృష్టించేంత స్థితికి నేనింకా ఎదగలేదని నాకు తెలుసు. కానీ ఇక్కడున్న మనుషులకన్నా చాలా చాలా

మెరుగ్గా ఉన్నాను” అన్నాను. అప్పుడు శ్రీహరి ఇలా అన్నారు: “జీవితసాధనాలు, మార్గాలు నేర్చుకున్న ప్రతి మాస్టర్ కూడా తనకున్న జ్ఞానంతో తన చుట్టూ ఉన్న వాళ్ళను విద్యావంతుల్ని చేయాలి. కాబట్టి ఇప్పుడు నువ్వు వెంటనే లే. లేచి వెళ్లి మనుషుల్ని కలుపు. వాళ్ళకి బోధించు. ధ్యానం గురించి వాళ్ళకు చెప్పు. ధ్యానాలు, తపస్సులు చేయడానికి అందరూ అడవులకు పరిగెత్తాల్సిన అవసరం లేదు. తమ తమ ఇళ్ళలోనే ఉండి రోజూ కొన్ని గంటలపాటు ధ్యానం చేయటం ద్వారా ఈ భూమిమీద ఆరోగ్యవరంగా, ధనవరంగా చక్కని జీవితాన్ని గడపవచ్చు.”

ఆ సందేశాన్నందుకుని లేచి నడవటం మొదలు పెట్టాను. నా పరిసరాలు చాలా మారిపోయి ఉండటం చూశాను. దారిలో నా చిన్ననాటి నేస్తాన్ని ఒకణ్ణి కలిశాను. వాడు నాకు అరవయ్యేళ్ళ వాడిలా కనిపించాడు! మాతో ఉండిన మిగతా వాళ్ళ గురించి వాణ్ణి అడిగాను. దానికి వాడు “చాలా కాలం క్రితం ఒక పెద్ద ఉపద్రవం ముంచుకొచ్చింది - వర్షాలూ, భూకంపాలూ, అగ్నిపర్వతం లావాలూ ఇంకా ఏమేమో వచ్చేశాయి. అప్పుడు చాలా మంది చచ్చిపోయారు. నేనొక్కడినే బ్రతికి వున్నాను.” అంటే నేను ధ్యానంలో కూర్చుంది యాభయ్యేళ్ళన్నమాట! కానీ నాకు కేవలం ఏడేళ్ళనిపించింది! హరి భగవంతుడా! అంత పెద్ద ఉపద్రవం ముంచుకొచ్చినట్లు గానీ, నా తోటి వారందరూ చనిపోయినట్లు గానీ నాకు తెలియనే లేదు! కానీ నాకూ ఇతనికి ఏమీ కాకపోవటం, వాళ్ళందరిలోకి ఇతనొక్కడే బ్రతికుండటం అసలు ఊహించుకోవటమే చాలా కష్టంగా ఉంది. బ్రతకాలనే అతని తీవ్రమైన కోరికే అతన్ని బ్రతికించిందేమో అనిపించింది.

అలా అతను నా మొదటి విద్యార్థి అయ్యాడు. అప్పటి నుండి నేను బోధనలు చేస్తూనే ఉన్నాను. అలా బోధిస్తూ ఉండటం నాకు ఎంతగా నచ్చిందంటే ఈ నాటికీ నేను నలుగుర్ని కలుస్తూనే ఉన్నాను. బోధిస్తూనే ఉన్నాను. కానీ చాలామంది నన్ను గుర్తించరు. ఇప్పుడు మన చుట్టూ ఉండే మనుషులకు కావలసింది ఐహిక సుఖాలు మాత్రమే. నిస్సందేహంగా అవి మేము ఇవ్వగలము. కానీ ఒక మాస్టర్ కు విపరీతమైన ఆనందాన్ని ఇచ్చేది సాధకుడు కోరుకునే ఆధ్యాత్మిక మార్గదర్శకత్వమే. ఇదే మీతో ఎప్పటికీ ఉండిపోయేది. ఐహిక భోగాలు మీరే జన్మ చాలించగానే అంతమైపోతాయి.

పాఠకులారా! మీకు “బ్యాంకు బ్యాలెన్సు” లంటే చాలా ఇష్టం కదూ? “మీరు చచ్చిపోయాక మీ వెంట ఏం మోసుకుపోతారు” అని ఎన్నడైనా ఆలోచించారా? ఇప్పటి వరకు మీరు ధ్యానం చేసి ఉండకపోతే మీరు “బ్యాంకు బ్యాలెన్సు”లుగా మోసుకుపోయే మూట లేమీ ఉండవు. అలా కాక మీరు ధ్యానం చేసి ఉంటే

మీరు అన్నీ నేర్చుకుంటారు. మీరు నేర్చుకున్న జ్ఞానమే మీరు చనిపోయినప్పుడు మీ వెంట వస్తుంది. ఈ మూటతోనే మీరు ప్రశాంతంగా తృప్తిగా చనిపోగలుగుతారు.

ఇది మీకూ, మీ పుస్తకానికీ నేనిచ్చే సందేశం.

గుడ్ లక్. మాస్టర్ పత్రికారికీ, మీ అందరికీ శుభాకాంక్షలు.

మీకు ఈ సందేశాన్ని ఎందుకివ్వాలని వచ్చానో తెలుసా? “హిందూ పురాణాలల్లో కనవడే పేర్లు కాకుండా వేరే మాస్టర్స్ ఎవరైనా ఉన్నారా?” అని తెల్సుకోవాలని మీకు మనస్సులో ఉన్నది. అందుకే వచ్చాను. ఉన్నారు! చాలా మంది ఉన్నారు! వాళ్ళంతా చాలా చాలా పరిణీతి చెంది, జ్ఞానాన్ని పొంది, ప్రస్తుతపు మీ భూలోకవాసులకు అర్థమయ్యే దానికన్నా అతీతంగా ఉన్న లోకాలను చూసుకుంటున్నారు.

(మధ్యాహ్నం 12.05 గంటలు)

కృష్ణుడు

(ఆగస్టు 15, 1994 ఉదయం 10.10 గంటలు)

నేను “కృష్ణుడి”ని కావడానికి ముందు ఎన్నో ఏళ్ళు తపస్సు చేశాను. కానీ ఫ్రెండ్స్! కృష్ణుడిగా మీరు నన్ను ఎరిగున్న జన్మకి సంబంధించిన వాస్తవాలను మీకు చెప్పడానికి ముందు ఈ జన్మకు క్రితం జన్మ తాలూకు కొన్ని వివరాలు మీకు చెప్పాలనుకుంటున్నాను.

కృష్ణుడిగా జన్మేత్తడానికి దాదాపు వెయ్యి సంవత్సరాలకు ముందు నాకు ధ్యానంతో పూర్తి పరిచయమేర్పడింది. ఆ జన్మకు చాలా ముందు నిజంగానే నేను ధ్యానిని, ఆధ్యాత్మికపరమైన మనిషిని. అయితే నేను మాస్టర్ గీ, ధ్యానయోగీనీ కావాలన్న సంకల్పమే లేదు నాలో “కృష్ణజన్మ”కు వెయ్యేళ్ళ క్రితం.

అందుకని ఆ జన్మలో ధనవంతుల ఇంట్లో ఏకైక పుత్రుడిగా పుట్టాను. నా తల్లిదండ్రులు ధ్యానులు. పసిప్రాయంలో ఉన్నా సరే పిల్లలు స్వతంత్రంగా ఉండాలనే నమ్మకం ఉన్న వాళ్ళు నా తల్లిదండ్రులు. దాదాపు ప్రతిరోజూ నా తల్లిదండ్రులు ధ్యానం చేయటం నేను చూస్తూ ఉన్నా కూడా వాళ్ళేం చేస్తున్నారో అడగాలని నేనెన్నడూ అనుకోలేదు. ఏవో చిన్న చిన్న పనులు పెట్టుకుని నా పాటికి నేను బిజీగా ఉండేవాడిని. అంతేకాకుండా చదువుల్లో కూడా అంతంత మాత్రంగా ఉండేవాడిని. నా తల్లిదండ్రులెన్నడూ నేను సాధించిన వాటికి నన్ను పొగడటం, చేయలేకపోయిన వాటికి నన్ను తిట్టడం లాంటివి చేసేవాళ్ళు కాదు! వాళ్ళు నాకు జీవితంలో ఒకే ఒక విషయాన్ని నేర్పారు - “నీ మనస్లోకి వట్ల నువ్వు నిజాయితీగా ఉండు.” దీనిని నెరవేర్చడం కోసం వాళ్ళు ఎలాంటి మార్గదర్శక సూత్రాలూ చెప్పలేదు.

కానీ ఏడేళ్ళవాడిగా నా పట్ల నేను నిజాయితీగా ఉండటం ఎంత ముఖ్యమో తెలుసుకున్నాను. నా స్నేహితుడొకడు తన ఇంట్లో కొన్ని బంగారు నాణాలు దొంగతనం చేశాడు. వాళ్ళమ్మ నాన్నా అడిగితే ఆ డబ్బు గురించి తనకేమీ తెలీదని బొంకాడు. ఆ తల్లిదండ్రులు చాలా పిరికివాళ్ళు. ఈ వ్యవహారంలో కొడుకు హస్తం ఎంతవరకు ఉన్నదో వాళ్ళకు బాగా తెలుసు. అయినా ఏమీ అనలేక ఊరుకున్నారు. కానీ కొద్ది రోజుల తర్వాత ఆ తల్లి నా దగ్గర చాలా ఏడ్చింది. అలా ఇంట్లో డబ్బు దొంగతనం చేయటం ఎంత తప్పు వాడికి అర్థమయ్యేలా నేను చెప్పగలిగితే నాకు చాలా ఋణపడి ఉంటానని అన్నది.

కొడుకు ప్రవర్తన పట్ల ఆ తల్లి ఆవేదనను చూసి ఆమె చెప్పినట్లు చేయాలని నిశ్చయించుకున్నాను. ఇంటికొచ్చి మా అమ్మా నాన్నలకు ఈ సంగతంతా చెప్పాను. వాళ్ళిద్దరూ ముఖా ముఖాలు చూసుకున్నారే గానీ పైకేమీ మాట్లాడలేదు. కానీ వాళ్ళ చూపుల్ని బట్టి వాళ్ళు నాతో ఏదో చెప్పాలని నిశ్చయించుకున్నారని నాకు అర్థమయింది. నా తండ్రి నాతో అన్నారు : “నాయనా! నీ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానాన్ని ఉపయోగించాల్సిన సమయం వచ్చేసింది. నీ అంతశ్చేతన (subconscious) లో జ్ఞానమున్నది. దాన్ని తట్టు. నువ్వు దానిని విశ్లేషణ చేసుకుని, అవగాహన చేసుకుని ఉపయోగించాల్సి ఉంది. ఇకపోతే నీ స్నేహితుని తల్లి నీ ముందుంచిన విషయం దగ్గరికొస్తే దానికి నువ్వు కేవలం నీ విశ్లేషణనే, అవగాహననే ఉపయోగించాలి. అంతేగానీ నేరుగా నీ స్నేహితుని దగ్గరికెళ్ళి ‘సరే మిత్రమా! ఇలా వచ్చి కూర్చో. నీకు నేను ఫలానా విషయం చెప్పాలనుకుంటున్నాను’ ఇలాంటి మాటలు కాదు నువ్వు మాట్లాడవలసింది. ఒక్క పని మాత్రం నువ్వు సరిగ్గా చేశావు. నేరుగా వెళ్ళి నీ స్నేహితునితో మాట్లాడకుండా ఆ విషయం నువ్వు మాతో మాట్లాడుతున్నావు. ఈ విషయం ఎంత ముఖ్యమైనదో, దీనిలో నీ పాత్ర ఏమిటో నీ అంతశ్చేతనకు తెలుసు.”

అని చెప్పి ఇప్పుడు నేను వెంటనే “ధ్యానం” చేయాలని చెప్పారాయన! ఎందుకంటే ఈ సమస్యను కేవలం ధ్యానం ద్వారా మాత్రమే నేను పరిష్కరించ గలుగుతాను. వెంటనే ధ్యానం ఎలా చేయాలో నా తండ్రి నాకు నేర్పాడు. అరగంట తర్వాత లేపాడు. మళ్ళీ ధ్యానంలో కూర్చోబెట్టాడు. అయితే ఈసారి ఈ “సమస్యను గురించి” ధ్యానం చేయమన్నాడు.

ఒక గంటసేపు ధ్యానం చేసి గదిలో నుంచి బయటికి వచ్చేసరికి నేను మాట్లాడాల్సిన నా స్నేహితుడు మా అమ్మతో మాట్లాడుతూ కనిపించాడు. అయితే ఈ సమస్య గురించి వాడితో మాట్లాడటానికి మా అమ్మ తెలివితక్కువదేం కాదు. నా స్నేహితుడు నా దగ్గరికొచ్చి ఆప్యాయంగా నవ్వి చెప్పాడు. “ఒరేయ్! నీకు నేను చాలా ఋణపడి ఉన్నాను. అరగంట క్రితం నువ్వు మా ఇంటికి వచ్చి నాకు చెప్పావు కదా. ఇంటి అవసరాల కోసం అమ్మా నాన్నలు దాచిన డబ్బును దొంగతనం చేయటం తప్పనీ, అలాంటి డబ్బును దొంగతనం చేసినట్లయితే ముఖ్యమైన అవసరాలు తీరకుండా చేసి ఖర్చుల భారాన్ని పెంచినట్లవుతుందనీ చెప్పివుగా? కుటుంబ ఖర్చుల కోసం పెట్టిన డబ్బు అందరికీ చెందుతుంది కాబట్టి దానిలో నుంచి మనకేదైనా అవసరమైతే అమ్మా నాన్నలకు చెప్పి తీసుకోవటం ముఖ్యం. మంచి తల్లిదండ్రులు మనకున్నట్లయితే మన అవసరాలన్నీ వాళ్ళ దృష్టికి తేవటం చాలా ముఖ్యం. అలా మన అవసరాలు వాళ్ళకు చెప్పటం ద్వారానే వాళ్ళకు మన

గురించి అర్థమవుతుంది. దాంతో మన అవసరాలను వాళ్ళు ఏ కారణంగానూ తీర్చకుండా ఆగరు. బిడ్డల కోరికలూ, సరదాలూ తీర్చటానికి ఏ తల్లిదండ్రులైనా ఆతురతగానే ఉంటారు కదా! నీ కోరికలు ఏ కారణంగానైనా వాళ్ళు తీర్చలేకపోతే తామెందుకు తీర్చలేకపోతున్నారో వాళ్ళు తప్పకుండా నీకు చెబుతారు. డబ్బులేని కారణంగా అనో, ఆ ఫలాని కోరిక తీర్చటం వల్ల ఇంటి అవసరాలకు డబ్బు చాలదనో చెబుతారు. దాంతో మనకు మన తల్లిదండ్రులు ఏం చేయగలరు, ఏం చేయలేరు అనేవి తెలుస్తాయి. నోరు విప్పి అడిగితేనే కదా ఇవన్నీ తెలిసేవి? డబ్బుకు సంబంధించిన వ్యవహారం ఇలా ఉన్నట్లయితే ఏ తల్లి తండ్రి తాము ప్రేమించే తమ పిల్లల నుండి ముఖ్యమైన గట్టి పునాదిని దూరం చేయరు. ఆ పునాది పేరే 'ప్రేమ'. అందరు తల్లిదండ్రులు తమ పిల్లల్ని ఎంతగా ప్రేమిస్తారంటే నీకు వ్యతిరేకంగా వాళ్ళేదన్నా చేస్తే 'ఎందుకు', 'ఏమిటి', 'ఎలా' అని నువ్వు వాళ్ళను అడుగు. బిడ్డగా వాళ్ళ నుంచి సమాధానం రాబట్టే హక్కు నీకుంది. నీ తల్లిదండ్రులు నీకిన్ని ఇచ్చినప్పుడు వాళ్ళ పట్ల నువ్వు నిజాయితీగా ఉండలేవా?"

ఇదట నేనతనితో ఆ అరగంటసేపు "మాట్లాడింది"! నాకాశ్చర్యమేసింది! నిజానికి నేను "ముందు మా అమ్మతో ఇదంతా మాట్లాడి ఆ తర్వాత అతని దగ్గరకెళ్ళి ఇవే మాటలు మాట్లాడదామిప్పుడు" అనుకుంటున్నాను!

నేనలా ఆశ్చర్యపోతూ ఉండగా చాలా మామూలుగా మా అమ్మ చెప్పింది. నేను సూక్ష్మశరీరంతో అతని దగ్గరికి వెళ్ళానట! అతనా సమయంలో మౌనంగా కూర్చుని వుండటం వల్ల నేను చెప్పదల్చుకున్నదంతా అందుకోగలిగాడట! అలా అతని తప్ప అతనికి తెలియజెప్పానట! నా పని ఇక పూర్తయిందని మా అమ్మ చెప్పింది. అతను నిర్మల మనస్కుడు కావటం వల్ల వెంటనే తన తల్లిదండ్రుల వద్ద కెళ్ళి వారిని క్షమాపణ కోరాడు.

ధ్యానంలో నా తొలి అనుభవమట! అప్పటి నుంచి నేను ప్రతి రోజూ ధ్యానం చేయసాగాను. త్వరలోనే అనేక ధ్యానానుభవాలు రాసాగాయి. ఆ జ్ఞానాన్ని నేను నిత్యజీవితం లో ఆచరణలో పెట్టసాగాను. నేర్చుకున్న ప్రతిదాన్నీ ఆచరణలో పెట్టసాగాను. దానికి తోడు నా తల్లిదండ్రులే నాకు గొప్ప గురువులు. నాకు కావలసినప్పుడల్లా వాళ్ళ దగ్గరకెళ్ళి ఆ వారంలో నేనేం నేర్చుకోవాలో చెప్పమని అడగ గలిగేవాణ్ణి. మొదట్లో నన్ను నా గత జన్మలు చూసుకోమనీ, ఒక్కొక్క జన్మలో నేనేం నేర్చుకున్నానో కష్టపడి అర్థం చేసుకోమనీ చెప్పారు వాళ్ళు. ఈ పని నేను చాలా క్షుణ్ణంగా చేయాలని చెప్పారు. దాని వల్ల లాభం ఏమిటంటే ఈ జన్మకు నేను జీవితం యొక్క కొత్త కోణాల గురించి నేర్చుకోవడానికి ఆ జ్ఞానాన్ని

వాడుకోవచ్చు. గతంలో మనం ఎలా వుండి వున్నామో చూడనంతవరకు, తెలుసుకోనంత వరకు “ప్రస్తుతం ఏం నేర్చుకోవాలి” అనేది మనకు క్షుణ్ణంగా అర్థం కాదు! అందువల్ల ఒక ఏడాది మొత్తం కేవలం గత జన్మల గురించి తెలుసుకుంటూ గడిపాను! నా ఆలోచనా లోపాలలోకి కొద్ది కొద్దిగా పోతూ ఉండేవాణ్ణి.

పదేళ్ళ వయస్సాచ్చేసరికి ఒక విషయం బాగా తెలుసుకున్నాను. అదేమిటంటే ఈ జన్మలో నేను ధ్యానం యొక్క బహుముఖ పరిధుల గురించి నేర్చుకోవాలి. అంతేగానీ ఏ ఒక్క దానిలోనూ నిష్ణాతుణ్ణి కాకూడదు! ఎందుకంటే పరిపూర్ణ జ్ఞానాన్ని పొందడానికి ఒక్క జన్మ చాలా చిన్నది. సరిపోదు. అందువల్ల నేను నాకెదురైన ప్రతి పరిస్థితిని కూలంకషంగా గమనించాలని నిశ్చయించు కున్నాను. కొద్ది క్షణాల పాటు కూడా అజాగ్రత్తగా ఉండకూడదనుకున్నాను. అలా నేను నేర్చుకోగలిగిన ప్రతిదీ నేర్చుకున్నాను. దాదాపు 150 ఏళ్ళ వయస్సులో చనిపోయాను.

అప్పటి నుంచి సరిగ్గా ఏడు జన్మలెత్తాను. పరిపూర్ణత చెంది మాస్టర్స్ కు మాస్టర్ అయ్యాను! “కృష్ణుడి” నయ్యాను! ఈ ఏడు జన్మలలోనూ రెండు ముఖ్య విషయాలకు నేను పూర్తిగా అంకితమైపోయాను.

1. ధ్యానం

2. నన్ను నేను విమర్శనాత్మకంగా విశ్లేషించుకుని అర్థం చేసుకోవటం

1. ధ్యానం :-

ఇతర లోకాల గురించి తెలుసుకున్నాను. ఇతరుల జీవితాల్ని కార్యాలనూ, సవాళ్ళనూ, ఆలోచనలనూ ఎలా చూడాలి నేర్చుకున్నాను. రక రకాల మాస్టర్స్ గురించి, వారి పరి పూర్ణతల గురించి, వారు సాధించిన వాటి గురించి తెలుసుకున్నాను.

నేను అన్నీ క్షుణ్ణంగా నేర్చుకోవటం మొదలుపెట్టాను. ఒక్కో మాస్టర్ నన్ను ఎలా తీర్చిదిద్దగలరో అన్నింటినీ సాధించాను.

వివిధ భూమికలలోనికి వెళ్ళటం నేర్చుకున్నాను! ఒక్కో భూమిక గురించి వివరంగా నేర్చుకున్నాను. ఎందుకంటే ప్రతి భూమిక మనుషుల గురించి, మన గురించి కూడా తెలుసుకోవడానికి కొత్త ద్వారాన్ని తెరుస్తుంది.

ప్రతి మాస్టర్ తో భౌతికంగానూ, వారి సూక్ష్మశరీరం తోనూ ప్రయాణం చేసేవాడిని. మూడో కంటిని ఉపయోగించటం క్షుణ్ణంగా చేతనయింది.

2. నన్ను నేను విమర్శనాత్మకంగా విశ్లేషించి అర్థం చేసుకోవటం :-

ప్రతిరోజూ ప్రతి సంఘటనా నాకో పాఠమే! ప్రతి వ్యక్తి నాకో పాఠమే! మనుష్యుల ప్రతి జన్మ కూడా వాళ్ళ వాళ్ళ జీవితాల్ని అర్థం చేసుకోవడానికి అవకాశమిస్తుంది. వాళ్ళను వాళ్ళు వీలైనంత బాగా అర్థం చేసుకోవడానికి తోడ్పడుతుంది.

నా చుట్టూ ఉండే చెట్ల నుంచీ, జంతువుల నుంచీ, గాలి, నీరు, రాయి, మట్టి ఒకటేమిటి ప్రతి దాని నుంచీ చాలా నేర్చుకున్నాను. వాటన్నిటితోటి మాట్లాడ గలిగేవాణ్ణి మీతో మాట్లాడినట్టి వాటితో ఎంత బాగా మాట్లాడేవాడినంటే నాకు వర్షం కురిపించగలదేమోనని అడిగేవాణ్ణి. కొద్ది నిమిషాలలోనే వానలో తడిసి ముద్దయిపోయే వాడిని!

ఇవి మచ్చుక్కి కొన్ని మాత్రమే. “కృష్ణుడి” గా పుట్టడానికి ముందు ఏడు జన్మలలో నేను క్షుణ్ణంగా నేర్చుకున్న రకరకాల కోణాలివి. ఇందుకు 900 సంవత్సరాలు పట్టినప్పటికీ క్షుణ్ణంగా కొన్ని పంక్తులలోనే చెప్పాను మీకు. ఎందుకంటే అవి ఆత్మ యొక్క వివిధ కోణాలు. ధ్యానం ద్వారా వీటిల్లో ప్రతి ఒక్క దానినీ మీరు ఆచరించాలని నేను కోరుకుంటున్నాను. అప్పుడే మీరు జ్ఞానానికి పరాకాష్ఠ అవుతారు.

కృష్ణుడిని ప్రతి ఒక్కరూ ప్రేమించింది ఒక మనిషిగా కాదు ఒక మాస్టర్ గా! కృష్ణుణ్ణి మనుషులు సమర్థుడు, శక్తిమంతుడు అయిన మాస్టర్ గా చూశారు. ఆయన శక్తి చూసి ఆయన్ని గౌరవించారు. జ్ఞానానికి పరాకాష్ఠ అయిన కృష్ణుడికి వాళ్ళు తమను తాము అర్పించుకున్నారు. తమకు కృష్ణుడిలో ఏది కనపడిందో దానిలో తాము కనీసం “ఒక కణిక”గా అయినా చాలునని కోరుకున్నారు. కృష్ణుణ్ణి పూజించారు. ఎందుకో తెలుసా? కృష్ణుడు వాళ్ళ కష్టాలను బాపగలడు కాబట్టి. కృష్ణుడు ఒక జ్ఞానయోగి. అందుకే పాండవులతన్ని ఆరాధించారు. ద్రోణ, భీష్మ, నకుల, సహదేవ, కుంతి, అశ్వత్థామ లాంటి మాస్టర్స్ మాస్టర్ కృష్ణుడు.

గోపికలు కృష్ణుణ్ణి ఇష్టపడింది అతని మురళి కోసం! తన సంగీత సామర్థ్యంతో అతను వారిని ఏడు లోకాలలో తిప్పేవాడు! బలరామునికి ప్రియమైన తమ్ముడు కృష్ణుడు. ఆత్మ గురించి వివర్తనాత్మక విశ్లేషణ చేసి బోధించేవాడు కృష్ణుడు. కృష్ణుడు చాలా అద్భుతమైన భర్త. ఎందుకంటే అతనికి ఎరుక, తెలివి, శక్తి, జ్ఞానం, అన్నిటికన్నా మిన్నగా ప్రేమ వీటన్నిటినీ అతను తన భార్యలలో ఎవరు తన వద్ద ఉంటే వారిపై అనుక్షణం కురిపిస్తూండేవాడు.

ఒకే చైతన్యంలో ప్రతిచోటా కనిపించేవాడు కృష్ణుడు. మనందరం ఆయనంతటి పరాకాష్ఠ పొందిన మాస్టర్స్ కావాలి.

కృష్ణుడిగా నా జన్మలో మీరంతా గమనించిన వాటిలో ఇవి కొన్ని కానీ మీకు నేను మనస్సుల్నిగా చెప్పదల్లుకున్నదేమిటంటే అది చాలా సుదీర్ఘమైన, శ్రమతో కూడుకున్న ప్రయాణం. ఈ 900 సంవత్సరాలుగా ధ్యానం వట్ల నాకుండే అంకితభావన, ఆత్మ విశ్లేషణ అనే వాటి తుది ఫలితంగా నేను జ్ఞానానికి పరాకాష్ఠ నయ్యాను.

చూడండి ఫ్రెండ్స్! ఉదాహరణకి లెక్కల్లో ఒక సూత్రం తయారు చేసిన శాస్త్రవేత్త దాని కోసం తన జీవితంలో 60, 70 సంవత్సరాలు కష్టపడి ఉంటాడు. ఆ సూత్రం మీ వరకు వచ్చేసరికి ఆ లెక్క చేయడానికి 70, 80 సం॥లు పట్టదు. కేవలం ఒకటి, రెండు నిమిషాలు చాలు. లెక్కను బట్టి ఆ సమయంలో తేడా ఉండవచ్చు.

మా మాస్టర్స్ అందరం మానవులు సంతోషంగా జీవించడానికి సరిపోయే సరియైన సూత్రాలపై పని చేశాము! కనుక ఆ సూత్రాలు మీ అందరి కోసం ఇవ్వడం సిద్ధంగా ఉన్నాయి! ఫ్రెండ్స్! మీరు చేయవలసినదల్లా ఒక్కొక్క మాస్టర్ దగ్గర నుండి ఒక్కొక్క సూత్రాన్ని తీసుకుని మీ సమస్యలను పరిష్కరించుకోండి. అప్పుడు మరో మాస్టర్ దగ్గరికెళ్ళండి. చూడండి! ఇప్పుడే మొదలుపెట్టడం మంచిది. "రేపు చేద్దాం లెమ్మ"నుకుంటే ఆ రేపటికి మీలోని ఆధ్యాత్మికత చచ్చుబడి పోవచ్చు. అప్పుడు నేర్చుకోవటమనేది కష్టతరమవుతుంది. మీ మనోవికారాలు మిమ్మల్ని ఎంతగా జావ కాల్చేస్తాయంటే మీకు ఏది ముందు చేయాలో కూడా తెలికుండా పోతుంది. ఇవాళ మీకేమీ తెలీదు కాబట్టి ధ్యానానికీ, ఆత్మవిశ్లేషణకీ సంబంధించిన ఏ సూత్రమైనా ఒక్కలాగే అనిపిస్తుంది. అందువల్ల ఎలాంటి అనుమానం లేకుండా మొదట మీరు విన్న దానితో మొదలు పెట్టేసుకోండి.

నేను కృష్ణుణ్ణి కావడానికి నాకు పది శతాబ్దాలు పట్టింది. కాబట్టి మీరేం చేయాలనుకుంటున్నారో మీరే నిర్ణయించుకోండి. ఏ లక్ష్యమూ లేకుండా జన్మ తర్వాత జన్మ తీసుకుంటూ వచ్చిన అవకాశాన్ని సమయాన్ని వ్యర్థ పుచ్చుతారా? లేక కాలాన్ని వనరులనూ, అవకాశాల్ని పూర్తిగా వినియోగించుకుని ఏదో ఒకటి అవుతారా? మిత్రులారా! ఇదే నేను మీ పుస్తకం కోసం ఇచ్చే సందేశం.

మీ హృదయంలో చాలామంది ధ్యానులలో కొందరు అశ్వత్థపావం - కృష్ణుడిగా నేను తీసుకున్న జన్మలో సర్వశక్తి మంతుణ్ణి ఎలా కాగలిగానా అని.

దారికి కారణాలు :-

1. పూర్తి స్వహతా ఆ జన్మలోకి వచ్చాను.
2. నా జ్ఞానాన్నంతా నా నాలుక చివర్లో పెట్టుకున్నాను. అందుకే నా దగ్గరికి జ్ఞానతృప్తి తో వచ్చిన వారికి వెంటనే సమాధానం దారికి తృప్తి కలిగేది. నారదుడికి కూడా తృప్తి కలిగేది.
3. ప్రకృతి సూత్రాలను సమర్థించాలనుకునే వాడిని. ఈ ప్రకృతి సూత్రాలనే “ధర్మం” అంటారు. కృష్ణుడిగా నేను పాండవులకు కావలసిన జ్ఞానాన్ని అవగాహననూ పుష్కలంగా అందించాను.

ధర్మం పేరిట చాలామందిని కాపాడాను. అప్పటి పరిస్థితుల నుంచి లాభం పొందేవాళ్ళు వీళ్ళే. చూడండీ. మొదట్లో పాండవులు పరిపక్వత చెందలేదు, ధర్మం దరిదాపుల్లో కూడా లేరు వాళ్ళు ఏకలవ్యుడికి జ్ఞానబోధ చెయ్యకుండా అన్యాయంగా ఆపేశారు వాళ్ళు. అరణ్యవాస కాలంలో వారికి అవగాహనను కలిగించాను. తమ తప్ప తాము తెలుసుకున్నారు.

మానవుడి సృజనాత్మకతకూ, మానవుడి పరిమితికీ సవాలుగా ఎదురయ్యే ఏ దెబ్బనైనా నేను చాలా ఇష్టపడతాను. శకునిలో సృజనాత్మకత ఉంది. ఉపాయాలున్నాయి. అందుకే అతనంటే నాకు ఇష్టం. అయితే తన సృజనాత్మకతను అతను కౌరవుల మీద తన వ్యక్తిగత కక్ష తీర్చుకోవటం కోసం దుర్వినియోగం చేశాడు. అయినా గానీ కౌరవుల మీద కక్ష తీర్చుకోమన్న తన పెద్దల ప్రతిజ్ఞ కోసమే అతను బ్రతికాడు. అతనిలోని ఆ గుణమే వ్యక్తిగతంగా నాకు చాలా నచ్చింది! ధర్మానికి కట్టుబడే మనిషిగా అతను బ్రతికుండగా అతన్ని నేను మెచ్చుకోలేక పోయాను. కానీ మనస్సులో ఎల్లప్పుడూ అతనంటే మంచి అభిప్రాయమే ఉండేది. దాని వల్లనే శకునిగా జన్మ చాలించాక అతను నాకు దగ్గర కాగలిగాడు. ఈ రోజుల్లో మీలాంటి వాళ్ళ దగ్గరికి నేను వచ్చినప్పుడల్లా అతన్ని నా పక్కనే ఉంచుకుంటాను! ఎందుకంటే మానవ సంబంధాలను అర్థం చేసుకోవటం లోనూ, పోషించడం లోనూ రాణించాలంటే అతని ఉపాయాలు కావాలి నాకు. ప్రస్తుతం ప్రేమ, క్షమ గుణాలు ఎంత ముఖ్యమో మనుషులకు అర్థమయ్యేలా చేయడానికి శకుని సహాయపడుతున్నాడు. ఆ బంధాలను పోషించడానికి తోడ్పడుతున్నాడు. అతను పెట్టుకున్న మరో పెద్ద పని ఏమిటంటే తనదైన ఒక ప్రపంచాన్ని సృష్టించుకుంటున్నాడు!

ద్రాపది నాకు ప్రియమైన శిష్యురాలు! ఆమె ఎంత పటిమ గల అద్భుతమైన

మనిషింటే “స్త్రీ స్వాతంత్ర్య పోరాటం” జరిగే ఈ రోజుల్లో, స్త్రీ పురుషుల సమానత్వాన్ని గురించి కేకలు వేసే ఈ రోజుల్లో, ద్రాపదే గనక ఉంటే నిజంగా ఆడదంటే ఎలా ఉండాలి? ఈ బుద్ధిలేని ఆడవాళ్ళ కందరికీ చెప్పి వాళ్ళ మొహాలు పగలగొట్టి ఉండేది! స్త్రీ అంటే ఏమిటో, ఆమె ఉనికి ఎందుకు ఏర్పడిందో ద్రాపది బాగా అర్థం చేసుకుంది. ఆ అవగాహనతో ఆమె మొత్తం విశ్వాన్నే నడపగలదు.

ఆమె తెలివితేటలకీ, సామర్థ్యానికీ, కపటం లేనితనానికీ, ఓర్పుకీ, అందానికీ ఆమెను ఆరాధించాను, మెచ్చుకున్నాను. ఆమె భర్తల్లో ఏ ఒక్కరి నుంచి ఏనాడూ ఆమె మీద ఎలాంటి ఫిర్యాదు రాలేదు. ఆమె అత్తగారికి ఆమె అంటే చాలా ఇష్టం. నిజానికి “ఐదుగురూ సమానంగా పంచుకోండి” అని తానన్న ఆ ఒక్క మాటకు కట్టుబడి సంప్రదాయబద్ధంగా అర్జునుడితో వివాహమైనా పొండవులైదుగురినీ సమానమైన ప్రేమతో నెగ్గుకు రాగలిగిన ఆమె సామర్థ్యానికి అబ్బురపడుతూండేది. “పొంచాలి”గా భర్తల పట్ల ఆమె చూపిన ప్రేమ గురించి మాట్లాడటానికి, వ్రాయడానికి బోలెడంత ఉంటూనే ఉంటుంది. “రాధ”, “రుక్మిణి” ఇద్దరూ ఆమె తమకన్నా వయస్సులో చిన్నదైనా కూడా ఆమెనే ఆదర్శంగా భావించారు.

తర్వాత నేను అభిమానించే వాళ్ళు నా భార్యలు! వాళ్ళల్లో ప్రతి ఒక్కరూ తమ తమ పంథాలో బహు ముఖ ప్రజ్ఞావంతులు, నిరుపమానులు. “మేము ఒక్క భార్యతోనే వేగలేకపోతున్నాము. అంతమందిలో ప్రతి ఒక్కరితోనూ ఈయన ఎలా నెగ్గుకు రాగలిగాడబ్బా?!” అని ఆశ్చర్యపోతూంటారు అందరూ. నేను అనుక్షణమూ వాళ్ళపట్ల చాలా చాలా అంకిత భావంతో ఉండేవాడిని. “స్త్రీ ఎలా ఉండాలి?” అనే విషయం గురించి నేను వాళ్ళ నుండి తెలుసుకోవాలనుకున్నాను. అందుకే వాళ్ళతో ఉండేవాడిని. వాళ్ళే విషయంలో నాకు చాలా సహాయ పడ్డారు.

భీష్మద్రోణులు నాకంటే పెద్దవారు. వాళ్ళతో నాకెక్కువ చనువు లేదు.

కొరవులలో కెల్లా దుర్వ్యధనుణ్ణి చూస్తే విపరీతంగా ఆశ్చర్యంగా, అబ్బురంగా ఉండేది. అతన్ని కలిసిన ప్రతినారీ “ఓరి నాయనో! ఓరి దేవుడో!” అనిపించేది నాకు! ఒకసారి అతనితో కొంచెం ఎక్కువ సేపు ఉండిపోయాను. నెమ్మదిగా అతనితో మాట్లాడటం మొదలుపెట్టాను. అతను చాలా ఆశపరుడని నాకు తెలుసు. “చూడు! ఆశపరుడివిగానే ఉండు. అందులో తప్పేమీ లేదు. కానీ స్వార్థపరుడివి కావద్దు. ఇతరుల వస్తువులు లాక్కోవద్దు. అది ప్రకృతికే విరుద్ధం. చూడు దుర్వ్యధనా! నీకు త్రాగుడంటే ఇష్టమనుకో. త్రాగు. కానీ కేవలం త్రాగుడులోనే మునిగి తేలుతూంటే ఏమవుతుందో చెప్ప. నీ ప్రయత్నం ఏమై పోతుంది? నీ వనరులు ఏమై పోతాయి?” అన్నాను. దానికతను “సరే! నేను చచ్చిపోవచ్చు! కానీ కృష్ణా!

'అధికారమనేది ఒక మనో వికార'మని నన్నెందుకు నేర్చుకోనివ్వవు. 'ఎంతగా అధికారం నీ చేతిలోని వస్తూ వుంటే అంతగా నువ్వు దానివైపే వెళ్ళిపోవాలను కుంటావు' అని నన్ను తెలుసుకోనివ్వవెందుకు? చూడు కృష్ణా ప్లీజ్! నాకు ఇలా బ్రతకాలని ఉంది. ఇలాగే బ్రతకాలని ఉంది. సరే. నువ్వు అనవచ్చు 'చేసిన తప్పిదాలకు దుర్భరమైన చావు చస్తావురా నాయనా!' అని. కానీ చిన్న చిన్న పనికి మాలిన పాతాలు నేర్చుకుంటూ రుచి పచి లేని జీవితాన్ని ఎంతకాలం బ్రతుకుతాం? రేపు అధికార కాంక్ష ఉన్న ప్రతివాడూ ఈ దుర్యోధనుడి జీవితం చూసి నేర్చుకుంటాడు! మాస్తవంగా ఆలోచిస్తూ మామూలు జీవితాన్ని నువ్వెందుకు బ్రతకకూడదు?" అన్నాడే గానీ చెప్పిన మాట వింటేనా? ఎన్నడూ విన్న వాడు కాదు. దుర్యోధనుడికి అధికార దాహం ఉంటే వాళ్ళ నాన్న బుర్ర తక్కువ పెధవ. కొడుకు చేస్తున్న పనులకూ, ఆలోచనలకూ వాణ్ణి ఒక్కసారైనా కోప్పడినవాడు కాడు. నేను మాత్రం ఎంతని చేసేది?

ఇకపోతే చివరగా విపరీతంగా జాలి పుట్టించేవాడు, ఘోరంగా నాశనమైపోయిన వాడు కర్ణుడు! కురుపాండవులందరి లోకి నేను ఎక్కువగా ఇష్టపడింది అతనినే! అతను గొప్ప ధ్యాని మాత్రమే కాదు, చాలా గొప్ప జ్ఞాని కూడా. అతని శక్తులు అతన్ని వంచించాయి అంటే దుర్యోధనుడికి సాయం చేయాలనుకున్నందు వల్ల కాదు. కర్ణుడికున్న శక్తుల్లో ప్రతి దాని పట్ల దుర్యోధనుడి కున్న చెడు ఉద్దేశ్యాలే కారణం.

కర్ణుడికి తన శక్తు లేమిటో, తన బలహీనతలేమిటో బాగా తెలుసు. కన్న తల్లి కళ్ళెదుట ఉండి కూడా అతను అనాథ అయిపోయాడు. జ్ఞానవంతులున్న గొప్ప కుటుంబానికి చెంది ఉండి కూడా "సూతు"డని అవమానింప బడ్డాడు. ఈ అన్ని కారణాల వల్లా కౌరవులూ, పాండవులూ, నా భార్యలూ, నా గోపికలూ, నా గురువూ, ప్రతి ఒక్కరి కన్నా కర్ణుడంటేనే నాకు ఎక్కువ ప్రీతి. అతని కపటంలేని తనం, భక్తి, తత్పరత వీటన్నిటి వల్ల అతనంటే నాకెంతో ఇష్టం!

ఇదే అయ్యలారా మీకు నేను చెప్పదల్చుకున్నది. ప్రస్తుతం నేను "మహాకారణ లోకా (supra-causal worlds) ల" కన్నా పై లెవెల్లో పరిశోధనా పద్ధతి గురించి పని చేస్తున్నాను. "జ్ఞానుల గుంపు" కనపడితే చాలు నేనటువైపు ఆకర్షింపబడతాను! అలాగే మీ వైపుకు కూడా ఆకర్షితుడనయ్యాను! వీలైనంత మందికి జ్ఞానాన్ని పంచాలని మీ పత్రి గ్రూపు వాళ్ళు చేస్తున్న ప్రయత్నంలో ఉత్సాహంగా పాల్గొనాలని నాకున్నది. కానీ నా పనితో నా కన్నులు తీరితే దొరకదు. దొరికిన కాస్త సమయాన్నీ ప్రస్తుతం మీ కోసం ఉపయోగిస్తున్నాను.

గుడ్ లక్. ప్రస్తుతానికి సెలవు.

(మీ సందేశానికీ, ఎంపిక చేసుకుని మరికొందరి గురించి మీరిక్కడ చెప్పిన వివరాలకూ చాలా థ్యాంక్స్ మాస్టర్!)

(మధ్యాహ్నం 12.30 గంటలు)

దశరథుడు

(ఆగస్టు 17, 1994 ; ఉదయం 10.30 గంటలు)

నేను ఏ కుటుంబానికి చెందిన వాడినో మీ కందరికీ బాగా తెలుసు.
నేను మీకు మూడు ముఖ్యమైన సందేశాలివ్వదలిచాను.

1. ధ్యానం
2. జ్ఞానం
3. భర్తగా మగవాడి జీవితం

1. ధ్యానం :-

నేను ధ్యానాల్లోకి దిగేటప్పటికి నా వయస్సు 5 సం॥లు. మాలో రాజులూ, రాజకుటుంబీకులూ చాలా గట్టిగా పాటించే విషయం ఏమిటంటే సింహాసనాని కొచ్చేటప్పటికే మేము గొప్ప ధ్యానులమై ఉండాలి. దానికి తగినట్లుగానే నేను 12వ ఏటికల్లా మంచి ధ్యాని నయ్యాను. అంతే కాదు. ధ్యానంలో నేను తెలుసుకున్న దానిని నా నిత్యజీవితంలో ఆచరణలో పెట్టడం. నేర్చుకుంటూ ఉండేవాడిని ఎల్లప్పుడూ.

నాకు బిడ్డలు కలగడమనేది సహజంగా జరగలేదు. నా భార్యలతో కలసి పిల్లల కోసం ధ్యానం చేశాను. ఏడు రోజులపాటు ఎడతెరిపి లేకుండా గాఢమైన ధ్యానం చేశాకనే నాకు నలుగురు పిల్లలు పుడతారనే వరం లభించింది. మీ అందరికీ తెలుసు. వాళ్ళంతా అద్భుతమైన పిల్లలు! వాళ్ళ తండ్రి నైనందుకు నేను పడిన గర్వాన్ని నేనెన్నడూ దాచుకోలేదు. వాళ్ళు నలుగురూ ఎవరి మార్గంలో వాళ్ళు ఆణిముత్యాలు! చాలా తెలివిగలవాళ్ళు, సాటిలేనివారు. వాళ్ళు నలుగురికీ తల్లిదండ్రులమైనందుకు నేను, నా భార్యలూ, మా రాజ్యంలోని ఇతరులూ వాళ్ళల్లో ఏ ఒక్కరి గురించి కూడా వేరుగా అనుకోలేదు. “ఒకరెక్కువ ఒకరు తక్కువ” అని కూడా అనుకోలేదు - అతి శక్తిమంతురాలు, నా ప్రియాతిప్రియ పత్ని అయిన కైకేయి రాముడు అడవికి వెళ్ళాలనీ, తన కొడుకు సింహాసనం ఎక్కాలనీ పట్టుబట్టేవరకు.

మొదట ఆమె మాటలకు నేను ‘ఫాక్’ తిన్నాను! నా ప్రజలను చూడడానికి లేవలేకపోయాను. సాంప్రదాయకంగా ఆలోచించే ప్రతి తండ్రి లాగానే నేనూ నా

పెద్ద కొడుకు మీద ఎన్నో ఆశలు పెట్టుకున్నాను. అందుకే మంచం పట్టాను. రాముని స్థానంలో మరో బిడ్డను ఉపహించుకోలేకపోయాను. అదే అసలు సమస్య. “దశరథుడి లాంటి గొప్ప ధ్యాని అర్థం పర్థం లేని ఒక చిన్న కారణం కోసం సిల్లీగా చచ్చిపోయాడు” అని మీకు అనిపించటం లేదా?

2. జ్ఞానం :-

దశరథుడిగా నేను జ్ఞానిని కాను! అవును. ఇది నిజమే! మీరిలా అనుకోలేదంటే దాని అర్థం మీకు ఎలా జీవించాలి అనే అవగాహన, జ్ఞానం, మౌలికమైన ఎరుక అన్నవి లేనట్లే! నేనెందుకు ఓడిపోయానో ఇప్పుడు మీకు చెబుతాను. సరేనా?

ఆ రోజుల్లో మా రాజ్యానికి చాలా దగ్గర్లో గొప్ప మాస్టర్స్ ఉంటూ ఉండేవారు. వెధవలు, రాక్షసులు వాళ్ళను నిరంతరం వేధిస్తూ ఉండేవాళ్ళు. మీ అందరికీ ఈ విషయాలు తెలుసా? ఈ మహనీయులకు రక్షణ అవసరమయ్యేది. నేను ప్రజాపాలన చూసుకుంటూ ఉండగా రాముడు అడవికి వెళ్ళి అక్కడ కొద్ది రోజులుండి, ఋషులను వేధిస్తున్న రాక్షసులనూ, దుష్టులనూ అంతం చేసి ఋషులను కాపాడి వారి సంక్షేమం చూచి తిరిగొచ్చి ప్రజాపాలన చేస్తూండేవాడు. ఇది రాముడు చేయవల్సిన పని. రాముడు లేనప్పుడు నేను రాజ్యాన్ని చూసుకునే వాడిని. నాకు రాజ్యం చేయాలని ఉండేది కాదు. అలాగని రాజ్యపాలన, ఋషి రక్షణ రెండు పనులూ రాముడినే చేయనిచ్చేవాణ్ణి కాదు. ఇది ఒక గొప్ప రాజులో ఉండకూడని చెడ్డలక్షణం కదా? చివరికి అంతటిరాజు తన కార్యాన్ని నిర్వర్తించకుండానే చనిపోయాడు.

సరే. నా భార్య చెప్పిన దానికి నేను “సరే” అన్నాననుకోండి. అంటే దాని అర్థం రాజుగా నేను బ్రతికుండి, కైతేయి కోరుకున్నట్లు రాముడిని అడవికి పంపించి రాజ్యపాలనలో భరతుడి సాయం తీసుకునుండేవాణ్ణి. అది బాగానే ఉండేది కదా? అప్పుడు నేను బ్రతికుండేవాడిని. కానీ చక్కెర బిళ్ళ కోసం చిన్నపిల్లవాడు ఏడ్చినట్లు రాముడి కోసం ఏడ్చి ఏడ్చి చనిపోయాను! నేనప్పట్లో జ్ఞానినే కాను. జీవితానికి అర్థాన్నే చూడలేకపోయాను. ధ్యానం చేసి ఆ ఎరుకను దైనిందిన అవగాహనలోకి తెచ్చుకోవటమనేది నేనింకా సరిగ్గా సాధన చేయలేదు. అటువంటి శ్రద్ధ నాలో లేకపోయింది. అందుకే అంత అన్యాయంగా చచ్చిపోయాను.

నేనే స్వయంగా వెంట వెళ్ళి రాముణ్ణి అడవిలో దింపి వచ్చి ఉంటే సీతాపహరణమప్పుడు అతనికి నేనెంతో సహాయంగా ఉండేవాడిని కదా? కానీ

“రాముడు అడవికి వెళ్ళాలి” అన్న మాటలు విన్నాక నేనొక్క క్షణమైనా ఆలోచించలేదు!

నేను సీరియస్‌గా మీ అందరికీ చెప్పదల్చుకున్నదేమిటంటే బ్రతుకనేది ఉన్నది బ్రతకడానికీ, రకరకాల పాఠాలు నేర్చుకోవడానికీ. వేరే ఎవరి కోసమో ఎవరి వల్లనో మన మిక్కడికి రాలేదు. కేవలం మన అభివృద్ధి కోసం, మన పురోగతి కోసం మనం ఇక్కడికి వచ్చాము. కనుక ఎవరిపట్ల కూడా అతిగా ప్రేమ, అభిమానం పెంచుకోకండి! వాటివల్ల మీకూ ఉపయోగముండదు! మీ చుట్టూ ఉన్న వాళ్ళకీ ఉపయోగముండదు! నా భావాన్వితా ఇంకా స్పష్టంగా చెప్పాలంటే “బ్రతుకు. కేవలం నీ కోసమే బ్రతుకు.”

దీనిని మీ జీవిత సూత్రంగా చేసుకోండి. బ్రతకడానికెన్నో ఇతర కారణాలుండగా రాముడు అడవికి వెళ్ళిపోయాడన్న విషయాన్ని వట్టుకుని దిగులుపడి జన్మనే వృథా చేసుకోవటం ఎంత చిన్నతనం! ఈ పాఠాన్ని నా జీవిత చరిత్ర చూసి నేర్చుకోండి.

నాలా కాకుండా మీరంతా బుద్ధిమంతులైతే ఒక్క విషయం బాగా గుర్తు పెట్టుకోండి. “ఇది మీ జీవితం. దీని లంగరు మీ చేతుల్లోనే ఉంది.”

ఎందుకు చెబుతున్నానంటే బ్రతికుండగా మీరు పాఠాలు నేర్చుకోక పోయినట్లయితే ఎన్నో ముఖ్యమైన పాఠాలు మిస్సవుతారు. ఒకసారి చావు అనేది వచ్చేతాక మరణానంతరం మీరు అభివృద్ధి చెందుతారనేది ఖచ్చితమే గానీ అందుకు సుదీర్ఘకాలం పడుతుంది. 70 సం॥ల జీవిత కాలంలో మీరు నేర్చుకునే పాఠాలను సూక్ష్మలోకాల్లో నేర్చుకోవాలంటే అంతకు రెండింతల సమయం పడుతుంది.

కాబట్టి ఫ్రెండ్స్! ధ్యానం చేయటం నేర్చుకోండి. ఎప్పటికప్పుడు మీలోని ప్రతికూల భావోద్వేగాలను సరిదిద్దుకోండి. మీ అంతర్ దృష్టినే మీ గురువుగా భావించి ధ్యానం చేయండి. మీ లోపాల గురించి, మీ పురోభివృద్ధి గురించి అన్నీ నేర్చుకోండి. అప్పటి వరకు ఎన్నడూ, ఎవ్వరినీ పలకరించని మీరు స్నేహితుల్ని చూసి చిరునవ్వుతో పలకరించేపాటి చిన్న అలవాటు చేసుకున్నారనుకోండి - అదీ పురోభివృద్ధి. అంత సులభమన్న మాట.

మీ కింకో ఉదాహరణ చెప్పాలంటే ప్రతిరోజూ నిద్రలేవగానే, మీరు పనిలోకి వెళ్ళేటప్పుడు ఇంట్లో వాళ్ళందరినీ పలకరించండి. ఉద్యోగం నుంచి ఇంటికి రాగానే పిల్లల్ని “హలో” అంటూ పలకరించండి. మీ భార్యకు ఏ వంటకం ఇష్టమో కనుక్కుని దాన్ని తయారు చేయటంలో ఆమెకు సహాయం చేయండి. పిల్లలతో కాసేపు అలా తిరిగిరండి. వాళ్ళ స్మూలు గురించి, వాళ్ళ స్నేహితుల గురించి వాళ్ళని అడగండి. చాలామంది ఎన్నడూ చేయని కొన్ని పనులివి. కావాలంటే పందెం కాస్తాను.

వాటినెందుకు చేసి చూడకూడదు?

నేను నమ్మకంగా చెప్పగలను - “ఫరవాలేదులే” అని పట్టించుకోకుండా వదిలేసి ఇలాంటి చిన్న చిన్న దైనందిన విషయాల నుంచి మీరెన్నో కొత్త కొత్త విషయాలు నేర్చుకుంటారు. ఒకసారి ప్రయత్నించి చూడండి. మీలోనూ, అవతలివాళ్ళలోనూ ఎంతమార్పు కనపడుతుందో! మీకెలా అనిపిస్తున్నదో గమనించి మీకు మీరే చూసుకోండి. మీ అవగాహననూ, ఎరుకనూ పెంచడానికి సహాయపడే చిన్న చిన్న వివరాలివి. నిన్ను నీవు అర్థం చేసుకోవటం, ఇతరులను అర్థం చేసుకోవటం అనే ఈ కోణాన్నే నేను “జ్ఞానం” అంటున్నాను.

కాబట్టి నీకు నీవు జ్ఞానాన్ని నేర్చుకోవడానికి నీకు ఉదాహరణగా దశరథుడు, అతని పాపాట్లు, దైనందిన జీవితానికి సంబంధించిన కొన్ని చిన్న చిన్న సూచనలు ఉన్నాయి.

సరే. మరో ముఖ్య విషయానికి సంబంధించిన మరో ముఖ్య కోణం.

3. భర్తగా మగవాడి జీవితం :-

మొదటగా మీకో విషయం చెప్పాలి. మీ మీ పాత్రల ప్రాధాన్యతను మీరు తెలుసుకోనంత వరకు భూమి మీద ఆడదానిగా పుట్టినా, మగవాడిగా పుట్టినా ఫరవాలేదు. మగవాడిగా పుడితే సంఘ జీవిగా ఎన్నో పాత్రలు పోషించాలి. స్త్రీగా పుట్టినా అంతే. ఆ రెండు పాత్రలలో ఎక్కువ తక్కువల ప్రశ్న ఎక్కడుంది? నేనైతే లేదనే చెబుతాను. కానీ మగవాడు తండ్రిగా, భర్తగా ఎన్నో సవాళ్ళను ఎదుర్కోవాలి. నా అభిప్రాయంలో ఇక్కడే మగవాడికి పని ఎక్కువగా ఉంటుంది.

తండ్రిపాత్ర, భర్త పాత్ర అన్నవి పోషించడం చాలా పెద్ద సవాళ్ళు! ఈ పాత్రల మీదనే కుటుంబ పునాది మొత్తం నిలబడి ఉంటుంది. మీరు తండ్రి అయ్యుండీ నీలో ఆత్మవిశ్వాసం లేకపోతే ఆత్మవిశ్వాసం, విజయం అనే బీజాలను మీ భార్యబిడ్డల జీవితాలలో నాటలేవు.

పిల్లలు కుటుంబానికి తోట లాంటి వాళ్ళు. ఇల్లాలు తోటమాలి. మానసికంగానూ, ఆధ్యాత్మికంగానూ ఆ ఇల్లు ఆరోగ్యంగా ఉన్నప్పుడే ఆ తోట పుష్పిస్తుంది, ఫలిస్తుంది. ఇంటి ఇల్లానికి భర్త నుంచి లభించే ప్రేమ, ఆప్యాయతలను బట్టి ఆ కుటుంబం వర్ధిల్లుతుంది. కుటుంబ బంధం ఏర్పడేలా మీరు చేయాలంటే ముందుగా మీలో రెండు లక్షణాలుండాలి :

1. మీరు ధ్యానం చేసే ధ్యానయోగి అయి ఉండాలి.
2. ఇతరుల పట్ల, మీ పట్ల మీ అవగాహననూ, ఎరుకనూ పెంచుకునే

ప్రయత్నంలో మీరు జ్ఞానాన్ని పొందుతూండాలి. అప్పుడే అది సాధ్యం.

కుటుంబ బంధాన్ని ఏర్పరిస్తే తప్ప అవతలి వాళ్ళ భావాలు మీకు తెలివు. అవతలి వాళ్ళ భావాలు మీకు తెలికపోతే మీరు దేనినీ, ఎవరినీ, చివరికి మిమ్మల్ని మీరు కూడా ప్రేమించలేరు. ఇలాంటి పరిస్థితులలోనే జీవితానికి అర్థమే లేదని మీ కనిపిస్తుంది. కానీ నిజం చెప్పాలంటే జీవితం అర్థవంతమైనది, అద్భుతమైనది. కానీ ఇదంతా కేవలం మీరు ధ్యానం చేసి జ్ఞానివి అయినప్పుడే. అప్పుడే మీకు నిజమైన జీవితసారం బోధపడుతుంది.

ఇంకా ఆదుర్దాగా చెప్పాలంటే కేవలం ధ్యానం చేయటం వల్లనే ఉపయోగం లేదు. అందుకు చక్కని ఉదాహరణ నా జీవితమే. కనుక ధ్యానంతో పాటు మీ జ్ఞానాన్ని పెంచుకోవడానికి కష్టపడాలి. దానివల్ల ఆరోగ్య ప్రదమైన, సౌభాగ్య ప్రదమైన, ఆధ్యాత్మిక పరమైన జీవితం ఏర్పడుతుంది. అక్కడ ఇది చేయవచ్చు ఇది చేయకూడదు అనేవి ఉండవు.

శ్రద్ధగా ప్రయత్నిస్తే జ్ఞానులూ, మహనీయులూ కావటమనేది చాలా తేలిగ్గా, సరదాగా సాధించదగిన జీవితాశయం. కనుక ప్రెండ్రే జ్ఞానులు కావాలనే ఆశయాన్ని పెట్టుకోండి.

అంతే. గుడ్ బై.

(చాలా థ్యాంక్స్ మాస్టర్)

ప్రస్తుతం నేను కారణ (causal) లోకంలో ఉన్నాను. “భూ అక్షం మార్పు”కు సంబంధించి ఫలానా పని చేయాలి అంటూ ఏదీ ఇంకా నేను అనుకోలేదు.

(ఉదయం 11.50 గంటలు)

హనుమంతుడు

(ఆగస్ట్ 18, 1994 ; ఉదయం 10.20 గంటలు)

ఇవాళ నాకున్న శరీరంతో నేను పుట్టి 8,000 సం॥లు అవుతోంది! ఇవాళ ఈ భూమికి నేను “మనువు”గా ఉన్నాను! అంటే ఏకైక పరిపాలనాధికారినిన్న మాట! ఈ నాటికీ నేను ధ్యానం చేస్తూనే ఉన్నాను. ధ్యానంలో మనుషులకు సహాయం చేస్తూనే ఉన్నాను.

చాలా కాలం క్రితం నా ఏడేళ్ల వయస్సుప్పుడు ఒక గొప్ప మాస్టర్ నాకు ధ్యానం ఎలా చేయాలో ఉపదేశించారు. ఇది జరిగింది నేను హనుమంతుడిగా పుట్టడానికి ఆరు జన్మల క్రితం.

హనుమంతుడిగా ఈ జన్మలో ఏం చేస్తూ వచ్చానో మీకు చెబుతాను. ఎందుకంటే ప్రస్తుతం మీకందరికీ తెలిసింది మీ వర్తమానం మాత్రమే. అంటే ఈ జన్మ మాత్రమే. కేవలం ధ్యానం ద్వారా మాత్రమే మీ గతం, భవిష్యత్తు మీకు తెలుస్తాయి.

కనుక ఈ జన్మలో నేను ఐదో యేటి నుంచి ధ్యానం చేయటం మొదలుపెట్టాను. నా తల్లిదండ్రులు చాలా గొప్ప ధ్యానయోగులు. వారి వద్ద నేను చాలా నేర్చుకున్నాను. నాకు దాదాపు 15 ఏళ్ళు వచ్చేటప్పటికి నేను చక్కటి ధ్యానయోగినయ్యాను. సాధారణంగా నాకు కొన్ని పనులు అప్పగించేవాళ్ళు. నాకు ఇచ్చిన ఏ ధ్యాన కార్యంలోనైనా తప్పనిసరిగా నేను అద్భుతంగా చేసేవాణ్ణి. సూక్ష్మ శరీరయానం పరిపూర్ణంగా చేసేవాడిని. దివ్యదృష్టి (మూడవనేత్రంతో చూడటం) లో దిట్టను. ఎన్నో శక్తులున్న మాస్టర్ను. ఆ వయస్సులోనే ప్రత్యక్షమవటం, మాయమవటం నాకు చేతనాను.

అన్నీ ధ్యానం ద్వారా నేర్చుకున్నాను. ఇటువంటి సమయంలో నేను వెళ్ళి సమాజంలో మనుషుల మధ్య బ్రతకాలనీ, అక్కడ సమాజ సభ్యుడిగా ఉంటూ అనేక విషయాలు నేర్చుకోవాలనీ నా తల్లికి అనిపించింది. ఆ సమయంలో వాలి, సుగ్రీవుల తెగలోకి నన్ను ప్రవేశపెట్టారు. వాలి సుగ్రీవుల చుట్టూ ఉండే పరిస్థితులు వెంటనే నాకు అర్థమయ్యాయి. నేను సుగ్రీవుణ్ణి ఎంచుకున్నాను. అతనితోనే చెప్పాను - తననే నా మాస్టర్గా ఎంచుకున్నాననీ, సమాజంలో ఎలా జీవించాలో, ఏ జీవనాధారంతో జీవించాలో అన్నీ అతనే నాకు నేర్పాలనీ చెప్పాను. “సుగ్రీవుడు ఆడి

తప్పని వాడు, ధర్మం వైపు నిలబడేవాడు" అని మీకు తెలుసు గదా? వెంటనే అతను నాకు నిస్వార్థత, సహనం, ఓర్పు, జ్ఞానం పట్ల ఇష్టం లాంటి సద్గుణాలన్నీ నేర్పాడు. ఈ మౌలిక గుణాల గురించి అతను చేసిన బోధలు హనుమంతునిగా నా వ్యక్తిత్వ వికాసానికి ఎంతగానో తోడ్పడ్డాయి. మీకు తెలుసుగా అప్పటి దాకా నేను తల్లిదండ్రులచాటు బిడ్డడిగా ఉండి పరిపక్వత చెందలేదు. నాలోకి తొంగి చూసుకునే అవకాశమే నాకెన్నడూ రాలేదు. అలాంటి అవకాశం నాకు మొట్టమొదటిసారిగా సుగ్రీవుడు ఇచ్చాడు. పరమ నిష్ఠాతుడు అయినవాడు బోధించినందు వల్ల సహజంగానే మూడు నెలల్లో చాలా అభివృద్ధి చెందాను. మరో ముఖ్యమైన కోణం ఏమిటంటే ప్రతి ఒక్కరి పట్ల "ఏకానుభూతి" చెందటం నేర్చుకున్నాను. ఇతరుల భావాలతో ఒక్కటవటం నేర్చుకున్నాను. ఇతరుల భావాలకూ, భావావేశాలకూ అనుగుణంగా నన్ను నేను మలచుకునే వాడిని ఎప్పడూ. అందువల్ల నా చుట్టూ ఉన్నవాళ్ళు నేర్చుకున్నవన్నీ నేను కూడా చక్కగా నేర్చుకున్నాను.

సంఘజీవిగా ఉండటం నేర్చుకున్నందువల్ల ఆ తర్వాత నా శక్తి సామర్థ్యాలనూ, అంతరించిపోయినా దృష్టిలో పెట్టుకుని నా నిరుపమాన వ్యక్తిత్వాన్ని పెంచుకోవటంపై మనస్సును కేంద్రీకరించాను. రాముడు, సీత, లక్ష్మణుడు వీళ్ళ ముగ్గురి నుంచి నేను చాలా నేర్చుకోవలసి ఉన్నదని నాకా తర్వాత అనిపించింది. అవును. లక్ష్మణుడు చాలా గొప్ప మాస్టర్! ఇక రాముడు, సీత ఎంత గొప్పవారో మీకు చెప్పాల్సిన అవసరం లేదు. సీతా వియోగంలో రాముడు మా అందరికీ జీవితం గురించి, దాని అర్థం, దాని కారణం, దాని కల్పన, జన్మ సంభావ్యతలూ, వాస్తవాలూ, పరిధులూ, ఇక్కడి ప్రపంచాలూ, ఇతర విశ్వాల్లోని ప్రపంచాలూ, ఇంకా ఎన్నో ఎన్నో గొప్ప ఆధ్యాత్మిక విలువలున్న విషయాలు చెప్పాడు. సీత దూరమైనంత కాలం ఎప్పడూ చూసినా ఆమె కోసం ఏడుస్తూ కూర్చోలేదు! ఆ సమయమంతా మాకు తెలియనివి తెలియజెప్పి మమ్మల్ని జ్ఞానుల్ని చేయడానికి ఉపయోగించాడు! ఇక సీత విషయానికొస్తే ఆమె కూడా తక్కువైన మాస్టరేమీ కాదు. ఆమె త్రిజటకు జీవితం ప్రాముఖ్యత గురించి, ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం గురించి బోధించటంలో తీరిక లేకుండా ఉండింది. అవన్నీ త్రిజట చక్కగా అర్థం చేసుకున్నది.

కానీ వాళ్ళెద్దరూ వియోగంతో బాధ పడ్డారు. పడలేదని కాదు. అయితే అడవిలో ఉన్న ఆ రోజుల్లో వియోగాన్ని గురించే ఆలోచిస్తూ కూర్చోలేదు. భార్య భర్తలూ వియోగ పాలాలను వాళ్ళెద్దరూ నేర్చుకున్నారు. అయితే అధిక సమయాన్ని ఇతరులకు బోధించటంలో గడిపారు. అందులో సీతారాములు నిష్ణాతులైనారు.

మళ్ళీ చెప్పాలంటే అంత గొప్ప మాస్టర్స్ జ్ఞాన పటిమ ఉన్న సీతారాములు తమ సమయాన్నంతా వియోగ బాధలో ఏడుస్తూ ఎలా వృథా చేయగలరు? ఈ మనుషులేమో లంకలో రాక్షసుల మధ్య సీత ఏడుస్తూ కూర్చుని వున్నదని చిత్రీకరించారు! హారి భగవంతుడా! ఒక్కసారి మీరే ఊహించండి. రోజూ కొన్ని గంటల చొప్పున వారాల పాడవునా ఏడిస్తే ఏమవుతుంది? నిజానికి కన్నీళ్ళు ఎండిపోతాయి, సైన్సు పరంగా చెప్పాలంటే. అయినా ఎంత కాలమని మనుషులు ఏడవగలరు? అందరి లాంటి మనిషే కదా సీత కూడా? ఆ మాట కొస్తే రాముడు కూడా? వాళ్ళెన్నడూ మా ఎదుట దుఃఖభరిత రాజు రాణుల్లాగా ప్రవర్తించలేదు. సహజంగా భార్యభర్తల కుండే వియోగ బాధ లాగానే వాళ్ళకీ మనస్సులో బాధవుండేది. ఆ బాధని ఎప్పుడన్నా వ్యక్తపరిచేవాళ్ళు అంతేగానీ ఏడుపు మొహంతో ఎన్నడూ దర్శనమిచ్చే వాళ్ళు కాదు.

పైగా సీత ఏడుస్తూ కూర్చున్నది ఎక్కడంటున్నారు? “అశోక” వనంలో! ఎంత బుద్ధిలేని మాట! ఏదన్నా వినేటప్పడూ, చదివేటప్పడూ మీ విశ్లేషణ శక్తిని పక్కన పెట్టేస్తారెందుకు? చూడండి! నా కళ్ళారా నేను ఆ వనాన్ని చూశాను. అక్కడుండే అన్నింటితోనూ మాట్లాడాను. అక్కడుండే రాళ్ళు, మట్టి, నీరు, గాలి, చెట్లు నాకు చెప్పిందేమిటో తెలుసా (చూడండి : “అనుబంధం (2)) సీత సాన్నిధ్యం తమకు చెప్పలేనంత ఆనందాన్ని కలిగించిందట! సీత లాంటి గొప్ప మాస్టర్ తమతో ఉన్నందువల్ల తాము ఆధ్యాత్మికంగా పరిణతి చెందామనీ, అందుకు చాలా సంతోషంగా ఉన్నామనీ చెప్పాయి. రావణుడి నుంచి, ఇతరుల నుంచి తపస్సు ఎలా చేయాలో తెల్సుకున్నాయట. దానికంటే సీత స్వచ్ఛత నుండి ఇంకా ఎంతో ఎక్కువగా నేర్చుకున్నట్లుగా అది నాకు చెప్పాయి.

సరే. ఇప్పుడు లక్ష్మణుడి గురించి చెబుతాను. అతడెంత గొప్ప ధ్యాని, జ్ఞాని అంటే లక్ష్మణుడిగా తన జన్మ ఒక అంగరక్షకుడిగా ఉండాలనీ, సీతారాముల నుంచి వారికి తెలిసిన ఆత్మజ్ఞానం మొత్తం నేర్చుకోవాలనీ తనే ఎంచుకున్నాడు. రాజ్యంలో ఉన్నంతకాలం ఎప్పుడూ సీత దగ్గరే ఎక్కువగా ఉంటూ ఆమెకు తెలిసినదంతా నేర్చుకున్నాడు. అడవిలో ఉండగా ప్రతి ఒక్కరి దగ్గర నుంచి నేర్చుకోవటమే పనిగా పెట్టుకున్నాడు. మనిషిగా ఆవేశపరుడైనా కూడా చాలా తెలివిగలవాడు. సీతారాముల కన్నా పరిస్థితులను మెరుగ్గా అర్థం చేసుకోగలవాడు. “బంగారు జింక ఆ ప్రాంతాల్లోని మాయావి కల్తన” అని లక్ష్మణుడు చెప్పిన మాటలు వాళ్ళెద్దరూ పెడచెవిని పెట్టకుండా ఉండి ఉంటే రామాయణ గాథ మరో రకంగా నడచి ఉండేది.

సీతారామ లక్ష్మణ సుగ్రీవుల గురించి, లంకలోని పంచభూతాత్మికాల గురించి అంతే నేను చెప్పదల్చుకున్నది. ఆ గొప్ప మాస్టర్స్ నుంచి నేను స్వయంగా కనుక్కుని తెలుసుకున్నవి ఇవన్నీ. వీళ్ళందరితో ఉండినందువల్ల సమాజంలో ఉండాలైన అవసరం ఇక నాకు లేకపోయింది. ఎందుకంటే వీళ్ళందరి నుంచి నేను రకరకాల పాత్రల గురించి నేర్చుకున్నాను. ఈ మహనీయుల చుట్టూ ఉండే వారితో కలివిడిగా ఉండటం వల్ల వాళ్ళ గురించి ఎంతో తెలుసుకునే అవకాశం నాకు ఏర్పడింది.

ఈ విధంగా ఒకే జన్మలో నేను చాలా మంది నుంచి చాలా విషయాలు నేర్చుకున్నాను. అందుకు కారణం నేర్చుకోవాలనే నా తపన. ఇరవై నాలుగు గంటలూ అదే పని మీదుండేవాణ్ణి. అందువల్ల చాలా నేర్చుకున్నాను. అదై పోగానే హిమాలయాల్లోని నా గురువు దగ్గరికి తిరిగి వెళ్ళిపోయాను. ఇప్పుడు నేను మహోన్నత స్థితిలో మీరు “బ్రహ్మ” అని పిలిచే స్థితిలో ఉన్నాను.

గుర్తుంచుకోండి. మీ కన్నా ఏ విధంగానూ నేను వేరుకాదు. కానీ నేర్చుకోవాలి, నేర్చుకోవాలి, నేర్చుకోవాలి అనే నా తీవ్ర తపనే నన్ను ఇవాళ ఈ స్థితికి తెచ్చింది. నేను సాధించిన వాటి పట్ల నాకు చాలా నమ్మకం, గర్వం ఉన్నాయి. మీరు కూడా నాలాగా అవ్వాలి అనుకుంటే ఎలా నేర్చుకోవాలి తెలుసుకోండి. అదే నేను మీకు చెప్పదల్చుకున్నది.

(చాలా థ్యాంక్స్ మాస్టర్)

(ఉదయం 11.20 గంటలు)

సరస్వతి

(ఆగస్ట్ 25, 1994 ; ఉదయం 9.50 గంటలు)

అవును. నేను భూగ్రహాన్ని సృష్టించిన సృష్టికర్త భార్యను. సంవత్సరాలలో చెప్పాలంటే మేము చాలా చాలా ముసలివాళ్ళం. మీకు ఒక సంవత్సరం అయితే మాకొక రోజు కాబట్టి మా వయస్సును బహుశా శతాబ్దాల్లో చెప్పగలుగుతాము. మేము చాలా చాలా పాతవాళ్ళం. భూగ్రహాన్ని సృష్టించి, దానిపై కొన్ని జీవుల్ని సృష్టించి, అప్పుడు మనుషుల్ని భూమి మీదికి పిలిచాము. భూమిని చాలా కాలం క్రితమే పరిపాలించాము.

ధ్యానం ద్వారా మేము ఉన్నత లోకాలలోకి పరిణితి చెంది ప్రస్తుతం ఆ లోకాలలో పని చేస్తున్నాం. అక్కడ మాకెంత పని ఉంటుందంటే మా టైమంతా పనిలోనే గడిచిపోతుంది. మా పనంతా ధ్యానం ద్వారానే. ఆ ఉన్నత లోకంలో మేమేదన్నా ఒక కొత్త దాన్ని సృష్టించాలంటే దానికొక చిన్న నమూనా తయారు చేయాలి కదా. దాని కోసం మొదట మేము చాలా ధ్యానం చేయాల్సి ఉంటుంది. అది తయారు చేయడానికి కావలసిందంతా ధ్యానం ద్వారానే లభిస్తుంది. మాలాగా కాకుండా మీ భూలోకవాసులకు “నమూనా”లు సిద్ధంగా ఉంటాయి. అంటే “శాస్త్రజ్ఞుల”ని పిలవబడే మీ వాళ్ళు ప్రకృతిలో నుంచే తమ నమూనాలను తీసుకుంటున్నారు. తాము ప్రకృతి నుంచి తెల్సుకోగలుగుతున్న వాటిని ఆ శాస్త్రజ్ఞులు ఎంతో శ్రద్ధగా మాటల రూపంలో పెడుతున్నారు. ఆ నమూనాలన్నీ మా దగ్గరే ఉన్నాయి.

ప్రకృతి సృజనాత్మకతతో నిండి ఉంది. అది అపరిపక్వంగానూ, జీవంతో ఉట్టి పడుతూ శక్తితోనూ బలంతోనూ నిండి ఉన్నది. చాలా మంది శాస్త్రవేత్తలు శ్రద్ధగా ఇన్ని విషయాలు బయటపెట్టినప్పటికీ భూమి యొక్క బహువిధమైన సంపద చాలా భాగం ఇంకా గుర్తించబడకుండానే మిగిలిపోయి వుంది. మీరంతా - అంటే భూమి మీద వుట్టిన ప్రతి ఒక్కరూ - వాటిని తట్టి తెలుసుకోవచ్చు. దానికి దిట్టమైన ఆరోగ్యకరమైన శరీరం అవసరం లేదు. భూమి శక్తుల్ని తెలుసుకోవడానికి అసలేమీ అవసరం లేదు. భూమికున్న శక్తిని తెలుసుకోవడానికి ఉత్తమోత్తమమైన, అద్భుతమైన సాధనం “ధ్యానం”.

మిత్రులారా! ధ్యానం ద్వారా మేము చేస్తున్న పని గురించి మీకెందుకు

చెప్పినంటే మీరు కూడా ధ్యానం చేసి, దానివల్ల ప్రకృతితో కలిసి సృజనాత్మకంగా పని చేయవచ్చు. దాని వల్ల మీకు ఎంతో మానసిక తృప్తి లభిస్తుంది అని మీకు తెలియజెప్పాలనే చెప్పాను.

“ ప్రకృతితో కలిసి ఎలా పని చేయాలా? ” అని మీరంతా అనుకోవచ్చు. జీవితానికి సంబంధించిన ఇలాంటి మౌలికమైన విషయాలు కూడా మీకు తెలియనందుకు నేను మిమ్మల్ని తప్ప పట్టాను. ఎందుకంటే మీ “పెద్దలూ”, మీ పరిసరాలూ మిమ్మల్ని ఈ భూమి మీద చెట్లు చేమల్ని పెంచినట్లు పెంచారు. ఇవాల్ని రోజున మీకు నిరుద్యోగమనేది చాలా ఎక్కువగా కనిపిస్తున్నది. ఇందుకు కారణం మీరింకా “ పాత నమూనాల”లోనే పని చేస్తున్నారు. ఆ పాత నమూనాల వల్ల వనరులు కూడా ఖాళీ అయిపోతున్నాయన్న నంగతి కూడా మీరు పట్టించుకోవటం లేదు. ఇదెలాగున్నదంటే నిన్నటి వరకు మీకు తిండి తిప్పలు, అన్ని అవసరాలు చూసిన వ్యక్తి ఇవాళ చనిపోతే ఇంకా తిండికి ఆ శవం మీదనే ఆధారపడాలనుకోవటం లాంటిది! అతను ఈవాళ చనిపోయాడు కాబట్టి మీ తిండి తిప్పల కోసం పాటుపడాల్సిన బాధ్యత మీదే. లాభం లేదు. ఒక్కళ్ళు కూడా కొత్త మార్గాల కోసం చూడనే చూడటం లేదు.

బహుళ జాతి సంస్థల్లో కుప్పలు తెప్పలుగా వస్తువుల్ని తయారు చేసినట్లు ప్రభుత్వాలు డాక్టర్లనూ, ఇంజనీర్లనూ తయారు చేస్తున్నాయి. తెలివితక్కువ వెధవల్లా! మీ భూలోక వాసులందరినీ అలాగే పిలుస్తున్నాను. మీరందరూ మీలో ప్రతి ఒక్కరు ఎందుకు ధ్యానం చేయకూడదు? ఏ దిగుళ్ళూ లేకుండా, ప్రశాంతంగా జీవించడానికి కొత్త మార్గాలనెందుకు కనుక్కోకూడదు? మీరంతా ఒక్క మూసలో పోసినట్లు ఉండటం నేర్చుకున్నారు - ఏదైనా ఆఫీసుల్లో పనిచేస్తూనో లేదా ఏదన్నా వృత్తిని చేపట్టో. అంతే. గాఢమైన ధ్యానంలో కెందుకు పోకూడదు? అక్కడ మీకేం లభిస్తుందో తెలుసుకోవచ్చు కదా? ధ్యానంలోకి వెళితే మీ ప్రాణమేం పోదు. నేను పందెం కాస్తాను. మీరేదైనా ఒక మంచి పని చేస్తూంటే ఇతర మనుషుల నుంచి మీకెప్పుడూ సహాయం లభిస్తూనే ఉంటుంది.

పాఠక స్నేహితులారా! దయచేసి ధ్యానం చేయండి. చూడండి! మేమింకా ధ్యానం చేస్తూనే ఉన్నాము, చేస్తూనే ఉంటాము కూడా. ఇప్పటికన్నా తేరుకోండి. కనీసం ఇప్పడైనా మొదలు పెట్టండి. దాంతో ఉత్తమ జ్ఞానాన్ని పొందాలన్న ఆలోచన కనీసం వచ్చే జన్మలోనైనా మీలో బయలుదేరుతుంది. తద్వారా జీవితంలో శాంతి, ఆనందం, సార్థకత అనే ఉన్నత స్థితులకు చేరుకుంటారు.

మీ సృజనాత్మకతను దురుపయోగం చేయటం వల్లా, జీవితం పట్ల నిర్లక్ష్యంగా ఉండటం వల్లా మిమ్మల్ని మీరు వృధా పుచ్చుకోవటమే కాదు, అత్యద్భుతమైన భూమిని కూడా వృధా పుచ్చుతున్నారు, నిర్లక్ష్యం చేస్తున్నారు. ధ్యానంతో ప్రతి ఒక్కరూ తప్పనిసరిగా గొప్ప సృజనాత్మక శక్తులు కలవారుగా మారుతారు. మీ జీవితంలో మీరు బాగా పైకొస్తారు. చాలా చాలా సంతోషంగా అర్థవంతమైన జీవితాన్ని జీవిస్తారు. భూమి మరి నాలుగు కాలాలపాటు శక్తి పుంజుకుని మన గలుగుతుంది. అలా కాకపోతే భూమి మీద విస్తారమైన ప్రాంతాలు కొన్ని నిర్లక్ష్యమైన ప్రదేశాలలో భూమి పటుత్వం తగ్గి పిండిపిండి అయిపోతుంది. మరికొన్ని ప్రదేశాలలో భూమి లోపల ఖాళీ లేద్దడి భూమి పొరల మధ్య అస్థిరత చోటు చేసుకుని వరదలూ, భూకంపాలూ, ఇతర ప్రకృతి భీభత్సాలూ వస్తాయి. ఈ విస్తారమైన అస్థిరత వల్ల బయటి వాతావరణంలో రకరకాల రసాయన మార్పులు జరిగి దాని వల్ల మనుషులు అత్యంత బాధాకరమైన టెన్షన్ల మధ్య విధిలేక బ్రతక వలసి వస్తుంది. అటువంటి పరిస్థితులలో జీవితంలో పైకి రావటం అనేది అస్సలు జరిగేవని కాదు. కాబట్టి మిమ్మల్నిందరినీ నేనెంతో ఆదుర్దాగా కోరేది ఏమిటంటే మీరందరూ ధ్యానం చేయండి.

ధ్యానం చేయండి! ధ్యానమే మీ హాబీ కావాలి! ధ్యానమే మీ జీవితం కావాలి! అదే మీ పని, సవాలు, సమస్తం కావాలి. సమస్తమూ ధ్యానమే. ఒక్క ధ్యానం తప్ప ఏదీ మీకు సహాయం చేయదు. ఒక్క ధ్యానం మాత్రమే మిమ్మల్ని మా అంత వాళ్ళను చేస్తుంది. అందుకే దయచేసి ధ్యానం మొదలుపెట్టండి. ధ్యానం మీ జీవిత విధానంగా చేసుకోండి. ఒక వారం లోపల మీకెలా అనిపిస్తుందో చూడండి. అయితే మీరు కూడా శ్రద్ధగా ధ్యానం చేయాలి. అప్పుడు మీ అందరికీ నేను శ్రద్ధగా సహాయం చేస్తాను ధ్యానంలో.

అంతే.

(ధ్యాంక్యూ మాస్టర్. చాలా ధ్యాంక్స్)

(రాత్రి 10.30 గంటలు)

కాళి

(ఫిబ్రవరి 24, 1995 ; మధ్యాహ్నం 12.15 గంటలు)

నా పుట్టుక :

శివుడు సృష్టించిన అతి పురాతనమైన “ ఆలోచనా రూపాల (thought - forms) ” లో నేను ఒకతెను. అలా చూస్తే ఒక విధంగా ఆయన నాకు “ ప్రజ్ఞాత్మ (overself) ” అవుతాడు - నా పుట్టుక, నా భౌతిక ప్రకటన, నా ఉనికి గురించి చెప్పాల్సి వస్తే.

శివుడు ఎలాంటి వాడంటే విపరీతమైన ప్రకంపనలు వచ్చే చోట్ల నుంచి తాను శక్తిని తీసుకునేవాడు. అటువంటి స్థలాలు ఏమిటంటే భూకంపాల తాకిడి ఉన్న ప్రదేశాలు, ఎత్తయిన అగ్నిపర్వతాలు, మంచి ఖనిజ సంపదతోను వాయు బుగ్గలతోను ఉండే లోతైన సముద్రాలు, రకరకాల కారణాల వల్ల జన సంచారం లేకుండా పోయిన ప్రదేశాలు అంటే స్వశానాలు, విపరీతమైన కృరజంతువులతో కూడుకున్న పెద్ద పెద్ద అడవుల లాంటి వన్న మాట. ఆ విధంగా ఒకానొకసారి ఒక సహజ తుఫాను మీద మనస్సును ఏకాగ్రం చేస్తూ శివుడు ఆ తుఫాను శక్తినంతటినీ తనలోకి తీసుకున్నాడు. తర్వాత ఆ శక్తిని బయటికి వదిలాడు. అలా బయటికి వచ్చిన శక్తి ఒక రూపాన్ని తీసుకుంది. ఆ రూపాన్నే మీరు ఈ వేళ “కాళి” అని పిలుస్తున్నారు!

శివుడు తాను తీసుకున్న శక్తికి భౌతిక రూపాన్ని ఇవ్వటమే కాదు, ఆ యా భౌతిక రూపాలకు అవసరమైన చైతన్యం, బోధలు (జ్ఞానం), ఇంకా ఏమేం అవసరమో అవన్నీ ఇస్తూంటాడు. కాబట్టి నాలాంటి ఒక్కొక్క ఆలోచనా రూపానికీ ఒక్కొక్క ప్రత్యేకమైన కార్యముంటుంది. ఆలోచించాల్సిన మరో ముఖ్యమైన కోణం ఏమిటంటే ఆయన “అంశరూపాల”ను సృష్టించలేదు; “శక్తి రూపాల”ను సృష్టించాడు. ఈ శక్తి రూపాలకు ఆయనకున్నంత జ్ఞానముంటుంది. అంతేకాదు. ప్రతి శక్తి రూపానికీ ఎప్పటికప్పుడు తన జ్ఞానాన్నీ పరిణతిని పంచి అవి కూడా తనతో పాటు ఎదిగేలా చేస్తాడు.

అలా ఆయన మమ్మల్ని సృష్టించి మా క్రమ పరిణతికి కూడా ప్రత్యక్షంగా సాయం చేశాడు. మీ మనుషుల్లాగా కాకుండా మా గతం గురించి గానీ, మా

పరిణతి గురించి గానీ మాకు మరుపనేది ఉండదు. మమ్మల్ని పూర్తిగా “జన్మ” పరంపరల ఆధారంగా కాకుండా ఎక్కువగా “నిరంతర ఉనికి” ఆధారంగా సృష్టించారు. నా పుట్టుకప్పటి నుంచి ఈ నాటికీ “కాళి”గా నేను బ్రతికున్నాను. ధ్యానం చేసినవారూ, నన్ను తొలికాలంలో చూసినవారూ నన్ను నల్లగా, నగ్న దేహంతో, అంద వికారంగా, చింపిరిజిత్తుతో, మెడలో రెండు పుర్రెలు వ్రేలాడబిసుకుని, నిప్పలు గత్తే కనుగుడ్లతో చూశారు. ఇది నా అసలు రూపం. శివుడు నన్ను పుట్టించిన అసలు రూపం ఇది. కానీ ఈ వర్ణనలన్నింటికీ ఒక్కో అంతరార్థముంది. ఆ అంతరార్థాల మీద ఎవ్వరికీ ఇంతవరకు ధ్యాన పోలేదు. నిజమే. నేను శక్తిజీవినే. అసాధారణమైన శక్తులు సంపూర్ణంగా ఉన్న దానినే. కానీ ప్రతి రూపం వెనుకా, ప్రతి అందమైన వికారమైన వర్ణన వెనుకా గోచరించేది ఆ దివ్యమైన మాన్డర్ యొక్క నిరుపమానమైన ఉనికి! శివునిలోని ఈ నిరుపమానమైన దివ్యగుణం వల్లనే ఆయన్ని గొప్ప సృష్టికర్తగా పిలుస్తారు!

నా పని, నా కార్యం :

జీవాన్ని సృష్టించిన ఆ గొప్ప సృష్టికర్త ఒక శక్తిని సృష్టించాడు - ఒక రూపం నుంచి మరో రూపాన్ని సృష్టించాడు. అలా దానిని సృష్టించి అది తన కాళ్ళ మీద తాను స్వతంత్రంగా బతకాలని వదిలిపెట్టాడు. మాలో ప్రతి ఒక్కరికీ తాను తెలుసుకున్న జ్ఞానాన్ని అందిస్తూనే ఉంటాడు. (నా తర్వాత వచ్చే ఇతరుల గురించి మీకు మరింత బాగా అర్థమవుతుందనీ, అద్భుతమైన అంతర్ దృష్టి మీకు ఏర్పడుతుందనీ మీకు ఇన్నిన్ని వివరాలు చెబుతున్నాను)

అలా ఈ నాటికీ మాలో ఒక్కొక్కరూ శక్తిపరం గా, చైతన్యపరం గా, పరిణతి పరం గా చాలా చాలా శక్తిమంతులు. అందుకే ఎవరైనా మా గురించి ధ్యానం చేస్తే వెంటనే మేము సాధకుని సామర్థ్యాన్ని లెక్క చేయకుండా మాలో ఉన్న అన్ని రకాల లక్షణాలనూ అతనికి అనుగ్రహిస్తాము -- అవి మంచివి గానీ, చెడ్డవి గానీ, వికారమైనవి గానీ, ఎలాంటి లక్షణాలైనా కావచ్చు. శివచైతన్యం లేని కారణంగా, ఆ సాధకులు చాలా తొలి దశలలో ఎదుగుదల లేకుండా ఉన్నందువల్లా ఇలా మా నుంచి వచ్చిన శక్తులన్నింటినీ వాళ్ళు చక్కగా ఉపయోగించుకోలేక పోతారు. అంచేతనే ఈ మనుషుల్లో ఎలాంటి జ్ఞానోదయమూ కనిపించదు.

కనుక నాలాంటి ఆలోచనా రూపాల గురించి ధ్యానం చేయాలనుకునే వాళ్ళు ఈ క్రింది విషయాలను మనస్సులో ఉంచుకుని తీరాలి:

1. శక్తుల్ని ఉపయోగించవచ్చు లేదా అని ఎప్పుడూ జాగ్రత్తగా ఆత్మ విశ్లేషణ చేసుకుంటూ ఉండాలి. నా దగ్గరున్న శక్తులన్నీ వాళ్ళ మీద గుష్టించేమాను కాబట్టి

ఇక వాళ్ళు శక్తుల్ని ఎలా ఉపయోగించుకుంటారన్నది నేనన్నలు పట్టించుకోను. నా శక్తిని మీరు దురుపయోగం చేసినప్పుడు దాన్ని ఎలా వెనక్కి తీసుకోవాలో నాకు తెలుసు. దరిమిలా ఫలితమేమిటంటే నా శక్తులు మొక్కవోకుండా నాకు తిరిగి వచ్చేస్తాయి. శక్తులు కావాలనుకుని ఆకాశానికెగరబోయిన మీరు దాని తదుపరి పరిణామాలను ఎదుర్కోవాల్సి ఉంటుంది. ఇది ఒక రూలు. అంతే. ఇది అందరికీ ఇలాగే వర్తిస్తుంది.

2. బాగా ధ్యానం చేయండి. కానీ ఒక రూపాన్ని గానీ, ఆకృతిని గానీ, మంత్రాన్ని గానీ, యంత్రాన్ని గానీ దేనినీ తల్చుకోవద్దు ధ్యానం చేసేటప్పుడు. మీ జీవితాన్ని ప్రతి కోణం నుంచి విశ్లేషణ చేసుకోండి. మీ వ్యక్తిత్వం మీద ఎలాంటి మరకలనూ ఉండనీయకండి. ప్రతి ఒక్కరి నుంచి ఎంత ఎక్కువగా వీలైతే అంత ఎక్కువగా నేర్చుకోండి. దాంతో నోరు తెరచి అడగాల్సిన అవసరం లేకుండానే మాలోని అన్ని శక్తులకూ, అధికారానికీ, చైతన్యానికీ, పరిణితికీ మీరే ఒక మార్గం అవుతారు.

ఇక్కడ ఈ రూలు వేరే రకంగా ఉంటుంది. శక్తి వ్యవస్థ వేరే రకంగా పని చేస్తుంది. అత్యవసరమైన శక్తి వ్యవస్థ మాత్రమే ధ్యానులలోకి ప్రవహిస్తుంది. అవసరం లేనిది ఆటోమేటిక్ గా తిరిగి మా దగ్గర కొచ్చేస్తుంది. ఇక్కడ శక్తి వ్యవస్థ అనేది ఆ వ్యక్తి యొక్క జ్ఞానాన్ని బట్టి పని చేస్తుంది. శక్తి అనేది ఒక విద్యుత్ ప్రేరణ. అది కోరికలు, అవసరాల రూపంలో ప్రవహిస్తుంది. మనిషి శరీరం తట్టుకోగలిగిన దాని కన్నా ఎక్కువగా ఈ శక్తి వచ్చినప్పుడు విద్యుదమిత భార సిద్ధాంతాలను అనుసరించి అది డిస్ఛార్జ్ అవుతుంది. మనిషి శరీరం యధా పూర్వంగానే ఉంటుంది. జ్ఞాని అయిన వాడు తన జ్ఞానాన్నీ పరిణితిగీ తన ఆరా లోనో లేదా తన అంతరిక్ష రికార్డుల లోనో దాచుకోడు. దానినొక ప్రత్యేకమైన మెదడు టీష్యూ ఆకారంలోకి మలచుకుంటాడు. దానివల్ల సామాన్యుడైన ధ్యాని ఎవరూ కూడా దానిని పరిక్షించలేడు. శక్తులను అనవసరంగా ప్రదర్శించమని అడగనూ లేడు.

3. నిజమే. నేను శక్తిమంతురాలిని. నేనెలా కోరుకుంటే అలా మీ ధ్యానులందరికీ కనిపించగలను. కానీ ఒక్కటి గుర్తుంచుకోండి. ప్రతి ఒక్క ఆటలోనూ రూల్స్ ఉంటాయి. నేను మీకు శక్తి ఇచ్చినంత మాత్రాన ఆ శక్తి మీదై పోతుందని అనుకోకండి. దానిని మీ ఇష్టం వచ్చినట్లు ప్రదర్శించ వచ్చునని అనుకోకండి. అలా కుదరదు.

(రేపు గానీ, సోమవారం నాడు గానీ మిగిలింది కొనసాగిస్తాము. “మేము”

అని ఎందుకన్నానంటే ఈ సమయంలో నాతో పాటు అలాంటి వాళ్ళు చాలామంది ఉన్నారు. బై)

(మధ్యాహ్నం 1.10 గంటలు)

(ఫిబ్రవరి 28, 1995 ; మధ్యాహ్నం 12.00 గంటలు)

నాలోకి మలచబడిన ప్రతి శక్తి ప్రకృతి నుంచి వచ్చిందే. ప్రకృతి స్వచ్ఛమైనది. దానితో జాగ్రత్తగా ప్రవర్తనూ దానిని మంచి వనులకు ఉపయోగించకపోతే సహజ శక్తులు వృధా అయిపోతాయి. ఏ ప్రకృతి శక్తి వృధా కారాదు. దాన్ని వీలైనంత మంచి పద్ధతిలో ఉపయోగించుకోవాలి. లేకపోతే పరిసరాలు సహజంగా పనిచేసే మొత్తం వ్యవస్థలో ఉన్న స్వచ్ఛత కలతపడిపోతుంది. ఇలా ఒక్కోసారి జరిగినప్పుడల్లా ఆ కలత గ్రహం యొక్క, దేశం యొక్క మానవ, జంతు సంపదను ఛిన్నాభిన్నం చేసేస్తుంది. అయితే వాళ్ళల్లో చాలా మంది ఈ ప్రకృతి వనరులను పూర్తిగా దురుపయోగం చేయనప్పటికీ వాళ్ళంతా శిక్ష ననుభవించక తప్పదు. అందుకే సాధారణంగా నూటికి 99.5 తడవలు మేము ఎవ్వరికీ ఎలాంటి శిక్షలూ ఇవ్వము.

మనుషులు ఏ శక్తినితే మా నుంచి తమకు వస్తుందనుకుంటారో అది నిజానికి వాళ్ళు కొంత కాలం పాటు కూర్చుని ధ్యానం చేసి సృష్టించిన ప్రకంపన అన్నమాట. వాటికి తోడు ఆ సమయంలో వాళ్ళ ఆలోచనలు కూడా అక్కడ ఉంటాయి. ఇవన్నీ కలిసి ఒక తత్త్వంగా, వ్యక్తిగా ఏర్పడతాయి. దానిని చూసి మనుషులు అదే నేను అనుకుంటారు. కానీ కాదు. నేనొక ఆవరణానికి లోబడి ఉండను. నన్ను నేను తగ్గించుకుని పరిమితం చేసుకుని నా శక్తుల కోసం అర్పణ చాచే వారి దగ్గరకు రాలేను.

అంతేకాదు. ధ్యానంలో కొన్ని సాధారణ నూత్రాలున్నాయి. వాటిని తెలుసుకుంటే సాధకులు ధ్యానంలో కూర్చున్నప్పుడు నాలాంటి ఆలోచనా రూపాల గురించిన సమస్త వివరాలూ తెలుసుకోవాలనుకుంటే అసలు ఏం ఆశించాలో తెలుస్తుంది. దాని వల్ల మా దగ్గరున్నదంతా వాళ్ళు తెలుసుకుంటారు. ఆ యా సమయాల్లో సాధకుడు మా నుండి ఏమేం కోరుకోగలడో తెలుసుకుంటాడు.

ధ్యానంలో సూత్రాలు :

1. మాస్టర్స్ అందరూ మీరేది అడిగినా ఇస్తారు. వాటికి హద్దంటూ ఉండదు. అయితే దానిని ఎలా ఉపయోగించాలన్నది మీ తలనొప్పే.

2. ఒకవేళ వాళ్ళనేం అడగాలో మీకు తెలిలేదనుకోండి, మీరు కోరుకున్నంతసేపూ వాళ్ళు మీ ఎదుట ప్రత్యక్షమై నిలబడి తర్వాత మాయమైపోతారు. మిమ్మల్ని “గారాబం చేసి చెడగొట్టడం” గానీ, ఏదన్నా అడగమని “బ్రతిమాలడం” గానీ జరగదు! మీ సదరు “మిలబిలీ” వాళ్ళ కన్నా మేము ఇంకా ఎంతో కఠినంగా క్రమశిక్షణతో ఉంటాము!

3. తర్వాతది, మేము కూడా కొందరు సాధకులకు సహాయం చేస్తాము. వాళ్ళు ఎంతో ఉత్సాహవంతులూ, శక్తిమంతులూ, స్వచ్ఛమైనవారూ అయితే అప్పడు వాళ్ళను మమ్మల్ని చూడమని అడుగుతాము. వాళ్ళ శక్తికి సరిపోయే విషయాలు కోరుకోమంటాము. ఇక్కడ “విషయాలు” అంటే “శక్తులు” అని అర్థం.

ఒక మాస్టర్ గురించి మీరెలా తెలుసుకోగలరు? జేను. నిజమే. అది చాలా కష్టం. వాళ్ళ గురించి మనకు చాలా తక్కువ తెలుస్తుంది. ఎందుకంటే ఒక మాస్టర్ దేనిలో నిష్ణాతులో ఆ మాస్టర్ స్వయంగా చెప్పటం కన్నా ఇతరుల ద్వారా అది ఎక్కువగా ప్రచారమవుతుంటుంది.

ఎ) కౌబి సాధారణంగా మీరు మెదట చేయవలసిందేమిటంటే మీతో మాట్లాడితే అదికి వచ్చిన మాస్టర్ను అసలు వెళ్ళేందుకు వచ్చేదో అడగండి.

బి) వెళ్ళేదన్నా చెప్పడానికొచ్చి ఉంటే వెళ్ళు చెప్పేది ఆసాంతం విసండి, మధ్య మధ్యలో అడ్డు ప్రల్లలు వేయకుండా.

సి) అప్పుడు ఆ మాస్టర్ను తమ గురించి చెప్పమని కోరండి. మీరు నేర్చుకున్నట్లు ఎంతో, మీరు నేర్చుకోగలిగితే వెళ్ళు తమ గురించి తమ చెబుతారు.

డి) తర్వాత, తమ వ్యక్తిగత వివరాల గురించి మీరు జ్ఞానం పొందేదేమి లేదనుకుంటే వెళ్ళు ఆ వివరాలలోకి వెళ్ళే వెళ్ళరు. కనుక వెళ్ళు చెప్పడానికి ఇష్టపడి విషయాలు చెప్పమని వెళ్ళి బలవంతం పెట్టకండి.

ఇక నేను ప్రత్యక్షమయ్యే “రూపాల” విషయానికొస్తే నేను ఏ రూపంలో కనపడతానో దానిని బట్టి సాధకుడు ఒక్కో విషయావగాహనకు వచ్చేలా చేయాలని చాలా గట్టి ప్రయత్నం చేస్తూంటాను. అందుకే నా రూపంలో ఈ లక్షణాలు :

1. నల్లటి నగ్న శరీరం

2. మెడ చుట్టూ పుట్టెలు

3. చేతిలో ఏవో రెండు వస్తువులు. అవసరమైతే సాధకుని దృష్టిలో కొచ్చే ఏమైనా ఇతరాలు

4. గివ్వలు కక్కే కళ్ళు

5. చింపిరి జుట్టు

ఇలా ఎన్నో - చెప్పకుంటూ పోతే వంద దాకా పోతాయి. వివరాలు అవి ఆ యా సాధకులను బట్టి మారుతూంటాయి.

“నల్లటి నగ్న శరీరాన్ని” చూడగానే నాకు ఏ విధమైన శరీర స్పృహ లేదని సాధకుడు తెలుసుకోవాలి. నేను ఆ భావం నుంచి విముక్తును. శరీరతత్త్వం గురించి పరిపూర్ణ అవగాహన ఉన్నది నాకు. అందుకే నేను నా శరీరాన్ని కప్పకోను. నాలో పరిపూర్ణమైన “అవిరోధం (harmony)” ఉన్నది. అందువల్ల ప్రకృతిశక్తి సహజ రూపంలోనే నాలోకి ప్రవహిస్తూ ఉంటుంది. నాలో ఉన్నది కేవలం ప్రకృతి స్పృహ మాత్రమే. నా అందమున్నది నా నగ్నదేహపు నలుపులో కాదు. నా అందమున్నది నాలో ఉన్న అవిరోధంలో. కనుక మీకు కళ్ళుండాలి (జ్ఞాననేత్రం లేదా మూడోకన్ను). అప్పుడే నా అందాన్ని చూడగలరు, అర్థం చేసుకోగలరు, జీర్ణం చేసుకోగలరు. అప్పుడు మాత్రమే నా నుంచి ఏం కోరాలో మీకు అర్థమవుతుంది. ఇదంతా ప్రతి ఒక్కరికీ వెంటనే జరగకపోవచ్చు. నేను మొదటిసారి ప్రత్యక్షమైన రూపాన్ని మీరు మననం చేసుకుంటూంటే రెండోసారి, మూడోసారి కనవడ్డాక అప్పుడు నాలో ఏం చూడాలి, నన్ను ఏమడగాలి అన్నది మీకే తెలుస్తుంది.

ఇక ఇప్పుడు “నా మెడ చుట్టూ పుట్టెల” గురించి. మా గురువుగారు శివుడు అమరత్వ అవగాహనకు పరిపూర్ణమైన ప్రతీక. శరీరంలో ఉండే అన్ని ధాతువుల, భూతాల (elements) ప్రాథమిక విషయాలు కాలానుగుణంగా, అవసరానుగుణంగా అవి ఎలా పని చేస్తాయో అర్థం చేసుకున్నారు. అందువల్ల మరణం లేని దానను నేను. ఒక పరిధి నుంచి మరో పరిధిలోకి ప్రయాణం చేయాలంటే “చనిపోవటం” అనేది అవసరం లేకుండానే వెళ్ళగలను. మీకున్నట్లుగా నాకూ కొన్ని సామర్థ్యాలున్నాయి. వాటి పరిధిలోనే ఉన్న వనరులను ఉపయోగించుకుని అలా చేయగలుగుతాను.

నాకు “గివ్వలు కక్కే కళ్ళు” ఉన్నాయి. కళ్ళు తెరచుకునే ఉండగల సామర్థ్యం నాకు వున్నదనే దానికి అది గుర్తు. కళ్ళతోనే ఒక పరిధి నుంచి మరో పరిధికి లేదా ఒక తరంగ స్థితి నుంచి మరో తరంగ స్థితికి మారిపోగల ననడానికి అది గుర్తు.

ఇక చివరగా “చింపిరిజుట్టు” విషయానికొస్తే ఒక్క మాట గుర్తు పెట్టుకోండి. “జుట్టు” అనేది మన శరీరంలో ఒక మృతభాగం. అంతే. దానిని విపరీతంగా పట్టించుకుని టైము వేస్టు చేసుకోవలసినంత అవసరం లేదు. దాని పని మీ తలనూ, శరీరాన్ని ప్రకృతి తీవ్రత నుంచి కాపాడటమే.

నేను చెప్పినవి కేవలం కొన్ని కోణాలు మాత్రమే. ఈ సందేశం చదివాక మీకూ ధ్యానం చేసి నన్ను చూడాలని అనిపించవచ్చు. మీకు లాభపడే విధంగానే మీరు నన్ను చూస్తారు. కాబట్టి ఒకవేళ పైన చెప్పినవేదీ మీకు కనపడలేదనుకోండి అప్పడు మీరు మిగిలిన వారి కన్నా చాలా భిన్నమైన దానిని నేర్చుకోవాలన్నమాట. దాని అర్థం మీరు శక్తి కోసం కాదు జ్ఞానం కోసం ప్రాకులాడుతున్నారు.

మా నుంచి మీరు జ్ఞానాన్ని పుష్కలంగా పొందగలరు. ఎందుకంటే మా మాస్టర్ మమ్మల్ని సృష్టించిందే బృందాలుగా ఉన్న వారికి కాపలాదారులుగా ఉండటానికి. ఆయన తాను పొందిన జ్ఞానాన్ని మా ద్వారా మొత్తం బృందానికి ప్రవహింపజేయాలని కోరుకున్నాడు. కానీ, మీకు తెలుసు, కొద్దిమంది బుద్ధిలేని మూర్ఖుల (ఇది చాలా చిన్న పదం) వల్ల మొత్తం పరిణామక్రమాల్లో చెదరిపోయాయి. భూమియొక్క కార్మికలాపాలు, అదుపు, పనులు మొత్తానికీ వినాశనమేర్పడి భూమి అంతరించిపోయే దశకు చేరుకుంది. ఈ కొద్దిమంది (వీళ్ళ సంఖ్య ఇప్పటికీ కోట్లకు చేరుకుంది) వల్ల స్వతంత్ర ఉనికి గల భూమి నాశనమైపోతూంటే చూస్తూ ఉండలేము. కనుక ఇప్పడు మేము - శివుడు సృష్టించిన శక్తి రూపాలందరం - ప్రస్తుతం బ్రతికున్న ధ్యానులలో కొన్ని వందల మందిని ఒక్కొక్క గుంపుగా చేసి వారి కోసం మేము చేయవలసిన ఎన్నో పనులూ, బాధ్యతలూ తీసుకుని ఉన్నాము. మాకు అదనపు బాధ్యతలు ఏర్పడ్డాయి. ఇదంతా మీరు - అంటే మా మనుషులు - శక్తులను దురుపయోగం చేసినందువల్లనే. దీని కొరకుగాను మేమందరం కలసి ఒక చక్కని స్వప్నమైన విధానాన్ని అవలంబించాలని మా మాస్టరైన శివుని అనుమతితో ధ్యానులందరికీ శక్తుల్ని పంచే విధానాన్ని రూపొందించుకున్నాము.

(మిగతాది రేపు చెప్పకుండాం)

(మధ్యాహ్నం 1.05 గంటలు)

(మార్చి 1, 1995 ; ఉదయం 10.50 గంటలు)

మీ పని :

కాబట్టి నా సందేశం చదివిన మీరందరూ మనస్సులో పెట్టుకోవలసిన

దేమిటంటే మీతో మీరు కలిసి వుండటం నేర్చుకోనంత వరకు మీరు పురోగమించలేరు. మీరు ప్రపంచంలో గమ్యం లేకుండా తిరుగుతున్నంత కాలం, లేదా ఐహికంగా లాభించే విషయాల కోసం తాపత్రయ పడినంత కాలం, మీరు సంతోషంగానూ ఉండలేరు, మీకు మీరు సహాయ భూతులుగా ఉండి మేలు చేసుకోనూ లేరు.

దయచేసి గుర్తు పెట్టుకోండి. ఈ ప్రపంచంలో ఇప్పడొక్క అరాచకం, గందరగోళం, దుఃఖాలు వీటన్నిటికీ కారణాలు -(1) మీరు చాలా స్వార్థంగా ఉండటం (2) మీ నుంచి మీరు దూరంగా పారిపోవటం.

మీలో ప్రతి ఒక్కరూ రోజుకు కనీసం కొన్ని గంటలపాటైనా వంటరిగా ఉండటానికి భయపడతారు. “ఒంటరితనం” అనే ఆలోచనే మిమ్మల్నందర్నీ కృంగిస్తుంది. ఎందుకంటే ఈ ఒంటరితనం సమయంలోనే మిమ్మల్ని మీరు సరిగ్గా చూసుకోగలుగుతారు!

ఆత్మ స్వచ్ఛమైనది, సహజమైనది. అది నిశ్శబ్దంగా మీకు సూచనలు ఇస్తూనే ఉంటుంది - మీ నిజమైన విలువలకూ, సిద్ధాంతాలకూ కనీసం కొంచెమైనా న్యాయం చేయమని. మీతో మీరు నిశ్శబ్దంగా - అతి నిశ్శబ్దంగా - మాట్లాడటం మొదలుపెట్టినంత వరకు మీరు సంతోషంగా ఉండే మార్గమే లేదు. టెన్షన్లు లేకుండా ఉండే అవకాశమే లేదు. కేవలం నిశ్శబ్దం ద్వారా మాత్రమే మీ అంతరాత్మ మేలుకుంటుంది. మీరు అర్థవంతమైన జీవితం గడిపేలా చేస్తుంది.

మనుషులు ఇంకెవరో నిర్ణయించిన “ఉద్యోగం” వెంట, “ఆదర్శం” వెంట పరుగులు తీస్తున్నారు. ఆ లక్ష్యాన్ని చేరుకున్నాక - అది ఇశరులు నిర్ణయించిన లక్ష్యం - మనస్సు పూర్తిగా అసంతృప్తికి లోనవుతుంది. ఈ విధంగా తమ అవసరాలేమిటో తామే ఎరుగకుండా మనుషులు “ఉద్యోగంలో తృప్తి” గురించి చిలక పలుకులు పలుకుతూంటారు.

అన్ని దుఃఖాలకూ మూలకారణం ఆత్మ స్పృహ నుంచి దూరంగా పరిగెత్తి పోతూండటమే. మనుషులు సమాధానాలనూ, చిట్కాలనూ బయట వెతుక్కుంటున్నారు - నిజానికి అన్నీ లోపలే ఉండగా. ఎంత పరిగెత్తినా, “డాక్టర్ల” దగ్గరకూ, “మానసిక నిపుణుల” దగ్గరకూ ఎప్పుడూ పోదామో అని ప్లాన్లు వేసినా కొంచెం కూడా మేలు జరగదు. దీని వల్ల చాలా హాని, మీ మీద మీకే జాలి కావలసినంత ఏర్పడతాయి. ఇంతకంటే నీతి మాలింది ఇంకేముంది?

కృంగిదీసి పరిస్థితులూ, ఆరాటాన్నీ టెన్షన్లనూ, దిగుళ్ళనూ కలిగించే

పరిస్థితులూ - ఎదుర్కోవడానికే మీరు భయపడే పరిస్థితులన్నీ - మీ వల్లనే ఏర్పడుతున్నాయి! మీ ఊపిరితిత్తులలోకి గాలి ఎంత సహజంగా ప్రవహిస్తుందో అంత సహజంగానూ మీలో దాగి ఉన్న శక్తుల్ని లేపవచ్చు! ఈ విషయం మీ అంతరాత్మ, అంతర్వాణి గొంతు చించుకుని చెబుతూంటే ఆ స్వరాన్ని వినాలని మీరసలు ప్రయత్నమే చేయటం లేదు. మీలోని సహజావబోధనలను ఇప్పటికే మీరు చాలా వరకు చంపేశారు. అవి మిమ్మల్ని ప్రశాంతత వైపు ఎంతో సులభంగా నడపగలిగేవి. ఇప్పుడు మీలో అతి కొద్దిపాటిగా మిగిలి ఉన్న వాటినైనా నిర్లక్ష్యం చేయకండి. వాటిని తట్టారంటే మీ జీవితమంతా అద్భుతంగా తయారవుతుంది. ఈ జీవితం ఏర్పడిందే మిమ్మల్ని ఆధ్యాత్మికంగా పెంపొందించడానికి. మీ గురించి మీరు క్షణంగా తెలుసుకోండి. ఈ సిద్ధాంతాన్ని ఆచరణలో పెట్టడం మొదలు పెట్టాక మీకెలా ఉంటుందో, వ్యవహారాలలో మీరెంత ఆత్మవిశ్వాసంతో ఉంటారో చూడండి.

కనుక, ప్రియ పాఠకుల్లారా! మనుషులు తమ నుంచి తామే దూరమై పోతున్నప్పుడు వాళ్ళ సహజ శక్తుల్ని వాళ్ళు తిరిగి పొందేలా సహాయపడడానికి శివుడు మమ్మల్ని సృష్టించాడు. కానీ దురదృష్టవశాత్తు మనిషి తన స్వార్థపు కోరికల్లో తానే చిక్కుకుపోయాడు. దాంతో ఎక్కడ వేసిన గొంగళి అక్కడే ఉండిపోయింది. మేము పుట్టినప్పుడెలా వున్నామో ఇప్పుడూ అలాగే ఉన్నాము. కానీ మనుషులో? అనుకున్న పురోగతి కంటే ఎంతో వెనకబడిపోయారు. భూమి ప్రణాళికకు సంబంధించినంత వరకు “జ్ఞాపక” మనే నైపుణ్యాన్ని పెంపొందించుకుంటేనే మనిషి పురోగమించగలడు.

కానీ ఇప్పటి మానవుల పరిస్థితి ఏమిటి? వాళ్ళు ఎక్కడున్నారు?

దానికి సమాధానం నేను చెప్పనవసరం లేదు. మీకు మీరే సమాధానం చెప్పుకుని అవసరమైనదో చేయండి. దానికి మార్గాలు, సాధనాలు అన్నీ మీలోనే ఉన్నాయి. మీరే భగవంతుడన్న విషయం గ్రహించండి. సంతోషంగా బ్రతకండి. ఈ ఆటకుండే రూల్సు “ధ్యానం”.

1. శక్తుల కోసం ఎన్నడూ అడగవద్దు, ఆరాట పడవద్దు.

శక్తి వల్ల అధికారం వస్తుంది.

అధికారం వల్ల నిరంకుశభోరణి వస్తుంది.

నిరంకుశ భోరణి వల్ల అరాచకం ఏర్పడుతుంది.

అరాచకం వల్ల మీ ప్రస్తుత జీవితాధ్యాయం ముగింపుకు దారి

తీస్తుంది.

2. ధ్యానం చేసేటప్పుడు శక్తులు ఆటోమేటిక్ గా మీలోకి ప్రవహిస్తాయి.
3. మానవజాతికి మహోన్నతమైన మేలు జరుగుతుందనుకుంటేనో లేదా వ్యక్తి తన స్వంత మనుగడ కోసమో మాత్రమే శక్తుల్ని ఉపయోగించాలి, కానీ ఇక్కడ “భూ అక్షం మార్పు” తరవాత బ్రతుకు తెరువుకు వ్యక్తిగత ఆయుధంగా శక్తిని ఉపయోగించటం అనేది పని చేయవు. ఎందుకంటే అప్పుడు బ్రతికుండే ప్రతి వ్యక్తి భూగ్రహం మీద జీవరాశిని పెంచడానికి చాలా అవసరం.
4. మాస్టర్లందరూ మీకు సహాయం చేయడానికి ఎంతో ఇష్టంగా, సిద్ధంగా ఉన్నారు. అయితే ఒక్కో వ్యక్తి ఒక్కో కారణంగా ధ్యానం చేయటం జరుగుతుంది. అందుకనే శివుడు నాలాంటి శక్తి జీవులను సృష్టించాడు - మీ అందరికీ మీ మీ ఆధ్యాత్మిక ప్రయాణాలలో సహాయం చేయమని.
5. ఇప్పటి మీ పరిసరాలూ, ఇప్పటి మీ కుటుంబమూ, అందులో మీ జీవితమూ - ఇది ఎక్కువ ముఖ్యమైనవి. వాటి చుట్టూ మీ జన్మకారణం అల్లుకుని ఉంది.
6. ఆధ్యాత్మిక గురుత్వం కోసం ఒక చోటి నుంచి ఇంకో చోటికీ, ఒక గుంజ నుండి ఇంకో గుంజకీ పరిగెత్తకండి. మీరెక్కడున్నారో అక్కడే ఉండాలి. ఆ గురుత్వమే ఆటోమేటిక్ గా మీ కళ్ళలో పడాలని వెతుక్కుంటూ వస్తుంది.
7. మీ అంతరాత్మలోకి ప్రవహిస్తున్న మాస్టర్ బోధలను గ్రహించండి. ఏ మాస్టర్ కూడా ఉన్నతమైన బోధలను మాటల రూపంలో చేయరు. అదెప్పుడూ మారు రూపంలోనే ఉంటుంది తప్ప ముక్కుకు సూటిగా వచ్చినట్లుండదు - అందునా మనుషుల్లో నీతి, విలువలు అనేవి మృగ్యమైపోతున్న ఈ రోజుల్లో.
8. మీకు సంబంధించినంత వరకు మీరే జడ్జి లు. మీలోని అవబోధనలను తెలుసుకోండి. లేదా మీ “ఉన్నతాత్మ (Higher Self)” తో అనుసంధించండి. (అది అచ్చంగా మీలాగే ఉంటుంది. మీ గురించి దానికే ఎక్కువ బాగా తెలుసు.) మీరు ఎంత అంతశ్శాంతిని పొందుతూంటారో అదే మీ పరిణితికి గుర్తు.
9. ఏ ఆధ్యాత్మిక విషయం గురించైనా అత్మవిశ్వాసంతో మాట్లాడే సామర్థ్యం అనేది మరో సూత్రం. ఎవరైనా ఏదైనా ప్రశ్న వేసినప్పుడు

దానికి మీ నుంచి వచ్చే సరియైన సమాధానమే మీ పురోగతికి సూచక.

10. శతాబ్దాలుగా మాస్టర్స్ “తనను తాను తెలుసుకునే కళ” గురించి ఎంతో గట్టిగా చెబుతున్నారు. దానిని సాధన చేయండి. దాని నుంచి నేర్చుకోండి. ఇది కేవలం ధ్యానం వల్ల మాత్రమే సాధ్యపడుతుంది. ఇక్కడ మాత్రమే - మీరు వంటరిగా ఉన్నప్పుడే ఎంతో నేర్చుకో గలుగుతారు. తప్పక ధ్యానం చేయండి! ఎంత ఎక్కువగా చేయ గలిగితే అంత ఎక్కువగా చేయండి! దఫ దఫాలుగా - అంటే అప్పుడప్పుడూ కూర్చుని చేయండి. (మీరున్న పరిస్థితుల్ని బట్టి) దాని వల్ల మీరెలా పురోగమిస్తున్నారో చూడండి.
11. పుస్తకాలు చదవండి - అది కూడా ఆ రచయితలోని కనీసం 1, 2 సుగుణాలనైనా మీరు అలవరచుకోగలిగితేనే.
12. ఇతర లోకాల నుంచి మీలోకి ప్రవాహాలు రావు - ఆ యా వ్యవస్థల మౌలిక విషయాలు మీకు తెలిస్తే తప్ప.
13. యోగాసనాలూ, వస్త్రధారణా లాంటి రకరకాల పద్ధతులున్నది మీ ప్రకంపనలను పెంచటానికే. కానీ అవి ఎన్ని ఉన్నా ముందు మీ వ్యక్తిగత లోపాలను తెలుసుకుని వాటిని నివారించుకోవటం చాలా ముఖ్యం. కాషాయం ధరించి, పావుతోళ్ళు వేసుకుని ఏదో ఒక ఆసనంలో కూర్చోవటం కన్నా ఇది చాలా అవసరమైనది.
14. “గంటల తరబడి ధ్యానంలో కూర్చోవటం” అనేది ఎలాంటి వాళ్ళకంటే సాగిపోతున్న జీవితంలో ప్రతి క్షణాన్ని జీవిస్తూ ఆ క్షణాల నుంచి జ్ఞానాన్ని పొందడం చేతకాని వాళ్ళకు! అలాంటివాళ్ళు ఇక్కడి జీవిత సత్యాలను గుర్తించలేకపోతారు. ఎక్కడో ఉన్న విషయాల మీద ఉంటుంది వాళ్ళ దృష్టి! దాని వల్ల వాళ్ళ పురోగతి చాలా కష్టమవు తుంది. నిద్రపోవాల్సిన సమయంలో ధ్యానంలో గడుపుతూ మేలుకుని ఉన్న సమయాన్ని అన్ని పరిస్థితులలో పరిపూర్ణంగా ఎవరైతే జీవిస్తారో వాళ్ళు నిజంగా విజయవంతంగా పురోగమిస్తారు.
15. జీవితం ఒక ప్రవాహంలా కొనసాగుతూనే ఉంటుంది. ఎలాంటి అభ్యంతరాలూ పెట్టుకోకుండా దానితో పాటు సాగిపోండి. దేనికీ తగులుకోకుండా “అయినట్లయితే”, “ఎందుకు?”, “ఎలా?” అనే వాటిని కొంతకాలం వక్కనపెట్టి ముందుకు “కొనసాగటం”

నేర్చుకోండి! ధ్యానం చేయాలంటే ఒక సాంఘిక వాతావరణమో, ఒక సంస్కృతి వాతావరణమో మీ వెనక వుండనవసరం లేదు. ధ్యానమనేది ఎవరైనా చేయవచ్చు. మీరెంత తొందరగా దీనిలోకి దిగితే అంత తొందరగా మీరు ప్రకృతితో పాటు కదం తొక్కుతూ ముందుకు సాగుతారు.

16. మీరు ప్రకృతితో ఎలా వ్యవహరించాలి అనేది తెలుసుకోనంత వరకు ప్రకృతి దృష్టిలో మీరేమీ ప్రత్యేకమైన వాళ్ళు కాదు. అంటే ప్రకృతి భిభత్సం చేసే సమయంలో బ్రతకాలన్న గట్టి కోరిక మీకుంటే బ్రతుకుతారు. అప్పుడు మీరు ప్రకృతిని జయించిన వాళ్ళవుతారు. అలా - కేవలం అలా మాత్రమే - ప్రకృతి భిభత్సాన్ని తట్టుకుని నిలబడగలుగుతారు. అతి త్వరలో రాబోతున్న “భూ అక్షం మార్పు” అలాంటి ఒకానొక ఉపద్రవం. దానిని రాకుండా చేయాలంటే మీరందరూ -

ఎ) మిమ్మల్ని మీరు ఎంతో ఆత్మతగా ఉద్ధరించుకోవాలి.

బి) ఉన్నత ఆత్మతో సంబంధం పెట్టుకుని దాని ఆజ్ఞల్ని విన్నా ఇది కేవలం ధ్యానం ద్వారానే సాధ్యం.

సి) ప్రతిరోజూ ధ్యానం చేయాలి.

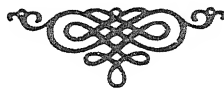
మీరందరూ ఇలా చేసినట్లయితే భూమి తర్వాతి ఉన్నత ప్రకంపనల తరంగాలలోకి ఏ కష్టమూ లేకుండా ఆటోమేటిక్ గా మారిపోతుంది. మీ ఉన్నత ఆత్మల సహాయంతో, మ్యాస్టర్స్ సహాయంతో ఇదంతా జరుగుతుంది.

17. ఇతరుల గురించి ఎన్నడూ అడగడానికి ప్రయత్నించకండి. ఇతరుల గురించి ఎన్నడూ తీర్పులు చెప్పకండి. ఎందుకంటే వాళ్ళ జన్మల క్రమంలో వాళ్ళ సొంత బ్రతుకు వాళ్ళు బ్రతుకుతున్నారు. ఇతరులను తాకటానికిగానీ, వాళ్ళ గురించి తెలుసుకోవడానికిగానీ ఎవ్వరికీ హక్కు లేదు - వాళ్ళ పరిస్థితుల నుంచి జ్ఞానాన్ని పొందడానికైనా సరే. ప్రతి ఒక్కరూ నిరుపమానులే. ఒకరు ప్రతిష్టపించుకుంటు మరొకరు ప్రతిష్టపించరు. కనుక ఇతరుల జీవితాలలో జోక్యం కల్పించుకోకండి.

18. హాయిగా, ఆనందంగా బ్రతకండి ఇప్పుడే! రానున్న కాలంలో పెద్ద పనులు సీరియస్ గా చేయవలసి ఉంటుంది. కాబట్టి ఇప్పుడు రిలాక్స్ అయి చిన్న చిన్న పావుగంట ధ్యానాలు కొన్ని ప్రతిరోజూ చేయండి.

19. బ్రతుకు కొనసాగించాలనేది సహజంగా ఉండే అవబోధన. బ్రతకాలన్న తృప్తిను పెంచుకోండి. మీరు సంతోషంగా జీవిస్తారు.
20. జాగ్రత్తగా మీ కలలను తట్టండి. అవి మీ ఉన్నతాత్మ నుండి మీకు అందుతున్న సందేశాలు. ప్రయత్న పూర్వకంగా, కష్టపడి అయినా సరే వాటిని ఆచరించండి. అవి చివరికి మీలో ఒక భాగమైపోవాలి.
21. మీరు ఎలాంటి జీవితం కావాలనుకుంటున్నారో అలాంటి జీవితం గడవండి. అంతేగానీ ఇతరులెవరో మీరు ఖలానా విధంగా జీవించాలనుకుంటే అలాంటి జీవితాన్ని గాదు గడిపేది.
- “శరీరంలో జీవించడం” అని మీరు అడుతున్న ఆటలో ఇవి సూత్రాలు కావాలి. మొదట్లో కష్టపడి శ్రమతో వాటిని ఆచరణలో పెట్టండి. తర్వాత అవి మీలో భాగమైపోతాయి. ఒకసారి అవే మీరయ్యాక ప్రశాంతంగా ప్రవహించడం, సహజంగా జీవించడం అద్భుతంగా మీకు సామాన్య విషయాలైపోతాయి.

(ఉదయం 11.15 గంటలు)

వేంకటేశ్వర స్వామి

నన్ను అలా పిలిస్తే నా కిష్టం!

నేను “స్వామి” గా రూపొందిన నా కథ చాలా కాలం క్రితం మొదలయింది. బహుశా కొన్ని పదుల శతాబ్దాల క్రితం అయి ఉండవచ్చు. నేను విష్ణుమూర్తి అంశను లేదా జీవాత్మను. కనుక ఆయనను గురించి తెలుసుకోవటం అంటే కొన్ని పదుల శతాబ్దాలు వెనక్కు పోవటమన్నమాట.

ఆయన ప్రతినీధిని ఉంటూ ఆయన గురించి ఎక్కువ చెప్పాలనుకుంటే దాంతోపాటు నా గురించి చెప్పాలనుకుంటే కేవలం నా ప్రియ పాఠకులకు ఒక్కమాట చెబితే చాలు: “మిమ్మల్ని మీరు చాలా పురాతన జీవన సిద్ధాంతంలో బంధించుకున్నారు, మూసేసుకున్నారు. ‘కర్త’, ‘మాయ’ అనే వాటి బంధాల నుంచి విముక్తులు కావడానికి మీరు ఎన్నుకున్న మార్గం కూడా చాలా వికారమైనది.”

ఈ వివరాలలోకి వెళ్ళబోయే ముందు నా గురించి కొన్ని విషయాలు చెబుతాను. వేంకటేశ్వరుడిగా నేను చాలా చాలా కాలం క్రితం భౌతిక రూపంలోకి నియమించబడ్డాను. నేను ఇక్కడికి వచ్చేసరికి - అంటే వేంకటేశ్వరుడి కాలాని కన్నమాట - నేను చాలా పరిణితి చెందాను. అందువల్ల నేను బిడ్డగా పుట్టుక తీసుకుని మనిషిగా అన్ని దశలలో ఎదగాల్సిన అవసరం లేకపోయింది.

ఎదిగిన వ్యక్తిగా నేనిక్కడికి వచ్చాను! మీరు “అలివేలు మంగ” అని పిలిచే నా అర్థాంగి లక్ష్మీదేవికి ప్రతిరూపం. ఆమె సహజీవాత్మ మీరు అనే ఆ ఇంకొకామె.

నా మట్టుకు నాకు ఇద్దరూ ఒక్కటే. నేను ఒకామెతో ఉన్నట్లయితే అదే సమయంలో ఇంకో ఆమెతో కూడా ఉంటాను! దీనిలో త్రిక్కు ఏమీ లేదు. చాలా మామూలు వాస్తవం - మీ గదిలో కుర్చీలూ, బల్బలూ మీరు చూడటం ఎంత వాస్తవమో ఇది కూడా అంత వాస్తవం. ఈ స్థితికి నేను చాలా కాలం క్రితమే చేరుకున్నాను.

మరి ఈ స్థితికి నేనెలా చేరుకున్నాను? ధ్యానం ద్వారా చక్కని జ్ఞానమైన వారితో కలసి ఆంతరంగిక సంభాషణల ద్వారా ఈ స్థితికి చేరుకున్నాను! చక్కని ధ్యానస్థితికి చేరుకోవడానికి ఎన్నో వందల జన్మలు పట్టింది నాకు. ధ్యానం గురించి ఏమీ తెలీకుండా ఎన్నో జన్మలు పుడుతూ చస్తూ, పుడుతూ చస్తూ గడిపి విసిగిపోయాక గానీ నేను ధ్యానంలోకి దిగలేదు. అయితే నా మనస్సులో ఎటువంటి మంత్రంగానీ, రూపంగానీ ఎలాటి సంఘ కట్టుబాటు గానీ లేవు. కాబట్టి ఆరు

సంవత్సరాల కాలంలో నేనసలు ఎందుకు చస్తున్నానో, ఎందుకు వుడుతున్నానో అర్థమయింది. నా గత జన్మలలో ప్రతి జన్మ నేనెందుకు తీసుకున్నానో నాకు అర్థమైపోయింది. దాంతో ముక్తుణ్ణి అయిపోయాను.

అవును. నేను ముక్తిని పొందాను. 'కర్మ', 'మాయ' అనే వాటి నుండి ముక్తి పొందాను. ఎందుకంటే నాతో చిన్ని సత్యం తెలిసిపోయింది - "రకరకాల పాపాలు నేర్చుకోవడానికి ప్రతి జన్మలోకి వస్తూ ఉన్నాము". ఇది తెలిసినందు వల్ల సంఘంలోకి అడుగుపెట్టే స్వేచ్ఛ నాకు లభించింది. అవును, ఆ కాలంలో "వనవాసం" అనేది చాలా అద్భుతమైన విషయం. సమాజం కూడా దీనిని ఎంతగానో ప్రోత్సహించేది. ఇది ఆ రోజుల్లో చాలా తరుచుగా జరుగుతుండేది. నన్ను సాదరంగా ఆహ్వానించారు. సాటి ధ్యానులతో చక్కటి సత్సంగం దొరికింది నాకు. వాళ్ళ తొలి అనుభవాలూ, ధ్యానం వల్ల వాళ్ళ పొందిన ఫలితాలూ తెలుసుకున్నాను. (మరచిపోకండి. అప్పట్లో మేమింకా అగ్రహారీక సంఘాల్లా ఉండేవాళ్ళం) ఇది నేను ఎదగడానికి చాలా అవకాశమిచ్చింది.

అప్పట్లో నేనూ, నా తల్లిదండ్రులూ, భార్యబిడ్డలతో సహా సుఖంగా జీవించడమే కాకుండా ఎందరో సూక్ష్మదేహ మ్యాస్టర్స్ సొంగత్యాన్ని కూడా హాయిగా అనుభవించాను. ప్రతిక్షణమూ జీవితం ఆనందంతో వెల్లి విరిసేది. మరణ మనేది నిజానికి శాస్త్రీయంగా ఎలా జరుగుతుందో అనే జ్ఞానాన్ని వేదాంతాన్ని పూర్తిగా తెలుసుకున్నాక నాకు ప్రతి జన్మనూ జీవించాలన్న కోరిక, ఆసక్తి ప్రబలమయ్యాయి. భౌతిక శరీరమనేది మనం ఒక జన్మలో వేసుకునే దుస్తుల్లాంటిది. దానిని మార్చిన ప్రతిసారి తర్వాత శరీరం ఎలా ఉండాలి అనేది మీకు మీరే ప్లాన్ చేసుకుంటారు. మీరు నేర్చుకోబోయే పాఠాలకు అవసరమైన విధంగా ఉండేలా ఆ శరీరాన్ని ఎంచుకుంటారు.

ఆ తర్వాత ఈ భూమి మీద జీవన నమూనా, అదెలా పని చేస్తుంది, ఇక్కడ మనిషి మనుగడ సాగించాలంటే అందుకు కీలకమైన విషయాలను అన్నింటినీ తెలుసుకున్నాను. ఆ విషయాలలో పరిపూర్ణత సాధించాను. ఇవాళ మీరు చూస్తున్న దశకు చేరుకున్నాను.

ప్రియ పాఠకులారా! "నల్లని విగ్రహం"గా మారాడని మీరనుకుంటున్న వాడు నేను కాదు! నేను రక్త మాంసాలతో సజీవంగా ఉన్నాను! తిరుమల కొండల్లో ఉన్నానన్నది మాత్రం నిజమే. నేను ధ్యానం చేసుకుంటున్నాను. ఔను. ధ్యానం చేస్తున్నాను. మీలో ప్రతి ఒక్కరూ స్వయంగా ధ్యానం చేసి ధ్యానం ద్వారా నన్ను కలుసుకుని నేనిచ్చే సందేశాన్ని అందుకునే వరకు మీకెలా అర్థమవుతుంది

నేనెందుకు ధ్యానం, తపస్సు చేస్తున్నానో, ఈవిడ నాతో మాట్లాడటం మన్నది ఆకాశం, సూర్యుడు, పగలు, రేయి అనేవి ఉన్నంత నిజం.

కనుక ఈమె అందిస్తున్న సందేశంలో ఎంత వాస్తవమున్నదో తెలుసుకోవాలంటే మీరు కూడా ధ్యానం చేయటం తప్ప వేరే మార్గమే లేదు.

మనస్సులో ముందుగానే ఎలాంటి భావాలూ పెట్టుకోకుండా ధ్యానం చేయండి. కాకపోతే మీ మనస్సులో ఒక సంకల్పం మాత్రం చేయండి. మీకు మీరే చెప్పకోండి. “నేను వేంకటేశ్వరస్వామిని కలవాలి” అని. మొదట కొద్దికాలం మీకది సాధ్యపడకపోయినా దిగులుపడొద్దు, విసుగు చెందవద్దు. అలాగే ప్రయత్నిస్తూ ఉండండి. అనతి కాలంలో విజయం సిద్ధిస్తుంది. నేను శక్తిమంతుడైన మాస్టర్ని కాబట్టి మీరు ధ్యానం చేసిన క్షణమే నాకు మీ గురించి, మీ శ్రద్ధ గురించి తెలిసిపోతుంది.

శ్రద్ధగా ఉండే వాళ్ళను నేనెప్పడూ మెచ్చుకుంటాను! మీ ఆధ్యాత్మిక సాధనలో నేను తప్పక మీ అందరికీ సహాయం చేస్తాను - అది కూడా మీరు ధ్యానం చేయటం మొదలుపెడితేనే. నేను “ధ్యానం” అన్నాను. ఇదే మాటను మూడు డజన్ల మంది ఇతర మాస్టర్స్ కూడా చెప్పారు మీకు. ఎందుకో తెలుసా? ధ్యానమనేది జీవితానికి ఎన్ని రంగాలున్నాయో అన్నింటినీ తెరుస్తుంది. ఉన్నదున్నట్లుగా చూపిస్తుంది.

కాబట్టి జీవితాన్ని అర్థం చేసుకోవాలంటే - అది ఎంత చిన్న విషయమైనా సరే, లేదా దాన్ని తెలుసుకోవటం ఎంత కష్టమైనా సరే - ఏకైక మార్గం ధ్యానం.

ఇక మళ్ళీ నా తొలి వచనాల దగ్గరికొస్తే “పురాతన జీవన విధానం” గురించి మాట్లాడాలి. ఈ సంబంధంగా ధ్యానం గురించి జన్మల గురించి రెండు ప్రధానమైన వాస్తవాలను చెప్పాలనుకుంటున్నాను.

1. ధ్యానమంటే కేవలం సంతోషం, పరమానందం మాత్రమే కాదు. మనకు తెలియని వాస్తవంలో మనం బ్రతుకుతున్నాము. మన కళ్ళెదుటే ఉండి కూడా మనకు తెలీకుండా ఉన్న దానిని గురించి మరింతగా తెలుసుకుంటూ అవగాహన చేసుకుంటూ ఉండి నిరంతరంగా సాగే గొలుసు ప్రక్రియ అది. కాబట్టి ధ్యానంలో ఆనందాన్ని పొందిన తర్వాత కూడా ఇంకా ముందుకు సాగండి. మనకు తెలియని పరిధులు జీవితానికి ఎన్నో ఉన్నాయి. వాటి గురించి తెలుసుకోండి. ఈ ధ్యాన స్థితిలో సమాజ బంధాలకు అతీతంగా ఉన్న దానిని యథాతథంగా చూస్తారు మీరు.

2. ధ్యానం చేశాక కూడా, అంతటితో మీ జన్మకార్యం పూర్తయిపోదు. అప్పడీ జీవితాన్ని పరిపూర్ణంగా, సుఖంగా, హాయిగా గడపండి. ఈ జన్మ మీరు జీవించడానికే, పాత పాత నిబంధనలకు లోబడక ప్రతి దాన్ని ఆనందిస్తూ బ్రతకడానికే వచ్చింది. దీనివల్ల మీకు జ్ఞానమూ, బ్రతకడానికి ఉపాయాలు లభిస్తాయి.

ఇప్పుడు నేను మీకు ప్రత్యేకంగా చెప్పదల్చుకున్నదేమిటంటే మీకు ఆధ్యాత్మిక గ్రంథాలు బోలెడన్ని దొరుకుతున్నాయి! ఆ అవకాశాన్ని పూర్తిగా వినియోగించుకోండి! ఇండియాలోనూ, పశ్చిమదేశాల్లోనూ ఉండే ప్రతి రచయిత ఆధ్యాత్మికత మీద వ్రాసిన ప్రతి పుస్తకాన్ని చదవండి. మీరెంతగా పురోగతి సాధిస్తారో చూడండి.

మీకు మీరే గురువు. ఇప్పటి నుంచి మీ జీవితం ఎంత బాగుందో ఎంత ఉపయోగకరంగా ఉన్నదో ఇతరులు మీకు చెప్పాల్సిన అవసరం లేదు.

(1) ధ్యానం

(2) కుటుంబంతో సంఘ జీవితం

(3) పుస్తకాలు చదవటం

ఒక్క చాలెంజ్ చేస్తున్నాను. మీరు నన్ను కలవగలరా? మీరే గనక అలా చేయగలిగితే మీ పురోగమనానికీ, ఆధ్యాత్మిక పరిణితికీ మీరు నిజమైన ఆత్మలు అవుతారు.

మరికొన్ని విషయాలు కాస్టేపయ్యక గానీ, రేపు గానీ చెప్పకుండా.

(మా ప్రియ ధూస్టర్ కి చాలా థ్యాంక్స్)

(రాత్రి 8.15 గంటలు)

(మార్చి 16, 1995 ; రాత్రి 10.05 గంటలు)

ఇవాళ నా పాఠకులకు నేనింకా చెప్పదల్చుకున్నదేమిటంటే ఈ భూగ్రహం మీద జీవం అనేది దాదాపు నశించిపోయే స్థితికి చేరుకుంది. పాఠకుల్లారా! ఇది ఇక్కడ బ్రతికున్న మనందరి వల్లనే జరుగుతోంది. అసలు మన ఉనికికి సంబంధించిన విషయాలు మీకు అర్థం కావడానికి ప్రశ్న సమాధానాల రూపంలో చెబుతాను.

ప్రశ్న : మీరెవరు?

జవాబు : మనలో ప్రతి ఒక్కరమూ మన మన ప్రజ్ఞాత్మల నుంచి ఉద్భవించాము. దాని రకరకాల చేతనావస్థలలో నుంచి పుట్టాము.

ప్రశ్న : అయితే ఈ “ప్రజ్ఞాత్వ” అంటే ఎవరు?

జవాబు : “ప్రజ్ఞాత్వ” అనేది కూడా ఒక ఆత్మే. చాలా చాలా కాలం క్రితం అంటే మీరు జన్మలు తీసుకోవటం ప్రారంభించడానికి చాలా కాలం పూర్వం ఆ ఆత్మ భౌతిక రూపాలు తీసుకుంటూ నెమ్మది నెమ్మదిగా పరిణితి చెంది ఒక దశ నుంచి మరో దశకు చేరుకుంది.

ప్రశ్న : మా మధ్య సంబంధమేమిటి? ప్రజ్ఞాత్వ గురించి మేము తెలుసుకోవలసింది ఏమిటి?

జవాబు : మన ప్రజ్ఞాత్వ మనకు తల్లి, తండ్రి వంటిది. దాని నుంచే మనం పుట్టాము. మన భౌతికమైన తల్లిదండ్రులతో మనకెలాంటి సంబంధం ఉంటుందో మన ప్రజ్ఞాత్వతో కూడా అలాంటి సంబంధమే ఉంటుంది. అయితే మన ప్రజ్ఞాత్వకు పూర్తి జ్ఞానముంటుంది. మనం ఇక్కడ ఎలా బ్రతకాలి, ఏం నేర్చుకోవాలి అనేవి తెలుసుకోవాలంటే ధ్యానం ద్వారా వాటిని నేర్చుకోవాలి.

ప్రశ్న : మన ప్రజ్ఞాత్వకు సంపూర్ణ జ్ఞానం ఉంటే అది మనలాంటి అంటే బిల్లులాంటి అంశరూపాలను పుట్టించాల్సిన అవసరం దానికి ఏముంది?

జవాబు : ప్రజ్ఞాత్వ అంశరూపాలను అంటే జీవాత్మలను పుట్టించవచ్చు. పుట్టించకపోవచ్చు. కానీ ఈ భూమి మీద ఉన్న ఇతర జీవులకు తన జ్ఞానాన్ని పంచి అవగాహనను పెంచాలని తాపత్రయ పడుతుంది. బాగా డిమాండు ఉన్న చోట పరిశ్రమను విస్తరింపచేయాలనుకోవటం లాంటిదది. మీకంటూ ఒక “పరిశ్రమ (industry)” ఉంటే దానిని వ్యాప్తి చేయటమే మీ తర్వాతి లక్ష్యం అవుతుంది. వ్యాప్తి తరువాత మీ వద్దనున్న సరుకును నాణ్యత తగ్గకుండానే సులభంగా తక్కువ ధరలోనే అందుబాటులోకి వచ్చి దేశంలో నలుమూలలకూ, ప్రపంచంలో నలుమూలలకూ చేరాలని అనుకుంటారు. అక్కడి సహజ వనరులనే కాదు అక్కడి మానవ వనరులను కూడా ఉత్పత్తికి అనుకూలంగా వాడుకోవాలనుకుంటారు.

మీకు బాగా అర్థం కావాలనే ఉద్దేశ్యంతోనే మీ ఈ “పరిశ్రమ (industry)” ఉదాహరణగా చెప్పాను.

ఇప్పుడు మీకు మీరెలా వచ్చారో తెలిసింది కదా. ఇక మీ జన్మకు సంబంధించిన ఇతర వివరాలు కావాలంటే మీరు ధ్యానం చేయాలి. మాస్టర్స్ మీకు సహాయం చేస్తారు.

మీరెలా వచ్చారో నన్నె ఎరుక మీకున్న ఎన్నో అర్థం కాని ప్రశ్నలలో ఒక

భాగానికి సమాధానం మాత్రమే. మీరు పరిష్కరించాల్సినవి ఎన్నో అద్భుతమైనవి, ఆసక్తికరమైనవి ఉన్నాయి. కానీ మీ అందరికీ కూడా సహజావబోధన లేదు.

• • మీ “సహజావబోధనల”ంటే మీ శారీరక అవసరాలు కాదు, మీరు స్పృచ్ఛలు ఆపేసి కూర్చున్న మీ ఆధ్యాత్మిక సందేశాలు. అవి ఏమిటి?

ఇవి మీ సహజావబోధనలు - ఎందుకో అలా అనిపించడాలూ, సిక్స్ సెన్సు చెప్పడాలూ, మీ కలలూ ఇవన్నీ మీరు పట్టించుకోకుండా వదిలేసిన మీ అద్భుతమైన ఆయుధాలు. ఇక్కడిలా ఉండి మీరు వికలాంగులైపోయారు - కాలూ, చెయ్యి ఆడని వారైపోయారు. దారి తప్పిపోయారు. మీరసలెందుకు బ్రతుకుతున్నారో మీకు తెలీకుండా పోయింది. అన్ని రకాల సమస్యలతో హింసకు గురి అవుతున్నారు. “శరీరం” అని పిలువబడే గుడి అనారోగ్యం పాలై నాశనమైపోయింది. అది అలా ఎందుకయిందో మీకు తెలీదు.

అవును. మీరు పరిగెత్తిపోవటం మొదలుపెట్టారు. మీ నుంచి మీరు పారిపోయే గొప్ప నాటకం బ్రహ్మాండంగా ఆడుతున్నారు. ఇవాళ మీరింత దుర్బర పరిస్థితులలో ఉండడానికి కారణం అదే. నేను ఆరాటంగా కోరుకునేది ఏమిటంటే పాఠకులలో ప్రతి ఒక్కరూ ఒక్క నిమిషం ఆగి ఆలోచించుకోవాలి. “నా నుంచి కోసం నేనేదన్నా ఒక్క వని చేశానా? నాతో నేను నిశ్శబ్దంగా ఎప్పుడన్నా కూర్చున్నానా?” అని ఆలోచించాలి.

“లేదు”, “ఎప్పుడన్నా” లాంటి సమాధానాలు వస్తే నేను ఆశ్చర్యపోను! ఎందుకంటే మీరంతా చిన్నతనం నుంచి ఇతరులు మీకేది మంచిదంటే అలా ఉండటానికే అలవాటు పడ్డారు. మీకు మాట్లాడడం వచ్చిన క్షణం నుంచి మీ ఇష్టం వచ్చినట్లు మీ జీవితాన్ని గడిపే స్వేచ్ఛను మీరు పోగొట్టుకున్నారు. అందువల్ల మీకు సహజంగా ప్రవర్తించటమే లేకుండా పోయింది. మీరు చాలా కృత్రిమంగా లోపలొక రకంగా బయటికి ఒక రకంగా జీవిస్తూ ఎప్పుడూ చూసినా మీ నుంచి మీరు దూరంగా పరిగెత్తిపోతున్నారు. వంటరిగా కొద్ది నిమిషాల పాటైనా నిశ్శబ్దంగా కూర్చోవడానికి మీరు భయపడిపోతున్నారు. అలా ఉండటం సమయాన్ని వేస్టు చేసుకోవటమేనని మీరు భావిస్తున్నారు. మీరెప్పుడూ ఏదో ఒక “వని” చేస్తూ ఉండాలనీ, అప్పుడే మీ వల్ల “ఉపయోగమ”నీ మీ రనుకుంటున్నారు! ఇలాగనే మీకు చిన్నప్పటి నుంచి నేర్పించారు.

నాయనలారా! మీకు అలసట వచ్చేవరకూ పరిగెత్తండి. కేవలం పరిగెత్తడం మీదే కాదు, జీవితం మీదే రోత పుట్టే వరకు పరిగెత్తండి. ఇదంతా ఎందువల్ల

జరుగుతోందంటే తల్లిదండ్రులూ, పిల్లలూ తమ తమ గుర్తింపులనూ, వ్యక్తిత్వాలనూ పోగొట్టుకున్నారు. ఇక్కడున్న ప్రతి ఒక్కరూ ఒక తీర్చిన వాతావరణానికి బలైపోయారు. అందరూ “నంపు జీవులు”గా, “వెధవలు”గా ముద్రవేయించుకోవాలని చచ్చిపోతున్నారు!

ఈ భూమి మీదున్న జీవుల మనస్తత్వమంతా ఇలా అయినందువల్ల ఒక సజీవ మూర్తిగా భూదేవికి రోత పుట్టింది. ఈ భూమి, ఈ మనుషుల కోసం తన ప్రకృతి సూత్రాలను తాను సృష్టించింది. కానీ మనుషులు చాలా కాలం క్రితమే వాటిని మరచిపోయారు. ఒకరినొకరు పీక్కుతినటంతోనే వీరికి సరిపోతోంది.

విపరీతంగా కూడబెట్టడం వెనుక, సుఖాల వెనుక పరిగెత్తి పరిగెత్తి ఇక్కడ ఉన్న ఇతర జీవరాశుల పట్ల మనుషుల్లో సానుభూతే మిగలలేదు. మరి ఏ వ్యవస్థలోనైనా సమతౌల్యం దెబ్బతిన్నప్పుడు ఏం జరుగుతుందో మీకు తెలుసా? పునాది మొత్తం దెబ్బతింటుంది! భవనం మొత్తం నశించిపోతుంది! జీవం లేదా ఉనికి అనేది మళ్ళీ కొత్తగా ఏర్పడాలి! లేదా ఇప్పుడు సంభవిస్తున్న భూకంపాల్లాంటివే భారీ ఎత్తున తరుచు ఏర్పడి పాక్షికంగా నాశనం చేస్తూ చివరికి వివిధ జీవ జాతులను నామమాత్రంగా మాత్రమే మిగుల్చుతాయి.

కాబట్టి పైన చెప్పిన ఉపద్రవానికి తరుణోపాయం ఏమిటంటే - కేవలం కళ్ళు మూసుకుని మౌనంగా కూర్చోవటమే. ఈ మౌనంలో నుంచి జీవ ఉనికి గురించి, పరిణితి, జన్మలు, కర్మ, మాయ, సృష్టి, ఖగోళ భౌతిక శాస్త్రం (astro-physics), అంతర్ బ్రహ్మాండ సంబంధాలు, శక్తి, వివిధ జీవరూపాలు, ఇంకా ఎన్నెన్నో తెలుసుకోండి.

మీ చేత ఎవ్వరూ ప్రారంభింపజేయలేరు. మీరే - స్వయంగా మీకు మీరే - ప్రారంభించాలి. ధ్యానం ఒకసారి మొదలుపెట్టక కేవలం మీ ఒక్కరి గురించే కాదు మీకు హితులూ, సన్నిహితులూ అయిన వారి గురించి కూడా మేమందరం జాగ్రత్త తీసుకుంటాము.

నేను వ్యక్తిగతంగా మీకు హామీ ఇస్తున్నాను. ఒక విధంగా చెప్పాలంటే ఇది మన మధ్య ఒడంబడిక.

మీరు ధ్యానం చేయండి. మీకు భరోసా కలిగేలా నేను చూస్తాను. ఇప్పుడే మొదలు పెట్టండి. ఎందుకంటే “భూ అక్షం మార్పు” సమయం చాలా దగ్గర పడిపోతోంది!

(రాత్రి 11.55 గంటలు)

విశ్వామిత్రుడు

(మార్చి 6, 1995 రాత్రి 8.00 గంటలు)

నేను చాలా చిన్న సందేశం ఇవ్వదల్చుకున్నాను మీకు.

మీకున్నలాంటి గురువు నాకు లేకపోయాడు! మీ గురువు మీకు చదువుకోవడానికి పుస్తకాలిచ్చారు! మిమ్మల్ని స్వతంత్రంగా నిలబెట్టారు! జేను. మా గురువులు చాలా అహంకారంతో ఉండేవాళ్ళు. పెత్తనం చెలాయించేవాళ్ళు. కనుక నాయనలారా! ఈనాడు మీరు చదివే పుస్తకాలూ, మీరు కలిసే మాస్టర్స్ మా కాలానికంటే ఎంత భిన్నమైన వారంటే నేను మహా ఉత్సాహంగా ఒక్క విషయం మాత్రం చెప్పగలను. నాలాంటి మరింత మంచి జ్ఞానులనూ, మాస్టర్స్ నూ నేను చాలా త్వరలో చూస్తాను. నేను మరో ప్రపంచాన్ని సృష్టించింది ఊరికే అనుకున్నారా? కాదు. దానికొక కారణమున్నది - నేను సామాన్యుణ్ణి అయినా ధ్యానం ద్వారా, జ్ఞానం ద్వారా ఇదీ నేను సాధించింది అని మనుషులకు చూపించడానికే ప్రతి సృష్టి చేశాను.

దయచేసి “మేలుకోండి!” నాలాగా తయారవ్వండి! సృష్టి చేయగల పటిమ మీ అందరిలోనూ నిద్రాణమై ఉన్నది! ధ్యానం ద్వారా, చదవటం ద్వారా వాటిని తట్టి లేపండి. ముఖ్యంగా సేత్, రాంపా పుస్తకాలు చదవండి. ఆత్మాభివృద్ధికి అవకాశాలు ఇంకా మెండుగా తెరుచుకున్నప్పుడు వాటిని దొరకపుచ్చుకోండి. మీ ఎదుగుదలకు వాటిని ఉపయోగించుకోండి. తప్పకుండా అసతి కాలంలోనే మీరు కూడా నాలాగా విశ్వామిత్రులవుతారు. ఇందులో సందేహమే లేదు.

ఇదీ మీ పుస్తకం కోసం టూకీగా నేనిచ్చే సందేశం.

“మీలో నిద్రాణమై ఉన్న సృజనాత్మకతను ధ్యానం ద్వారా, మంచి పుస్తకాలు చదవటం ద్వారా తట్టి లేపండి.”

(రాత్రి 8.00 గంటలు)

“ నా వైపు నుంచి ”

ఈ మహత్తరమైన పుస్తకాన్ని చదివేశారు కదా, ఎలా అనిపిస్తోంది మీకు? నాకు రూఢిగా తెలుసు అందరు మాస్టర్స్ సందేశాలలోనూ దాదాపు ఒకే రకమైన విశిష్ట ఆలోచన ఉన్నట్లు ప్రతి పాఠకునికీ అర్థమయింది. ఏదేమైనా నా తరపు నుంచి ఒక్క మాట చెప్పింది. నేను ఫీలయ్యేది ఆరోగ్యవంతుడైన ప్రతి వ్యక్తి ఫీలవుతాడు. ఆరోగ్యవంతుడైన వ్యక్తికి ఉండాల్సినవి:

1. నిష్కపటత
2. శాస్త్రీయ దృక్పథం
3. సత్త్వం కోసం అనునిత్య తహతహ
4. ఓర్పు
5. హింస పట్ల అయిష్టత

ఈ అయిదు లక్షణాలూ లేకుండా మనిషి ఎప్పటికీ మానసిక ఆరోగ్యవంతుడు కాలేడు. ఇవి లేకపోతే అతను పిచ్చివాడు.

విశదీకరిస్తాను.

“నిష్కపటత” అంటే మరేదో కాదు పారదర్శకమే! బయట మీరెలా ఉంటారో దాంతో సమానంగా లోపల కూడా వుండాలి. ఇందులో దాచుకోవడానికి గానీ సిగ్గుపడటానికి గానీ ఏమీ ఉండరాదు. మనసా, వాచా, కర్మణా ఏకవలో వుండటమే “నిష్కపటత” అంటే!

“శాస్త్రీయ దృక్పథం” అంటే ఏమిటో కాదు ఎల్లప్పుడూ శాస్త్రీయ విధానాన్ని గమనికలో ఉంచుకోవాలి. శాస్త్రీయ దృక్పథం కలిగి ఉండటమంటే శాస్త్రీయంగా ఆలోచించటం/మాట్లాడటం/వినటం/అధ్యయనం చేయటం/బ్రతకటం/ప్రవర్తించటం మన్నమాట - అంటే శాస్త్రీయ పరిజ్ఞానంతో, హేతువుతో, మర్మములేని మనసుతో ఉండటం.

“సత్త్వం కోసం అను నిత్య తహతహ” అనేది నిత్య అభివృద్ధికి అత్యవసరము. మనిషిలో ఉండే ఇలాంటి తహతహ ఫలితంగానే అభివృద్ధి అనేది ఉంటుంది. “సత్త్వం” అంటే తనకు సంబంధించిన సత్త్వం; చుట్టూ ఉన్న ప్రపంచానికి సంబంధించిన సత్త్వం; తెలియని వాస్తవాలకు చెందిన సత్త్వం.

“ఓర్పు” అంటే విసురుగా ఒక అభిప్రాయానికి రాకపోవటం! “ఓర్పు” అంటే మనకు తెలిసిన విషయాలూ, మన స్వంత అభిప్రాయాలూ ప్రస్తుతానికి పక్కన

పెట్టేసి వర్తమానంలో ప్రతి క్షణమూ నూతనత్వాన్ని అహ్వనించడం!

ఇక చివరగా మానసిక ఆరోగ్యవంతునికి ముఖ్యమైన గుర్తు “హింస పట్ల అయిష్టత”. జంతువుల పట్ల, వృక్షజాతుల పట్ల, స్త్రీల పట్ల, పిల్లల పట్ల హింసను మాలికంగా వ్యతిరేకించటం. జంతువులను ఎలా చంపి తినగలుగుతారు? విచక్షణా రహితంగా చెట్లను ఎలా నరికి వేస్తారు? పిల్లల పట్ల దురుసుగా కఠినంగా ఎలా ప్రవర్తించగలుగుతారు?

ఈ జన్మలో నేను ఈ అయిదు లక్షణాలూ “మార్గదర్శక సూత్రాలు”గా పెట్టుకున్న కుటుంబంలో పెరిగాను! అలా 26వ ఏటికల్లా సామాన్య ఆరోగ్యవంతుడిగా, చిట్టమైన మనిషిగా పెరిగాను!

నా 29వ యేట మొట్టమొదటగా “సత్యం కోసం అను నిత్య తపాతపా” అనే లక్షణం నన్ను నెమ్మదిగా, ఖరారుగా ఆధ్యాత్మిక ప్రపంచంలోకి తీసుకెళ్ళింది. అప్పటి వరకు నాకు దానితో పెద్దగా పరిచయం లేదు.

ఆధ్యాత్మికతను శాస్త్రీయంగా అధ్యయనం చేయటం మొదలుపెట్టే సరికి “శాస్త్రీయ దృక్పథం” అనే రెండో లక్షణం నాలోంచి బయటపడింది; బహు పుష్కలంగా ఫలితం దక్కింది.

నా జీవితం ధ్యానమయ మయిపోయింది. ప్రపంచ వ్యాప్తంగా రచించబడిన ఆణిముత్యాలాంటి ఆధ్యాత్మిక గ్రంథాల వరనతో నా జీవితం పండిపోయింది. భౌతికంగా మాస్టర్స్ ను కలవటంతో నా మనస్తత్వం నిండిపోయింది. ఊషా, ఆటోరైటింగ్, మీడియంల ద్వారా పరలోకవాసులలో మాట్లాడే ప్రయోగాలతో నా బుద్ధి పరిపూర్ణమయి పోయింది.

వీటన్నిటి ఫలితంగా నాకు 33 ఏళ్ళు వచ్చేసరికి ప్రతి సంఘటన యొక్క బహు పరిధుల వాస్తవం చక్కగా అర్థమయింది. ప్రతి వ్యక్తి తన సొంత వాస్తవాన్ని తాను స్వయంగా సృష్టించుకుంటాడన్న గొప్ప సత్యం బాగా జీర్ణమయింది. కలలు గనే జీవితం, మరణానంతర జీవితం - వీటి వాస్తవాలను క్షుణ్ణంగా గ్రహించాను.

ఆ రకంగా సత్వాన్ని పొంది ప్రస్తుతం తొలి గుణమైన “నిష్కవచత” అనేది నాలో ద్యోతకం కావటంతో కుటుంబ జీవితంలోగానీ, నిత్య జీవితంలోగానీ తారసిల్లిన ప్రతి ఒక్కరికి ఆధ్యాత్మికత గురించి నిష్కవచంగా చెప్పటం మొదలుపెట్టాను.

వీలైనంత తక్కువ టైములో వీలైనంత ఎక్కువ మందికి సత్వాన్ని తెలియజెప్పటమే నా లక్ష్యం. ఇందుకుగాను నాలుగవ గుణమైన “ఓర్పు” అనేది

చాలా చాలా అవసరమైపోయింది.

దానితో పాటే అయిదవగుణం “హింస పట్ల అయిష్టత” అనేది నా నిత్యజీవన సిద్ధాంతంలో స్థానాన్ని సంపాదించింది.

“మాంసాహారం తినడానికి వ్యతిరేకంగా ధ్వజమెత్తడం” అన్నది నాలో నాకే అమితంగా నచ్చిన విషయం! నాకు “అయ్యో” అనిపించే మరో విషయం ఏమిటంటే బుద్ధిలేని పెద్దవాళ్ళు చిన్నపిల్లల పట్లా, ఈతొచ్చిన పిల్లల పట్లా భౌతికం గానూ మానసికం గానూ హింసాత్మకంగా ప్రవర్తించటం.

ఈ విధంగా జరిగిన పరిణతిలో నేను అధ్యాత్మికంగా సంపూర్ణ ఆరోగ్యవంతుడినయ్యానని భావిస్తున్నాను. నా పట్ల నాకు సంపూర్ణమైన తృప్తిగా వుంది!

ఈ పుస్తకంలోని మాస్టర్స్ అందరూ ఇచ్చిన సందేశాలసారం ఏమిటి? ఏకగ్రీవంగా ఇచ్చిన సలహా ఏమిటంటే :

1. ప్రతి ఒక్కరూ ప్రతి నిత్యమూ ధ్యానం చేయాలి.
 2. ప్రతి ఒక్కరూ ప్రతి నిత్యమూ తమ అనుభవాలను ఇతరులతో పంచుకోవాలి.
 3. ప్రతి ఒక్కరూ ప్రతిరోజూ మంచి అధ్యాత్మిక గ్రంథాలు చదవాలి.
 4. ప్రతి ఒక్కరూ సాధారణ కుటుంబ జీవితాన్ని గడపాలి.
- వీటికి నేను మరికొన్ని జోడిస్తున్నాను.
- ప్రతి ఒక్కరూ శాకాహారి కావాలి.
 - ప్రతి ఒక్కరూ చిన్నపిల్లల్ని లాలనగా చూడాలి.
 - ప్రతి ఒక్కరూ వృక్ష జాతుల్ని చక్కగా పెంపొందించాలి.

ఈ ముఖ్యమైన సూత్రాలను అందరూ పాటించాలి. దాంతో ప్రతి ఒక్కరూ ఈ భూమి అనే “స్కూలు” నేర్దే అన్ని పాఠాలను అతి తొందరగా నేర్చుకుంటారు. తద్వారా జనన మరణ చక్రం నుంచి బయటపడతారు. వీలైనంత త్వరలో భూమి మీద స్వర్ణయుగాన్ని పునః స్థాపిస్తారు.

కర్నూలు

జనవరి, 1997

సుభాష్ పత్రి

“ధ్యానం ఎలా చేయాలి?”

మనస్సు ఎలా ఉంటే బ్రతుకలా ఉంటుంది!

మనస్సు బద్ధకంగానో, కళాహీనంగానో, ఏకాగ్రతా శూన్యతతోనో, అతలాకుతలంగానో, తీరుతెన్నూ లేకుండానో, అదుపులేకుండానో ఉన్నట్లయితే ఆ వ్యక్తి జీవితం కూడా అలాగే ఉంటుంది. గంభీరమైన, చక్కగా సానబట్టిన జీవితం మనదై ఉండాలంటే దానికి మార్గం గంభీరమైన, చక్కగా సానబట్టిన మనస్సును కలిగి ఉండటమే!

మరి గంభీరమైన, చక్కగా సానబట్టిన మనస్సుండాలంటే మార్గమేంటి?

మనస్సును పెంపొందించడానికి, దానిపై ఆధిపత్యం సంపాదించడానికి వున్న ఏకైక మార్గమే ధ్యానం.

కేవలం ధ్యానం ద్వారా మాత్రమే మనల్ని మనం ఒక నరియైన, ప్రకాశవంతమైన, పనిముట్టుగా తయారు చేసుకోగలుగుతాము.

ధ్యానమనేది ‘ప్రార్థన’ కాదు, ‘జపం’ కాదు, ‘ఆలోచన’ కాదు!

వివిధ చైతన్య స్థాయిలలోకి వెళ్ళే ఒక పద్ధతే ధ్యానం. రకరకాల పాన: పుణ్యాలలో ఉండే విశ్వాలను చూస్తాము ధ్యానంలో. చైతన్యస్థాయిలన్నీ ఏకకాలంలో మనుగడ సాగించడం చూస్తాము.

చైతన్యం లేదా ఆత్మ సహజంగా చూసే ప్రక్రియను మేల్కొలిపే విధానమే ధ్యానం. ఇంకా చెప్పాలంటే వ్యక్తిగత శక్తిని పెంపు చేసుకోవడానికి బ్రహ్మాండమైన మార్గం ధ్యానం. ధ్యానం చేయటం చాలా తేలిక; కష్టమే కాదు.

బాహ్యంగా మానవుడు కళ్ళు చెదరిపోయేలా శాస్త్రీయంగా అభివృద్ధి చెందాడు. అయితే, అదే విధంగా అంతర్గతంగా కళ్ళు చెదరిపోయేలా, శాస్త్రీయంగా, అభివృద్ధి చెందాల్సిన అవసరం ఉన్నది. అంతర్గతంగా శాస్త్రీయాభివృద్ధికి ఏకైక మార్గం ధ్యానం.

చిన్న పెద్ద తారతమ్యం లేకుండా ప్రతి ఒక్కరూ ఆచరించాల్సిన అతి ముఖ్యమైన కార్యక్రమం ధ్యానం. “ప్రతి ఒక్కరి నిత్యజీవిత కార్యకలాపాలలో ధ్యానం ఒక భాగం అయిపోవాలి” అని మరి ప్రత్యేకంగా చెప్పనవసరం లేదు.

మౌలికంగా ధ్యానం మొదలయ్యేది ఆనాపానసతితో. “ఆనాపానసతి” అంటే మనస్సును పూర్తిగా సాధారణ స్థాన మీద కేంద్రీకరించడమన్న మాట.

పాళీ భాషలో “ఆన” అంటే “ఊపిరి పీల్చటం”.

“అపాన” అంటే “ఊపిరి వదలటం”.

“సతి” అంటే “కూడి ఉండటం”.

ఏ మంత్రాన్ని ఉచ్చరించకూడదు. ఎటువంటి దేవతామూర్తిని మనస్సులో నిలుపుకోరాదు. “కుంభకం” లాంటి ప్రాణాయామ చర్చలేవీ పాటించరాదు.

ప్రతిరోజూ క్రమం తప్పకుండా ధ్యానం చేయాలి. ధ్యానం ఎక్కడైనా చేయవచ్చు, ఎప్పుడైనా చేయవచ్చు. ఎలా కూర్చుంటే సుఖంగా ఉంటుందో అలా కూర్చుని ధ్యానం చేయవచ్చు. రెండు చేతులూ కలుపుకుని, కళ్ళు రెండూ మూసేసుకోవాలి. మనస్సు అటు ఇటు పోయినప్పుడల్లా వెంటనే ఆలోచనలను అక్కడే కత్తిరించవడేయాలి. “ప్రస్తుత కార్యం” మీదికి అంటే “ఆనాపానసతి” మీదికి దానిని తీసుకొచ్చేస్తూండాలి.

సంస్కృతంలో “తర్కం”ను పాళీభాషలో “తక్క” అంటారు. “తక్క” అంటే మనిషి హేతుబద్ధంగా చేసే అన్వయింపు. తత్వలితంగా “వితక్క” అంటే మనిషి మనసు నిర్వేతుకంగా సంచరించడం. వితక్కమనేది నిరంతరంగా సహజంగా కోతలాంటి మనిషి బుద్ధ (Body- Mind) చేసే ఆలోచనా చేష్ట.

“వితక్క” అంటే మెదడు తన వంతు నిత్యజీవితానుభవాలను నిరంతరంగా నెమరు వేస్తూనే ఉంటుంది. మానవుని నుంచి అతని ఆత్మజ్ఞానాన్ని దూరం చేసి ఉంచే ఏకైక అటకం ఈ వితక్కమే.

ఈ వితక్కాన్ని అంతం చేయడానికి కొద్దిపాటి ఆనాపానసతి చాలు! వితక్కం అంతం కాగానే ఆలోచనారహిత స్థితి ఏర్పడుతుంది. మనిషికి ప్రశాంతత, చెదరని మనస్సు, ఓర్పు కలుగుతాయి.

తొలిరోజుల్లో ఆనాపానసతి బాగా చేయగలగడం కష్టమనిపిస్తుంది. అయినా కొద్ది రోజులలోనే చెప్పకోదగిన నైపుణ్యం వస్తుంది. ఇతర రంగాల్లో లాగానే ఇక్కడ కూడా సాధన మనిషిని పరిపూర్ణవంతుణ్ణి చేస్తుంది. క్రమం తప్పక చేసే సాధన ద్వారా ఆలోచనల కదలికలు క్రమేణా తగ్గుతాయి. ఒకానొక శుభోదయాన ఆలోచనలు అసలు సంపూర్ణంగా ఆగిపోతాయి. తత్వలితంగా మనస్సు “ఆత్మవశ” స్థితిలోకి పోతుంది. దాని ఫలితంగా ధ్యానానుభవాలు వస్తాయి.

క్రమం తప్పకుండా ధ్యానంలో ఆనంద పారవశ్యం కలిగితే ఆ వ్యక్తి అన్ని రోగాల నుంచి విముక్తుడౌతాడు! అసలు రోగాలు వచ్చేదే ఆధ్యాత్మిక అజ్ఞానంతో మనస్సు చెదరటం వల్ల! అలాంటి మనస్సు ఎప్పుడైతే ధ్యానం ద్వారా ఆనందాన్ని అనుభవిస్తుందో అప్పుడు “ఓ ఆధ్యాత్మిక సాధకుడు” పుడతాడు. గాఢమైన నిరంతర

ధ్యానఫలితంగా శాశ్వత ఆనందపారవశ్యం కలుగుతుంది,” అప్పడు “ఓ ఆధ్యాత్మిక సిద్ధుడు” పుట్టినట్టు!

ధ్యానానుభవాలు/“చూడటం”/విపస్నన :

ధ్యానసాధనా సారమే ధ్యానానుభవాలు! తొలుత శరీరస్పృహ లేకపోవచ్చు; రంగులూ, కాంతిలూ కనపడవచ్చు; చైతన్యం విస్తరిస్తున్నట్లు అనిపించవచ్చు; ధ్యానంలో ఇంకా ముందుకు పోయే కొద్దీ స్పష్టమైన దివ్యదృష్టి, స్పష్టమైన దివ్యశ్రవణాదు లేర్పడతాయి. వీటిని “అనుభవాలు” అంటారు. వీటిని మనస్సుల్నిగా ఆహ్వానించాలి.

మనస్సు తెలివితక్కువగా, నిరంతరంగా చేసే “లోపలి వాగుడు” ఎప్పుడైతే ఆగిపోతుందో అప్పడు వెంటనే మొదలవుతుంది “చూడటం” అన్నది.

ధ్యానంలో “చూడటా”న్నే “విపస్నన” అంటారు. పాళీభాషలో “పస్సన” అంటే “చూడటం”, “విపస్సన” అంటే “పూర్తిగా, పరిపూర్ణంగా చూడటం.” వివిధ వాస్తవాల ప్రకృతి దృశ్యాలను చూడటం మొదలవుతుంది. ఈ “చూడటం” మనది “తెరుచుకున్న మూడవ నేత్రం” సహాయంతో జరుగుతుంది. ఈ మూడో కంటినే నాడీమండల వ్యవస్థలో “అజ్ఞాచక్ర” మంటారు. ఈ వ్యవస్థ మన “రెండవ దేహం”లో అంటే “శక్తి శరీరం”, “ఎథిరిక్ శరీరం”, లేదా “ప్రాణమయకోశం”లో ఉంటుంది.

ధ్యానానుభవాల వాస్తవికతను ఎన్నడూ అనుమానంగా చూడరాదు ఇక్కడే ప్రారంభంలో ఉన్న ధ్యానికి సీనియర్ మాస్టర్స్ యొక్క ప్రోత్సాహం, మెప్పు అన్నవి ఎంతైనా అవసరమవుతాయి. అనుభవాలను - అవి ఎలాంటివైనా కానివ్వండి - జాగ్రత్తగా వ్రాసి పెట్టుకోవాలి. ఈ దశలో మీ మాస్టర్ యొక్క తొలి స్వానుభవాలన వినటం చాలా అవసరం. ప్రారంభసాధకుడు ధ్యానానుభవాలలో ముందుకు సాగుతాడు - ముఖ్యంగా సూక్ష్మశరీరంతో ఉన్న మాస్టర్స్ తో “చర్చలు జరపడం”లో సూక్ష్మశరీరయానం చేస్తూ రకరకాల పరిధులను “చూడటం”లో, గత జన్మ సంఘటనలను చూడటంలో.

ఈ విధంగా సూక్ష్మశరీరాలతో ఉన్న మాస్టర్స్ తో సదా చర్చించటం ద్వారా ఎక్కువగా సూక్ష్మశరీర యానం చేయటం ద్వారా, మరి తన గత జన్మలను లోతుగా అర్థం చేసుకోవటం ద్వారా మనిషికి అనుభవాత్మకమైన ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞానం ఏర్పడుతుంది. కాలక్రమేణా అతడు “ఓ ఆధ్యాత్మిక మాస్టర్” అవుతాడు.

సుభాష్ పత్రి

కర్నూలు

జనవరి 1997

“ధ్యాన విధానం”

కళ్ళు రెండూ మూసుకుని మీ శరీరాన్ని రిలాక్స్ చెయ్యండి . . . మీకు సుఖంగా అనిపించడానికి కొంచెం సమయం వట్టిగా ఫరవాలేదు . . . ఒళ్ళు సర్దుకోండి. . . బాగా రిలాక్స్ అవండి . . . మీ వీపు, మెడ హాయిగా సుఖప్రదంగా ఉండేలా జాగ్రత్తపడండి . . . సుదీర్ఘ ధ్యాన సాధనకు ఉన్నదికలవ్వండి.. ఉన్నదల్లా కేవలం సుఖం. ప్రశాంతత మొదలవుతోంది . . . తొందరేమీ లేదు . . . చేసే పనేమీ లేదు . . . ఆలోచించడానికేమీ లేదు . . . రిలాక్స్ అవ్వండి . . . అంతే . . . అంతే . . .

మీ శ్వాసు గమనించండి . . .

నెక్కుదిగా గాలి పీల్చింది. . .

నెక్కుదిగా ఊపిరివదులంది . . .

మీ ఊపిరిని లోపలికి, బయటికి వస్తూ పోతూ ఉండనియండి.

మీ శ్వాసు ప్రశాంతతకు లయ . . .

మీ శ్వాసు అనుసరించండి . . .

నిశ్చలంగా ఉండండి . . .

మీరే శ్వాసు అయిపోండి . . .

మీ శ్వాసు అనుసరించడానికి మీ మనస్సును ఉపయోగించండి . . .

. లోపలికి . . . బయటికి . . . లోపలికి . . . బయటికి . . .

అంతే . . .

మీరే శ్వాసు అయిపోండి . . .

మీరే శ్వాసు అయిపోండి . . .

నిశ్చలంగా ఉండండి . . .

(మూలం: “క్రిస్టినా బార్ట్విన్” రచించిన “లైఫ్స్ కంపానియన్”.)

(అనువాదం - బ్రహ్మశ్రీ సుభాష్ పత్రి)

అనుబంధం

1. చనిపోయేటప్పుడు జీవుడు ఏది మూర్ఖంగా నమ్ముతాడో దానిని బట్టి ఉంటుంది అతని మరణానంతర జీవితంలో తొలికాలం. తన తప్పిదాలకు “యముడు”, లేదా తన పుణ్యాలకు “దేవదూతలు” వస్తారని ఆ జీవుడు గాఢంగా నమ్మితే వారు తప్ప ఇంక ఆ జీవుడికి మరెవరూ కనిపించరు. పైలోకంలో అతనికి సరియైన సాయమందించడానికి ఎదురు చూసే “సహాయకులు” కనిపించరు. ఒక నరకాన్నో లేదా ఒక స్వర్గాన్నో ఊహించేసుకుంటాడు జీవుడు. ఆ భూమికలో ఆ జీవుడు ఏది కోరుకుంటే అది అతని చుట్టూ ఏర్పడుతుంది. తన పాపాలకు యముడు వచ్చి ప్రాణాలు తీసుకుపోయి సలసల కాగే నూనెలో వేయించినట్లు, రంపంతో కోసినట్లు, ఇంకా అనేక విధాలుగా హింసలు పెడుతున్నట్లు ఊహించుకుంటాడా జీవుడు! ఇదంతా అతనిలోని తప్పచేశాననే భావన ఫలితమే. అలాగే స్వర్గం, రంభ కూడా. లోబ్ధసాగ్ రాంపా గారు వ్రాసిన పుస్తకాలలో ఇది చాలా విశదంగా ఇవ్వబడింది.

ఆ జీవుడు ఆ విధంగా నమ్మినంత కాలం అది అలానే ఉంటుంది. ఇక విసుగుపట్టి “చాల్లే” అనుకోగానే అది మాయమైపోతుంది! అంత వరకు “సాహాయ్యకులు” అతనికి వాస్తవాలు చెప్పాలని చేసే ప్రయత్నాలేవీ ఫలించవు. ఆ జీవుడి నమ్మకం అంత గట్టిదన్నమాట. మూర్ఖత్వం! అతనా బ్రహ్మలో నుంచి బయటపడి సాహాయ్యకుల సహాయంతో అసలు వాస్తవాలు తెలుసుకుని కర్తవ్యం గురించి అప్పడాలోచిస్తాడు.

2. ఆత్మ సహజంగా పరిణతి చెందుతూ ఏర్పడే దశలలో రాళ్ళు, ఖనిజాలు తొలిదశ కాగా, చెట్లు రెండవదశ, జంతు పక్షులు మూడవ దశ అయితే మనిషి ఆఖరు దశ ఈ భూమి మీద. (ఇదంతా పీటర్ రిచెలూ గారు వ్రాసిన “ఆత్మాయణం” లో చెప్పబడింది) రాళ్ళు కూడా చూడగలవు, అర్థం చేసుకోగలవు, అనుభూతి చెందగలవు. అలాగే మొక్కలు. మొక్కలు గాలి పీలుస్తాయని నర్ జగదీష్ చంద్రబోస్ ప్రపంచానికి నిరూపిస్తే మరికొన్ని ప్రయోగాల తరువాత శాస్త్రవేత్తలూ, ఆశ్రమంలోని సాధకులూ నిరూపించింది ఏమిటంటే ఆత్మరక్షణ కోసం ముళ్ళను పెంచుకున్న చెట్లు ఆ మనుషుల నుండి తగిన స్వాంతన, ధైర్యం వచ్చాక అభద్రతా

భావం తగ్గి ముళ్ళను వదిలేసి ముళ్ళులేని మామూలు చెట్లయిపోయాయి!
ఇటువంటివి అనేకానేక ప్రయోగాలు జరిగి “చెట్లు మనలా చూడగలవు; వినగలవు;
అర్థం చేసుకోగలవు; మంచిచెడు విచక్షణ చేయగలవు” అని నిరూపితమయింది.
“మాట్లాడగలవు” అని మహనీయులు తేల్చారు.

త్వరలో రాబోయే స్వర్ణయుగంలో మనందరం స్వయంగా ఆ విషయాలు
అనుభవపూర్వకంగా తెలుసుకుంటాము.

కర్నూలు

- సుభాష్ పత్రి

